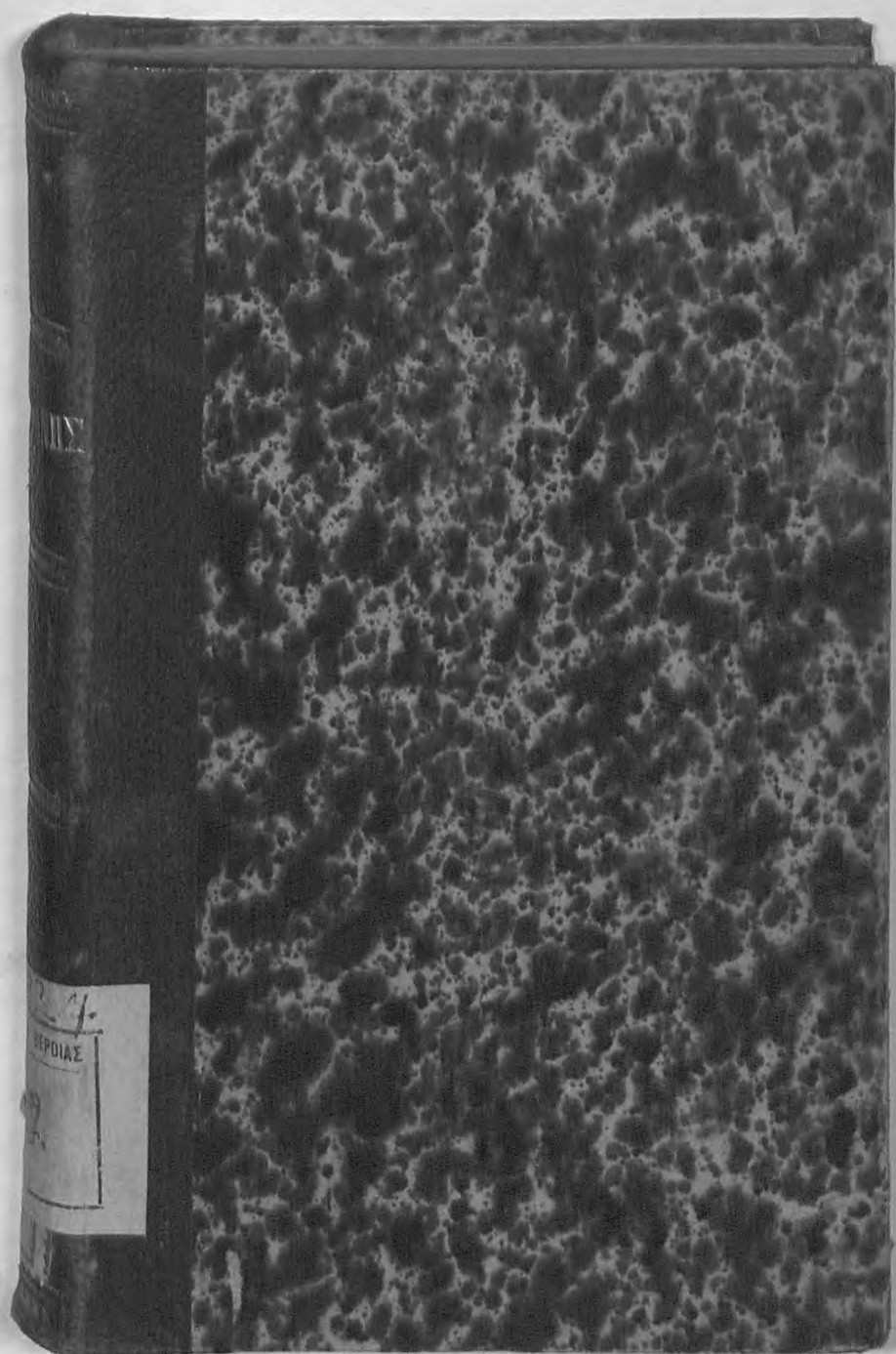

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	
1800	ΒΕΡΟΙΑΣ 2924
2000	
Δριδ. είο.	440 269
ΔΟΡΕΑ	Αγοραδέν

GRYCR-00422

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ARISTOPHANIS
COMOEDIAS

EDIDIT

THEODORUS BERGK.

VOL. II.

CONTINENS

AVES LYSISTRATAM THESMOPHORIAZUSAS RANAS
ECCLESIAZUSAS PLUTUM.

EDITIO ALTERA CORRECTOR.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLVII.

1857

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRAEFATIO

EDITIONIS SECUNDAE.

Iis, quae in praefatione prioris voluminis de instituto hujus editionis paucis exposita sunt, nihil quod in praesentia addam habeo, continuo igitur subjungam indicem eorum, quae in sex comoediis, quas hoc alterum volumen continet, novata sunt.

Ser. Friburgi Brisigavorum die XXX mensis Martii
MDCCCLVII.

Theodorus Bergk.

AVES.

In Indice Personarum ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ, Aristophanes Πεισθεταιρος vel Πισεταιρος videtur scripsisse. — ΚΗΡΥΚΕΣ cancellis sepsi, nam v. 448 nullus praeco loquitur, sed Pisthetaerus, contra post Iridis nomen inserui ΚΗΡΥΞ, vid. v. 1271 seqq. — Denique ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου satis incerta persona, vid. ad v. 1589.

Argum. I. ἔστι δὲ λέ', fort. λ' vel λα'. — Argum. II. οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν] οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἦν. — καὶ προεστῶτας ἑτέρους, ὡσανεὶ τῶν ὄντων καθεστῶτων.] ὡσανεὶ συγκεχυμένων τῶν καθεστῶτων. — ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος] legebatur στόχος, nisi malis σκοπός. — ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, fort. ἀεὶ μὲν διελέγχειν. — Ἀριμνήστον] Ἀριστομνήστον. — Argum. III. ex scholiorum ed. Paris. addidi. — Argum. IV. v. 3 ἀπράγμονα, fort. ἀπραγμόνων. — V. 4 εἰς δ' ὄρνις aperte corruptum, sicut post v. 10 unus alterve versus excidit.

V. 9. οὐδὲ ποί] οὐδ' ὄπον. — V. 12 τάν] τῶν. — V. 19 ἦστην] ἦστην. — V. 23 ΕΤΕ. Ἡδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ οὐ ταῦτά κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλὰ] ΕΤΕ. ἡ δ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει περὶ; ΠΕΙ. Οὐ ταῦτά κρώζει μὰ Δία. — V. 35 ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρὶδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν] ἀν-

a*

πτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. Restitui ex schol. v. 35 et 45. Prius conjeci ἀνεπτόμεσθ' ἐκ πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. — V. 45 ὅποι] ὅπου. — V. 63 λέγειν] λέγειν. — V. 77 λαβὼν ἐγὼ τὸ τρυβλίον] ἐγὼ λαβὼν τὸ τρυβλίον. — V. 84 εἴνεκ' οὐνεκ'. — V. 89 καταπεσὼν, fort. καταχεσὼν. — V. 97 ἦν] ἦ. — V. 108 τὸ γένος] τὸ γένος δ'. — V. 109 ἡλικαστά, fort. ἡλικαστά. — V. 118 ἐπέπτον] ἐπεπέτον. — V. 122 σίσυραν] σισύραν. — V. 142 ὥρχιπέδισας] ὥρχιπέδησας. — V. 150 Locus jam antiquitatis corruptus, non dubito, quin poeta scripserit: ὅτι ἡ τῶν θεῶν ὁρὸς οὐκ ἰδὼν βδελύττομαι τὸ Λίπερον ἀπὸ Μελανθίου. — V. 157 βαλλαντίον] βαλαντίον. — V. 181 ὅτι] ὅτι. — V. 182 ἅπαντα διὰ τοῦτον, καλεῖται] ἅπαντα, διὰ τοῦτο γε καλεῖται. — V. 216 σμίλακος] μίλακος. — V. 225 ΠΕΙ. τί ἐστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΤΕ. τί δαί; ΠΕΙ. οὐποφ.] ΠΕΙ. τί ἔστιν; ΕΤΕ. οὐ σιωπήσει; ΠΕΙ. τί δαί; ΕΤΕ. οὐποφ. — V. 227 fort. ἐποποποῖ ποποποῖ ποπολ. — V. 234 ὅσα τ' ἐν, fort. ἐν del. — V. 235 ἀδομένα] ἡδομένα. — V. 253 ἀθροίζομεν, fort. ἀθροίζομεν. — V. 263 ΕΤΕΑ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙΣ. μὰ τὸν ΠΕΙΣ. Ὁρᾶς τιν' ὄρνιν; ΕΤΕΑ. μὰ τὸν. — V. 265 ΕΤΕΑ.] ΠΕΙΣ. — V. 266 ἐπῶξε] ἐπῶξε. — V. 268 ἀλλ' οὐν οὐτοσί] ἀλλὰ χούτοσί. — V. 284 ΠΕΙΣ. fort. ΕΤΕΑ. — V. 298 ἐκείνη δὲ Leutsch correxit, legebatur ἐκείνοσσι. Ceterum personarum distributio hoc loco satis incerta. — V. 299 et 300 κηρύλος] κηρύλος. — V. 307 ΠΕΙ, vulgo continuantur Euelpidae. — V. 309 ΕΤΕ.] ΠΕΙ. — V. 330 πρὸς ἡμῖν corruptum, Aristophanes scripserit πᾶσαντος. — V. 336 πρὸς μὲν οὐν τὸν ὄρνιν ἡμῖν] πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἐστίν. — V. 337 τῷδε δοῦναι τὴν δίκην, fort. τῷδε νῦν δοῦναι δίκην. — V. 346 ἐπίβαλε] περίβαλε. Schol. legit παντὰ γ' ἐπίβαλε, sed hiatus in cyclicis anapaests habet satis excusationis. — V. 360 πρὸ πάντων] πρὸς αὐτόν. — V. 361 προσδοῖ] προσδοῖ. — τρυβλίον] τρυβλίον. — V. 364 μέλλειν] μένειν. — V. 368 ξυγγενέ] ξυγγενή. — V. 369 γὰρ τι] γὰρ τί. — V. 386 ἡμῖν] ἡμῖν. — V. 405 ἐπὶ cancellis sepsi. Simili modo interpolatus Eurip. Phoeniss. 415 πῶς δ' ἦλθες Ἄργος; τί' ἐπίνοιαν ἔσχες vel ἔσχεδες, ubi scribendum τί' ἐπίνοιαν; εἰπέ μοι. — V. 414 σοὶ ξυννοικεῖν τέ σοι καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν, fort. σοὶ ξυννοικεῖν τε καὶ σοὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. — V. 415 λέγονσι δὴ] λέγονσι δὲ δὴ. — V. 424 πάντα cancellis sepsi. — V. 448 ΠΕΙΣ.] ΚΗΡΤΞ. — V. 454 ὃ τι μοι παρῶρες, conjeci ὃ τι μοι περ ὁρᾶς vel ὃ τι μοι παρῶρες. — V. 457 τοῦθ', ὃ ὁρᾶς, λέγ.] τοῦθ' ὁρᾶς; λέγ'. — V. 459 τοῦτο κοινὸν ἐστίν, conjicias ταῦτα κοινὸν ἐστίν, sed non opus est. — V. 460 πράγματι ἦμεις, τὴν σὴν] πράγματι τὴν σὴν ἦμεις. — ἀναπέσας, fort. ἀναδένσας. — V. 462 εἰς μοι, conjeci εἰς μοι. — V. 463 οὐ κώλυε, conjeci τίς κώλυε, nunc malim οὐ μ' ἐκώλυε. — V. 464 ΕΤΕΑ.] ΧΟΡ. — V. 467 ΕΠ.] ΧΟΡ. — V. 470 ΕΠ. his pro ΧΟΡ., ut jam per totam hanc scenam epops avium partes suscipiat et teneatur. — V. 477 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. vulgatam aliquis fortasse

ita defendat, ut deinde v. 479 Pisthetaero, v. 480 Eropi tribuat. — V. 480 EIL, vulgo continuatur Euelpidi. — V. 481 ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖνυν ἤρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες, καβασιλευον, fort. ὡς οὐχὶ θεοὶ τοῖνυν ἤρχον καβασιλευον τὸ παλαιόν, ἀλλ' ὄρνιθες τῶν ἀνθρώπων. — V. 484 πρῶτον, fort. πρῶτος. — V. 488 ἰσχυρέτε] ἰσχύετε. — V. 505 τὸτ' αὖν τότε γ'. — V. 513 Λυσικράτην] Λυσικράτη. — V. 519 αὐτοί, fort. αὐτοῦ. — V. 525 fort. scrib. βάλλουσι ἡμᾶς κἂν τοῖς ἱεροῖς, πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν δ' ὄρνιθεντῆς κτλ. — V. 547 τὰ νοτιά] τὰ τι νοτιά. — V. 567 θύη τι, λάρω ναστὺς θύειν] θύη τις βούη, λάρω ναστὺς, nisi forte θύης τι malis. — V. 576 Pisthetaero continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 577 ΕΠ, ἦν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ ΠΕΙΣ, τότε χρῆ] ΠΕΙΣ, ἦν δ' οὖν ἡμᾶς — ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρῆ. — V. 583 ἀπόλλων] ὃ γ' Ἀπόλλων. — V. 586 σὲ θεόν, σὲ βίον, fort. σὲ θεὸν σεμνόν. — V. 593 δάσονται, fort. δείξονται. — V. 600 αὐτοί] αὐτοί. — V. 634 τοῖς] ἑς. Ceterum totus locus ita corrigendus videtur:

ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμις ὁμοφρονέας λόγους
 δίκαιος, ἔδολος, ὅσιος ἐπὶ θινὸς τοῖς,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνωδῶ, μὴ πολὺν χρόνον
 θεοὺς εἰ σκηπτρα τάμει τρέφειν.

Incerta autem loci restitutio, cum post v. 633 duo versus excludisse videantur. — V. 641 δέ τοι] δέ τε. — V. 644 fort. deletio Eropis nomine scrib. ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος, τωδὲδὲ Εὐελπίδης Κριῶθεν. — V. 663. 64 cum Beerio tribui Euelpidi, vulgo continuatur Pisthetaero. — V. 688 προσέχετε] πρὸς ἔχετε. — V. 671 κἂν] καὶ. — V. 677 ὄρνέων πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων, ξύντροφ'] ὄρνέων, πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν ὕμνων ξύντροφ'. — V. 692 Προδίκω παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ Προδίκω. — V. 714 πεκτεῖν, fort. πεκτεῖν. — V. 717 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 727 αἰρεῖς, ὠρεῖς, χεῖμωνι, θέρει, μετρίω πνίγει. confect αἰρεῖς ἡρας χεῖμωνι, θέρει μετρίω πνίγει. — V. 729 ὑμῖν αὐτοῖς] ὑμῖν, αὐτοῖς. — V. 735 describendum erat hoc carmen (id quod etiam de aliis valet) per dimetros continuos, monometro locus tantum est ante paroemiacum v. 735: neque ejusmodi descriptio propterea rejicienda, quod sic γέλωτε v. 733 inter duos versiculos erit distribuendum, quod in continuo carmine nihil habet offensionis, vid. Vesp. 753. — V. 738 epiphonema hic et reliquis locis quomodo scribendum et ad numeros revocandum sit, incertum. — V. 740 πάπαισί τε καὶ] πάπαισι καὶ. — V. 759 μάχῃ] μάχει. — V. 764 Πεισίδου] Πισίου. — V. 769 τοιάνδε] τοιάδε. Est dipodia anapaestica. — V. 771 πετροῖσι κρέοντες λαχόν] πετροῖς κρέοντες λαχόν. — V. 809 ΕΥΕΛ] ΕΠ. — V. 812 Euelpidi continuavi, vulgo praemittitur ΕΠΟΨ. — V. 819 κειρίαν] κειρίαν γ'. — V. 819—823 Euelpidi tribui, vulgo v. 819 ΕΠ., v. 821 ΕΥΕΛ. — V. 820 γὰρ, fort. τόδ'. — V. 822 Θωγύνους] Θωγύνους. — V. 823 καὶ λῶστον μὲν οὖν τὸ Φλέγρας πεδίον. Conficio κάλλιστον μὲν

αὐν Φλέγρας πεδίον. Praeterea malim τὰ τ' *Διολύμνου* σθ' ἀπαντο — V. 832 Euphridi continuavi, vulgo tribuitur Pisthetaero. — V. 83 ΠΕΙΣ.] ΕΠ. — V. 843 κήρυκα, fort. κήρυκα. — V. 851 ΙΕΡ ΧΟΡ. — V. 857 fort.

ἔτω ἔτω δὲ Πυθιδᾶς βοᾷ τῷ θειῷ,

συναδέτω δὲ Χαῖρις.

deleto vocabulo φῶδάν, et similiter in antistr. v. 901:

τὰ γὰρ παρόντα θῆματ' οὐδὲν ἔστ' ἄλλο πλὴν

γένεια καὶ κέρετα.

— V. 866 [Ἐστιονύχῳ] ἔστιονύχῳ. — V. 881 καὶ cancellis inclus

vulgo καὶ ὁρῶσι subdistingua putantur. — V. 885 βιασῶν] βέσση. —

V. 886 ἐρωδιῶ] ἐρωδιῶ. — V. 889 καλῶν. [τοῦ τοῦ.] καλῶν τοῦ

τοῦ. — V. 895 ΧΟΡ.] ΙΕΡ. — ΙΕΡ.] ΧΟΡ. — V. 920 πάσσον] ποῖον

— V. 937 τὸδε cancellis sepsi. — V. 952 ἤλυθον] ἀλαλαί.] ἤλυθον

ἀλαλαί. Sed praestare videtur ἀλαλαί. — V. 959 εὐφημία] ὡς

cum Beerio adieci Pisthetaeri orationi, vulgo praemittitur ΙΕΡΕΤΣ

— V. 974 βυβλίον] βιβλίον et sic deinceps. — V. 975 ἐπιπλήσαι

fort. ἐνπλήσαι. — V. 991 χρησμολογήσεις ἐκτρέχων, conjicio

χρησμολεσχῆσεις τρέχων. — V. 993 τίς] τίς δ'. — βούλη

ματος, fort. βουλεύματος. — V. 1009 ἀνθρωπος] ἀνθρώπος. —

V. 1017 ἄν εἰ] ἄρ' εἰ. — V. 1025 Τέλειον τι. ΠΕΙΣ.] βούλει] Τέλειον

ΠΕΙΣ. τί; βούλει. — V. 1037 κακὸν τὸ βυβλίον. conjicio κακῶς

καταβύβλιον. — V. 1041 ψηφίσμασι, exspectaveris νομίσμασι

— V. 1043 οἴσπερ] οἴσπερ. — V. 1053 καὶ γράφω σε μωρὸς ὄραχ

μὰς aperte vitiosum est, conjicio καγγράφω, ut de ἰσχυρῇ et

cogitandum. Haud dubie in ejusmodi titulis extremis scriptum fuit

quanta pecunia multandus esset, qui uululam fuisset. — V. 1056, 57

Pisthetaero tribui cum Beerio, vulgo praefigitur ΙΕΡΕΤΣ. — V. 1064

α] οἷ. — V. 1066 ἐφημένα] ἐφεζόμενα. — V. 1077 ζῶντ' ἀπαγάγη

ζῶντά γ' ἀγάγη. — V. 1090 ἀμπισχυόνται] ἀμπισχύνται. — V.

1094 φύλλων κόλποις ἐνναίω] φύλλων ἐν κόλποις ναίω. Sed videtur

poeta potius scripsisse εὐφ' ὅλλοις κόλποις ναίω. — V. 1107

βαλλαντίοις] βαλαντίοις. — V. 1113 προηγορώνας] προηγορώνας.

— V. 1127 Θεαγένης] Θεογένης. — V. 1139 ἐπικλυθούρου] ἐπικλυθού

ποῖον. — V. 1142 ἐρωδιῶ] ἐρωδιῶ. — V. 1148 videtur versus excl-

disse, καὶ νῆ Δί' αἰ νῆται γε περιεζωσμέναι (ἐξνομοδοιοῦν τὸ τείχος

οἱ δὲ . . .) ἐπικλυθούρου. — V. 1154 ἀπειρογέσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ.

Α.] ἀπειρογέσαντ'; ΑΓ. Α., ὄρνιθες. — V. 1187 παλε, fort. πᾶς τις

— V. 1196 ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν, fort. ἄθρει δὲ πᾶς τις

πάντα περὶ κύκλω σκοπῶν. — V. 1201 πέτει] ποτ' εἰ. Praeterea

λέγειν σ' ἐχοῖν malim pro λέγειν ἐχοῖν. — V. 1212 πρὸς τοὺς

κολοιάρχους προσήλθες; conjicio πῶς τοὺς κολοιάρχους παρήλθες;

— V. 1221 ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙΣ. ἄρ' γ'. vulgo omnia

Pisthetaero tribuuntur legiturque ἀδικεῖ δὲ καὶ νῦν. — V. 1226 ἄρ-

χομεν, fort. ἄρχομεν. — V. 1250 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1266 βροτῶν]

βροτόν. — V. 1283 σκυτάλι' ἐφόρου. νυκτ' δ', fort. σκυτάλι' τ'

ἐφόρου· νῦν δ'. — V. 1295 Θεογένει] Θεογένει. — V. 1298 ἦκεν] ἦκεν. — V. 1315 et 6 Choro tribui, vulgo 1315 est Pisthetaeri, 1316 Chori. Praeterea ἐρῶντες scripsi pro ἔρωτες. — V. 1320 Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες, fort. Πόθος, Ἀμβροσία, Χάριτες. — V. 1329 δαίλος, conieci δ' ἡλος. — V. 1338 ὅπαρ] ὑπέρ. — V. 1343 ἐρώται] ἐρωγε. Praeterea versum cancellis sepsi. — V. 1356 πελαργιδεῖς] πελαργιδης. — V. 1362 σοὶ δ', fort. σοὶ τ'. — V. 1363 ἦν] ἦ. — V. 1376 ἐρέπων. plene hic distinxī. — V. 1389 ἀέρια καὶ σκοτεινὰ] ἀέρια τινα καὶ σκάτια. — V. 1392 post ἀέρα plene distinxī, sed v. 1394 et 1396 comma posui. — V. 1407 Κερκοπίδα] Κερκοπίδα. — V. 1426 ὑπαί] ὑπό. — τι] τί. — V. 1427 ἐν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με. Fort. ἐν' οἱ λησταί με μὴ λυπῶσί τι. — V. 1437 νῦν τοι, fort. νυνί. — V. 1438 τοι] τοῖς. — V. 1496 τίς ὁ συγκαλυμμός;] τίς σὺγκαλυμμός; — V. 1506 ἀπὸ γὰρ μ' ὀλεῖς, ut Meineke coniecit. v. ἀπὸ γὰρ ὀλεῖ μ'. — V. 1541 κωλακρέτην, fort. κωλακρέτην. — V. 1568 μεταβαλεῖς, fort. μεταβαλεῖ. — δεξιὰ] δεξιάν. — V. 1572 continuavi omnia Neptuno; vulgo ΤΡΙΒ. ἔξεις ἀτρέμας; ΠΟΣ. σίμωνε κτλ. — V. 1579 μοι, fort. τις. — V. 1581. 1587. 1591 ΠΟΣ.] ΠΡΑ. At Neptunum verba facere decuit, atque ipsa oratio docet hunc deum oratoris munere fungi. — V. 1589 ΠΕΙ.] ΟΙΑ. — V. 1590 ΗΡΑ.] ΠΕΙ. — V. 1593 ὄμβριον, conieci ὄμπριον. — V. 1601 διαλλαττώμεθα] ἢ διαλλαττοίμεθ' ἔν. — V. 1610 ὄρνεις] ὄρνις. — V. 1620 μισητῆ] μισητίαν. — V. 1624 ἀναρπάσας] ἀρπάσας. — V. 1641 τί δ'] τί. — V. 1681 βαδίζειν] βατίζειν. — V. 1724 ὦ φρεν, fort. ὦ del. — V. 1735 ἐν, fort. del. — V. 1736 et 42 fort. prius ω delendum. — V. 1741 τῆς τ' εὐδαίμονος, fort. κούδαίμονος. — V. 1743 usque ad 1747 vulgo tribuuntur Pisthetaero, sed chori coryphaeus hos versus dicit. — V. 1757 ἐπὶ τς (vel ἔτ' ἐπὶ), vulgo ἐπὶ.

LYSISTRATA.

In Personarum Indice ΣΤΡΑΤΤΑΛΙΣ cancellis sepsi, et pariter deinde tria illa ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ. ΘΕΡΑΠΩΝ. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ, contra adieci ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ. cf. ad v. 1210.

Argum. I. τὰς μὲν ἑξαπίους ἐμπρικὰς καταλιπόντα ὀπίσω, fort. cum Dübnero τὰς μὲν ἑξά ἁπιοῦσας εἰς πατρίδας καταλ. — ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, fort. ἡ δὲ ψευδοστομοῦσα συνεῖναι αὐτῷ ἐπαγγέλλεται μὲν. — ἐμφανίζοντες ἄμα καὶ τὰς προτέραις γυναῖκας, fort. cum Dübnero καὶ τὰ περὶ τὰς γυναῖκας. — οἱ Αθηναῖοι cancellis sepsi, cum ex conjectura ait additum. — ἔνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι, fort. ἀποτελοῦσιν. — Argum. II. v. 10 ἐξερρήσαν, fort. ἐξερράβδισαν.

V. 4 ἐπτανθολ] ἐπτανθί. — V. 10 ἀνδράειν] ἀνδράσι. — V. 20 τὰρ] γὰρ. — V. 31 γὰρ, fort. τὰρ. — V. 38 ἀλλ'] ἄλλ'. — V. 43 ἐξανθισμέναι] ἐξηνθισμέναι. — V. 63 Θεαγίνους] Θεαγίνους. — V. 66 αἰ δ' αὐθ', fort. αἰδὲ δ'. — V. 70 ἦκουσαν, fort.

σ' ἤκουσαν. — V. 74 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 81 μάλα γ' οἶδ' καὶ τῷ σιῶ· γυμνάδδομαι γάρ] μάλα γάρ οἶδ' καὶ σιῶ· γυμνάδδομαί γα. — V. 83 τὸ χορῆμ' ἔχεις τῶν τιτθίων] τὸ χορῆμα τιτθίων ἔχεις. — V. 93 ξυναιλίας] ξυναιλίας. — V. 95 MTP.] ATΣ. — V. 90 KAA.] MTPP. — V. 102 MTP.] KAA. Scio quidem, quid huic mutationi adversari videatur, sed talia non curavit Aristophanes. — V. 103 Εὐκράτην] Εὐκράτη. — V. 104 KAA.] ATΣ. — V. 113 ἔγωγέ τ' αὖ] ἐγὼ δέ γ' αὖ. — V. 114 ἐπιπείν, fort. ἐμπείν. — V. 116 δούναι αὖ] δούναν. — παρταμοῦσα, conjicio ἀρταμοῦσα, corruptela orta est ex v. 132. — V. 118 ἰδεῖν, fort. ἰδῆν. — V. 122 et 123 KAA.] MTPP. — V. 124 ἡμῖν ἐστι] ἡμῖν ἐστι. — V. 126 τί μοι μνάτε, conjicio τί μοι μυλάτε, cf. Pollux II. 90: τὸ δὲ συνάγειν τὰ χεῖλη μοιμύλειν ἢ κωμῳδία καὶ μοιμυλλᾶν φησὶ. ubi itidem μοιμυλλᾶν malini. Hoc loco fortasse aliquis praetulerit μοιμουᾶτε, cf. Hesych. Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χεῖλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν. — V. 130 ἔγωγ' αὖ] ἐγὼ γάρ. — V. 141 ἀνασώσασθ' ἐτ' αὖ, fort. αὖ ἀνασώσασθ' ἐτι. — V. 143 ὑπνῶν ἐστ' ἐσθ' ὑπνῶν. — V. 152 σπύοιτο δ'] σπύοιτ' αὖ. — V. 153 προσίοιμεν, conjeci προσίμεθ'. — V. 155 πα] πο. — V. 156 γυμνὰς παραυδίων] γυμνὰς παρευδίων. — V. 162 fort. ἐάν δὲ τυπώσιν; ATΣ. παρέχειν σε χορὴ κακῶς. — V. 167 ante hunc v. videtur versus unus vel duo excidisse, quos Callionice dicebat, ut hic versus Myrrhinae fuerit. — V. 169 et 180 παντῇ παντᾶ, — V. 171 πᾶ καὶ τις ἀμπεύσειεν] πᾶ καὶ τις αὖ πείσειεν. — V. 173 οὐχ ἄς πόδας κ'] οὐχ ἄς σποδάς. — V. 176 καταληψομεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον mihi admodum suspectus est, videtur ab interpolatore additus. — V. 180 fort. παντῇ γ' ἔχοι κα ταῦτά (vel τὰδε γὰ), κατ' ἐλπίς, καλῶς. — V. 193 hic haud dubie nonnulla interciderunt: itaque etiam personarum distributio incerta, ut pro KAA. videatur ATΣ, et proximo versu pro ATΣ. potius MTP. scribendum. — V. 198 ἐπαινῶ] ἐπαινῶ. — V. 199 κῶλικός τις, fort. κῶλικός τις. — V. 201 fort. Myrrhinae est. — V. 207 MTP.] ATΣ. — V. 210 hic quoque intercidiit versus, debebat enim Lysistrata nominatim designare mulierem, quae iusjurandum diceret. — V. 263 κατὰ τ'] κατὰ δ'. — V. 264 κληθροῖς τε καὶ μοχλοῖσιν] μοχλοῖς δὲ καὶ κληθροῖσιν. — V. 277 ὥχεθ' ὄπλα] ὥχετο θῶπλα. Videtur poeta scripsisse: ὥχετο παρὰ θ' ὄπλα δ' οὐς ἐμοί, σμικρὸν τ' ἔχων [αὖν] τριβώνιον, κινῶν, ἔλεκτος l. e. ἀπαράλεκτος. — V. 282 ἀσπίδας] ἀσπίδων. — V. 285 τετραπόλει] τετραπόλει. — V. 301 οὐ γὰρ αὖ ποθ'] οὐδὲ γὰρ ποθ'. — V. 316 πρῶτιστ'] πρῶτος. — V. 317 τῶν τ' ἐν πόλει, fort. τ' delendum. — V. 326 ὁδὲ, μὲν ὑπερόπους βοηθῶ.] ὁδὲ. μὲν ὑπερόπους βοηθῶ; — V. 341 πιμπραμένας, fort. μπιμπραμένας. — V. 350 et 51 Choro mulierum continnavi, legebatur ΣΤΡΑΤΤΑΙΣ. ἔασον ὦ. ΧΟΡ. ΓΥΝ. τοῦτε κτλ. — V. 357 αὐτάς, fort. αὐταῖς. — V. 376 οὐκ οἰδ' α' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω. Fort. οὐκ οἰδ' α' εἰ τῇ δὲ σβέσω τῇ λαμπάδι σταθεύων. — V. 377 λουτρὸν γ']

λουτρόν. — V. 380 ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἡλιάσεις, conjecti ἀλλ' οὐκ ἔφ' ἡ-
 λικ' ἄγξεις. — V. 381 ἀχελῶε] ὠχελῶε. — V. 384 ἀμβλαστάνης]
 ἀν βλαστάνης. — V. 439 et 447 ΓΤΝΗ Α.] ΣΤΡΑΤΥΛΑΙΣ. Ce-
 terum haec Mulier prima videtur non alia esse, quam Χαλκοίκε,
 sicut Γυνή Β., quae loquitur inde a v. 735, non diversa a Myrrha, sed
 nolui quidquam novare. — V. 477 οὐ γὰρ ἐτ' ἀνεκτὰ ταῦτ' οὐ
 γὰρ ἐστ' ἀνεκτὰ τὰδ'. — V. 480 μετ' ἑμὸν εἶδ' μετ' ἑμοῦ. — V. 486
 αὐτῶν, fort. αὐτὸς vel πάντων. — V. 491 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 501
 τὰν] τὰν. — εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 505 ΓΤΝΗ Α.] ΑΤΣ. — V. 507
 fort. ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πολέμου χρόνον ἐξηρσεχό-
 μεθ' ὑμῶν. — V. 509 καίτοι κατ' ἀνκ. — V. 514 δὲ σοὶ] δὲ
 σοι. — V. 515 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 517 * * * ἑτερόν τι παρηγό-
 ρησον] ἑτερόν τι παρηγόρησον δηλον. — V. 524 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν
 τῇ χώρᾳ· μά Δί' οὐ δῆτ', εἰφ' ἑτερός τις] οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ
 χώρᾳ μά Δί' οὐ δῆτ' ἐστ' ἑτερός τις. — V. 535 τουτογὰρ] του-
 τον. — V. 542 μου καματηρός] καματηρός μου. Scribendum vi-
 detur οὐδὲ τὰ γόνατα κύπος εἴτε καματηρός (vel εἴτα μ' εἴτε).
 — V. 546 ἐνι δὲ θοράσας — ἐνι φιλόπολιν] ἐνι θοράσας — ἐνι δὲ
 φιλόπολιν. — V. 553 ἐντὶ ἐξ] ἐντὶ ἐξ, nisi male ἐνταῦθ' ἐξ. — V. 554
 ἀν] ἐν. — V. 556 et 561 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ. — V. 557 κέν] καί.
 — V. 561 ἐπιππον] ἐφ' ἑππον. — V. 568 et 570 ἐπεσθός] ἐν-
 ταυθί. — V. 575 ἐπὶ κλένης] ἐπικλινείς. — V. 580 ἦ] ἦ. — V. 581
 ὀφείλῃ] ὀφείλει. — V. 589 ἦ γὰρ] ἦ. — V. 592 ἔατε, exspectantem
 ἔατω vel ἔασθω. — V. 598 ἀλλ' ὅστις ἐπὶ στυοῖα δυνατός, fort.
 ἀλλ' ὅστις ἐτ' οὐ δύναται δυνατός; — V. 600 χορίαν] χοίριον. —
 V. 604 ΑΤΣ.] ΓΤΝΗ Β. correxi Beer. — V. 616 πλειόνων καὶ μει-
 ζόνων] μειζόνων καὶ πλειόνων. — V. 634 αὐτὸ γὰρ μοι γίγνεται,
 fort. ὥδε γὰρ μοι γ. — V. 636 οὐκ ἄρ' εἰσίνοντα α'] οὐ γὰρ εἰσίνον-
 τας. — V. 657 τῶδ' ἐπὶ τῷ πᾶσι πᾶσι τῶδ' ἐπὶ τῷ πᾶσι τῶδ' ἐπὶ τῷ πᾶσι
 τῶδ' ἐπὶ τῷ πᾶσι. — V. 679 ἄφ' ἑππων] ἐφ' ἑππων. — V. 692 κακίως ἐπὶ
 fort. κακίως ἐπὶ. — V. 705 λαβὼν τις ὑμᾶς] ὑμᾶς λαβὼν τις.
 — V. 709 περιπατεῖν τ', fort. τ' delendum. — V. 722 αὐ cancellis
 sepsi, fort. praeterea τροχὴ λίαν scribendum. — V. 723 στροφύ-
 θον] στροφύθον. — V. 725 χθὲς corruptum. — V. 735 ἀμοργίδος]
 ἀμοργίδος. — V. 736 καταλέλοιπ'] καταλέλοιπ'. — V. 739 ἀνέρ-
 χομαι] ἀνέρχομαι. — V. 740 ἄρεθ, fort. ἄρεθς. — V. 757 fort. σὺ
 δ' (vel σὺ δὲ τὰμ.) ἀμφιδρόμιε τῆς κνηρὸς αὐτοῦ μνηεῖς. — V.
 760 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ Α. — V. 769. 773 et 778 ΓΤΝΗ Α.] ΧΟΡ.
 ΓΤΝ. — V. 777 ΑΤΣ. ὧ πάντες θεοὶ καὶ. Lysistratae (vibull
 Beer, vulgo chorī orationi adherent. — V. 783 ἐτι παῖς ὢν. οὕτως
 ἦν] ἐτι παῖς ὢν, οὕτως ἦν. — V. 797 praemittitur ΓΕΡΩΝ,
 quod deleui. — V. 798. 800 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 799. 801
 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ. — V. 810 τὸ πρόσωπον] τὸ πρόσωπον. —
 V. 817 ὑμῶν, fort. ἡμῶν, id est ἡμῶν ομοίως. — V. 821 praemitte-
 batur ΓΤΝΗ, quod deleui. — V. 822. 824 ΧΟΡ. ΓΕΡ.] ΓΕΡΩΝ.
 — V. 823. 824 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΓΤΝΗ. — V. 833 ΜΥΡΗ.] ΓΤΝΗ Β.

— V. 836 MTPP. ὦ νῆ Δί' ἐστὶ δῆτα. ΓΤΝΗ Α. τίς κάστιν ποτε, vulgo totus versus tribuitur ΓΤΝ. Α. — V. 839 εἴη, fort. ἦδη. — V. 843 παραμένονσά γ' ἐνθαδὶ καὶ ξυσταθενῶσα, fort. παραμένονσά τ' ἐνθαδὶ σοὶ ξυσταθενῶσα. — V. 851 καλέσω γ' οὐ καλέσω τήν. — V. 863 fort. legendum: ἐγὼ δὲ τοῦθ', ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι. — V. 864 ταχύνων πάνν, fort. πῆταν, et deinde cum Hermannus: ὡς οὐδενίαν ἔγωγ' ἔχω βίον χάριν. — V. 866 αὐτῇ αὐτῇ. — V. 871 μὴ κάλει, fort. μὴ κἀκαλει. — V. 898 τὰ τῆς Ἀφροδίτης, fort. τὰ τῆς δ' Ἀφροδίτης. — V. 926 ἀλλ' οὐδὲ δέομαι ἔγωγε, ἀλλ' οὐ δέομαι οὐδὲν ἔγωγε. — V. 928 Ἀλλ' ἦ ἀλλ' ἦ. — V. 929 ΜΤΡ. ἀνίστασθ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις; ΚΙΝ. ἀπαντα δῆτα· δεῦρο] ΜΤΡ. ἀνίστασθ', ἀναπήδησον. ΚΙΝ. ἦδη πάντ' ἔχω. ΜΤΡ. ἀπαντα δῆτα; ΚΙΝ. δεῦρο. — V. 933 σίσυραν] πισύραν. — V. 934 μὰ Δί' οὐδὲ δέομαι γ' μὰ Δί' οὐ δέομαι γ' οὔ. — V. 944 Ρόδιον, fort. ρόδιονον. — V. 953 ἀποδείρασθ', fort. μοι ἀποδείρασθ'. — V. 956 ταυτήν] ταύτην. — V. 959 ΧΟΡ. ΓΕΡ. fort. ΧΟΡ. ΓΤΝ. ut is per ironiam haec loquatur. — V. 962 ποῖος γὰρ νέφρος ἐν] ποῖος δ' ἄν νέφρος. — V. 963 ψυχῇ, fort. ψοιᾷ. — V. 964 ποῖος δ' ὄρρος] ποῖος ἄν ὄρρος. — V. 970 ΧΟΡ. ΓΤΝ.] ΚΙΝΗΣΙΑΣ. — V. 971 ΚΙΝ. ποῖα γλυκερά; μισὰ μισὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ. ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, εἰθ'] ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖα γλυκερά; μισὰ μισὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ Ζεῦ, εἰθ'. — V. 980 γερωχία] γερωία. — V. 982 τίς δ' εἰ σὺ; πότερ' ἀνθρώπος] σὺ δ' εἰ πότερον ἀνθρώπος. — V. 988 παλαιῶ] παλαιοῖ. — V. 989 ἀνθρώπος] ἀνθρώπος. — V. 992 Videntur temere duae scenae in unum conflatae et plures versus intercidisse, ut praeco primum cum Cinesia inde a v. 980, postea cum probalo sit collocutus. — V. 999 ἄμα] possis hic et similibus locis ἄμα conficere. — V. 1005 πρὶν χ' πρην. — V. 1012 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1016 ξυνίεις, εἴτα] ξυνίεις εἴτα. — V. 1040 ΧΟΡ. ΓΤΝ., vulgo haec choro senum continuantur. — V. 1043 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΤΝ. — V. 1044 οὐδέν'] οὐδέν. — V. 1053 ὡς πλεῶ σ' οὖν ἀχομέν βαλλάντια] πόλλ' ἔσω σ' οὖν ἀχομέν βαλλάντια. — V. 1058 μηκέτ' ἀποθῶ, fort. μὴ ἀποθῶ. — V. 1061 κάστιν ἔτ' ἔτνος] κάστιν ἔτνος. — V. 1072 et 1073, pariterque 1074 et 1075 Choro continuavi, legebatur bis ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1076 τί δεῖ, fort. τί δῆ. — V. 1077 ἡμεῖς ὅμι. — V. 1077 ἡχομε, fort. ἔχομε. — V. 1078. 1082. 1093 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1080 κα] κᾶν. — ὅπα] ὅπα. — V. 1081 et 1095 παντᾶ] παντᾶ. — V. 1082 καὶ μὴν ὁρῶ καὶ] καὶ μὴν ὁρῶ γε. — V. 1088 νόσω, fort. νόσος. — V. 1097 αἰσχρ' ἐν] αἰσχρά γ'. — V. 1098 δεινὰ κα πεπόνθεμε] δεινὰ τᾶν ἐπεπόνθεμε. — V. 1099 εἶδον, fort. εὐίδον (εὐίδον). — ἀμέ] ἀμέ. — V. 1105 καλῆτε τὴν Ἀντιστράταν] κᾶν λῆτε, τὴν Ἀντιστράτον. — V. 1106 ΑΘΗ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1108 ΧΟΡ. ἀφιδί, vulgo haec cum duobus versibus, qui praecedunt, tribuebantur ΧΟΡΩ. ΓΕΡ. — V. 1119 κῆρ] ἦν. — V. 1121 τούτου] τούτους. — V. 1123 ἐνθένδε θ'] ἐνθένδε δ'. — V. 1129 μῖας γε, fort. μῖας ἐκ. — V. 1133 στρατεύματι] στρατεύμασι, Versus haud dubie ex Euripidis

Erechtheo petitus. — V. 1148 ἀδικίουμεν ἀδικούμεν. — ἀφατον] ἀφατος. — V. 1149 οἶει, fort. μ' οἶει. — V. 1159 γε] τε. — V. 1162 ἄμες] ἄμεις. — V. 1163 ἀποδομνῇ] ἀποδόμην. — V. 1164 βλιμάτο-
μες, fort. βλιμάδομες. — V. 1165 δράσουμεν] δράσεται. — V. 1174
πρόκα] πρῶ. — V. 1178 τὰν] τῶν. — V. 1181 verba ἄλλ' ἵαμεν ὡς
τάχος cum Beeria Lysistratae tribui, vulgo praemittitur ΑΘΗ. — V. 1183
ἕως ἂν] ὅπως ἂν. — V. 1188 ὅπα] ὅπα. — τάχιστ' ἄγε Beer, vulgo
τάχιστα γε. — V. 1189 ΧΟΡ.] ΧΟΡ. ΓΥΝ. — V. 1216 seq. duos
Athenienses loquentes induci arbitror, nam quoniam servo (ΘΕΡΑ-
ΠΟΝΤΙ) partes tribuantur, ipsius orationis natura prohibet: neque
vero quod prior faciem fert, propterea in servorum numerum referendus,
nam ebrius hoc facit. Scripsi igitur ΑΘΗ. Α. ἀνοιγὲ τὴν θύραν σὺ
παράχωρεῖν θέλεις; κτλ. vulgo ΑΓΟΡΑΙΟΣ. ἀνοιγὲ τὴν θύραν.
ΘΕΡΑΠΩΝ. παράχωρεῖν οὐ θέλεις; κτλ. — V. 1219 ΧΟΡ. ΓΕΡ.
οὐκ ἂν ποιήσαιμ' εἰ δὲ κτλ.] ΑΓΟΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. ΘΕΡ.
εἰ δὲ κτλ. Ceterum totus hic locus nondum persanatus. — V. 1221
ΧΟΡ. ΓΥΝ.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1222 ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1226
ΑΘΗ. Β. et v. 1226. 1227 ΑΘΗ. Α., vulgo his tribus versibus ΑΘΗ-
ΝΑΙΟΣ praemittitur. — V. 1228 ΑΘΗ. Β.] ΧΟΡ. ΓΕΡ. — V. 1239
ΑΘΗ. Α.] ΘΕΡ. — V. 1241 ΑΘΗ. Β.] ΑΓΟΡΑΙΟΣ. — V. 1243 τε]
γε. — V. 1244 κῆς ἡμᾶς ἄμα, fort. κῆς ἄμ' (ἢ α. ἄμ') ἄμ' ἄμα.
— V. 1245 ΑΘΗ. Α.] ΑΘΗΝΑΙΟΣ. — V. 1249 τὰν τ' ἡμᾶν] τὰν
τεῶν. — V. 1250 et 1254 ἄμ' ἄμ'. — V. 1256 θάγοντας, αἰῶ,
τὸν ὀδόντα, conieci θάγοντας ἰὼ τὸν ὀδόντα correpta priori syllaba.
— V. 1259 ἄμα] ἄμα. — ἀφρὸς cancellis sepsi, nisi ἰδρὸς scribun-
dum. — V. 1262 Ἄρτεμι] Ἄρταμι. — V. 1265 ἄμ' ἄμ'. — V. 1270
πανσαίμεθα. ὦ] πανσαίμεθ' ὦ. — V. 1271 fort. ὦ δεῦρ' ἴθι,
δεῦρο [ὦ κυναγὲ παρσένε. — V. 1279 ἐπαγέ τε] ἐπαγε. — V. 1281
ἀγεσίχορον] ἀγέχορον. — Τῆσαν] Τῆσαν. — V. 1283 conieci alia ὅς
μετὰ Μαινάσι βακχιοὶ ἐν ἄσιν delecto vocabulo δαίτεια, quod sit ex
ditographia vocis Δία τε ortum, sed videtur aliud quid latere et impro-
bis vitium subesse videtur verbis Δία τε, ut omnino de Jove nullus liberit
sermo, sed poeta dixerit de Baccho tantum ejusque conjugis Ariadnae. —
V. 1289 fort. τὰς μεγαλόχορος, ἂν ἐποίησε. — V. 1291 ἀλωαλαὶ ἐν
παιῶν] ἀλωαλαὶ ἐν παιῶν. — V. 1292 et 1293 [αἰ] [αἰ]. Ceterum maluit
αἰρεσθ' ἄνω, λαλ' λαλ',
ὡς ἐπὶ νύκτ', ἐπὶ
ὦ εὐοὶ εὐοὶ εὐοὶ.
— V. 1295 ΑΡΣ. praemisi et Λέων cancellis sepsi, vulgo haec
choro continuantur. — V. 1299 κλέω] κλεῶ. — Ἀπόλλω cancellis
sepsi. — V. 1300 Ἀσάναν, fort. ἄνασαν. — V. 1303 εἰα, maluit ὦ
εἰα. — V. 1304 ὦ εἰα] ὦα. — πᾶλλον, fort. πᾶλον. — V. 1305
ὑμνῶμεν] ὑμνῶμε. — V. 1308 καὶ κόραι] δ' αἱ κόραι. — V. 1311
ἀγκονῶα] ἀγκονῶα. — V. 1312 σείοντ' ἢ σείανθ'. Sed maluit
καὶ δὲ κόραι σείαντ'
ἄπερ Βακχᾶν.

— V. 1313 *θυρσαδδῶσιν καὶ παιδῶσιν* *θυρσαδδοῶσιν καὶ παιδδοῶσιν*. — V. 1316 *παρᾱμπνικιδδε*] *παρᾱμπνικιδδέ τε*. — *χειρὶ*] *χειρί*. — V. 1317 *ἄμα*] *ἄμα*. — *χοροφελήτων*] *χοροφελῆτων*. — V. 1320 *Χαλκίοικον*] *χαλκίοικον*. — V. 1321 *πάμμαχον*] *παρμέχον*. Vide-
tur nihil deesse, nisi unum vocabulum, ut carminis clausula dimetro
catalecto consisterit. Praeterea exciderunt interjectiones aliquot haud
dubie simillimae iis quae leguntur supra 1291 seqq., quas librariorum
sordidia praetermisit.

THESMOPHORIAZUSAE.

V. 12 *MNHΣ*. τοῦ μῆτ' ἀκούειν μῆθ' ὄραν; *ETP.* εὖ ἴσθ' ὅτι.]
τοῦ μῆτ' ἀκούειν μῆθ' ὄραν, εὖ ἴσθ' ὅτι et Euripidi omnia continua-
bantur. — V. 15 ἀντῶ] αὐτῶ. — V. 18 ἀκοήν] δέκην, at vilius in
ἴσῃ laet, quae est interpretatio vocis ἀκοήν. Fort. ἀκοήν δὲ χοάνην
ᾧστε, quandoquidem tragicorum sermonem imitatur. — V. 21 γε ταν-
στὴν] τί πον στὴν. — V. 23 ἐξέύροις] ἐξέύροιμ'. — V. 26 *Ἡρακλῆα*] *Ἡρακλῆ*. — V. 45 λέγεις, fort. λέγει. — V. 63 γ' ὦν] γ' αὖν. — V. 70
ETP.] *MNHΣ*. — *ΘEP.* περίμην', ὡς ἐξέοχεται. *ETP.* & Ζεῦ]
ETP. περίμην' ὡς ἐξέοχεται. ὦ Ζεῦ. — V. 74 ἐμὸν, fort. ἐμολ.
— V. 86 καὶ δίκαιά γ' αὖν] καὶ Δία δίκαι' αὖν. — V. 91 et 92 λά-
θρα] λάθρα. — V. 96 *MNH*. Καὶ ποῖός ἐστιν; *ETP.* οὗτος
οὐκὸνυλόμενος.] *MNH*. Καὶ ποῖός ἐστιν οὗτος; *ETP.* οὐκὸνυλόμε-
νος. Sed scribendum videtur καὶ ποῦ στίχιν οὗτος; *ETP.* αὐτός
οὐκ. — V. 97 ἄλλ' ἢ] ἄλλ' ἢ. — V. 99 μελοδένειν] μελοδένειν αὖν.
— V. 101 *Χθονίαις*] *χθονίαις*. — V. 103 *χορφέσασθε*] *χορφέσασθε*. —
V. 107 ὄπλιζε *Μανσα*, conieci ὄπαζε (in proecodosi ὄπιζε typographi
errore scriptum) μὲ ὄπα, i. e. prosequere carmine. — V. 110
Σιμωννίδι, fort. *Σιμοεντίδι*. — V. 113 ἱερὸν] ἱερὸν. — V. 118 ἔπα-
μαι, fort. σίβωμαι. — V. 121 ποδὶ παρὰ σὺν] ἐδρῶσθαι *Φρυγίων*, fort.
ποδὶ παρ' ἐδρῶσθαι *Φρυγίων* διενεμάτα *Χαρίτων*. — V. 126
δαίμονις ὄμασιν, fort. *δαίμονος* ὄμασιν. — V. 128 τιμὰ can-
cellis sepsi. — V. 134 νεάνις, ἥτις] νεανίσχ', ὅστις. — V. 146 ψό-
ρον, fort. ψόρον. — V. 147 παρᾱσχόμεν, fort. παρᾱσχόμεν. —
V. 150 αὖ δεῖ ποιεῖν, fort. tragico vocabulo usus αὖ χρῆ vel λῆ ποι-
εῖν scripsit. — V. 161 *Ἰβνός*] *Ἰβνός*. — V. 163 *διεκλῶν*] *διεκλῶν*.
— V. 166 καὶ καλ' ἦν τὰ δράματα] καὶ τὰ δράματα ἦν καλὰ.
— V. 173 ἦν] ἦ. — V. 184 λάθρα] λάθρα. — V. 185 δοκῶν] δοκῶν.
— V. 206 Δία] Δί. — V. 209 μὴ δοκεῖ γε σὺ, fort. cum Hermanno
μὴ δοκεῖ σὺ γε. — V. 217 *πιδιδόναι*, fort. *πιδούναι*. — V. 225
Δήμητρο ἔτ' ἐντανθῶ] *Δήμητρο* γ' ἐντανθῶ. — V. 235 *Κλει-
σθένην*] *Κλεισθένην*. — V. 240 Δία] Δί. — V. 242 πρωκτόν * *]
τόνγε πρωκτόν. — V. 253 et 54 *ETP.* v. 255 *MNHΣ*, vulgo 253
ΑΓΛΘ, 254 *ETP.*, 255 *ΑΓΛΘ*. — V. 260 *ETP.* νή Δί', ἀλλ' ἄριστ'
ἔχει. φέρε', ἔγκυλον ποῦ; *ΑΓ.* λάμβαν'] *ΑΓ.* νή Δί', ἀλλ' ἄριστ'
ἔχει. *ETP.* φέρε' ἔγκυλον. *ΑΓ.* τοῦτ' ἄβ'. — V. 273 τί μᾶλλον

ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυναικίαν, puto Aristophanem lusisse σνοικίαν. — V. 277 videtur versus excidisse, ut deinde scribendum sit καὶ σπεῦδε ταχέως, cf. Eq. 495. — V. 280 θύσσαι] θάσαι. — V. 284 καθέλει, malim καθέλου. — V. 285 τὰ πόπαν] τὸ πόπανον. — V. 291 πρὸς θάληκον] ποσθαλίσκον. — V. 292 καθέλωμ'] καθέλωμ'. — V. 300 τῇ Γῇ cancellis sepsit. — V. 324 οἰστροδόνητον, Νηρέος εἰνάλιοι τε] οἰστροδόνητον. Νηρέος εἰνάλιοι τε. — V. 328 ἀχέσαιεν] λαχέσαιεν. — V. 329 Ἀθηνέων] Ἀθηναίων. — V. 354 εὐγματ' ἐγγενέσθαι] εὐγματα γενέσθαι. — V. 360 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 381 ΧΟΡ. vulgo haec quoque praecconi tribuebantur. — V. 386 ἡμᾶς] ὑμᾶς. — V. 390 ἐμβραχὺ] ἐμβραχυν. — V. 392 μοιχοτρόπους] μυχοτρόπους. — V. 393 οἰνοπίπους vel οἰνοπίπας] οἰνοπότιδας. — V. 400 εἰάν γ' τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, fort. εἰάν πλέκῃ νῖα γυνὴ στέφανον. — V. 419 λαβὴν, fort. λάθρα, nisi quis malit αὐταῖς ταμιεῦσαι καὶ προαιρεύουσας λαθεῖν. — V. 434 οὐπώποτε] οὐπώ. — V. 438 ἰδέας] εἰδέας. — V. 463 καὶ τί] καί. — V. 465 ὕβρεως] ὕβρεος. — V. 472 ἐκφορος] ἐκφορά. — V. 476 μὴ ἄλλην. — V. 478 ἦν] ἦ. — V. 479 δέ μοι] δ'. ἐμοί. — V. 488 ἐρεῖδομαι] ἡρεῖδομαι. — V. 494 σκόροδε διακρισόμεθα, εὖ] σφοδρόμενος] σφοδρία μεσόμεσθ' ἵνα σφοδρανόμενος. — V. 504 περιήχεται, fort. περιέταχ'. — V. 533 usque ad v. 569 ΓΤΝ. Α., vulgo ΓΤΝΗ Γ. — Ἀγροαλον] Ἀγλαυρον. — V. 536 εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν, fort. ἔστι τίς τις. — V. 537 τε] γε. — V. 553 πλείον'] πλείον. — V. 556 ἰπεὶ τοδ'] ἐπειτά γ'. — V. 563 ἀχαρυνική] Ἀχαρυνική. — V. 564 ἄρρεν] ἄρρεν. — V. 593 ἡνείχεται] ἡνείχεται. — V. 603 τίς ἦ] τίς ἢ. — V. 605 εἰ 609 ΓΤΝΗ Α.] ΓΤΝΗ Δ. — V. 606 ἡδὲ] ἡδ' ἦ. — V. 624 ὅσ' ἔτη] ὅσῃ. — V. 625 ΜΝΗΣ. ἡ δὲν' ἔμοιγ'. οἱμοὶ τάλας, ΚΑΕΙΣ, οὐδὲν λέγεις. ΓΤΝΗ Α. ἔπειθ' ἡ ΜΝΗΣ. ἡ δὲν' ἔμοιγ'. ΚΑΕΙΣ. Οἱμοὶ τάλας. ΓΤΝΗ Ε. οὐδὲν λέγεις. ἔπειθ'. — Etiam in seqq. usque ad v. 652 scripsi ΓΤΝΗ Α., vulgo ΓΤΝΗ Ε. — V. 632 δ' ἦν] δαί. — V. 640 Δίω] Δί. — V. 662 χεῖρ σ'] χεῖρ. — V. 663 εἰς νυν ἔχουσ, καὶ μᾶτερε ταχὺ πάντ', fort. εἰς νυν ἔχουσ πάντ' καὶ μᾶτερε πάντα χεῖρ. — V. 665 δὴ δῶρον] δῶρον. — V. 667 με λάθῃ] μὴ λάθῃ. — V. 669 ἔσται ἄπειρ] ἄπειρ ἔσται, nisi malis ἀνδράσιν ἔσται. — V. 675 fort. legendum δικαίως ἐρεποντας δῖα καὶ νόμιμα μηδόμενους, ποιεῖν θ' ὅτι καλῶς ἔχει, particula τε, quae post δικαίως legitur, inserta post ποιεῖν. Quae sequuntur fortasse sic sunt corrigenda:

κἄν μ' ἐν (vulgo μὴ) παιῶσι ταῦτα, τοιαῦδ' ἔσται.

αὐτῶν δ' (vulgo δεσθ δ') ὅταν ληφθῇ τις, εἴ τι δρῶν

μανίας φλέγων,

ἄσση παράκοπος, πᾶσιν ἐμφωνῆς ὄρᾳν

ἔσται (vulgo ἔσται) γυναιξὶ καὶ βροταῖς

Θεὸς δ' τι τὰ παρόνομα τὰ τ' ἀνάσσια παρὰ χυμῷ ἀπα-
τίγεται.

deleis verbis δῖα δρῶν, quae leguntur post ληφθῇ τις, ei huc trans-

latis *εἴ τι ἀρρήν*. Illud vix dubium quin in vulgari lectione ἀποτίνεται παραχορήμα τε τίνεται ditto-graphia delitescat. — V. 698 usque ad v. 762 ΓΤΝΗ Α. scripsi, vulgo ΓΤΝΗ Ζ. — ἂ ποι] ἂ ἀ ποι ποι. — V. 700 τόδε] δῆ. — V. 702 ἄπαντ' ἄρ] ἄπαν γάρ. — ἔργα, malim τι ὅτι. — V. 704 ἐξαράξει] ἐξαράξω. — V. 710 ἀλλ' οὐν ἦκεις ὄθεν οὐν ἔξει φανύως, ἀποδράς τ' οὐ] ἀλλ' οὐν ἦκεις ὄθεν ἦκεις, φανύως τ' ἀποδράς οὐ. — V. 716 ἔλθοι ξὺν ἀδελφοῖς ἔργοις, conjecti ἔργοισιν ἀδελφοῖς ἔλθοι. — V. 719 ἴσως, fort. ἴσως ἔτ'. et deinde fort. ἀθ' ἔω ν γάρ ἔργων ἀνταμειψόμεθα — τάχα δὲ (del. pron. σε) μεταβελοῦσά ἐπὶ κακὸν ἐτερότροπον ἐπέχει (del. pron. τις) τύχη. — V. 736 ὑμῖν] ὑμεῖς. — V. 747 ΓΤΝΗ Α.] ΧΟΡ. — V. 758 ΓΤΝΗ Γ.] ΜΝΗΣ. — V. 759 τουτί λαβέ.] τουτί λαβέ. — V. 761 σοῦξχορήσατο, fort. σοῦξε-νῆράτο. — V. 771 πάρεισιν αἱ] πάρεισά μοι. — V. 772 et 773 fortasse in unum contrahendi sunt: πόθεν οὐν γένονται ἄν; τί δέ, τὰδ' εἰ τὰγαλματα. — V. 777 χορή cancellis sepsi. — V. 782 χωρεῖ, χωρεῖ· ποίαν ἀλλοκα;] χωρεῖ χωρεῖ ποίαν ἀλλοκα; — V. 784 κείνα, ταῦτα.] κείνη, ταύτη. — V. 788 στάσις ἀργαλέα, λύπη.] στάσις, ἀργαλέα λύπη. — V. 790 ἐκκύνθασαν] ἐγκύνθασαν. — V. 795 καταδαρθῶμεν] καταδιύρθωμεν. — V. 797 τὸ κακὸν ζητεῖτε θεῶσθαι] ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεῶσθαι. — V. 799 ἀνθὶς τὸ κακὸν παραινῶσαν ἰδεῖν.] ἀνθὶς παραινῶσαν ἰδεῖν τὸ κακὸν. — V. 800 βάσανος δέ] βάσανός τε. — V. 803 τοῦνομ' ἐκάστον τοῦνομ' ἐκάστον. — V. 836 ἦν] εἰ. — V. 842 ἦν] εἰ. — V. 852 ΓΤΝΗ Γ. hic usque ad v. 934 scripsi, vulgo ΓΤΝΗ Η. — V. 868 τί οὐν ἔτε ζω; ΓΤΝΗ Γ. τῶν κοράκιων πονηρία. ΜΝΗΣ. ἀλλ' ὁσπερ — vulgo omnia Mnesilochi tribuuntur. — V. 887 ἄρ] τ' ἄρ'. — γὰ] εἴ] γέ τοι. — V. 889 τί δῆ] τί δαί. — V. 910 ἐγὼ δὲ Μενέλεω γέ σ' ἐκ τῶν ἱφύων.] ἐγὼ δὲ Μενέλεω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἱφύων. — V. 914 περίβαλε] περιβαλλε. — V. 926 σ' οὐδέποτ'] οὐδέπο-τὲ σ'. — V. 934 νῦν δῆ γ'] νῦν δῆτ'. — V. 945 λαπαπατιάξ] λαπατατιάξ. — V. 954 ποσίν, fort. ποσσίν. — V. 969 Εὐλύρα] εὐλύραν. — V. 973 τε] δέ. — V. 988 Βάχχει, fort. Βακχεῦ. — V. 993 ante κατ' ὄρεα vulgo lacunae signum. — V. 998 ποῖα περὶ πόδας εἰσι lacunae signum. — V. 1002 ἐκτεῦσαι] ἐκτένε. — V. 1003 δρᾶσ'] δρᾶς. — V. 1004 ἐπικρούεις] ἐπικρούσεις. — V. 1005 εἰ μᾶλλον] εἰ μᾶλλο βουλῆς. — V. 1007 ἐνίγμαι] ἐκνίγμαι. — ἔνα] ἔνα. — V. 1013 τουτ' ἐσθ'] ἔτ' ἐσθ'. — V. 1015—21 vulgo tribuuntur Euripidi (ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περγεύς); continuavi Mnesilochi, ut Becrio quoque placuit. — V. 1018 ἀπέλλομαι] ἐπέλλομαι. — V. 1018 κλύεις — ἀντροῖς;] κλύεις — ἀντροῖς. — V. 1027 ὀλοὸν ἀφίλ' ὅς ἐμ' ἐκρέμασε] ὀλοὸν, ἀφίλον ἐκρέμασε. — V. 1039 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα πάθια, φῶτα λιτομένα, πολυθάκρυτον Ἀῖδα] ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἐν ἄνομα πάθια φῶτα λιτομέναν, πολυθάκρυτον Αῖδα. Deinde fort. leg. Ἀῖδα με γόον φλέγουσαν. — V. 1042 αἰαί, αἰαί.] αἰαί, αἰαί, ἔ ε. — V. 1044 κροῖεν τόδ'] κροκοῖεντ'. — V. 1045 τοῖσδ' ἐς τόδ' cum Hermanno scripsi, vulgo

τοῖσδε τόδ' — V. 1047 μοι cancellis sepsi. — V. 1054 ἐκρημάσθην
 λαιμόμηντ' ἄχην, δαιμονῶν αἰόλαν κτλ. id est furilis actus ad
 viam, quae ferret mortuis. Distinguebatur: ἐκρημάσθην,
 λαιμόμηντ' ἄχην δαιμονῶν, αἰόλαν κτλ. — V. 1062 τὸ σαιτης]
 τοσαῦτα. — V. 1063 [λείνωσ] λεινωσ. — V. 1066 ὡς μακρόν,
 fort. μακρόν ὡς. — V. 1083 et 1087 bis λαλῆς] λαλεῖς. — V. 1086
 bis πῶτε τὰ πωνή] πωτετοπωνή. — V. 1089 bis κακιάσκει] κακιά-
 σκη. — V. 1094 bis οὐ καιρήσεις.] οὐκ αἰρήσεις; — V. 1096 τῇ
 μικρᾷ] τῇ μικρᾷ. — V. 1102 τί λέγῃ; τῇ Γοργὸς περὶ τὸ γραμματεῖον
 οὐ τῇ κεφαλῇ; ETP. τὴν Γοργόνος ἔργως φημί.] τί λέγῃ Γοργόνος
 περὶ; τὸ γραμματεῖον οὐ τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος; ETP. ἔργως
 φημί. — V. 1109 κατάρατο] τολμᾶς ἀπατανομένη λαλῆς] κα-
 τάρατο τόλμας· ἀπατανομένη λαλῆς. Fort. etiam λαλῆς vel λαλῆς
 scrib. — V. 1111 ἀμαρτωλῇ] ἀμαρτωλή. — V. 1114 κύστο] πόστη.
 — V. 1118 ξηλώσι] ξηλῶ σι. — V. 1123 τῇ γέροντο πυνγισο τῇ]
 τῇ γεροντοπυνγισο τη. — V. 1127 ἀποκεκόφθ] ἀποκεκόφθι. — V.
 1135 ἔτι γὰρ, videtur πυνγῇ vel male quid dellescere. — V. 1158
 ἤλθετον, νῦν ἀφίκεσθαι, fort. ἤλθετε, νῦν ἀφίκεσθ'. — Post v.
 1171 fortasse chori aliquot versus exeliderunt. — V. 1174 κἀνακόλ-
 πασον, quod etiam Hermann enajecit, vulgo κἀνακόλπασον. — V.
 1176 ἀνεγείρε μοι] ἀνεγείρει μοι. — V. 1183. 1184. 1190. 1218
 ναικί] ναικί. — V. 1187 κλαύσει γ' ἦν μὴ, ὕδον μένης, ita ut Sa-
 gittario continuentur, vulgo ETP. κλαύσειτ' ἦν μὴ ὕδον μένη. —
 V. 1188 πόστιον, fort. πρόστιον. — V. 1197 ἐκώδέν] ἐκ' ὡδέν.
 — V. 1199 τῇ γέροντο, γράδιω.] τῇ γέροντο γράδιω. — V. 1200 δὲ
 σοί] δέ σοι. — ETP. Ἀρτεμισία· μέμνησο τοίνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ.
 Ἀρταμονξία.] ETP. Ἀρτεμισία. ΤΟΞ. μεμνήσοι τοίνυν τοῦνομ'.
 Ἀρταμονξία. — V. 1203 παιδάριον, τουτὶ λαβόν.] παιδάριον τουτὶ
 λαβόν. — V. 1212 ἀπόλωλ] ἀπόλωλον. — V. 1213 γράξ' γράμν].
 — V. 1216 Fort. οἶμοι. Τί δράσαι; ποῖ τὸ γράδι'; Ἀρταμονξία.
 — V. 1220 Fort. οἶμοι· κροκῶτ' ἔκον τὸ γέροντο; — V. 1224
 διώξεις] διώξει. — V. 1225 ἄλλα τρέξει· Ἀρταμονξία.] ἄλλα τρέξει
 Ἀρταμονξία. — V. 1226 alterum τρέχει νυν cancellis sepsi. — V.
 1228 δῆ' οἱ] δῆτ' ἐστὶ. Ceterum fortasse haec in duos intrame-
 tros sunt digerenda, ut ultimus versos fuerit:

οἰκᾶδ' ἐκίστη· τὸ Θεσμοφύκτω δ' [ἡμῖν] ἀγαθὴν
 [τούτων] χάριν ἀντιποδοῖτον.

RANAE.

In Indice Personarum ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑ scripsi (vulgo ΠΑΝ-
 ΔΟΚΕΤΤΡΙΑΙ ΔΤΟ) et deinde addidi ΠΑΛΘΑΝΗ.

In Argum. I. scripsi μετὰ ταῦτα δ' ἐν' Αἰδον, deest vulgo δ'. —
 μονόκωλον] μονόκωλα. — βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγωδικὸν θρό-
 νον] βραβεῖον ἔχοντος; et deinde legebatur τῆς τιμῆς καὶ τὸ
 τραγωδικὰ ὁ θρόνος ἀντιποιησάμενον. — φιλολόγως] φιλο-

πάνως. — Argum. III. et IV. addidi ex editione Schol. Parisina, nihil mutavi, nisi quod IV. scripsit ψευδατόφου pro ψευδατόπου.

V. 7 θαρρῶν γε· μόνον ἔκειν] θαρρῶν γ'· ἔκειτο μόνον. — V. 14 εἰώθε ποιεῖν; καὶ Λύκις κἀμειψίλας σκευὴ φέροντα· ἐκαστοτ' ἐν καμωδίῳ. Legebatur: εἰώθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίλας; [σκευὴ — καμωδίῳ.] Fort. εἰώθε ποιεῖν καὶ Λύκις κἀμειψίλας ἐς σκευὴ φέροντας ἐκ. ἐν καμωδίῳ; nisi subditiolus est totus versus. — V. 19 ὦ] ὦ. — οὐτοσί· ὅτι] οὐτοσί, ὅτι. — V. 20 ἐρεῖ, fort. ἐρῶ. — V. 41 Δία] Δι. — V. 51 [ΞΑΝ.] HP. — V. 57 ἀταταῖ] αἰταταῖ. — τῷ Κλεισθένει] Κλεισθένει. — V. 63 μυριάκις γ'] μυριάκις. — V. 67 Εὐριπίδου. HP. καὶ τὰντα τοῦ τεθνηκότος; ΔΙΟ. κοῦδεις γε] Εὐριπίδου καὶ τὰντα τοῦ τεθνηκότος· κοῦδεις γε. — V. 116 ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ λέναι καὶ σὺ γε; ΔΙΟ. μὴδὲν] ὦ σχέτλιε, τολμήσεις γὰρ λέναι; ΔΙΟ. καὶ σὺ γε μὴδὲν. — V. 127 κατάντη καὶ ταχεῖαν] ταχεῖαν καὶ κατάντη. — V. 129 κῆτο] εἰτα. — V. 147 ἡδίκημε] ἡδίκησε. — V. 149 ἡλόησαν] ἡλόησαν. — V. 152 Aristophanes Byzantius ignorabat, et v. 153 diatographiam versus 150 catas scripsit ἢ πυρρίχην: hoc probabiliter, illud minus recte, nam aegre caremus v. 152. Videtur igitur scribendum:

ἢ· πλοῦσκον ὄραον ὤμασεν.
ΔΙΟ. Νῆ τοὺς θεοὺς ἐχορὴν γε πρὸς τοῦτοισι καὶ
εἰ Μορσίμον τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

[ἢ πυρρίχην τις ἐμαθε τὴν Κλησιότου.]
— V. 164 Δία] Δι. — V. 168 ἐπὶ ταῦτ', fort. ἐπὶ ταῦτ'. — V. 169 μὴ ῥῶ] μὴ ῥῶ. — τότ' ἔμ'] τότε μ'. — V. 177 πῶν] πῶν. — V. 180 ὦ ὄπ] ὦπ. — V. 181 τοῦτο; λίμνη] τοῦτο λίμνη. Ceterum fort. rectius sic distribuenda sunt:

ΔΙΟ. Τοῦτ' τί ἔστι; ΞΑΝ. Τοῦτο; λίμνη. ΔΙΟ. Νῆ Δία
αὐτὴ στήν, ἣν ἔρραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.
— V. 186 ὄνον πόκις, fort. ὄνον πλοκίς. — V. 188 παῦ] παῦ. — V. 189 εἴνεκα] οὐνεκα. — V. 199 οὐπερ] οἴπερ. — ἐκλένες] ἐκέλευσας. — V. 208 ὦ ἀπόπ ὦ ἀπόπ] ὦπ ὀπ ὦπ ὀπ. — V. 216 Διόνυσον] Διόνυσον. — V. 217 Αἰμυκίς] Αἰμυκίσι. — V. 218 Χύτροισι] χύτροισι. — V. 229 ἐστερξαν μὲν] ἐστερξαν. — V. 239 ΒΔ., v. 240 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — V. 245 πολυκαλόμφοισι] ἐν πολυκαλόμφοισι. — V. 251 fort. ταυτὶ παρ' ἡμῶν λάμβαν' ὦ. — V. 262 οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως νῖχ recte se habent, intelligerem ἄλλὰ μὴν ἡμεῖς σὲ πάντας. — V. 264 [αὐδὲ μὴν ἡμῖς γ' ἐμὲ] deest vulgo. — V. 266 [βρεκεκεκὲς κοᾶξ κοᾶξ] adjecti. — V. 267 τῷ κοᾶξ] τοῦ κοᾶξ. — V. 269 ὦ] ὦ. — V. 271 ἡ Ξανθία] ἡ Ξανθία. — V. 273 τάντανθοι] τάντανθι. — V. 290 τότε μὲν γε — τότε δ' ὦ] ποτὶ μὲν γε — ποτὶ δέ. — V. 304 γαλήν] γαλήν. — V. 308 ΞΑΝ., v. 309 ΔΙΟ., vulgo omnia Baccho tribuuntur. — σὺ] μόν. — V. 315 ἡρεμῇ] ἡρεμῇ. — V. 324 πολυτιμήτοις] πολυτίμητ' ἐν. — V. 340 ἐγειρε· φλογέας] ἐγειρε φλογέας. fort. ἐγειρον praestitit; deinde [τινᾶσσαν] γὰρ ἦκει scripsi (nisi malis ἦκεις), vulgo nihil nisi τινᾶσσαν legitur, mani-

festum glosseras, additum ad insolentiores accusativi usum explicandum, de quo vid. Bernhardy Syntax L. Gr. p. 119. — V. 347 *χορόνους* τ' *ἐπὶ παλαιῶν ἐνιαυτοῦς*, fort. *χορόνους*, *ἐπὶ παλαιῶν τ' ἐνιαυτοῦς*. — V. 383 *ἁθροίς* *ἁθροίαις*. — V. 405 *τὸν τε σαρδαλιάνον*, fort. *τὸ σαρδαλιάνον*. — V. 414 et 415 fortasse *choro sunt tribuendi*. — V. 415 *ἄλλ' ἢ ἄλλ' ἢ*. — V. 439 *ἄλλ' ἢ ἄλλ' ἢ*. — V. 441 et 445 *ἑρὸν* *ἑρὸν*. — V. 444 et 445 *choro continuavi*, vulgo *ΔΙΞ.* *πραχθῆναι*. — V. 482 *γενῆσαι* *γενῆσαι*. — V. 482 et 487 *σπογγιάν*, fort. *σπογγιάν*, vid. schol. Aeschinis de falsa Leg. — V. 483 *προσθῶν*, vulgo *πρόσθου*, idque Baccho tribuebatur, dedi omnia Xanthiae. — V. 488 *οὐκ ἂν γ' ἔπερος ταῦτ'* *οὐκ ὅσον ἔπερος γ' αὐτ'*. — V. 513 *γέ σοι*, fort. *τί σοι*. — V. 546 *καὶ τὸς* *αὐτός*. — V. 549 usque ad v. 578 *ΠΑΝ.* et *ΠΑΔ.* scripsi, vulgo inter *ΠΑΝΔΟΚΕΤΤΡΙΑΝ* *A* et *B* distribuabantur. — V. 561 et 562 *tribui cauponae primariae*, vulgo *Plathanae* (*cauponae alteri*) continuantur, similiterque deinde v. 564 *ΠΑΝΔ.* id est *A* scripsi, ubi vulgo est *ΠΑΝΔ.* *B*, et v. 565 *ΠΑΔΘ.* *τῇ Δία τάλαινα*, *ΠΑΝΔ.* (i. e. *A*.) *τὴν δὲ δεῖσασα γέ πον*, ubi erat *ΠΑΝΔ.* *A*. *τῇ Δία τάλαινα*. *ΠΑΝΔ.* *B*. *τὴν δὲ δεῖσασα γέ πον* κτλ. — V. 567 *τάς* *τοῦς*. — V. 568 sequi personarum distributio incerta, ego nihil novavi, nisi quod v. 577. 578 *Plathanae* dedi, qui vulgo continuantur *cauponae primariae*. — V. 574 *εἰς* *ἐς*. — V. 580 fort. *οὐκ ἂν γ' νοίμην Ἡρακλῆς*. *ΔΙΟ.* *A*. *μηδαμῶς*. — V. 595 *κἀμβάλεις* *καὶ βαλεῖς*. — V. 597 *στίλ* *στίλ*. — V. 607 *μὴ πρῶτον*, *οὐ μὴ πρῶτον*. — ib. *καὶ μάχει* *μάχει*. — V. 608 *Σκιβλάς* *Σκιβλάς*. — V. 611 *προσέτ' ἀλλότρια* *πρὸς τὰλλότρια*. — ib. *ΑΙ.* *ΠΑΝ.* — V. 612 *ΔΙΟ.* *ΑΙ.* — V. 618 *βασανίσω* *βασανίσω*. — V. 645 fort. *ΑΙ.* *καὶ δὴ πᾶταξ σ'*. *ΠΑΝ.* *οὐ μὲν τὸν Δί' ἐμοὶ δοκεῖς ΑΙ.* *ἄλλ' εἰμ'*. — V. 655 *εἰπ'* *εἰ προτιμᾶς οὐδέν* *ἢ προτιμᾶς γ' οὐδέν*. — V. 659 *Πρόθων* *Πρόθων*. — V. 663 fortasse *Dionysi potius quam Aesci* est, ut *παρέχω* sit scribendum pro *πάρεχε*. — V. 664 *ἡλγησὺν τις* *ἡλγησέ τις*. Deinde fort. *ὃς Αἰγαῖους ἔχεις πρῶτας ἢ γλαυκὰς μεθέχεις ἄλως ἐν βένθεσιν*. — V. 670 *αὐτός* *ὑμᾶς*, fort. *ὑμᾶς αὐτός*. — V. 673 *νοῆσαι* *ποιησαι*. — V. 682 *ἐπὶ βάρβαρον ἔξομένη πέταλον* antiquitus jam depravata, mihi potius videtur scriptuisse: *ὅπλ' βάρβαρον ἡ δομένη πέντελον*. — V. 683 *ἔως* *ὥς*. — V. 684 *κελαδεῖ* *ῥύζει*. — V. 711 *ψευδοῦντρον*, fort. *ψευδοῦντρον*. — V. 724 fort. trajiciendus hoc modus: *ἀλλὰ καλλιᾶτοις ἀπῶντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων ἐν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροις πανταχοῦ, καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖται καὶ κεκοσμημένοις χρώμεθ' οὐδέν κτλ.* — V. 730 *προσελοῦμεν* *προσελοῦμεν*, sed genuina scriptura videtur *προσελοῦμεν* esse secundum Arcadum dialectum. — Post v. 737 plura deesse videntur. — V. 746 *λάθρα* *λάθρα*. — V. 758 perturbatus videtur ordo versuum: conjicio:

τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος χήβοι;
ΑΙ. ἂ πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κενήνεται, μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πάνν,

καὶ λοιδορησὸς *Αἰαχίδου* κενυρίπιδου.

ΞΑΝ. ἐκ τού; *ΑΙ.* νόμος τις κτλ. —

V. 770 conjeci: *ὡς ὦν κράτιστος τὴν τέχνην· νῦν δ' ἐνθ' ἔως,*
ὅτε δὴ κατήλθ' Εὐριπίδης. — V. 772 *τοῖσι βαλλαντιοτόμοις]* *τοῖς*
βαλαντιοτόμοις. — V. 795 *τὸ χορμ]* *τὴν χορμ.* — V. 800 καὶ
πλαίσια ξυμπηκτα. *ΞΑΝ.* πλινθεύουσιν γῆν; *ΑΙΔ.* καὶ καὶ πλαί-
σια ξυμπηκτα πλινθεύουσιν γε καί. — V. 810 *ποσὶ φόνους ποιη-*
τῶν *unus alterve versus excidit,* *eratque de Euripide sermo.* — V. 815
ὀξύαλον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα] *ὀξύαλου περὶ ἰδῃ θήγοντος*
ὀδόντας. — V. 818 *[ππολόφων, fort. ὑφιλόφων.* — V. 819 *σκιν-*
δαλάμων] *σχινδαλάμων.* — V. 822 *χαίταν]* *χαίτην.* — V. 838 *ἀπύ-*
λωτον] *ἀπύρωτον.* — V. 853 *ἀναγέ]* *ἀπαγα.* — V. 855 *Post hunc*
versum Aeschyli aliquod dictum videtur excidisse. — V. 857 *πρήπνι]*
θέραις. — V. 863 *Αἴα]* *Αἴ.* — V. 881 *ὄχηματα,* conjeci *θεύματα* *vel*
θήγματα. — V. 888 *ἐπίδης λαβῶν δὴ καὶ σὺ]* *ἔθι νυν ἐπίδης δὴ καὶ*
σὺ. — V. 890 *σὺ]* *σοί.* — V. 891 *δὴ]* *νυν.* — V. 896 *τινά]* *τίνα.*
— V. 897 ἐμπελειαν *ulgo deest.* — V. 901 *λέξαι]* *λέξιν.* — V. 917 *ἄρ]*
γῶρ. — V. 918 *καθοίτο,* *fort. καθήτο.* — V. 930 *ῥάδι' ἦν]* *ῥάδιον.*
— V. 936 ποί' ἄττ' ἐστὶν ἄττ', fort. ποί' ἐστὶν σὺ γ' ἄττ'. — V. 947
ΔΙΟ.] ΑἴΣ. — *ἦν σοί,* *fort. ἦδεις (ἦδης).* — V. 964 *καμῶνς]* *καμῶν*
γ'. — V. 965 *Μανῆς]* *Μάνης.* — V. 985 *τρούβλιον]* *τρούβλιον.* — V.
991 Μελητιδαί] *Μελιτιδαί.* *Fort. Μελητιάδαι* *ut olim apud Aelian.* V.
H. XIII. 15 *legebatur, nisi totum vocabulum tollendum. Nullo modo*
Μελιτιδαί *ferendum, nam nomen hoc ab eadem radice descendit,*
nude Βλιτομάμωσ *deductum est.* — V. 994 *lacunam* *indicavi.*
— V. 1001 ὄξεις, *fort. οἰξεις.* — V. 1010 *καὶ]* *καὶ.* — V. 1024
εἴνεκα] *οὔνεκα.* — V. 1028 *ἦνέα]* *ἦκουσα* *περὶ Δαρείου τεθνεώτος.*
Poeta scripsisse videtur ἦνέα' ἀν' ἡ' ὅσσα πρὶν Δαρείον τεθνεώ-
τος, ubi ὅσσα propter sequens vocabulum πρὶν *producitur, nam*
ὅστω minus quidem placet. — *ἦκουσα]* *ἀπηγγέλλθη.* — V. 1038
ἐπιδήσειν, *fort. ἐπιθήσειν.* — V. 1058 *χορὴν]* *χορῇ.* — V. 1060
περιελαόμενος] *περιελάμενος.* — V. 1073 *ὑπὸ πᾶσι]* *ὑπὸ πᾶσι.*
— V. 1076 νυν δ' ἀντιλέγει κοῦνέτ' ἐλαύνειν] *καὶ πλεῖν δευρὶ κοῦ-*
νέτ' ἐκείσε. — V. 1084 *ὑπογραμμάτων]* *ὑπὸ γραμματέων.* —
V. 1086 ἐξαπατῶντων τῶν δῆμον αἰέ] *fort. subditus est.* — V. 1080
ὥστε γ' ἀφανένθη] *ὥστ' ἐπαφανένθη.* — V. 1106 *ἀνὰ δ' ἐρε-*
σθον] *ἀναδέρεσθον.* — V. 1119 *σὺ]* *σοί.* — V. 1122 *οὐκ* *insup-*
erius est. — V. 1129. 1130 *ΑΙ.] ΔΙΟ.* — V. 1130 *πάντα πάντα γ']*
πάντα ταῦτα γ'. — V. 1132 *ΑΙ.* *Ὅρας δὲ ληροῖς; ΕΤΡ.* *ἀλλ' ὁλ-*
γόν γέ μοι μέλει. *hunc versum ille inserui, ulgo legitur post 1135*
personis in hac modum indicatis: *ΑΙ.* *Ὅρας δὲ ληροῖς. ΔΙΟ.* *ἀλλ'*
ὁλγόν γέ μοι μέλει. — V. 1134 *πρὸς τρισὶν ἑμβυσίοις προσοφεί-*
λων, *conjeci πρὸς τρισὶν ἑμβοῖς* *ἵσα α* *προσοφείλων.* — V. 1135
ἀφάνειον] *ἀφάνειον γ'.* — V. 1144 *ΑΙ.] ΔΙΟ.* — *ib. ἐκείνως,* *fort.*
ἐκείνως. — V. 1149 *οὕτως]* *οὕτω γ'.* — V. 1168 *κάθω]* *κάθω.* —

V. 1175—77 Aeschylō tribui, vulgo 1175. 1176 sunt Bacchi, v. 1177 Aeschylī. — V. 1202 θυλάκιον, fort. θύλακον. — V. 1220 δοκίς] δοκί. — V. 1235 ἀπόδος] ἀπόδον. — V. 1248 εἰς αὐτόν, ὡς τῶν.] ἔασον, ὡς τῶν. — V. 1245 ἀπολεῖς] ἀπολεῖ σ'. — V. 1256 ἔτι νῦν, fort. ἔτι καὶ νῦν. — V. 1265 ἐν κόπον] ἐγκοπόν et sic deinceps. — V. 1270 μάνθανέ μου] μάνθανε. — V. 1286 fort. ubique φλαττο-θράττο φλαττοθράτ scribendum. — V. 1287 ὁσομεριαν] ὁσομε-ρίαν. — V. 1305 τοῦτοις] τοῦταν. — V. 1307 ταῦτ'] τὰδ' ἔστ'. — V. 1311 νοτίσις] νοτιάις. — V. 1315 ἱστότονα, fort. ἱστόπανα. — ib. καί, vulgo deest. — V. 1323 et 1324 videatur ex uno versu orti, qui fortasse ita scriptus erat:

τί δέ; τούτον πῶδ' ὁρᾷς; ΔΙΟ. ὁρῶ.

— V. 1343 τέρα] τέρατα. — V. 1348 εἰσεισελλίσσουσα] εἰσεισειει-λίσσουσα. — V. 1356 ἀλλ' ὡς Κρητὲρ ἴδας τέκνα, fort. ἀλλ' ὡς τέκν' ἴδας τέκνα. — V. 1357 τόξα τε] τόξα. — V. 1362 διπύρους, fort. ἀμφιπύρους. — V. 1363 ὀξυτάτας] ὀξυτάταιν. — Post. v. 1373 unus v. excidisse videtur, cf. v. 1486 et 1495. — V. 1366 ὅπερ ἐξέ-λέγξει τὴν ποιήσιν πῶν μόνον] ὅπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποιήσιν πῶν μόνος. — V. 1367 cancellis sepsi. — V. 1390 ἦν] ἦν'. — V. 1391 [εἰρὸν] ἔρῶν. — V. 1394 κακύν] κακῶν. — V. 1399 τοιούτων] ται-ούτα. — V. 1405 εἰσέθηκε] εἰσήνεγκε. — V. 1410 μόνον] μόνα. Post hunc versum haud dubie plura omissa sunt incerta (librariorum. — V. 1411 φίλοι] σοφοί. — V. 1424 ΠΛΟΤ.] ΕΤΡ. — V. 1428 πέ-φνε] φανέται. — V. 1432 cancellis sepsi, non 1431 ut vulgo. — V. 1433 ἐκτραφῇ] ἐκτρέφῃ. — V. 1437—1441 pariter atque 1452. 1453 alieni sunt, sed inter se arcte cohaerent, substituti enim sunt anti-quatns in locum v. 1446—1450. — V. 1450 τάναντί' ἐν πρῆπτου-τας] τάναντιά πρᾶξαντες. — V. 1453 τί δαί σὺ; τί λέγεις] τί δαί λέγεις σὺ; — V. 1455 μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς ἡδεται.] μισεῖ κάκιστα. ΔΙΣ. τοῖς πονηροῖς δ' ἡδεται. — V. 1456—1458 Aeschylō vindicavi, vulgo v. 1456 Dionysio, v. 1457. 1458 Aeschylō tribuuntur. — V. 1459 σίσυρα] σισύρα. — V. 1465 ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον, conjicio τὸν πόρον. — V. 1466 nisi exciderunt quaedam, scribendum certe εὔ, νῦν δ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος pro εὔ, πλὴν γ'. — V. 1478 κῶδιον] κῶδιαν. — V. 1480 ἴνα ξε-ρίσω γὰρ ἄρα πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὐ λέγεις] ἵνα ξερίσω σφῶ πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὐ τοι λέγεις. — V. 1497 τοιούτω] τοιῷ. Philo βροχὸς tradit Aeschylō ascensuro. — V. 1516 τὸν ἑμὸν παρῶ-δος Σοφοκλεῖ τηρεῖν κάμωι σώζειν. Poeta scripsisse videtur nihil nisi:

τὸν ἑμὸν παρῶδος τοῦτω τηρεῖν.

ultimis vocabulis cum glossae Σοφοκλεῖ σώζειν adscriptae essent, interpolatoris deinde est locus. Quid in schollis legitur ad h. v. τῷ Σο-φοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης partim ad hunc versum, partim ad v. 1520 spectat. — V. 1525 [εἰράς] εἰράς. — V. 1530 τῇ δὲ πόλει] τῇ τε πόλει.

ECCLESIAZUSAE.

In Personarum Indice *ANHP A* et *B* addidi post *O ΚΑΤΑΘΕΙΣ* et *O ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ*. Ceterum *ANHP A* non videtur alius esse quam vicinus Bleyryi (*ANHP TIS*), et *ANHP B* non diversus à Chremete: sicut etiam *ΔΕΣΠΟΤΗΣ* non est alius atque ipse Bleyryus. In Argum. I. *πύγωνας περιθέτους*] *πύγωνας περιθέτους καιοννται*. — *μία δὲ μία δὴ*. — Argum. II. v. 2 *conficio ἀνδρῶν προκα-
θίζειν γενομένης ἐκκλησίας περιθεμένους πύγωνας κτλ.* — V. 8 *ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χοήματα καὶ χοήσθ' ἅπα-
σιν ἐξ ἴσων καὶς οὐσίαις καὶ ταῖς γυναιξὶ μετατίθεσθαι τοὺς νό-
μους.*] *ἐκέλευσέ τ' εἰς τὸ κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα τὰ χοήματ' ἀνδρας* ὡς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

V. 4 *ἄπο*, fort. ὕπο. — V. 9 *πλησὺς*] *πλησίου*. — V. 23 *δαί-
τὰς ἑτέρας πῶς ἀγκυαθεζομένας λαθεῖν*, conjicio *δαί τὰς ἑταί-
ρας* (i. e. factiosas) *ἀγκ. λ.* — V. 26 *λαθεῖν*] *λαθεῖν*. — V. 29
τογγάνει] *τογγάνη*. — V. 30. 31 Chora tribui, vulgo *ΓΤ. Α.* cf.
v. 43. Prodeunt enim mulieres passim, sed dimidia tantum chori pars,
urbanae mulieres: rusticae postea demum accedunt. — V. 32 *ἐργηγο-
ρεῖν*] *ἐργηγορή*. — V. 34 *θυογενῶσα*] *τηνογενῶσα*. Fort. *θυογενῶσα*,
vid. Hesych. *θυογενῶν* κρύπτειν. ubi corr. κρύπτειν. — V. 35 *ΓΤ. Α.*] *ΓΤ. Β.* — V. 41 *ΠΡΑ.*] *ΓΤ. Α.* — V. 43 *ΧΟΡ.*] *ΠΡΑ.* — V. 47
ΠΡΑ. κάρω, vulgo haec mulieri *A.* continuantur et *καί μοι* legitur. —
V. 49 *ΓΤ. Α.*] *ΓΤ. Β.* — V. 51 tribui Praxagorae, vulgo est mulieris
B. — V. 54 *ΓΤ. Β.*] *ΓΤ. Γ.* In editionibus in tota hac scena usque
ad v. 284 plurimae mulieres (*ΓΔΕΖΗΘΙ*) laquentes inducuntur, ego
sermōnes duobus tantum tribui, est autem distributio, si a paucis locis
discesseris, certa. — V. 64 *ἐχραινόμην* scripsi, vulgo *ἐχλαινόμην*,
cf. Bekk. An. I. 72. 28: *χραίνεσθαι πρὸς ἥλιον*: τὸ λεγόμενον ὑπὸ
τῶν πολλῶν ἐπικαλεῖν τῷ ἡλίῳ. — V. 77 *λάθρα*] *λάθρα*. — V. 78
ἐκείνων] *ἐκείνων*. — V. 81 hic locus in codicibus et editionibus gravi
vitio deturpatus est: sequuntur enim vulgo versus sex 99—104:
ΠΡΑ. ἀλλ' ἄγεθ' — *ΓΤ. Α. Νῆ τὸν Δ'* — *καταπικρὸν*, quos ipso
totius loci consilio perspecto post v. 98 (104 vulgo) inserui. Exceiderunt
antiquitus hi sex versus, marginique additi sunt, postea librarius, cum
restituere in ordinem vellet, similitudine verborum deceptus non ante
versum 105 *τοῦτου γέ τοι*, sed ante versum 82 *ταυτί γε τοι* inseruit.
— V. 85 *ἄρας*] *ἄρα*. Intelliguntur solennes preces et dirae, a quibus
concoiones lachrobant. — V. 86 *μοι*] *μον*. — V. 103 *με*] *σε*. — V. 117
προμελετήσωμεν] *προμελετήσασμεν*. — V. 128 *γαλήν*. πάρετ' *ἐς*] *γαλήν*, *πάρετ'* *ἐς*. — V. 130 *περιὼν* corruptum, latet nomen pro-
prium viri vel agnomen, conjeci *Πάτων* vel *Πρίτων*. — V. 130 et 141
videntur alteri mulieri tribuendi. — V. 141 *τοσαύτ' ἔν]* *τοσαυτά γ'*.
— V. 163—165 et 167. 168 fortasse aliquis tribuat mulieri *A.* —
V. 167 Epigonus non videtur diversus ab Epigene, qui infra v. 931
memoratur, et fortasse hic potius locus corrigendus, quam ille. Deinde

possis etiam scribere: ἐκείνον· ἐμβλέψασα γάρ. — V. 184 ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον, fort. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀγ. — V. 190 ὠνόμασας, fort. ὠμοσας. — V. 192 νῦν] νυν. — V. 194 ἀπολείν, conjicio ἀπολείσθ'. — V. 200 νῦν εἰσὶ] νῦν δ' εἰσὶ. — V. 202 ὀρίσεται corruptum, Dindorf hic plene interpunxit et deinde versum excidisse putat. — V. 209 περὶ θησθε, fort. περὶ θησθε, et similiter infra 230. — V. 213 inter ΓΤΝ. Α et Β distribui, vulgo uni ΓΤΝ. Β. tribuitur. — V. 219 εἰ ποῦ τι] εἰ τοῦτο. — V. 220 περιεργάζεται. περιεργάζεται; — V. 227 οἶνον φιλοῦς' εὐζωρον, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ τὸν οἶνον εὐζωρον φιλοῦς' ὥσπερ πρὸ τοῦ. — V. 239 ταῦτ' ἐάν] ταῦτα κέν. — V. 253 τρύβλιαν] τρυβλία. — V. 261 fort. hic versus est mulleri B. tribuendus, ut reliqua deinceps sint mulieris Α. — V. 270 ἐνὸρ' ἐθεσθ' ἄνδρα θεσθ'. — V. 271 μέλλει] μέλλει. — V. 274 ἀκριβῶς ἦτε] ἀκριβώσητε. — V. 282 εἰώθ' ἐκεί] laud dubie corruptum, deinde fort. ὥστ' ἀποτρεχέειν ἔχουσι μηδὲ πάταλον. — V. 286 fort. ἐξολοσθῇ. ἡμῖν ὁ κίνδυνος γάρ κτλ. — V. 298 πληροί] πλησίον. — V. 306 φέρων] λυβαίν. — V. 309 ἄρτον ἄνδρ' ἄρτον. — V. 347 σίσυραν] σισύραν. — V. 366 Ἀντισθένην] Ἀντισθένην. — V. 381 νῦν ἦλθον, fort. νῦν δὲ ἦλθον. — V. 382 οὐδέν' ἄλλον ἢ] οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ. — V. 397 προθεῖναι] καθεῖναι. — V. 404 μ' ἐχρῆν] με χρῆν. — V. 417 αὐ ἡμῶν] ἡμῶν. — Post v. 453 versus excidisse videtur, vel scribendum ἀλλὰ πολλὰ ἀγαθὰ ποιεῖν, ἕτερά τε τὰς γυναῖκας εὐλόγει. — V. 433 νῦν γάρ, fort. νῦν ἄρ'. — V. 448 οὐ μαρτύρων] οὐ μαρτύρων γ'. — V. 455 σε] γε. — V. 456 αὐταῖς] ταύταις. — V. 458 ἀπαντ' ἄρ' αὐταῖς] ἀπαντὰ τ' αὐταῖς. — V. 514 κείται καὶ δὴ] κατάνκειται δὴ. — V. 526 οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε.] οὐ δὴ τάλαν ἔγωγε. — V. 532 ἐρταῖσθα, malim ἐνταῖσθα. — V. 551 ἡδισθῆα] ἡδισθῆα. — V. 562 ANHP.] BAE. — V. 563 μηδ' ἀφίλη, fort. μαφίλη. — V. 564 BAE.] ANHP. — V. 568 φευσεται, fort. φευδεται. — V. 569 ὥστε σε γέ μοι μαρτυρεῖν, fort. ὥστε σέ τε συμμαρτυρεῖν. — V. 571 Fort.:

Νῦν δὲ σε πυνύην φρένα δεῖ φιλοσφόν τ' ἐγείρειν.

versus Archiloeo similis, qualis extat in Vespis 1526. — V. 573 κινῆ γάρ ἐπ' εὐτυχίαισιν, malim κοιναῖς γάρ ἐπ' εὐτυχίαις. — V. 574 γνώμης] γλώττης. — πολλήν δῆμον, conjicio πολιτῶν δῆμον. — V. 587 ἀρετῆς, fort. ἀρετῆς. — V. 603 Bleepyro tribui, vulgo inter Praxagoram et Bleepyrum hemistichia sunt dispersita. — V. 612 ξυγκαταδαρθῶν videtur a grammatico ad versum redintegrandum additum. — V. 615 πῶς οὖν οὐ] πῶς οὖν, εἰ. — V. 622 τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθῆναι, conjicio τοῦ σοὶ ξυγκ. quae Praxagora Bleepyro dici, tum alterum his verbis compellat: καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάραξει. — V. 631 ΠΡΑ., fort. ANHP. — τοῖς μικροῖς, conjicio τοῖς σιμοῖς. — V. 640 ἄγνως] ἄγνως. — V. 643 ἐκείνον] ἐκείνον. — V. 646. 647. 648 ΠΡΑ., fort. ANHP, ut deinde v. 649 et dimidium v. 650 Praxagorae sit. — V. 647 αὐτοῦ, malim αὐτόν. — V. 648 τῶν] γ' ἄν. — V. 650 ἐπεπόνθειν] ἐπεπόνθειν. — V. 652 λιπαρῶ] λι-

παρῶς. — V. 658 *AN.* — *HPA.*, vulgo totus versus Praxagorae tribuitur. — ταύτην] ταύτη. — V. 659 εἵνεκα] οὕνεκα. — V. 665 ταύτης] ταύτην. — V. 669 partim Bleyro, partim Praxagorae dedi, vulgo omnia Praxagorae sunt. — V. 670 δώσει, fort. δώσεις. — V. 671 κομίζεται, fort. κομίζει τι. — V. 674 συρρήξας, conjicio συνερέψας. — V. 675 εἰς ἀλλήλους, fort. εἰς ἀλλήλων. — V. 710 πᾶν Bleyrus et alter ille una dicere videntur. — V. 719 *AN.* et 721 *HPA.*, vulgo omnia Praxagorae tribuuntur. — V. 720 αὐτά] αὐτά. — Post v. 727 vulgo legitur (*XOPOT*). *ANHP A.* ἐγὼ δ' ἐν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκευὴ φέρω, προχειρισθῆμαι καὶ ἐτάσσω τὴν οὐσίαν. χωρεῖ σὺ δεῦρο κτλ. at nova scena inde a v. 730 demum incipit, itaque scripsi *ANHP.* ἐγὼ δ' ἐν' — οὐσίαν. *XOPOT.* *ANHP A.* χωρεῖ σὺ δεῦρο. Ceterum *AN A.* qui deinde loquitur, est vicinus ille Bleyri, qui modo cum illo et Praxagora erat collocutus, contra *ANHP B.* non diversus videtur a Chramete. — V. 735 ὥς] οὐδ'. — V. 748 γὰρ οὐδέποτε] οὐδέποτε γ'. — V. 752 πρὶν, fort. πρὶν ἄν. — V. 756 οὐτι μὴ fort. cum Fritzsche ἐπέ μοι. — V. 760 aperte corruptus; conjeci: *AN. B.* Κακοδαίμων ἀρεῖς; *AN. A.* Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ', ἀπορίσω. *AN. B.* Δαίμωνός. — V. 779 Δία] Δί. — V. 786 ἐν] ἐν. — V. 799 τὰν] τὰν. — V. 800 cancellis sepsi, est enim antiqua ditographia. — V. 802 ἀπειμ Fritzsche, v. ἀπειμ'. — V. 810 ἀστοῖσιν, fort. ἀστοῖσιν. — ib. τι] τί. — V. 816 ἐψηφισάμεσθ'] ἐψηφισάμεσθ'. — V. 837 ὅπαν ὅποι. — V. 838 ἐπινενασμέναι] ἐπινεννησμέναι. — V. 841 κρατήρας ἐγκρινάσιν, αἱ μυροπώλιδες ἐστάς] κρατήρα συγκρινάσιν, αἱ μυροπώλιδες, ἐστάς. — V. 846 Σμοῖος] Σμοῖος. — V. 847 τράβλια] τράβλια. — V. 857 πρὶν ἄν γ' ἄν. — V. 858 τὰν] τὰν. — V. 864 καταγελῶσι, conjicio κατέπελῶσι. — V. 873 τοῖσδε δέ, fort. τοῖσδεδ'. — V. 877 *XOPOT* vulgo dcest. — V. 896 πεπύρωις] πεπύρωις. — V. 898 τῶν φίλων] τὴν φίλον. — V. 900 ταῖσιν] ταῖς. — V. 906 ἐκπέσοι, fort. ἐκπίσοι γε. — V. 910 fort. ψυχρόν ἐδρῶς καὶ προσελκύσασιν. . . — V. 913 μοι fort. delendum. — V. 914 βέβηκε κατ' — ἀλλ' οὐ μὲ] βέβηκε καὶ τὰλλ' οὐδέν με. — V. 917 σαντῆς, fort. τῶν σαντῆς. — V. 920 λάμβδα] λάβδα. — V. 921 *NEANIS* praemisi, vulgo hi tres versus vetulae continuantur. — V. 924 *GP. A.] NEANIS.* — V. 926—929 non potui probabili ratione emendare, itaque personarum distinctionem quamvis aperte falsam in his quatuor versibus servavi, additis tamen cancellis. Sed lo sequentibus correxi: V. 930 *NEANIS. GP. A. NEANIS.] GP. A. NEANIS. GP. A.* — V. 932 *GP. A.] NEANIS.* — V. 933 *NEANIS.] GP. A.* — V. 934 *GP. A.] NEANIS.* — V. 935 *NEANIS.] GP. A.* et adolescentulae huic continuavi etiam v. 936, cui vulgo nota *NEANIS* praemittitur. Ceterum pro σὺ fort. σοὶ praestat. — V. 950 μένειν] μετέιν. — V. 951 seq. adolescentulae continuavi, vulgo *GP. A.* praemittitur. — μυνήμεθα] μεμνήμεθα. — V. 954 ξυνενέ μοι ξυνενός μοι. — V. 969 *NEANIS* et v. 973 *NEANIAS* addidi

cum Engero et Beerio, vulgo haec omnia Juvoni tribuebantur. — V. 1006 ἀλλ' οὐδ' ἄλλ' οὐκ. — ἐμῶν] ἐτῶν. — V. 1014 et 1027 ΓΡ. Α.] ΓΡ. Β. — V. 1037 ποῦ τοῦτον ἔλκεις ἀνδρα; τὸν ἐμαυτῆς ἄγω.] ποῦ τοῦτον ἔλκεις σὺ; τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω. — V. 1060 ΓΡΑΤΣ Γ. videtur non diversa esse a ΓΡ. Α., reddit enim haec denuo, sed turpiore etiam habitu, vid. v. 1078, juvenis autem agnoscit jam v. 1071. — V. 1067 γὰρ γε. — V. 1075 σ' οὐδὲ ποτ' οὐδέ ποτέ σ'. — V. 1077 σε δεῖ] σ' ἔδει. — V. 1086 ἦστε] ἦτε. — V. 1094 ἐλκόμενος εἰμ' ἐλκόμενος εἰμ'. — V. 1104 συνείρομαι] συνήξομαι. — V. 1105 ὁμῶς corruptum videtur, conjeci αἰτῶ. — V. 1108 τήνδ' τήν. — Post v. 1111 ΧΟΡΟΤ vulgo deest. — V. 1112 ἐγὼ aperte vitiosum, vid. v. 1116. — V. 1113 αὐτῇ τε μοι, fort. αὐτῇ τ' ἐμῇ. — V. 1114 ὑμεῖς θ' ὑμεῖς δ'. — V. 1117 μεμύρισμαι] μεμύρωμαι. Post h. v. unus alterve versus excidit, sicut etiam quae leguntur v. 1123. 1124 sensu carent, ut illa quoque vel corrupta sint, vel quaedam deesse videantur, quamquam tenendum est, ministrum Baccho sanciam ista dicere. — V. 1144—48 her o tribui, vulgo ancillae continuantur. — V. 1149. 50 ancillae dedit, vulgo chori sunt omnia, quae sequuntur. — V. 1165 ὑπανακινεῖν, fort. ὑπακονεῖν. — V. 1166 ΔΕΞ. Τοῦτο δρῶ. ΧΟΡ.] ΗΜΙΧ. τοῦτο δρῶ. ΗΜΙΧ. Praeterca πῦν cancellis sepsi, quamquam locus ne sic quidem integer est. — V. 1168 λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-] λεπαδοτεμαχοσελαχογαλεο-. — V. 1173 ἐκεφαλιο-] ἐγκεφαλο-. — V. 1176 τρυβλίον] τρυβλίδον. — V. 1178 praemittitur ΗΜΙΧ., v. 1179 ΧΟΡ., quae abjecti, cum illae notae sint plane perversae: nam versus hi arcuissime inter se cohaerent. Etenim sic statuendum est inde a v. 1163 usque ad v. 1179 corypha eum chori canere, tum versus extremos 1180—82 universum canere chorum. Sed in haec artis metricae arcana, quam cum scenicis antiquitatibus arctissime conjuncta sunt, non licet hic accuratius inquirere. — V. 1179 λαί λαί] λαί, εὐαί. — V. 1180 εὐαί εὐαί] scripsi pro εἰδοί εὐαί et sic in proximis versibus, ceterum v. 1182 malim ὦ εὐαί εὐαί εὐαί quae clausula decet exitum comoediae.

PLUTUS.

Argum. II. III. V. VI ex editione Schol. Parisina adjecti. — Argum. IV. Dind. καὶ ante τὸν πῖον ut deinde δι' αὐτῆς cancellis sepserat. — Argum. VI. v. 8 Iacuum indicavi, Dindorf ἡ δ' ἀναφανείσ' ἄφνω. — ib. διεκώλυνεν] διεκώλυνεν. — V. 9 ὁμῶς] οὕτως. — V. 21 ἀφελὼν γε] ἀφελὼν τόν. — V. 26 οὐ τι] οὐ σε. — V. 42 ἐκέλευε] ἐκέλευσε. — V. 50 χρόνω] βίω. — V. 55 ἡμῶν, fort. ἡμῖν. — V. 56 πότερον σάντων ὅστις εἴ, φράσεις, ἢ τὰ πῖ τούτοις δρῶ.] πρότερον σ. ὅ. εἰ φράσον, ἢ τ. τ. δρῶ. — V. 66 τὰν] τὰν. — V. 70 conjicio ἄπιμ', ἔν' ἐκείθεν ἐτραχηλισθῇ πεισῶν. ἀλλ' ἔθρε ταχέως. ΧΡΕ. Μηδαμῶς οὐκ οὐκ ἐρεῖς; pro αἰρε et personis aliter dis-

tributis. — V. 78 *KAP.*] *ΧΡΕ.* — V. 80 *ΧΡΕ.*] *KAP.* — V. 98 *ἐώρακά πω*, fort. *ἐώρακ' ἐγώ*. — V. 112 *σὸι δ'*, fort. *σὺ δ'*. — V. 119 *ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ πύθουτ' ἄν, ἐπιτρέψει με.*] *ὥς τὰ τούτων μῶρ' ἐμ' ἐλ' πύθουτ' ἄν ἐπιτρέψεις*, sed fort. praesiat: *ὥς ἐπεὶ τὰ μῶρ' ἐπη πύθουτ' ἄν ἐπιτρέψει με*. — V. 160—168 Chremylo tribuebantur soli, ego huic ei Carioni dedi. — V. 166 *κναφεύει*] *γναφεύει*. — *κώδια*] *κώδικ.* — V. 170—180 Carioni soli tribuebantur, dedi huic ei Chremylo, quamquam nonnulla in his incerta. — V. 197 *αὐτῶ*, fort. *εἶναι*. — V. 207 *ὠνόμασέν μου*] *ὠνόμασέ μου*. — V. 208 *μὴ νυν*] *μὴ νῦν*. — V. 225 *ἐνταυθοί*] *ἐνταυθί*. — V. 227 *τὸ κρεσάδιον*] *κρεσάδιον*. — V. 245 *οὐκ ἐπέτυχες πάποτε*, fort. *ἐτυχες οὐδεπώποτε*. — V. 249 *σέ*] *σε*. — V. 271 *ἡμῶς*, fort. *ἐπεὶ*. — V. 281 cancellis sepsi. — V. 286 *ἡμιν*] *ἡμίν*. — V. 293 *βληχώμενοι*, fort. *βληχωμένοι*. — V. 300 *καταδαρθέντα*] *καταδαρθόντα*. — V. 309 *σέ*] *σε*. — V. 310 *ἀγ'*] *ἀλλ'*. — V. 318 *λάθρα*] *λέθρα*. — V. 322 *ΧΟΡΟΤ* deest. — V. 329 *εἵνεκα*] *οὐνεκα*. — V. 343 *ἐρῶ· νῆ τοὺς θεοὺς, ὦ Βλ.*] *ἐρῶ νῆ τοὺς θεοὺς· ὦ Βλ.* — V. 354 *τὸ δ' αὖ*] *τὸ τ' αὖ*. — V. 361 *τοι οὐτανί*. *ΒΛΕ. φεῦ*.] *τοιούτο*. *ΒΛΕ. φεῦ*. — V. 368 *ἐπιδήλον τι πεπανουργηκ'*] *ὅτι ἐπιδήλον τι πεπανουργηκότι*. — V. 375 *ἐθέλει*] *ἐθέλεις*. — V. 377 *ὦ τάν*] *ὦ τάν*. — V. 401 *βλέψαι ποιῆσαι νῶ* — *ΒΛΕ. τίνα βλέψαι*; fort. *βλέψαι ποιῆσαι* — *ΒΛΕ. νῶ τίνα βλέψαι*. — V. 402 *ὥς τὸ*] *ὥς περ*. — V. 406 *ἐχρῆν*, fort. *σ' ἐχρῆν*. — V. 408 *οὐδὲν ἔτ' ἔστ'*] *οὐδὲν ἔστ'*. — V. 431 *σοι τὸ βάραθρον*] *τὸ βάραθρό σοι*. — V. 445 *καὶ μὴν λέγω*, fort. *καὶ μὴν ὃ λέγω*. — V. 450 excidisse post hunc versum aliquid videtur, fortasse *ποιῶν δὲ λόγῃν ἢ μαχαίραν ἢ δόρυ*. — V. 464 *νομίζετε*] *νομίζετον*. — V. 465 *ἀνθρώποις*] *ἀνθρώπους*. — V. 476 et 478 *ΧΡΕ.*] *ΒΛΕ.* — V. 483 *ΧΡΕ.*] *ΒΛΕ.* — V. 484 *ΒΛΕ.*] *ΧΡΕ.* — V. 485 fort. *οὐκ ἂν φθάνοιτο τοῦτο πράττοντες, τί γὰρ κτλ.* — V. 493 *βούλεμα*] *βούλημα*. — V. 505 *οὐκοῦν εἶναι φημ'*, *ἐλ' παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας ποθ' ὁ Πλάτων, ὁδὸν ἦν τις οὐκοῦν εἶναι φημ'*, *ἐλ' παύσαι ταύτην βλέψας π. ὁ Π.* ὁδὸν ἦν τις. Possis etiam *οὐκ εἶναι φημ'* *ἐλ' παύσαι ταῦτ' ἀμβλέψας... ἦν τις*. — V. 516 fort. *ἦν ἐξῆ ζῆν ἀργοῖς αὐτοῖν, τούτων πάντων τ' ἀμειλῆσαι*. — V. 521 *παρ' ἀπίστων ἀνδραποδιστῶν*] *παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν, nisi forte scrib. παρὰ λεηστῶν ἀνδραποδιστῶν*. — V. 531 *ἔσται τούτων πάντων*] *ἔστιν πάντων τούτων*. — V. 545 *θράκων*] *θράκους*. — V. 563 *ἤδη τολών*, fort. *τοίνυν ἤδη*. Deinde conjectio: *ὅτι κασιμάτης οἶκός μετ' ἐμοῦ, μετὰ τοῦ Πλάτωνος δ' ἐνυβρίξειν*. — V. 565 a Dindorfio ejectum revocavi, sed cancellis sepsi. — V. 572 *ἀτὰρ οὐχ ἥτιόν γ' οὐδὲν κλαύσει*, fort. *ἀτὰρ οὐχ ἥτιονά γ' ἦτιαν κλαύσει*. — V. 573 *ἀναπέδιν*] *ἀναπέδιναν*. — V. 578 *χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ δίκαιον*, conjecti *χαλεπὸν πάντως τὸ δίκαιον*. — V. 582 *σε διδάξω*, fort. *ἀποδείξω*. — V. 584 subditio videtur. — V. 586 et 592 *κατίνω*] *κοτίνω*. — V. 596 *προσάγειν κατὰ μῆνα*] *κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν*. — V. 608 *ἐνταυθοί*] *ἐνταυθί*. — V. 613 *ἐγὼ γονῶν*] *ἐγὼ γ' οὖν*. — V. 626 *ἐντρεπισμένα*] *ἡντρεπι-*

ομένα. — V. 627 ΧΟΡΟΤ δεest. — V. 641 ἀπαγγελίη ἀγγέλλεται.
 — V. 660 θυλήματα] προθύματα. — V. 661 μέλαρος] πέλταρος.
 — V. 669 παρήγγελ. ἐγκαθεύδειν] παρήγγειλεν καθυπνείν. —
 V. 673. 683. 694 ἀθάρατος] ἀθάρατος. — V. 688 ᾗσθετὰ πον] ᾗσθάνετο.
 Alias coujerei ᾗσθετ' ὁμοῦ λεπτὸν ψόφον. — V. 689 τὴν χεῖρ'
 ὑπερῆρε] τὴν χεῖρ' ὑψήρει. — V. 695 ἀνεπαλλόμεν] ἀνιπαρόμεν.
 — V. 697 γέλοισιν] γελοῖον. — V. 701 μὲν γ' ἐπακολούθησ' μὲν
 τις ἀκολούθησ'. — V. 702 ὑπερηυθρίασε, fort. ὑπερηυθρίασε.
 — V. 721 ἐκστρέψας, fort. ἐκτρέψας. — V. 725 ἐν' ἐπομνύμενον
 παύσω σε τῆς ἐκκλησίας, fort. ἐν' ἐπομνύμενον παύσω σε ταῖς
 ἐκκλησίαις. — V. 771 ΧΟΡΟΤ δεest. — V. 772 κλεινὸν πίδου,
 fort. κλεινὴν πόλιν. — V. 781 ἐπεδίδουν] ἐπεδίδουν. — V. 788
 χεῖρετε] χαιρέτεον. — V. 800 Δεξιμάκος γ'] Δεξιμάκος. — V. 802
 ΧΟΡΟΤ δεest. — V. 806 αὐτὸ το πλουτεῖν εἶναι ἢ πρῶγμα δι'
 ejectum a Dindorfio restitui, sed cancellis sepsi. — V. 823 fort. deleta
 part. ἐνα scribendum: ἔπον δὲ μετ' ἐμοῦ παιδάριον πρὸς τὸν θεὸν
 ἴωμεν. — V. 824 usque ad 891 Carionis nomen substitui, ubi Chre-
 myli legebatur, similiterque inde a v. 901—933 ubi item Chre-
 mylus praefigebatur, scripsi ΔΙΚ. Praeterea v. 840 et 841 continuavi
 Justo, quod Hirschig quoque vidit, vulgo ΧΡΕΜ. ἀλλ' οὐχὶ νῦν.
 ΔΙΚ. ἀνθ' ὧν κτλ. et v. 896 ΔΙΚ. κακοδοίμον, ὁσφραίνει τι. ΚΑΡ.
 τοῦ ψύχους κτλ. scripsi, vulgo ΧΡΕΜ. κακοδοίμον, ὁσφραίνει τι.
 ΔΙΚ. τοῦ ψύχους κτλ. — V. 839 αὐχμὸς γὰρ ὧν τῶν σκευαρίων μ'
 ἀπώλεσεν aperte interpolatus; intelligi poterat: αὐχμὸς γὰρ ἦν τῶν
 σκευαρίων τ' ἀπώλεσεν qua forma pro ἀπώλεια etiam Plato comicus
 usus est: sed mihi quidem poeta scripsisse videtur: αὐχμὸς γὰρ ἦ
 σκευαρίων τ' ἀπώλεσεν, ubi αὐχμὸς adjectivum est, velut idem
 Plato in Hyperbulo dixit αὐχμότητος. — V. 848 item interpolatus: poeta
 fortasse scripsit: καὶ τὰντ' ἀναθήσαν ἐνθάδ' ἡ λήτης; ΔΙΚ.
 Νῆ Δίε. — V. 853 πολυφόριον, schol. fort. πολυτρόπιον legit, sed
 latet aliud quid. — V. 884 Εὐδάμου] Εὐδήμου. — V. 928 ταῦτα
 πάντα] πάντα ταῦτα. — V. 964 ΧΟΡΟΤ δεest. — V. 955 ΚΑΡ.]
 ΧΡΕ. — V. 979 πάντ' ἂν ἀνθυπηρέτων] ταῦτά πάντ' ὑπηρέτων.
 — V. 993 ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἐτι] ἀλλ' οὐχὶ νῦν ἔσ' ὁ βδε-
 λυρος. — V. 994 πολὺν μεθυστήκεν πάντ, haud dubie corrigendum
 π. μ. τρόπον. — V. 1004 ἔπειτα πλουτῶν, fort. ἐπὶ μιστὰ πλουτῶν.
 — V. 1011 βάτιον] φάτιον. Fort. βῆτιον. cf. Phot. Bibl. p. 341 B:
 Βάβια δὲ οἱ Σύροι καὶ μέλιστα οἱ ἐν Σαρμάκω τὰ νεογνὰ καλοῦσι
 παιδία, ἥδη δὲ καὶ τὰ μερῶνα ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῖς νομιζομένης
 Βαβίας θεοῦ. — V. 1013 μεγάλοιαι νῆ Δίε] μεγάλοις ὀνομάσθη.
 — V. 1018 παγκάλας] παγκάλους. — V. 1019 δραχμάς, fort. δραχ-
 μάς. — V. 1027 ποιῆσῃ] ποιῆσαι. — V. 1029 ἀντ' ἐὸ ποιεῖν] ἀντὶ
 ποιεῖν. — V. 1033 νῦν δὲ σ' ἔνδοξ' ἔσ'. — V. 1037 τηλίας] τηλία.
 — V. 1042 ΧΡΕ. σέ φησιν.] ΓΡΑΤΣ. τί φησιν; — V. 1044 fort.
 τάλαιν' ἔγωγε τῆς ὕβρεως ὑβόλιζομαι. — V. 1055 ποί, expecta-
 veris πού. — V. 1078 τούτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ] ταῦτό γ' ἐπέτρεπον.
 h**

— V. 1078 seqq. aperte corrupti. Conjeci sed dubitanter: οὐκ ἄν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγώ. ΧΡΕ. πόθεν; Νῦν δ' ἀπιδιχαίρων συλλαβῶν τὴν μείρακα. ΓΡ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως εἶναι μετ' ἐμοῦ· τίς δ' οὐπιτρέψων ἐστί, τίς; — V. 1097 Videntur antea quaedam excidisse, nam anum rediisse plane erat significandum. — ΧΟΡΟΥ deest. — V. 1108 τρυβλίον] τρυβλίον. — V. 1110 γίγνεται] τέμνεται. — V. 1116 ἔτι θύει] ἐπιθύει. — V. 1117 τότε, fort. τέως. — V. 1119 ἀπιτέτριμμαι] ἀποτέτριμμαι. — V. 1128 ἦν] ἦς. — V. 1131 ὁδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.] ὁδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν. — V. 1138 ἐκφορά.] ἐκφορα. — V. 1140 ἐγώ σ' ἄν] ἐγώ σε. — V. 1171 ΧΟΡΟΥ deest. — V. 1173 fort. ἀφ' οὗ γὰρ ἀναβλέπειν ὁ Πλούτος ἤρξατο. — V. 1187 καταμένειν] καταμενεῖν. — V. 1190 ἐλθῶν] ἦκων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ, θεράπων Ἐποπος.

ΕΠΟΨ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

[ΚΗΡΥΚΕΣ.]

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ γεωμέτρης.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

(ΚΗΡΥΞ.)

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ διθυραμβοποιός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Πεισθεταίρου.

ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αὐτοὶ εἰσὶν Ἀθήνηθεν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ ποῖα ἐστὶ πόλις εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χωρῶνται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖα. ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης, ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγων δυνατῶς πεποιημένον.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου διὰ Καλλιστράτου ἐν ἅστει, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι, πρῶτος Ἀμειψίας Κωμασταῖς, τρίτος Φρύνιχος Μονοτρόπος. ἔστι δὲ λέξ. φοβερά δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τὸ τε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο περὶ Σικελίαν, Ἀμάχος οὐκ ἔτι ἦν, Νικίας ἐτεθνήκει, Δεκίλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι, Ἄγις ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγὸς περιεκάθητο τὴν Ἀττικὴν, Ἀλκιβιάδης τὰ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει καὶ ἐκκλησιάζων συνεβούλευε τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. ταῦτα αἱ Ἀθηναίων συμφοραί, διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φρυγαί. καὶ ὅμως οὐκ ἀπέλχοντο τοῦ κακοπραγμονεῖν καὶ συκοφαντεῖν.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλέος αὐτόχθοσι γενέσθαι, καὶ αὕτη φιλοτιμία πρῶτη τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανεύσης αὐτὴν πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀνετέτραπτο, καὶ διωρθοῦτο πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δεκελικοῦ πολέμου, πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων, ἐπισφαλὴς γέγονεν ἡ παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ τῆς κωμικῆς ἀδείας ἤλεγχεν Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς πολιτευομένους, φανερώς μὲν οὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτου ἦν, λεληθότως δέ, ὅσον ἀνήκεν ἀπὸ κωμωδίας προσκρούειν. ἐν δὲ τοῖς Ὀρνισι

καὶ μέγα τι διανενοήται. ὥς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης καὶ διεφθαρμένης ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἄλλην τινὰ πολιτείαν αἰνύττεται καὶ προεστώτας ἑτέρους, ὥσανει τῶν ὄντων κακῶν καθεστώτων· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλευε μετατίθεσθαι πρὸς τὸ ἡρεμαίως βιοῦν. καὶ ἡ μὲν ὑπότασις αὕτη. τὰ δὲ κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδεύς ὠκονόμηται. καινῶν γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστοῦντων τῆς κατοικίας Ἀθηνῶν τῶν ὄντων καὶ παντελῶς ἡλλοτριωκότων αὐτοὺς τῆς χώρας· ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου στόχος τοιοῦτος. ἕκαστον δὲ τῶν κατὰ μέρος οὐκ εἰκῇ, ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειροζομένων τὰ κοινὰ ἐλέγχει τὴν φανύλην διάθεσιν, ἐπιθυμίαν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀκούουσιν ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ περὶ τὸν αἶερα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσων· ἀλλὰ καὶ βουλὰς καὶ συνόδους ὀρνύθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων. ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ἡγεμισματογράφον, ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς πάντων προαιρέσεις, ὥς αἰσχροκερδίας ἕνεκεν χρηματίζονται. εἰδ' ὕστερον καὶ τὸ θεῖον εἰς ἀπρονοήσιον κωμῶδει. τὰ δ' ὀνόματα τῶν γερόντων πεπολιῇται, ὥς εἰ πεποιδολή ἕτερος τῷ ἑτέρῳ καὶ ἐλπίζοι ἔσεσθαι ἐν βελτίοσι. τινὲς δὲ φησι τὸν ποιητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διελέγχειν, ἐν δὲ τοῖς νῦν τὴν τῆς Γίγαντομαχίας συμπλοκὴν ἔωλον ὀπαραίνων, ἄρυσιν ἔδωκε διαφέρεισθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρόν το δρᾶμα καθήκεν εἰς ἄστυ διὰ Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραον ἐδίδαξε διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν πέρουσι γενομένων ἐπὶ Ἀριμνήστου τοῦ πρὸ Χαβρόν. Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιάδην μεταστελλόμενοι ἐπὶ κολῆει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμιμήσεως. ὁ δὲ ἄχρει μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθ' ἡκούσιν, ἐκεῖθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος εἰς Πελοπόννησον ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μνημονεύει καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὰ δὲ πρᾶγμα δηλῶν ἐν οἷς γέ φησι

μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ θάλατταν, ἦν' ἀνακῦψεται,
κλητῆρ' ἄρουσ' ἔσθαι ἢ Σαλαμινία.

III.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων Πεισθέταιρος καὶ Εὐέλπιδι τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μετανίστασθαι δοκιμάζουσι καὶ κολοιδὸν καὶ κορώνην πριαμένοι παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι· μαθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένειν αὐτούς· οἱ δὲ πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄερι, Νεφελοκοκκυλίαν ὠνόμασαν· ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀνεόχλητον ἐῶσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὗτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερείων ἀνιέναι, λιμῷ φθειρόμενοι πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῶραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους· ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτραις καὶ ὀρνέοις· ἐγγραφὴ δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμίνιας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν Ἑρμῶν καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

IV.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές· οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα, ἐλθόντες ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν. εἰς δ' ὅστις ἔποπι συμπαραὼν μετὰ πλειόνων πτηνῶν διδάσκει, τί δύνατ' ὄρνιθων γένος, καὶ πῶς, εἴαν περ κατὰ μέσον τὸν ἄερα πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα αὐτοὶ παραλήψοντ'. ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον πτέρυγας τ' ἐπολοῦν· ἡξίωσαν δ' οἱ θεοί, ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὀρῶντες γενομένην.

5

10

ΟΡΝΙΘΕΣ.

- ΕΥΕ. Ὅρθην κελεύεις, ἥ τὸ δένδρον φαίνεται;
 ΠΕΙ. διαφραγείης· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
 ΕΥΕ. τί, ὦ πονήρ', ἄνω κάτω πλανύττομεν;
 ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
 ΠΕΙ. τὸ δ' ἐμὲ κορώνη πειθόμενον τὸν ἄθλιον
 ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.
 ΕΥΕ. τὸ δ' ἐμὲ κολοιῶ πειθόμενον τὸν δύσμορον
 ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
 ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔργω γ' ἔτι.
 ΕΥΕ. ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που;
 ΠΕΙ. οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' ἐντευθεν Ἐξηκεστίδης.
 ΕΥΕ. οἴμοι. ΠΕΙ. σὺ μὲν, ὦ τάν, τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι.
 ΕΥΕ. ἥ δεινὰ νῶ δέδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
 ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 ὃς τῶδ' ἔφρασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,
 τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων.
 κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρρελείδου τουτουλί
 κολοιὸν ὀβολοῦ, τηνδεδὶ τριωβόλου.
 τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
 καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
 ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθα τις
 ὁδός. ΠΕΙ. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθα γ' ἀτραπὸς οὐ-
 δαμοῦ.
 ΕΥΕ. ἦδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
 οὐ ταῦτά κρώζει. ΠΕΙ. μᾶλλον νῦν τε καὶ τότε.

- ΕΤΕ. τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ; ΠΕΙ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ 25
βρύκουσ' ἀπέδεσθαί φησί μου τοὺς δακτύλους;
- ΕΤΕ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἔστιν ἡμᾶς δεομένους
ἐς κόρακας ἔλθειν καὶ παρεσκευασμένους,
ἔπειτα μὴ ἔξυρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
ἡμεῖς γάρ, ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, 30
νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκᾳ·
ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἄστος εἰσβιάζεται,
ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, 35
αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν
τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κευδαίμονα
καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτίσαι χορήματα.
οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν' ἢ δύο
ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσ', Ἀθηναῖοι δ' ἅει 40
ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.
διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν,
κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν καὶ μυρρίνας
πλανώμεθα ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα,
ὅποι καθιδρυθέντε διαγενοίμεθ' ἄν. 45
ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
τὸν ἔποπα, παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένων,
εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν ἢ πέπτατο.
- ΠΕΙ. οὗτος. ΕΤΕ. τί ἐστίν; ΠΕΙ. ἡ κορώνη μοι πάλαι 50
ἄνω τι φράζει. ΕΤΕ. χῶ κολοῖος οὗτοσί
ἄνω κέχηνεν ὥσπερ εἰ δεικνύς τί μοι·
κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐστὶν ἐνταῦθ' ὄρνεα.
εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἣν ποιήσωμεν ψόφον.
- ΠΕΙ. ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέ-
τραν.
- ΕΤΕ. σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἐν' ἣ διπλάσιος ὁ ψόφος. 55

ΠΕΙ. σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβών. **ΕΤΕ.** πάνυ γ', εἰ
δοκεῖ.

ΠΑΪ ΠΑΪ. **ΠΕΙ.** τί λέγεις, οὗτος; τὸν ἔποπα παῖ
καλεῖς;

οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἔποποι καλεῖν;

ΕΤΕ. ἔποποι. ποιήσεις τοί με κόπτειν αὐθις αὖ;
ἔποποι. **ΤΡΟ.** τίνας οὗτοι; τίς ὁ βοῶν τὸν δε-
σπότην; 60

ΕΤΕ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟ. οἴμοι τάλας, ὄρνιθοθήρα τουτῷ.

ΕΤΕ. οὕτως τι δεινὸν οὐδὲ κάλλιον λέγειν.

ΤΡΟ. ἀπολεῖσθον. **ΕΤΕ.** ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπων.
ΤΡΟ. τί δαί;

ΕΤΕ. Ὑποδεδιῶς ἔγωγε, Λιβυκὸν ὄρνεον. 65

ΤΡΟ. οὐδὲν λέγεις. **ΕΤΕ.** καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟ. ὁδὸν δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς;

ΠΕΙ. Ἐπικεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΤΕ. ἀτὰρ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸς τῶν θειῶν;

ΤΡΟ. ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. **ΕΤΕ.** ἡττήθης τινός; 70
ἄλεκτρονόμος; **ΤΡΟ.** οὐκ, ἀλλ' ὅτε περ ὁ δεσπότης
ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' ἠϋξάτο
ὄρνιν, ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

ΕΤΕ. δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟ. οὗτός γ', αἶτ', οἶμαι, πρότερον ἄνθρωπός ποτ' ὦν,
τοτὲ μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληγικὰς. 76
τρέχω π' ἀφύας λαβὼν ἐγὼ τὸ τρύβλιον.

ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας·
τρέχω πὶ τορύνην. **ΕΤΕ.** τροχίλος ὄρνις οὐτοσί-
οἷσθ' οὖν ὁ δραῶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην 80
ἡμῖν κάλεσον. **ΤΡΟ.** ἀλλ' ἀρτίως νῆ τὸν Αἶα
εὖδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΤΕ. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. **ΤΡΟ.** οἶδα μὲν σαφῶς

ὅτι ἀχθέσεται, σφῶν δ' αὐτὸν εἶνεκ' ἐπεγερω̃.

ΠΕΙ. κακῶς σὺ γ' ἀπόλοι', ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει. 85

ΕΤΕ. οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέου. ΠΕΙ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
δεῖσας ἀφῆκας τὸν κολιόν. ΕΤΕ. εἰπέ μοι,
σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;

ΠΕΙ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. ΕΤΕ. ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙ. ἀπέπατο. 90

ΕΤΕ. οὐκ ἄρ' ἀφῆκας· ὠγάθ', ὥς ἀνδρεῖος εἶ.

ΕΠ. ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΤΕ. ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
ΕΠ. τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες; ΕΤΕ. οἱ δώδεκα θεοὶ 95
εἴξασιν ἐπιτρέψαι σε. ΕΠ. μὲν με σκώπτειτον
ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος. ΕΤΕ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ΕΠ. ἀλ-

λὰ τοῦ;

ΠΕΙ. τὸ δάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.

ΕΠ. τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμάνεται 100
ἐν ταῖς τραγωδαίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

ΕΤΕ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σὺ; πότερον ὄρνις ἢ ταῶς;

ΕΠ. ὄρνις ἔγωγε. ΕΤΕ. κατὰ σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠ. ἐξερρύηκε. ΕΤΕ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνεα 105
πτερορροεῖ τε καὶ θις ἔτερεα φύομεν.
ἀλλ' εἰπατόν μοι, σφῶν τίν' ἐστόν; ΕΤΕ. νῶ;
βροτῶ.

ΕΠ. ποδαπὸ τὸ γένος; ΕΤΕ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ΕΠ. μὲν ἡλιαστά; ΕΤΕ. μᾶλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. ΕΠ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ 110
τὸ σπέρμ'; ΕΤΕ. ὀλίγον ξητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.

ΕΠ. πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

- ΕΤΕ. σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ΕΠ. τίνας πέρι;
ΕΤΕ. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νῶ, ποτέ,
κἀργύριον ὠφέλησας, ὥσπερ νῶ, ποτέ, 115
κοῦκ ἀποδιδούς ἔχαιρες, ὥσπερ νῶ, ποτέ·
εἴτ' αὐθις ὀρνέθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέπτου καὶ θάλατταν ἐν κύκλῳ,
καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς·
ταῦτ' οὖν ἱκέται νῶ πρὸς σέ δεῦρ' ἀφίγμεθα, 120
εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὖερον,
ὥσπερ σίσυραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακὴν.
ΕΠ. ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
ΕΤΕ. μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῶν.
ΕΠ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν. ΕΤΕ. ἐγὼ; 125
ἦκιστα· καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
ΕΠ. ποίαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἂν οἴκοιτ' ἂν πόλιν;
ΕΤΕ. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιαδὶ·
ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδὶ· πρὸς τοῦ Διοῦς τοῦλυμπίου, 130
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παῖδια
λουσάμενα πρῶ· μέλλω γὰρ ἐστῆν γάμους·
καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσης· εἰ δὲ μή,
μή μοι τότε γ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
ΕΠ. νῆ Δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς. 135
τί δαὶ σὺ; ΠΕΙ. τοιούτων ἐρῶ καὶ γῶ. ΕΠ. τίνων;
ΠΕΙ. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδὶ τις μέμψεται
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὠραίου πατῆρ·
καλῶς γέ μου τὸν υἱόν, ὃ Στιλβωνίδη,
εὐρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίῳ λελουμένον 140
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὠρχιπέδισας, ὃν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
ΕΠ. ὃ δειλακρίων σὺ τῶν κακῶν οἶων ἐρᾷς.
ἀτὰρ ἔστι γ' ὅποιαν λέγετον εὐδαίμων πόλις

παρὰ τὴν ἐρουθρὰν θάλατταν. ΕΤΕ. οἴμοι, μη-
δαμῶς 145

ἡμῖν γε παρὰ θάλατταν, ἵν' ἀνακύνηται
κλητῆρ' ἄγους' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠ. τί οὐ τὸν Ἥλεϊον Λέπρεον οἰκίζετον
ἐλθόνθ'; ΕΤΕ. ὅτι νῆ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου. 151

ΕΠ. ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς Λοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. ΕΤΕ. ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος; 155
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. ΕΠ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν
τριβήν.

οὐ πρῶτα μὲν δεῖ ξῆν ἄνευ βαλλαντίου.

ΕΤΕ. πολλήν γ' ἀφείλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.

ΕΠ. νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σῆσαμα
καὶ μύρτα καὶ μήκωνα καὶ σισύμβρια. 160

ΕΤΕ. ὕμεις μὲν ἄρα ζητε νυμφίων βίον.

ΠΕΙ. φεῦ φεῦ.

ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
καὶ δύναμιν ἢ γένοιτ' ἄν, εἰ πύθοισθέ μοι.

ΕΠ. τί σοι πιθώμεσθ'; ΠΕΙ. ὅ τι πίθησθε; πρῶτα μὲν
μὴ περιπέτεσθε πανταχῇ κεχηνότες. 165

ὥς τοῦτ' ἄτιμον τοῦ ὄργου ἐστίν. αὐτίκα

ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἦν ἔρη,

τίς ὄρνις οὗτος; ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί.

ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος,

ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέ ποτ' ἐν ταῦτῳ μένων. 170

ΕΠ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.

τί ἂν οὖν ποιοῦμεν; ΠΕΙ. οἰκίσατε μίαν πόλιν.

ΕΠ. ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὀρνίθες πόλιν;

- ΠΕΙ. ἄληθες, ὦ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος,
 βλέπον κάτω. ΕΠ. καὶ δὴ βλέπω. ΠΕΙ. βλέπε νῦν
 ἄνω. 175
- ΕΠ. βλέπω. ΠΕΙ. περιάγε τὸν τράχηλον. ΕΠ. νῆ Δία,
 ἀπολαύσομαί τι δ', εἰ διαστροφῆσομαι;
- ΠΕΙ. εἰδές τι; ΕΠ. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
- ΠΕΙ. οὐχ οὗτος οὖν δήπου 'στὶν ὀρνίθων πόλος;
- ΕΠ. πόλος; τίνα τρόπον; ΠΕΙ. ὥσπερ εἶποι τις τόπος·
 ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται 181
 ἅπαντα διὰ τούτου, καλεῖται νῦν πόλος·
 ἦν δ' οἰκίσγητε τοῦτο καὶ φράξῃθ' ἅπαξ,
 ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.
 ὥστ' ἄρξῃτ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνούπων, 185
 τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶ Μηλίο.
- ΕΠ. πῶς; ΠΕΙ. ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
 εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλόμεθα
 Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
 οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς, 190
 ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
 διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ χάους
 τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε.
- ΕΠ. ἰοὺ ἰοὺ·
 μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
 μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πο· 195
 ὥστ' ἂν κατοικίξοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
 εἰ ξυνδοκοίῃ τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
- ΠΕΙ. τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγῆσαιτο; ΕΠ. σύ.
 ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
 ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνῶν πολὺν χρόνον. 200
- ΠΕΙ. πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; ΕΠ. ῥαδίως.
 δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
 ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,

καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δὲ νῦν τοῦ φθέγματος
ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται ὁρόμῳ. 205

ΠΕΙ. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἔσταθι·
ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἄγ' ὥς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
ἔσβαινε κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἄγε σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
λύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων, 210
οὓς διὰ θελου στόματος θρηνεῖς
τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυον Ἴτυν,
ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
γέννος ξουθῆς·

καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου 215
σμύλακος ἡχῶ πρὸς Αἰὸς ἔδρας,
ἴν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων
ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
ἴσθησι χορούς·

διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ 220
ξύμφωνος ὁμοῦ

θεία μακάρων ὁλολυγή.

(αὐλεῖ.)

ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦ ὀρνιθίου·
οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

ΕΥΕ. οὗτος. ΠΕΙ. τί ἔστιν; οὐ σιωπήσει; ΕΥΕ. τί 225
δαί;

ΠΕΙ. οὐποψ μελωδεῖν αὐτὴν παρασκευάζεται.

ΕΠ. ἐποποποποποποποποποποπο, 230
ἰὼ ἰὼ, ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ ἰτὼ
ἰτὼ τις ὦδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων·
ὅσοι τ' εὐσπόρους ἀγροίκων γύας
νέμεσθε, φῦλα μυρία κριθοτράγων
σπερμολόγων τε γένη

ταχὺν πετόμενα, μαλθακὴν ἴεντα γῆρυν·
 ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ
 βῶλον ἀμφιτιτυβίζεθ' ὧδε λεπτὸν
 ἄδομένα φωνᾷ·
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
 ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ
 κλάδεσι νομὸν ἔχει,
 τὰ τε κατ' ὄρεα, τὰ τε κοινοτράγα, τὰ τε κομ
 ροφάγα,
 ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἑμὴν αἰοιδάν·
 τριοτὸ τριοτὸ τοτοβρίζ·
 οἳ θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας ὀξυστόμους
 ἐμπίδας κάπτεθ', ὅσα τ' εὐδρόσους γῆς τόπους
 ἔχετε λειμῶνά τ' ἐρόεντα Μαραθῶνος,
 ὄρνις τε πτεροποίκιλος
 ἄτταγᾶς ἄτταγᾶς.
 ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
 φῦλα μετ' ἀλκνόνεσσι ποταῖται,
 δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι τὰ νεώτερα,
 πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν
 οἴωνῶν ταναοδείρων.
 ἦκει γάρ τις δριμύς πρέσβυς,
 καινὸς γνώμην,
 καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής·
 ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα,
 δεῦρο δεῦρο δεῦρο δεῦρο.
 τοροτοροτοροτοροτορίξ.
 κικκαβαῦ κικκαβαῦ.
 τοροτοροτοροτοροτορολιλιλίξ.

ΕΤΕ. ὄρεᾶς τιν' ὄρνιν; ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οἱ
 καίτοι κέχηνά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΕΤΕ. ἄλλως ἄρ' οὔποψ, ὥς ἔοικ', ἐς τὴν λόχμην

ἐμβὰς ἐπῶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

ΦΟΙ. τοροτλιξ τοροτλιξ.

ΠΕΙ. ὦ γὰρ, ἀλλ' οὐν οὐτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΤΕ. νῆ Δί' ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙ. οὗτος αὐτὸς νῶν φράσει. τίς ἐστίν ὄρνις οὐ-
τοσί; 270

ΕΠ. οὗτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ' ὦν ὁρᾷθ' ὑμεῖς αἰέ,
ἀλλὰ λιμναῖος. ΠΕΙ. βαβαί, καλὸς γε καὶ φοι-
νικιοῦς.

ΕΠ. εἰκότως. καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ φοινικό-
πετρος.

ΕΤΕ. οὗτος, ὦ σέ τοι. ΠΕΙ. τί βωστρεῖς; ΕΤΕ. ἕτερος
ὄρνις οὐτοσί.

ΠΕΙ. νῆ Δί' ἕτερος δῆτα χούτος ἔξεδρου χῶραν ἔχων. 275
τίς ποθ' ἔσθ' ὁ μυσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρι-
βάτης;

ΕΠ. ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι. ΠΕΙ. Μῆδος; ὦναξ
Ἡράκλεις.

εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν εἰσέπτατο;

ΕΤΕ. ἕτερος αὐτὸν λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὐτοσί.

ΠΕΙ. τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν; οὐ σὺ μόνος ἄρ'
ἦσθ' ἔποψ, 280

ἀλλὰ χούτος ἕτερος; ΕΠ. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐστὶ
Φιλοκλέους

ἔξ ἔποπος, ἐγὼ δὲ τούτου πάππος, ὥσπερ εἰ λέγοις

Ἰππόνικος Καλλίου καὶ Ἰππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙ. Καλλίας ἄρ' οὗτος οὗρνις ἐστίν. ὥς πτερορρουεῖ.

ΕΠ. ἄτε γὰρ ὦν γενναῖος ὑπὸ τῶν συγκοφαντῶν τίλ-
λεται, 285

αἱ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, ἕτερος αὐτὸς βαπτὸς ὄρνις οὐτοσί.

τίς ὀνομάζεται ποθ' οὗτος; ΕΠ. οὐτοσί κατωφαγᾶς.

ΠΕΙ. ἔστι γὰρ καταφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος;

ΕΤΕ. πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὦν οὐκ ἀπέβαλε τὸν
λόφον; 200

ΠΕΙ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;
ἢ πλὶ τὸν δίαυλον ἦλθον; ΕΠ. ὥσπερ οἱ Κᾶρ
μὲν οὖν

ἐπὶ λόφων οἰκοῦσιν, ὧγάθ', ἀσφαλείας οὔνεκα.
ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρᾶς ὅσον συνείλεκται κακὸν
ὀρνέων; ΕΤΕ. ὦναξ Ἀπολλων, τοῦ νέφους. 201
λού.

οὐδ' ἰδεῖν ἔτ' ἔσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τῇ
εἰσοδον.

ΠΕΙ. οὐτοσὶ πέρδιξ, ἐκεινοσὶ δὲ νῆ Δί' ἄτταγᾶς,
οὐτοσὶ δὲ πηνέλοψ, ἐκεινητὶ δέ γ' ἀλκυών.

ΕΤΕ. τίς γάρ ἐσθ' οὐπίσθεν αὐτῆς; ΠΕΙ. ὅστις ἐστὶ
κηρύλος.

ΕΤΕ. κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις; ΠΕΙ. οὐ γάρ ἐστι
Σποργύλος; 30

χαύτηί γε γλαυῆ. ΕΤΕ. τί φῆς; τίς γλαυκ' Ἀθή
ναξ' ἦγαγε;

ΠΕΙ. κίττα, τρυγῶν, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περ
στερά,

νέροτος, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κε
βλήπυρις,

πορφυρίς, κερχυνής, κολυμβίς, ἀμπελῖς, φήνη
δρύοψ.

ΕΤΕ. ἰὺν ἰὺν τῶν ὀρνέων, 30
ἰὺν ἰὺν τῶν κοψίχων.

οἷα πιπύζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.

ΠΕΙ. ἄρ' ἀπειλοῦσιν γε νῶν; οἴμοι, κελήνασιν γέ τοι
καὶ βλέπουσιν εἰς σέ καμέ. ΕΤΕ. τοῦτο μὲν καμ
δοκεῖ.

- ΧΟΡ. ποποποποποποποποῦ μ' ἄρ' ὅς ἐκάλεσε; τίνα τόπον
ἄρα νέμεται; 310
- ΕΠ. οὐτοσί πάλαι πάρειμι κοῦκ ἀποστατῶ φίλων.
- ΧΟΡ. τιτιτιτιτιτιτιτιτίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ φί-
λον ἔχων; 315
- ΕΠ. κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.
ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δεῦρ' ἀφίχθον ὥς ἐμέ.
- ΧΟΡ. ποῦ; πᾶ; πῶς φῆς;
- ΕΠ. φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δεῦρο πρεσβύτα
δύο. 320
- ἦκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίον.
- ΧΟΡ. ὦ μέγιστον ἐξαμαρτῶν ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ,
πῶς λέγεις; ΕΠ. μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.
ΧΟΡ. τί μ' εἰργάσω;
- ΕΠ. ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνοουσίας.
- ΧΟΡ. καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον; ΕΠ. καὶ δεδρακώς
γ' ἦδομαι. 325
- ΧΟΡ. κάστὸν ἤδη που παρ' ἡμῖν; ΕΠ. εἰ παρ' ὑμῖν εἰμ'
ἐγώ.
- ΧΟΡ. ἔα ἔα,
προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν· ὅς γάρ
φίλος ἦν, ὁμότροπά θ' ἡμῖν
ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν, 330
παρέβη μὲν θεσμούςς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσε, παρέβαλέ τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ ἐξότ' ἐγένετ', ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιον ἐτράφη. 335
ἀλλὰ πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν ὕστερος λόγος·
τὸ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην
- 327—335. = 343—351.

- διαφορηθῆναι δ' ὑφ' ἡμῶν. ΠΕΙ. ὥς ἀπωλούμεσθ' ἄρα.
- ΕΤΕ. αἷτιος μέντοι σὺ νῶν εἰ τῶν κακῶν τούτων μόνος ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες; ΠΕΙ. ἴν' ἀκολουθοῖν μοί. 340
- ΕΤΕ. ἴνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. ΠΕΙ. τοῦτο μὲν λη- ρεῖς ἔχων
- κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἣν ἀπαξ γε τῷ φθαλμῷ ἴκκοπῃς;
- ΧΟΡ. ἰὼ ἰὼ,
ἐπαγ', ἐπιθ', ἐπίφερε πολέμιον ὄρμαν
φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ 345
ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι·
ὥς δεῖ τῷ δ' οἰμῶζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι θύγχει φορβάν.
οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν οὔτε νέφος αἰθέριον
οὔτε πολὺν πέλαγος ἔστιν ὅ τι δέξεται 350
τῷ δ' ἀποφυγόντε με.
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἥδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
ποῦ σθ' ὁ ταξίλαρχος; ἐπαρέτω τὸ δεξιὸν κέρασ.
ΕΤΕ. τοῦτ' ἐκεῖνο· ποῖ φύγω δύστηνος; ΠΕΙ. οὗτος, οὐ μενεῖς;
- ΕΤΕ. ἴν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; ΠΕΙ. πῶς γὰρ ἂν τοὺτους δοκεῖς 355
ἐκφυγεῖν; ΕΤΕ. οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν. ΠΕΙ. ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω
ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυ-
τρῶν.
- ΕΤΕ. τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει; ΠΕΙ. γλαυξ μὲν οὐ πρόσεισι νῶν.
- ΕΤΕ. τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοισδί; ΠΕΙ. τὸν ὀβελίσκον ἄρπάσας

- εἶτα κατάπηξον πρὸ σαντοῦ. ΕΤΕ. τοῖσι δ' ὄφ-
θαλμοῖσι τί; 360
- ΠΕΙ. ὀξύβαφον ἐντευθενὲ προσθοῦ λαβῶν ἢ τρυβλίον.
- ΕΤΕ. ὦ σοφώτατ', εὐ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς ὑπερακουτίζεις σὺ γ' ἥδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.
- ΧΟΡ. ἐλελελεὺ χῶρε, κάθες τὸ θύργχος· οὐ μέλλειν ἐχθρῇν.
- ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρῶτην τὴν χύ-
τραν. 365
- ΕΠ. εἰπέ μοι τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντες οὐδέν, ἄνδρες καὶ διασπάσαι
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεὲς καὶ φυλέται;
- ΧΟΡ. φρεσόμεσθα γάρ τι τῶνδε μάλλον ἡμεῖς ἢ λύκων;
ἢ τίνας τισάμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;
- ΕΠ. εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσιν φίλοι, 371
καὶ διδάζοντες τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρησίμου;
- ΧΟΡ. πῶς δ' ἂν οἶδ' ἡμᾶς τι χρησίμου διδάξειάν ποτε,
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς; 375
- ΕΠ. ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
- ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλον οὐ μάθοις ἂν τοῦθ', ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθὺς ἐξηνά-
γκασεν.
- αὐτίχ' αἰ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοῦ φίλων
ἐκπονεῖν δ' ὑψηλὰ τεῖχη ναῦς τε κεκτῆσθαι μα-
κράς.
- τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρη-
ματα. 380
- ΧΟΡ. ἔστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον, ὥς ἡμῖν δοκεῖ,
2 *

χορήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
σοφόν.

ΠΕΙ. οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἷξασιν. ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠ. καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, κάμολ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐννητιώ-
μεθα. 385

ΠΕΙ. μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίζει·

καὶ τὸ δόρυ χορή, τὸν ὀβελίσκον,

περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

τῶν ὄπλων ἐντός, παρ' αὐτὴν

τὴν χύτραν ἄκραν ὀρῶντας

ἐγγύς· ὥς οὐ φευκτέον νῶν.

ΕΤΕ. ἑτεόν, ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙ. ὁ Κεραμεικὸς δέξεται νῶ.

δημόσια γὰρ ἵνα ταφῶμεν,

φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς

μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν

ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

ΧΟΡ. ἄναγ' ἐς τᾶξιν πάλιν ἐς ταυτόν,

καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κύψας

παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὀπλίτης·

κἄναπυθώμεθα τούσδε, τίνες ποτέ,

καὶ πόθεν ἔμολον,

[ἐπὶ] τίνα τ' ἐπίνοιαν.

ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.

ΕΠ. καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡ. τίνες ποθ' οἶδε καὶ πόθεν;

ΕΠ. ξένῳ σοφῆς ἄφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡ. τύχη δὲ ποῖα κομί-

ζει ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρ-

390

395

400

405

410

νιθας ἐλθεῖν; ΕΠ. ἔρως
βίου διαίτης τε καὶ
σοῦ ξυνοικεῖν τέ σοι
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡ. τί φῆς;
λέγουσι δὴ τίνας λόγους; 415

ΕΠ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡ. ὅρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνῶν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν; 420

ΕΠ. λέγει μέγαν τιν' ὄλβον οὐ-
τε λεκτὸν οὔτε πιστόν· ὥς
σὰ [ταῦτα] πάντα καὶ
τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε, καὶ 425
τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.

ΧΟΡ. πότερα μαινόμενος;

ΕΠ. ἄφατον ὥς φρόνιμος.

ΧΟΡ. ἐνι σοφόν τι φρενί;

ΕΠ. πυκνότατον κίναδος,
σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον. 430

ΧΟΡ. λέγειν λέγειν κέλευέ μοι.

κλύων γὰρ ὦν σύ μοι λέγεις
λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠ. ἄγε δὴ σύ καὶ σύ τὴν πανοπλίαν μὲν πάλιν 435

ταύτην λαβόντε κρεμάσατον τύχᾳ γαθῇ
εἰς τὸν ἱπνὸν εἶσω, πλησίον τοῦ πιστάτου·
σύ δὲ τοῦσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις συνέλεξ' ἐγώ,
φράσον, δίδαξον. ΠΕΙ. μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ
μὲν οὔ,

ἣν μὴ διάθωνταί γ' οἷδε διαθήκην ἐμοὶ 440

ἣν περ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,

ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ
μήτ' ὀρχίπεδ' ἔλκειν μήτ' ὀρύττειν ΧΟΡ. οὐ
που

τόν; οὐδαμῶς. ΠΕΙ. οὐκ, ἀλλὰ τῶφθαλμῷ λέγω.
ΧΟΡ. διατίθεται γὰρ. ΠΕΙ. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι.

ΧΟΡ. ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς 445
καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. ΠΕΙ. ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡ. εἰ δὲ παραβαῖν, ἐνὶ κριτῇ νικᾶν μῶνον.

ΠΕΙ. ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θῶπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινα-
κίοις. 450

ΧΟΡ. δολερὸν μὲν αἶε κατὰ πάντα δὴ τρόπον
πέφυκεν ἄνθρωπος· σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχοις ἂν

χρηστὸν ἐξειπὼν ὅ τι μοι παρορᾷς, ἢ
δύναμιν τινα μεῖζω 455

παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς

φρενὸς ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ', ὃ δρᾷς, λέγ' εἰς
κοινόν.

ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι

ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.

ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι ἦκεις, τὴν σὴν γνώμην
ἀναπείσας, 460

λέγε θαρρήσας· ὥς τὰς σπονδάς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙ. καὶ μὴν ὀργῶ νῆ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λό-
γος εἰς μοι,

ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει· φέρε παῖ στέφανον·
καταχεῖσθαι

κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. ΕΤΕ. δειπ-
νήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

451—459. = 539—547.

- ΠΕΙ. μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρι-
νὸν ἔπος τι, 465
ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ὑμῶν
ὑπεραλγῶ,
οὔτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς ΕΠ. ἡμεῖς βασι-
λῆς; τίνος; ΠΕΙ. ὑμεῖς
πάντων ὁπόσ' ἔστιν, ἐμοῦ πρῶτον, τουδί, καὶ
τοῦ Διὸς αὐτοῦ,
ἀρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου καὶ Τιτάνων ἐγέ-
νεσθε
καὶ γῆς; ΕΠ. καὶ γῆς; ΠΕΙ. νῆ τὸν Ἀπόλλω.
ΕΠ. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην.
ΠΕΙ. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσω-
πον πεπάτηκας, 471
ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρῶτην ὄρ-
νιθα γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐ-
τῆς ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκεῖσθαι πεμπταῖον·
τὴν δ' ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
κατορύξει. 475
ΕΤΕ. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὼς
Κεφαλήσιν.
ΠΕΙ. οὐκ οὖν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ
θεῶν ἐγένοντο,
ὥς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων ὀρθῶς ἔσθ' ἢ βα-
σιλεία;
ΕΤΕ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάννυ τοίνυν χρὴ δούργος βόσκειν
σε τὸ λοιπόν.
ΕΠ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
κολάπτῃ. 480

- ΠΕΙ.** ὥς οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ παλαιόν,
ἀλλ' ὄρνιθες, ἀβασίλευον, πόλλ' ἐστὶ τεκμήριον
τούτων.
αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρονύχην,
ὥς ἐτυράννῃ
ἦρχέ τε Περσῶν πρῶτον πάντων, Δαρείου καὶ
Μεγαβάξου,
ᾧστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκ
ἐκείνης. 485
- ΕΤΕ.** διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τῶν ὄρνιθων μόνος ὀρθήν.
- ΠΕΙ.** οὕτω δ' ἰσχυρὸς τε καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ᾧστ' ἔτι καὶ νῦν
ὑπὸ τῆς θώμης τῆς τότε ἐκείνης, ὁπότεν μόνον
ὄρθριον ἄσῃ,
ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κεραμῆς,
σκυλοδέψαι, 490
σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφिताμοιβοί, τορνευτολυρα-
σπιδοπηγοί.
οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. **ΕΤΕ.** ἐμὲ
τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.
ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς ὑπέπινον
ἐν ἄστει,
κᾶρτι καθεῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
οὗτος ἄρ' ἦσεν, 495
κἀγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλμοῦντάδε,
κᾶρτι προκύπτω

ἔξω τείχους, καὶ λωποδύτης παίει δοπάλῳ με τὸ
νώτον.

καὶ γὰρ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοὶ-
μάτιόν μου.

ΠΕΙ. ἰκτίνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κάβα-
σίλευεν.

ΕΠ. τῶν Ἑλλήνων; ΠΕΙ. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶ-
τος βασιλεύων 500

προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. ΕΤΕ. νῆ τὸν Αἰό-
νυσον, ἐγὼ γοῦν

ἐκυλινδούμην ἰκτίνον ἰδὼν· καὶ θ' ὕπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων

ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κατὰ κενὸν τὸν θύλακον
οἴκαδ' ἀφείλκων.

ΠΕΙ. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν.

χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τότ' ἂν οἱ Φοῖνικες
ἅπαντες 505

τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις
ἐθέριζον.

ΕΤΕ. τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκυ, ψω-
λοὶ πεδίλουνδε.

ΠΕΙ. ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ
βασιλεύοι

ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων ἢ Με-
νέλαος,

ἐπὶ τῶν σκῆπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὃ τι
δωροδοκοίη. 510

ΕΤΕ. τουτὶ τοίνυν οὐκ ἤδη γὰρ καὶ διήτά μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,

ὁπότε ἐξέλθοι Πριάμὸς τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι
τραγωδοῖς.

- ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν *Λυσικράτην* τηρῶν ὃ τι δω-
ροδοκοίη.
- ΠΕΙ.* ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων
ἀετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεὺς ὢν. 515
- ἡ δ' αὖ θυγάτηρ *γλαῦχ'*, ὁ δ' Ἀπόλλων ὥσπερ
θεράπων *ἱέρακα*.
- ΕΥΕ.* νῆ τὴν *Δήμητρο'* εὖ ταῦτα λέγεις. τίνας οὖνεκα
ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν;
- ΠΕΙ.* ἴν' ὅταν θύων τις ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστί,
τὰ σπλάγχνα διδῶ, τοῦ *Διὸς* αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.
ᾧμνυτ' οὐδείς τότ' ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρ-
νιθας ἅπαντες. 520
- Λάμπων* δ' ὅμνυσ' ἔτι καὶ νυνὶ τὸν *χῆν'*, ὅταν
ἔξαπατᾷ τι·
οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἀγίους τ'
ἐνόμιζον,
νῦν δ' ἀνδράποδ', ἡλιθίους, *Μανᾶς*.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
βάλλουσ' ὑμᾶς, καὶ τοῖς *ἱεροῖς* 525
πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὄρνιθευτῆς
ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔρκη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς·
εἶτα λαβόντες *πωλοῦσ'* ἀθρόους·
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες. 530
κούδ' οὖν, εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
ἀλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίψαντες

κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν, 535
 κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 αὐτῶν ὥσπερ κενεβρείων.

ΧΟΡ. πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους
 ἤνεγκας, ἄνθρωπ'· ὥς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν 540
 πατέρων κἀκὴν, οἷ
 τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
 ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.

σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
 κατὰ συντυχίαν ἀγαθὴν ἦκεις ἐμοὶ σωτήρ. 545
 ἀναθéis γὰρ ἐγὼ σοι
 τὰ νεοττία κάμαντὸν οἰκήσω.

ἀλλ' ὅ τι χρηὶ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών· ὥς ξῆν
 οὐκ ἄξιον ἡμῖν,
 εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βα-
 σιλείαν.

ΠΕΙ. καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν 550
 εἶναι,
 κἄπειτα τὸν ἄερα πάντα κύκλῳ καὶ πᾶν τουτὶ τὸ
 μεταξὺ
 περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς ὥσπερ
 Βαβυλῶνα.

ΕΠ. ὦ Κεβριόνα καὶ Πορφυρίων, ὥς σμερδαλέον τὸ
 πόλισμα.

ΠΕΙ. κἄπειτ' ἦν τοῦτ' ἐπανεστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' 555
 ἀπαιτεῖν·
 κἂν μὲν μὴ φῆ μηδ' ἐθελήσῃ μηδ' εὐθὺς γνωσι-
 μαχήσῃ,
 ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
 ἀπειπεῖν

- διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ δια-
 φοιτᾶν,
 ὥσπερ πρότερον μοιχεύουσιν τὰς Ἀλκμήνας κα-
 τέβαινον
 καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἦν περ δ' ἐπίωσ',
 ἐπιβάλλειν
 σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ'
 ἐκείνας. 560
 τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα
 κελεύω,
 ὥς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοι-
 πόν·
 κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ
 πρεπόντως
 τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἀρμόξῃ καθ'
 ἕκαστον·
 ἦν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύ-
 ειν· 565
 ἦν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς κα-
 θαγίξειν·
 ἦν δ' Ἡρακλέει θύῃ τι, λάρῳ ναστοὺς θύειν με-
 λιτούττας·
 καὶν Αἰὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος
 ὄρνις,
 ᾧ προτέρῳ δεῖ τοῦ Αἰὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
 σφραγιάζειν.
- ΕΤΕ. ἦσθην σέρφῳ σφραγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
 γας Ζάν. 570
- ΕΠ. καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἀνθρώποι κοῦχί
 κολοιούς,
 οἳ πετόμεσθα πτέρυγας τ' ἔχομεν; ΠΕΙ. ληρεῖς·
 καὶ νῆ Αἰ' ὁ γ' Ἐρμῆς

πέτεται θεὸς ὢν πτέρυγας τε φορεῖ, καὶ ἄλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νῆ
Δί' Ἔρως γε·

Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκε ἰκέλην εἶναι τρήρωνι
πελείῃ. 575

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμπει πτερόεντα
κεραυνόν;

ΕΠ. ἦν δ' οὖν ἡμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,

τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ; ΠΕΙ. τότε χρὴ
στρουθῶν νέφος ἄρθ' ἐν

καὶ σπερμολόγων ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμα' αὐτῶν
ἀνακάψαι·

κᾶπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινᾷσι με-
τρέϊτω. 580

ΕΥΕ. οὐκ ἐθέλήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὅψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσιν.

ΠΕΙ. οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν
καταροῦσιν,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων
ἐπὶ πείρᾳ·

εἴθ' ἀπόλλων ἱατρός γ' ὢν ἰάσθω· μισθοφο-
ρεῖ δέ.

ΕΥΕ. μή, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τῷ βοιδαρίῳ τῷ μὲν πρώτιστ'
ἀποδῶμαι. 585

ΠΕΙ. ἦν δ' ἡγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ
Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται. ΕΠ. λέγε δὴ
μοι τῶν ἀγαθῶν ἓν.

ΠΕΙ. πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρονοες οὐ
κατέδονται,

- ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς καὶ κερχνήδων
ἐπιτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συνᾶς οὐ κατέ-
δονται, 590
ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαροῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία
κιχλῶν.
- ΕΠ. πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τοῦ-
του σφόδρ' ἐρωῶσι.
- ΠΕΙ. τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὗτοι δώσουσι
τὰ χρηστὰ
τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
κατεροῦσιν,
ὥστ' ἀπολείται τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς. ΕΠ. πῶς
οὐκ ἀπολείται; 595
- ΠΕΙ. προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ
τοῦ πλουῦ.
νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος
ἐπέσται.
- ΕΤΕ. γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ, κοῦκ ἂν μείναιμι
παρ' ὑμῖν.
- ΠΕΙ. τοὺς θησαυροὺς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότε-
ρον κατέθεντο
τῶν ἀργυρίων· αὐτοὶ γὰρ ἴσασι· λέγουσι δέ τοι
τάδε πάντες, 600
οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν πλὴν εἰ τις
ἄρ' ὄρνις.
- ΕΤΕ. πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην, καὶ τὰς ὑδρίας
ἀνορύττω.
- ΕΠ. πῶς δ' ὑγρίεαι δώσουσ' αὐτοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι
θεοῖσιν;
- ΠΕΙ. ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγρίεα μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,

ὥς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἄτεχνῶς οὐδεὶς
ὕγιαίνει. 605

ΕΠ. πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ.

ἢ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκειν δεῖ; ΠΕΙ. μὰ Δί',
ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς

ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. ΕΠ. παρὰ τοῦ;
ΠΕΙ. παρὰ τοῦ; παρ' ἑαυτῶν.

οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακέρυζα
κορώνη;

ΕΤΕ. αἰβοῖ, ὥς πολλῶ κρείττους οὗτοι τοῦ Διὸς ἡμῖν
βασιλεύειν. 610

ΠΕΙ. οὐ γὰρ πολλῶ;

καὶ πρῶτα μὲν οὐχὶ νεῶς ἡμᾶς
οἰκοδομεῖν δεῖ λιθίνους αὐτοῖς,
οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις,
ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις 615

οἰκῆσουσιν. τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς
τῶν ὀρνίθων δένδρον ἐλάας
ὁ νεῶς ἔσται· κοῦκ εἰς Δελφούς
οὐδ' εἰς Ἀμμων' ἐλθόντες ἐκεῖ

θύσομεν, ἀλλ' ἐν ταῖσιν κομάροις 620

καὶ τοῖς κοτίνοις στάντες ἔχοντες
κριθάς, πυρούς, εὐξόμεθ' αὐτοῖς
ἀνατείνοντες τῷ χεῖρ' ἀγαθῶν
διδόναι τι μέρος· καὶ ταῦθ' ἡμῖν
παραχοῇμ' ἔσται 625

πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡ. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺν πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου με-
ταπίπτων,

οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ ποθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
ἔτ' ἀφείμην.

ἐπανήχσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις
 ἐπηπείλησα καὶ κατώμοσα, 630
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
 ὁμόφρονας λόγους δικαίους,
 ἀδόλους, ὀσίους,
 ἐπὶ θεοὺς ἴοις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνωδὰ, μὴ πολὺν χρόνον 635
 θεοὺς ἔτι σκηπτρα τὰμὰ τρίψειν.
 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
 ξόμεθ' ἡμεῖς.
 ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τὰδε πάντ'
 ἀνάκειται.

ΕΠ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν γ' ἔτι
 ὥρα' στίλν ἡμῖν οὐδὲ μελλονικιᾶν, 640
 ἀλλ' ὥς τάχιστα δεῖ τι δοῶν· πρῶτον δέ τοι
 εἰσέλθ' εἰς νεοττιάν γε τὴν ἐμὴν
 καὶ τὰμὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρύγανα,
 καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσαστον. ΠΕΙ. ἀλλὰ ῥάδιον.
 ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. ΕΠ. τφδεδί;
 ΠΕΙ. Εὐελπίδης Κριῶθεν. ΕΠ. ἀλλὰ χαίρετον 645
 ἄμφω. ΠΕΙ. δεχόμεσθα. ΕΠ. δεῦρο τοίνυν εἰσ-
 ιτον.

ΠΕΙ. ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς, ΕΠ. ἴθι.
 ΠΕΙ. ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
 φέρ' ἴδω, φράσον νῶν, πῶς ἐγὼ τε χοῦτοσὶ
 ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω; 650
 ΕΠ. καλῶς. ΠΕΙ. ὅρα νυν ὥς ἐν Αἰσώπου λόγοις
 ἔστιν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὥς
 φλαύρως ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτέ.
 ΕΠ. μηδὲν φοβηθῆς· ἔστι γάρ τι ῥίξιον,
 ὃ διατραγόντ' ἔσεσθον ἐπτερωμένω. 655
 ΠΕΙ. οὕτω μὲν εἰσῴωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία

καὶ Μανόδωρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡ. οὗτος, σὲ καλῶ σὲ καλῶ. ΕΠ. τί καλεῖς; ΧΟΡ. τοὺ-
τους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ
ἀρίστισον εὖ· τὴν δ' ἡδυμελῇ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις
κατάλειψ' ἡμῖν δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν
μετ' ἐκείνης. 660

ΠΕΙ. ὦ τοῦτο μέντοι νῆ Δί' αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοῦρνίδιον.

ΕΤΕ. ἐκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτὴν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δοῶν. ἡ Πρόκνη 665
ἐκβαίνει, καὶ σαντὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

ΠΕΙ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλὸν τοῦρνίδιον,
ὥς δ' ἀπαλόν, ὥς δὲ λευκόν. ΕΤΕ. ἄρά γ'
οἶσθ' ὅτι

ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;

ΠΕΙ. ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος. 670

ΕΤΕ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλησαί μοι δοκῶ.

ΠΕΙ. ἀλλ', ὦ κακόδαιμον, δῦνχος ὀβελίσκοιν ἔχει.

ΕΤΕ. ἀλλ' ὥσπερ ᾧδὸν νῆ Δί' ἀπολίσσαντα χρὴ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα καῖθ' οὕτω φιλεῖν.

ΕΠ. ἴωμεν. ΠΕΙ. ἡγοῦ δὴ σὺ νῶν τύχαγαθῇ. 675

ΧΟΡ. ὦ φίλη, ὦ ξουθή,

ὦ φίλτατον ὀρνέων

πάντων, ξύννομε τῶν ἐμῶν

ὕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ,

ἡλθες ἡλθες, ὥφθης,

ἡδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.

ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'

αὐλὸν φθέγμασιν ἡρινοῖς,

ἄρχον τῶν ἀναπαίστων.

680

Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμανρόβιοι, φύλλων γενεῇ
 προσόμοιοι, 685
 ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ'
 ἀμευηνά,
 ἀπτήνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἄνδρες εἰκε-
 λόνειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς
 αἰὲν ἔοῦσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγῆρως, τοῖς ἄφθιτα μη-
 δομένοισιν.
 Ἰν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων, 690
 φύσιν οἰωνῶν γένεσιν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέ-
 βους τε Χάους τε
 εἰδότες ὀρθῶς Προδίκη παρ' ἐμοῦ κλάειν εἰπητὴ
 τὸ λοιπόν.
 Χάος ἦν καὶ Νυξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ
 Τάρταρος εὐρύς.
 γῆ δ' οὐδ' ἀῆρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρέβους δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις
 τίκτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νυξ ἡ μελανόπτερος
 ῥῶν, 695
 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἐβλασταν Ἐρως ὁ
 ποθεινός,
 στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνε-
 μώκεσι δίνειαις.
 οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγὲς νυχίῳ κατὰ Τάρ-
 ταρον εὐρὺν
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνῆ-
 γαγεν ἐς φῶς.
 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως
 ξυνέμιξεν ἅπαντα. 700

ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις γένετ' οὐρανὸς
 ὠκεανὸς τε
 καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.
 ὦδε μὲν ἔσμεν
 πολὺν πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὥς
 ἔσμεν Ἑρωτος
 πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθ' αἶψα γὰρ καὶ τοῖσιν
 ἐρωῶσι σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς
 τέρμασιν ὦρας 705
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν διεμήρισαν ἄνδρες
 ἐρασταί,
 ὁ μὲν ὄρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρέων', ὁ δὲ χῆν',
 ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 πάντα δὲ θνητοῖς ἔστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων
 τὰ μέγιστα.
 πρῶτα μὲν ὦρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὁπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Λι-
 βύην μεταχωρή, 710
 καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι
 καθεύδειν,
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν
 ἀποδύη.
 ἱκτῆνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἑτέραν ὦραν
 ἀποφαίνει,
 ἥνικα πεκτεῖν ὦρα προβάτων πόκου ἡρινόν· εἶτα
 χελιδῶν,
 ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἥδη καὶ ληδάριον τι πρί-
 σθαι. 715
 ἔσμεν δ' ὑμῖν Ἀμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
 Ἀπόλλων.

ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνεις, οὕτω πρὸς
 ἅπαντα τρέπεσθε,
 πρὸς τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτήσιν καὶ
 πρὸς γάμον ἀνδρός·
 ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας
 διακρίνει·
 φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, παρμόν τ' ὄρνιθα κα-
 λεῖτε, 720
 ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
 ὄνον ὄρνιν.
 ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμέν μαντεῖος Ἀπόλ-
 λων;
 ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς, 725
 ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
 αὖραις, ὥραις, χειμῶνι, θέρει,
 μετρίῳ πνίγει· κοῦκ ἀποδράντες
 καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι
 παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χῶ Ζεὺς·
 ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 αὐτοῖς, παισὶν, παίδων παισίν, 730
 πλουθυμείαν,
 εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην,
 νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλάσας,
 γάλα τ' ὀρνίθων.
 ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
 ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· 735
 οὕτω πλουτήσετε πάντες.
 Μοῦσα λοχμαία,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τίγξ,
 ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ
 νάπαισί τε καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρεϊσιν, 740

737—768. = 769—800.

τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 ἰζόμενος μέλλας ἐπὶ φυλλοκόμου,
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ,
 δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
 Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω 745
 σεμνά τε μητρὶ χορεύματ' ὀρεῖα,
 τοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ,
 ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
 Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν,
 αἰεὶ φέ- 750
 ρων γλυκεῖαν ῥοδάν.
 τιὸ τιὸ τιὸ τιοτίγξ.
 εἰ μετ' ὀρνίθων τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, βούλεται
 διαπλέκειν ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὥς ἡμᾶς ἔτω.
 ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ' αἰσχροῖα τῷ νόμῳ κρατού-
 μενα, 755
 ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὀρνίθιν καλὰ.
 εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχροὺς τὸν πατέρα τύπτειν
 νόμῳ,
 τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἣν τις τῷ πατρὶ
 προσδραμὼν εἶπη πατάξας, αἶρε πλήκτρον, εἰ
 μαχεῖ.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος, 760
 ἄτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.
 εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν Φρυγὲ μηδὲν ἥττον Σπιν-
 θάρου,
 φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γέ-
 νους.
 εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
 φρυάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
 τορες. 765
 εἰ δ' ὁ Πεισίλου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας

βούλεται, πέριξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίον·
ὥς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἔστιν ἐκπερικίσαι.

τοιάνδε κύκνοι,

τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιὸ τιότηγξ,

770

συμμιγῇ βοῇν ὁμοῦ

περοῖσι κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,

τιὸ τιὸ τιὸ τιότηγξ,

ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν,

τιὸ τιὸ τιὸ τιότηγξ,

775

διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἤλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,

κύματά τ' ἔσβεσε νήνεμος αἶθρη,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτότηγξ·

πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·

780

εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μέλος

Χάριτες Μοῦ-

σαί τ' ἐπωλόλυνξαν.

τιὸ τιὸ τιὸ τιότηγξ.

οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερὰ. 785

ἀντίχ' ὑμῶν τῶν θιαστῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,

εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο,

ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἶκαδε,

κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐτὸν κατέπτατο.

εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοομάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 791

κάποπαρδῶν κάναπνεύσας αὐθις αὐτὸν κατέπτατο·

εἴ τε μοιχεύων τις ὑμῶν ἔστιν ὅστις τυγχάνει,

καθ' ὅρῳ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,

οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,

εἶτα βινήσας ἐκείθεν αὐθις αὐτὸν καθέζετο. 796

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἔστιν ἄξιον;

ὥς Διτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ

ἤρεθ' ἡ φύλαρχος, εἶθ' ἡ παρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
μεγάλα πράττει, κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἡ παλε-
κτρυνών. 800

ΠΕΙ. ταυτὶ τοιαντὶ· μὰ Δῖ' ἐγὼ μὲν προῖμα πά-
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε.

ΕΤΕ. ἐπὶ τῷ γελᾷς; ΠΕΙ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
οἷσθ' ὅ μάλιστα' εἰκας ἐπερωμένος;
εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ. 805

ΕΤΕ. σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

ΠΕΙ. ταυτὶ μὲν ἡκάσμεσθα κατὰ τὸν Αἰσχύλου·
τάδ' οὐχ ὕπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΤΕ. ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν; ΠΕΙ. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν, εἴτα τοῖς θεοῖς 810
θῦσαι μετὰ τοῦτο. ΕΤΕ. ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῇ πόλει;

ΠΕΙ. βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοῦκ Λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν; ΕΤΕ. Ἡράκλεις·
Σπάρτην γὰρ ἂν θείμην ἐγὼ τῇμῃ πόλει; 815
οὐδ' ἂν χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙ. τί δῆτ' ὄνομα αὐτῇ θησόμεσθ'; ΕΤΕ. ἐντευθενὶ
ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
χαυνόν τι πάνυ. ΠΕΙ. βούλει Νεφелоκοκκυγίαν;

ΕΤΕ. ἰὸν ἰού·
καλὸν γὰρ ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὖρες τοῦνομα. 820
ἄρ' ἐστὶν αὐτῇ Νεφелоκοκκυγία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα; ΠΕΙ. καὶ λῶστος
μὲν οὖν

τὸ Φλέγγας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαξοευνόμενοι καθυπερηκόντισαν. 825

ΕΤΕ. λιπαρὸν τὸ χρήμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον;

ΠΕΙ. τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἐῷμεν πολιάδα;

ΕΤΕ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
ὅπου θεός, γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν 830
ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κεραΐδα;
τίς δαὶ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΠΕΙ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ
Ἄρεως νεοττός. ΕΤΕ. ὦ νεοττέ δέσποτα· 835
ὥς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.

ΠΕΙ. ἄγε νυν, σὺ μὲν βιάδιζε πρὸς τὸν αἆρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδύς ὄργασον,
λεκάνην ἀνένεγκε, κατὰπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος, 840
φύλακας κατὰστήσαι, τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' αἰεῖ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ·
κῆρυκα δὲ πέμψον τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἀνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κάκειθεν αὖθις παρ' ἐμέ. ΕΤΕ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ
μένων 845

οἴμωξε παρ' ἐμ'. ΠΕΙ. ἴθι', ὦγάθ', οἷ πέμπω
σ' ἐγώ.

οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.

ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,
τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ.

παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἰρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. 850

ΙΕΡ. ὁμορροθῶ, συνθέλω,
συμπαραινέσας ἔχω προσ-
όδια μεγάλα
σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν·
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα 855
προβάτιόν τι θύειν.

ἴτω ἴτω, ἴτω δὲ Πυθιάς βοά·
 συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾧδάν.

ΠΕΙ. παῦσαι σὺ φυσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;
 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδῶν, 860
 οὐπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

ΙΕΡ. ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.
 ΠΕΙ. δρᾶσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;
 ΙΕΡ. εὐχεσθε τῇ Ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ, καὶ τῷ ἱκτίνῳ 865
 τῷ Ἑστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμ-
 πῆσι πᾶσι καὶ πάσησιν,

ΠΕΙ. ὦ Σουμνέρακε, χαῖρ' ἀνάξ Πελαργικέ.

ΙΕΡ. καὶ κύκνῳ Πυθίῳ καὶ Αἰγλίῳ, καὶ Αἰγτοῖ Ὀρνυ- 870
 γομήτρᾳ, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι,

ΠΕΙ. οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἀρτεμῖς.

ΙΕΡ. καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῷ μεγάλῃ 875
 μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,

ΠΕΙ. δέσποινα Κυβέλλῃ, στρουθέ, μήτηρ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡ. διδόναι Νεφελοκοκκυγεῦσιν ὑγίειαν καὶ σωτη-
 ρίαν, αὐτοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙ. Χίοισιν ἥσθην πανταχοῦ προσκειμένοις. 880

ΙΕΡ. καὶ ἤρωσι [καὶ] ὄρνισι καὶ ἡρώων παισί, πορφυ-
 ρίῳνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκύνῳ, καὶ φλέξι-
 δι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλέᾳ, καὶ βασκᾷ, 885
 καὶ ἐλασᾷ, καὶ ἐρῳδιῷ, καὶ καταράκτῃ, καὶ με-
 λαγκορύφῳ, καὶ αἰγιδάλλῳ,

ΠΕΙ. παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν. ἰὸν ἰὸν.
 ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερεῖον καλεῖς 890

ἄλιαέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὅρᾳς ὅτι
 ἱκτίνος εἰς ἄν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 ἅπελθ' ἄφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΙΕΡ. εἴτ' αὖθις αὖ τάρᾳ σοι 895

δεῖ με δεύτερον μέλος χέρ-
 νιβι θεοσεβῆς
 ὅσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρας, ἓνα τινὰ μόνον, εἴπερ
 ἱκανὸν ἔξετ' ὄψον.
 τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙ. θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοισι θεοῖς.

ΠΟΙ. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα
 κλῆσον, ᾧ Μοῦσα,
 τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι, τίς εἶ;

ΠΟΙ. ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων εἰς ἀοιδάν,
 Μουσάων θεράπων ὀτρηνός,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙ. ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙ. οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσάων θεράποντες ὀτρηροί,
 κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙ. οὐκ ἐτὸς ὀτρηνὸν καὶ τὸ ληδᾶριον ἔχεις.
 ἀτάρ, ᾧ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙ. μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
 τὰς ὑμετέρας κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλὰ,
 καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙ. ταυτὶ σὺ πότ' ἐποίησας ἀπὸ πόσου χρόνου;

ΠΟΙ. πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήξω πόλιν.

ΠΕΙ. οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ,
 καὶ τοῦνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ' θέμην;

ΠΟΙ. ἀλλὰ τις ὠκεία Μουσάων φάτις
 οἷάπερ ἱππων ἀμαρυγὰ.
 σὺ δὲ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
 ξαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

δὸς ἐμὴν ὅ τι περ
 τεᾷ κεφαλᾷ θέλεις
 πρόφρων δόμεν ἐμὴν τεῖν. 930

900 ΠΕΙ. τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
 εἰ μὴ τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
 οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
 ἀπόδυθι καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
 ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς. 935

905 ΠΟΙ. τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα
 Μοῦσα [τόδε] δῶρον δέχεται·
 τὴν δὲ τεᾷ φρενὶ μάθῃ
 Πινδάρειον ἔπος·

ΠΕΙ. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαγθήσεται. 940

910 ΠΟΙ. νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
 ἄλᾳται Στράτων,
 ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθιος οὐ πέπαται·
 ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
 ξύνες ὅ τοι λέγω. 945

915 ΠΕΙ. ξυνίημι· ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
 ἀπόδυθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
 ἄπελθε τουτοῦ λαβών. ΠΟΙ. ἀπέρχομαι,
 καὶ τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·
 κλήσον, ὦ χρυσόθρονε, τὰν 950
 τρομεράν, κρυεράν·

920 νιφόβολα πεδία πολὺσπορά τ' ἤλυθον.
 ἀλαλά.

ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πέφευγας ταυταγὶ
 τὰ κρυερά τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών. 955

925 τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτε ἤλπισα,
 οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
 αὐθις σὺ περικώρει λαβών τὴν χέρνιβα.
 εὐφημία' στω. ΧΡΗ. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.

ΠΕΙ. σὺ δ' εἰ τίς; ΧΡΗ. ὅστις; χρησμολόγος. ΠΕΙ. ^{οἱ}
μωξέ νυν.

ΧΡΗ. ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φανύλως φέρε·
ὥς ἔστι Βάκιδος χρησμός ἀντικρυς λέγων
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. ΠΕΙ. κάπειτα πῶς
ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τῆνδ' οἰκίσαι; ΧΡΗ. τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με. ⁹⁶

ΠΕΙ. ἀλλ' οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗ. Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιὰ τε κορώναι
ἐν ταύτῃ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυνῶνος,

ΠΕΙ. τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗ. ἤνυσθ' ὁ Βάκιδος τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα. ⁹⁷
πρῶτον Πανδώρα θυῖσαι λευκότριχα κριόν·
ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,
τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,

ΠΕΙ. ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπὶ
πλήσαι. ⁹⁷

ΠΕΙ. καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

κἂν μὲν, θέσπιε κοῦρε, ποιῆς ταῦθ' ὥς ἐπιτέλλω·
αἰετός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δέ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσει οὐ τραγῶν οὐδ' αἰετός, οὐ δρυκολάπτης·

ΠΕΙ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΧΡΗ. λαβὲ τὸ βυβλίον.

ΠΕΙ. οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἐσθ' ὁ χρησμός τουτοῦ, ⁹⁸
ὃν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην·
Αὐτὰρ ἐπὶν ἄκκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζών
λυπῇ θύοντας καὶ σπλάγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ, ⁹⁸

ΧΡΗ. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
καὶ φείδου μηδὲν μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Λάμπων ἢ μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπεύθης.

ΧΡΗ. καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα; ΠΕΙ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
οὐκ εἰ θύραξ' ἐς κόρακας; ΧΡΗ. οἶμοι δειλαιοί.

ΠΕΙ. οὐκ οὐν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων; ⁹⁹¹

ΜΕΤ. ἦ καὶ παρ' ὑμᾶς ΠΕΙ. ἔτερον αὐ τοῦτ' κακόν.

τί δ' αὖ σὺ δράσων; τίς ἰδέα βουλήματος;

τίς ἢ πίνουα, τίς ὁ κόθορνος, τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤ. γεωμετρήσαι βούλομαι τὸν ἄερα ⁹⁹⁵

ὑμῖν, διελθὲν τε κατὰ γύας. ΠΕΙ. πρὸς τῶν θεῶν,

σὺ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν; ΜΕΤ. ὅστις εἰμ' ἐγώ; Μίτων,

ὃν οἶδεν Ἑλλὰς ᾧ Κολωνός. ΠΕΙ. εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι; ΜΕΤ. κανόνες ἄερος.

αὐτίκα γὰρ αἴρ' ἐστὶ τὴν ἰδέαν ὅλος ¹⁰⁰⁰

κατὰ πνιγία μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτοῦ τὸν καμπύλον,

ἐνθεῖς διαβήτην—μανθάνεις; ΠΕΙ. οὐ μανθάνω.

ΜΕΤ. ὀρθῶ μετρήσω κανόνι προστιθεῖς, ἵνα ¹⁰⁰⁵

ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος, κἂν μέσῳ

ἄγορά, φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ

ὀρθαὶ πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρος,

αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῇ

ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. ΠΕΙ. ἄνθρωπος θαλῆς.

Μέτων, ΜΕΤ. τί ἐστίν; ΠΕΙ. οἶσθ' ὅτι φιλῶ ¹⁰¹⁰

σ' ἐγώ;

καί μοι πιθόμενος ὑπακούει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; ΠΕΙ. ὥσπερ ἐν Λακεδαιμόνι

ξενηλατοῦνται καὶ κεκίνηται τινες

πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. ΜΕΤ. μὴν στασιάζετε;

ΠΕΙ. μὰ τὸν Δ' οὐ δῆτ'. ΜΕΤ. ἀλλὰ πῶς; ΠΕΙ. ὁμο- ¹⁰¹⁵

θυμαδόν

σποδεῖν ἔπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤ. ὑπάροιμ' ἅρ' ἄν. ΠΕΙ. νῆ Δ', ὥς οὐκ οἶδ' ἂν εἰ

φθαιῆς ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί.

ΜΕΤ. οἷμοι κακοδαίμων. **ΠΕΙ.** οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλα
οὐκ ἀναμετρήσεις σπαντὸν ἀπιδὼν ἀλλαγῇ; 1020

ΕΠΙ. ποῦ πρόξενος; **ΠΕΙ.** τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὐτοσί;

ΕΠΙ. ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο τῷ κνᾶμῳ λαχὼν
ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας. **ΠΕΙ.** ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; **ΕΠΙ.** φαῦλον βυβλίον
Τελέου τι. **ΠΕΙ.** βούλει δῆτα τὸν μισθὸν λαβὼν
μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι; **ΕΠΙ.** νῆ τοὺς
θεοὺς. 1026

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἱκοι μένων.
ἔστιν γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕΙ. ἀπιδι λαβὼν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς οὐτοσί.

ΕΠΙ. τουτὶ τί ἦν; **ΠΕΙ.** ἐκκλησία περὶ Φαρνάκον. 1030

ΕΠΙ. μαρτύρομαι τυπτόμενος ὦν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙ. οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τὸ κάδω;
οὐ δεινά; καὶ πέμπουσιν ἤδη ἰσκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῆσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦ. Ἐάν δ' ὁ Νεφελοκοκκυγεὺς τὸν Ἀθηναῖον 1035
ἀδικῇ

ΠΕΙ. τουτὶ τί ἔστιν αὐτὸ κακὸν τὸ βυβλίον;

ΨΗΦ. ψηφισματοπώλης εἰμί, καὶ νόμους νέους

ἦκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων. **ΠΕΙ.** τὸ τί; 1039

ΨΗΦ. Χρησθαι Νεφελοκοκκυγιάς τοῖσδε τοῖς μέτροισι
καὶ σταθμοῖσι καὶ ψηφίσμασι, καθάπερ Ὀλο-
φύξιοι.

ΠΕΙ. σὺν δέ γ' οἷσίπερ ὥτοτύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦ. οὗτος, τί πάσχεις; **ΠΕΙ.** οὐκ ἀποίσεις τοὺς νό-
μους;

πικροὺς ἐγὼ σοι τήμερον δείξω νόμους. 1045

ΕΠΙ. καλοῦμαι Πεισθέταιρον ὕβρεως ἐς τὸν μουνυ-
χιῶνα μῆνα.

ΠΕΙ. ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;

ΨΗΦ. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ 1050
δέχεται κατὰ τὴν στήλην,

ΠΕΙ. οἴμοι κακοδαίμων, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;

ΕΠΙ. ἀπολῶ σε, καὶ γράφω σε μυρίας δραχμὰς.

ΠΕΙ. ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὼ κάδῳ διασκεδῶ.

ΕΠΙ. μέμνησ' ὅτε τῆς στήλης κατετίλας ἐσπέρας;

ΠΕΙ. αἰβοῦ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, οὐ μενεῖς; 1055

ἀπίωμεν ἡμεῖς ὥς τάχιστ' ἐντευθενὶ

θύσοντες εἴσω τοῖς θεοῖσι τὸν τράγον.

ΧΟΡ. ἦδη μοι τῷ παντόπτι

καὶ παντάρχα θνητοὶ πάντες

θύσους' εὐκαταῖς εὐχαῖς.

1060

πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὀπτεύω,

σώζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς,

κτείνων παμφύλων γένναν

θηρῶν, ἃ πάντ' ἐν γαίᾳ

ἐκ κάλυκος ἀυξανόμενα γέννουν πολυφάγοις, 1065

δένδρεσί τ' ἐφημένα καρπὸν ἀποβόσκειται·

κτείνω δ' οἱ κήπους εὐώδεις

φθειρόνουν λύμαις ἐχθρίσταις·

ἐρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὅσα περ

ἔστιν ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος ἐν φοναῖς ὄλλυται. 1070

τῇδε μέντοι θῆμέρα μάλιστ' ἐπαναγορεύεται,

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διὰ γόραν τὸν Μῆλιον,

λαμβάνειν τάλαντον, ἣν τε τῶν τυράννων τίς τινα

τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.

βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χῆμεῖς ἐν-

θάδε·

1076

ἣν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,

λήψεται τάλαντον· ἣν δὲ ξῶντ' ἀπαγάγῃ, τέτ-

ταρα,

1058—1087. = 1088—1117.

ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους πωλεῖ καθ' ἑπτά τοῦ-
βολοῦ,

εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας δείκνυσιν καὶ λυμαίνεται,
τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγγεῖ τὰ πτερά, 1081
τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν εἶρξας ἔχει,
καὶ παναγκάζει παλεύειν δεδεμένους ἐν δικτύῳ.
ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεί τις ὄρνιθας
τρέφει

εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐτῇ, φράζομεν μεθιέναι. 1085
ἣν δὲ μὴ πελθῇσθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρ-
νέων

αὐθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι παλεύσετε.

εὐδαιμον φῦλον πτηνῶν
οἴωνων, οἱ χειμῶνος μὲν
χλαῖνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται· 1090
οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγους ἡμᾶς
ἀκτὶς τηλαυγῆς θάλλει·
ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων

φύλλων κόλποις ἐνναίῳ,
ἥνικ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὄξυ μέλος ἀχέτας 1095
θάλλεσι μεσημβρινοῖς ἡλιομανῆς βοᾷ.

χειμάζω δ' ἐν κόλλοις ἄντροις,
Νύμφαις οὐρεῖαις ξυμπαλζων·
ἡρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
λευκότροφα μύρτα, Χαρίτων τε κηπεύματα. 1100
τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα τῆς νίκης πέρι,
ὅς' ἀγάθ', ἣν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώ-
σομεν,

ὥστε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν Ἀλεξάνδρου λα-
βεῖν. 1104

πρῶτα μὲν γὰρ οὐ μάλιστα πᾶς κριτῆς ἐφίεται,
γλαῦκες ὑμᾶς οὐποτ' ἐπιλείψουσι Λαυριωτικά·

ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἐνδον, ἐν τε τοῖς βαλλαντίοις
 ἐννεοττεύουσιν κακλέψουσιν μικρὰ κέρματα.
 εἶτα πρὸς τούτοισιν ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
 τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέσομεν πρὸς αἶτόν· 1110
 καὶ λαχόντες ἀρχίδιον εἶθ' ἀρπάσαι βούλησθέ τι,
 ὅξυν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
 ἦν δέ που δειπνήτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
 ἦν δέ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν
 ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὅς ἂν μὴ μῆν' ἔχη,
 ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω
 δίκην 1116

δώσεθ' ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλῶμενοι.
 ΠΕΙ. τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὄρνιθες, καλὰ·
 ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
 οὐδεὶς ὅτου πεισόμεθα τάκεϊ πράγματα. 1120
 ἀλλ' οὕτοσί τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓ. Α. ποῦ ποῦ' στι ποῦ; ποῦ ποῦ' στι ποῦ; ποῦ ποῦ' στι
 ποῦ;

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων; ΠΕΙ. οὕτοσί.

ΑΓ. Α. ἐξωκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. ΠΕΙ. εὖ λέγεις.

ΑΓ. Α. κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον· 1125
 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομπασεὺς
 καὶ Θεαγένης ἐναντίω δὴ ἄρματε,
 ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δοῦριος,
 ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασάτην. ΠΕΙ. Ἡρά-
 κλεις.

ΑΓ. Α. τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ, 1130
 ἑκατοντορόγιον. ΠΕΙ. ὦ Πόσειδον, τοῦ μά-
 κρους.

τίνες ὥκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί;

ΑΓ. Α. ὄρνιθες, οὐδεὶς ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλινθοφόρος, οὐ λιθουργός, οὐ τέκτων παρῆν,

- ἀλλ' αὐτόχειρες, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.
 ἐκ μὲν γε Λιβύης ἤκον ὥς τρισμύρια
 γέραναι, θεμελίους καταπεπωκῦναι λίθους.
 τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκεις τοῖς ῥύγχεσιν.
 ἕτεροι δ' ἐπλινθούρουσαν πελαργοὶ μύριοι·
 ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἄερα 1135
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμι' ὄρνεα.
- ΠΕΙ. ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; ΑΓ. Α. ἐρσδιοὶ
 λεκάναισι. ΠΕΙ. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
 ΑΓ. Α. τοῦτ', ὠγᾶθ', ἐξεύρητο καὶ σοφώτατα·
 οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις 1145
 ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλλον αὐτὸν τοῦν ποδοῖν.
- ΠΕΙ. τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίτο;
 ΑΓ. Α. καὶ νῆ Δί' αἱ νῆτταί γε περιεξωσμένοι
 ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
 ἐπέτοντ' ἔχουσιν κατόπιν, ὥσπερ παιδία, 1150
 τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες.
- ΠΕΙ. τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἐτι μισθοῖτό τις;
 φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
 ἀπειργάσαντ' ὄρνιθες; ΑΓ. Α. ἦσαν τέκτονες
 σοφώτατοι πελεκᾶντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν 1155
 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
 αὐτῶν πελεκῶντων ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
 καὶ νῦν ἄπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
 καὶ βεβαλάνωται καὶ φυλάττεται κύκλῳ,
 ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ 1160
 φυλακαὶ καθεστήκασιν καὶ φρυκτωρεῖαι
 ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχω
 ἀπονίψομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τᾶλλα θρά.
- ΧΟΡ. οὗτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαυμάζεις ὅτι
 οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
 ΠΕΙ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγώ γε· καὶ γὰρ ἄξιον·

ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν.
 ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκείθεν ἄγγελος
 ἔσθαι πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρόλῃην βλέπων.

ΑΓ. Β. *Ιὸν Ιὸν, Ιὸν Ιὸν, Ιὸν Ιὸν.* 1170

ΠΕΙ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; ΑΓ. Β. *δεινότατα πεπόν-
 θαμεν.*

τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
 διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν αἴρα,
 λαθῶν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕΙ. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος. 1175

τίς τῶν θεῶν; ΑΓ. Β. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε
πτερά,

τοῦτ' ἴσμεν. ΠΕΙ. οὐκοῦν δῆτα περιπόλους
ἔχον

πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς; ΑΓ. Β. ἀλλ' ἐπέμ-
ψαμεν

τρισμυρίους ἰέρακας ἱπποτοξότας,
 χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἡγκυλωμένος, 1180

κερχνῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀετός·

ῥύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν

αἰθῆρ δονεῖται τοῦ θεοῦ ζητουμένου·

κᾶστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που

ἦδη ᾑστίν. ΠΕΙ. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβά-
νειν 1185

καὶ τόξα· χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·

τόξευε, παῖε, σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΧΟΡ. πόλεμος αἶρεται, πόλεμος οὐ φατός
 πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς 1190

αἴρα περιnéφελον, ὃν Ἑρεβος ἐτέκετο,

μή σε λάθῃ θεῶν τις ταύτῃ περῶν· 1195

ἄθρει δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν,

1188—1195. = 1262—1268.

ὥς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίον
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἔξακούεται.

ΠΕΙ. αὐτὴ σὺ ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν' ἥσυχος,
ἔχ' ἀτρεμάς· αὐτοῦ στηθ'· ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
τίς εἶ; ποδαπὴ; λέγειν ἐχρῆν ὀπόθεν πέτει. 1201

ΙΡ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙ. ὄνομα δέ σοι τί ἐστὶ, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡ. Ἴρις ταχεῖα. ΠΕΙ. Πάραλος, ἢ Σαλαμινία;

ΙΡ. τί δὲ τοῦτο; ΠΕΙ. ταυτηνί τις οὐ συλλήψεται 1205
ἀναπτάμενος τριόρχος; ΙΡ. ἐμὲ συλλήψεται;

ΠΕΙ. τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν; ΙΡ. οἰμῶξει μακρά.
ΙΡ. ἄτοπὸν γε τουτὶ προᾶγμα. ΠΕΙ. κατὰ ποίας πύλας
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαινωτάτῃ;

ΙΡ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας. 1210

ΠΕΙ. ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχους προσῆλθες; οὐ λέγεις;
σφραγίδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; ΙΡ. τί τὸ
κακόν;

ΠΕΙ. οὐκ ἔλαβες; ΙΡ. ὑγιαίνεις μὲν; ΠΕΙ. οὐδὲ σύμ-
βολον

ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών; 1215

ΙΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.

ΠΕΙ. καῖπειτα δῆθ' οὕτω σιωπῇ διαπέτει
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;

ΙΡ. ποία γὰρ ἄλλη χορὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙ. οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ. 1220

ΙΡ. ἀδικεῖς με καὶ νῦν. ΠΕΙ. ἄρά γ' οἶσθα τοῦθ', ὅτι
δικαιότατ' ἂν ληφθεῖσα πασῶν Ἰρίδιον
ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡ. ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'. ΠΕΙ. ἀλλ' ὅμως ἂν ἀπέ-
θανες.

δεινότατα γὰρ τοι πεισόμεσθ', ἔμοι δοκεῖ, 1225

εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνώσεσθ' ὅτι
ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.

IP. φράσον δέ τοί μοι, τὰ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;
ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς 1231

μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάrais
κνισᾶν τ' ἄγνιάς. ΠΕΙ. τί σὺ λέγεις; ποίοις θεοῖς;
IP. ποίοισιν; ἡμῖν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙ. θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; IP. τίς γάρ ἐστ' ἄλλος θεός; 1235

ΠΕΙ. ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυντέον αὐτούς, ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ τῷ Δί.

IP. ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινὰς, ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, 1240

λιγνὺς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
καταιθαλώσῃ σου Αἰκυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙ. ἄκουσον αὕτη· παῦε τῶν παφλασμάτων·
ἐχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Ἀνδρὸν ἢ Φρύγα
ταντὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς; 1245

ἄρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς εἰ με λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἄετοῖς,

πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
ὄρνεις ἐπ' αὐτόν, παρδαλᾶς ἐνημμένους, 1250

πλεῖν ἐξακοσίους τὸν ἀριθμόν; καὶ δὴ ποτε
εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

σὺ δ' εἰ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
πρώτης ἀνατείνας τὸ σκέλη διαμηριῶ
τὴν Ἰριν αὐτήν, ὥστε θαυμάζειν ὅπως 1255

IP. οὕτω γέρον ὦν στύομαι τριέμβολον.
διαφραγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς δήμασιν.

- ΠΕΙ οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐράξ πατάξ.
 IP. ἦ μὴν σε παύσει τῆς ὕβρεως οὐμός πατήρ.
 ΠΕΙ. οἶμοι τάλας. οὐκ οὖν ἐτέρωσε πετομένη 1260
 καταϊθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;
 ΧΟΡ. ἀποκεκλήκαμεν διογενεῖς θεοὺς
 μηκέτι τὴν ἐμὴν διαπερᾶν πόλιν,
 μηδὲ τιν' ἱερόθυτον ἀνὰ δάπεδον ἔτι 1265
 τῇδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν καπνόν.
 ΠΕΙ. δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
 οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. 1270
 ΚΗΡ. ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
 ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
 ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. ΠΕΙ. τί σὺ λέ-
 γεις;
 ΚΗΡ. στεφάνω σε χρυσῶ τῷδε σοφίας οὔνεκα
 στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῶ. 1275
 ΠΕΙ. δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῶ τιμῶσί με;
 ΚΗΡ. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
 οὐκ οἶσθ' ὅσῃν τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει,
 ὅσους τ' ἐραστάς τῇσδε τῆς χώρας ἔχεις.
 πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τῇνδε τὴν πόλιν, 1280
 ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
 ἐκόμων, ἐπείνων, ἐρρύπων, ἐσωκράτων,
 σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
 ὀρνιθομανοῦσι, πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
 ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες ἐκμιμούμενοι, 1285
 πρῶτον μὲν εὐθύς πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
 ἐπέτονθ' ἔωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
 καῖπειτ' ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
 εἴτ' ἀπενέμουντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὀρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς ὥστε καὶ 1290
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

- πέρδιξ μὲν εἰς κάπηλος ὠνομάζετο
 χωλός, Μενίπῳ δ' ἦν χελιδὼν τοῦνομα,
 Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ,
 κορυδὸς Φιλοκλέει, χηναλώπηξ Θεαγένει, 1295
 ἴβις Λυκούργῳ, Χαιρεφῶντι νυκτερίς,
 Συρακοσίῳ δὲ κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκειν ὄρνυγι
 ὑπὸ στυφοκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορυνθίας πάντες μέλη, 1300
 ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη
 ἢ πηνέλοψ ἢ χήν τις ἢ περιστέρα
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσήν.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κεῖθεν. ἔν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι 1305
 πτερῶν δεόμενοι καὶ τρόπων γαμψωνύχων·
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν.
 ΠΕΙ. οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστάναι.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρρίχους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν· 1310
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι.
 ΧΟΡ. ταχὺ δ' ἂν πολυάνορα τὰν πόλιν
 καλοῖ τις ἀνθρώπων.
 τύχη μόνον προσείη. 1315
 κατέχουσι δ' ἐρῶντες ἐμᾶς πόλεως.
 ΠΕΙ. θᾶττον φέρειν κελεύω.
 ΧΟΡ. τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
 καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν;
 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσια Χάριτες, 1320
 τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἡσυχίας
 εὐάμερον πρόσωπον.

1313—1322. — 1325—1334.

- ΠΕΙ. ὥς βλακικῶς διακονεῖς·
οὐ θᾶπτον ἐγκονήσεις;
- ΧΟΡ. φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερωῶν, 1325
σὺ δ' αὐθις ἐξόρμα,
τύπτων γε τοῦτον ὠδέ.
πάννυ γὰρ βραδύς ἐστὶ τις ὥσπερ ὄνος.
- ΠΕΙ. Μανῆς γὰρ ἐστὶ δειλός.
- ΧΟΡ. σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον 1330
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσίχ' ὁμοῦ τά τε μαντικά καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἄνδρ' ὀρῶν πτερώσεις.
- ΠΕΙ. οὐ τοι μὰ τὰς κερκηνῆδας ἐτι σοῦ σχήσομαι, 1335
οὕτως ὀρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.
- ΠΑΤ. γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτας,
ὥς ἂν ποταθείην ὑπαράτρουγέτου γλαυ-
κᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
- ΠΕΙ. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἶν' ἄγγελος. 1340
ἄδων γὰρ ὅδε τις ἀετοῦς προσέρχεται.
- ΠΑΤ. αἰβοῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
ἐρῶ δ' ἐγὼ τοι τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὀρνιθομανῶ γὰρ καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κἀπιθυμῶ τῶν νόμων. 1345
- ΠΕΙ. ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
- ΠΑΤ. πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄρχειν καὶ δάκνειν.
- ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάννυ νομίζομεν, 1350
ὃς ἂν πεπλήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν.
- ΠΑΤ. διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄρχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα καὶ πάντ' ἔχειν.
- ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος

παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβειν·
 ἐπὴν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους 1355
 πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

ΠΑΤ. ἀπέλαυσά τ' ἄρ' ἂν νῆ Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.

ΠΕΙ. οὐδέν γ'. ἐπειδὴ περ γὰρ ἤλθες, ὦ μέλε, 1360
 εὖνους περῶσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
 σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἶά περ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦν. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει· ταυτηνὸν λαβὼν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτ' ἐπὶ πλῆκτρον θ' ἀτέρως, 1365
 νομίσας ἀλεκτρυνόνος ἔχειν τονδὶ λόφον,
 φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε,
 τὸν πατέρ' ἔα ξῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
 εἰς τὰ πλ' Ὀρέα ἀποπέτου, κακεὶ μάχου.

ΠΑΤ. νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν, 1370
 καὶ πείσομαι σοι. ΠΕΙ. νοῦν ἄρ' ἔξεις νῆ Δία.

ΚΙΝ. ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πετερυγέσσι κού-
 φαις·

πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελίων 1375
 ΠΕΙ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα φορτίου δέεται περῶν.

ΚΙΝ. ἀφόβῳ φρενὶ σώματί τε νέαν ἐφρέπων.

ΠΕΙ. ἀσπαζόμεσθα φιλύρινον Κινησίαν.
 τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον κυκλαῖς;

ΚΙΝ. ὄρνις γενέσθαι βούλομαι 1380
 λιγύφθογγος ἀηδὼν.

ΠΕΙ. παῦσαι μελῶδων, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝ. ὑπὸ σοῦ περωθεὶς βούλομαι μετάρσιος 1385
 ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
 ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς.

ΠΕΙ. ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἂν τις ἀναβολὰς λάβοι;

- KIN.** κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἢ τέχνη.
τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
ἄερια καὶ σκοτεινὰ καὶ κυανανγέα
καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα. 1390
- ΠΕΙ.** οὐ δῆτ' ἔγωγε. **KIN.** νῆ τὸν Ἥρακλέα σὺ γε.
ἅπαντα γὰρ δίδειμί σοι τὸν ἄερα.
εἶδωλα πετεινῶν
αἰθεροδρόμων,
οἰωνῶν ταναοδείρων,
- ΠΕΙ.** ὥοπ. **KIN.** τὸν ἀλάδρομον ἀλάμενος 1395
ἅμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην,
- ΠΕΙ.** νῆ τὸν Δι' ἢ γῶ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
KIN. τοτὲ μὲν νοτίαν στείχων πρὸς ὁδόν,
τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
ἀλόμενον αἰθέρος αὐλάκα τέμνων. 1400
χαρίεντά γ', ὧ πρὸς βῦτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.
- ΠΕΙ.** οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
KIN. ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,
ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητός εἰμ' αἰε;
- ΠΕΙ.** βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων 1405
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων,
Κερκωπίδα φυλήν; **KIN.** καταγελαῆς μου, δῆλος εἶ.
ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,
πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν ἄερα.
- ΣΤΚ.** ὄρνιθές τινες οἶδ' οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκι-
λοι, 1410
τανυσίπτερε ποικίλα χελιδοί·
- ΠΕΙ.** τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φραῦλον ἐξεργήγορεν.
ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέροχεται.
- ΣΤΚ.** τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖτις. 1415
- ΠΕΙ.** ἐς θοιμάτιον τὸ σκόλιον ἄδειν μοι δοκεῖ,
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.

- ΣΤΚ. τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;
 ΠΕΙ. ὁδὸν πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου δεῖ χρὴ λέγειν.
- ΣΤΚ. πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον. 1420
 ΠΕΙ. μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
 ΣΤΚ. μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι νησιωτικὸς
 καὶ συκοφάντης, ΠΕΙ. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
- ΣΤΚ. καὶ πραγματοδίφης. εἴτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
 κύκλῳ περισσοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος. 1425
 ΠΕΙ. ὑπὸ πτερόγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
 ΣΤΚ. μὰ Δί', ἀλλ' ἴν' οἱ λησταί γε μὴ λυπῶσί με,
 μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν,
 ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
- ΠΕΙ. τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοῦργον; εἰπέ μοι, 1430
 νεανίας ὦν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
 ΣΤΚ. τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
 ΠΕΙ. ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῆ Δί' ἔργα σώφρονα,
 ἅφ' ὧν διαξῇν ἄνδρα χρῆν τοσοῦτον
 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορραφεῖν. 1435
- ΣΤΚ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
 ΠΕΙ. νῦν τοι λέγων πτερῶ σε. ΣΤΚ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
 ἄνδρα πτερώσειας σὺ; ΠΕΙ. πάντες τοι λόγοις
 ἀναπτεροῦνται. ΣΤΚ. πάντες; ΠΕΙ. οὐκ ἀκήκοας,
 ὅταν λέγῳσιν οἱ πατέρες ἐκάστοτε 1440
 τοῖς μαιρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδί·
 δεινῶς γέ μου τὸ μαιράκιον Διτρέφης
 λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν.
 ὁ δέ τις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
 ἀνεπτέρῳσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. 1445
- ΣΤΚ. λόγοισι τάρκα καὶ πτεροῦνται; ΠΕΙ. φῆμ' ἐγώ.
 ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται
 ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγὼ
 ἀναπτέρῳσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις

τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΤΚ. ἀλλ' οὐ βού-
λομαι. 1450

ΠΕΙ. τί δαὶ ποιήσεις; ΣΤΚ. τὸ γένος οὐ κατασχυνῶ
παππῶς ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.

ἀλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
ἱέρακος, ἢ κερκυνήδος, ὥς ἂν τοὺς ξένους
καλεσάμενος, κατ' ἐγκεκληγῶς ἐνθαδί, 1455

κατ' αὐτὴν πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. ΠΕΙ. μανθάνω.
ὧδὲ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην

ἐνθάδε πρὶν ἤκειν ὁ ξένος. ΣΤΚ. πάνυ μανθάνεις·
ΠΕΙ. κάπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὐτὴν πέτει
ἀρπασόμενος τὰ χορήματ' αὐτοῦ. ΣΤΚ. πάντ'
ἔχεις. 1460

βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. ΠΕΙ. μανθάνω
βέμβικα· καὶ μὴν ἐστὶ μοι νῆ τὸν Δία
κάλλιστα Κορκυραῖα τοιαντὶ πτερά.

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας· μάστιγ' ἔχεις. ΠΕΙ. πτερῶ μὲν οὐκ,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν. 1465

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας. ΠΕΙ. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὧς κἀκίστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τάχ' ὅψει στρεψοδικοπανουργίαν,
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡ. πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαν-
μάστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ 1470

δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

ἐστὶ γὰρ δένδρον πεφυκὸς

ἔκτοπόν τι, καρδίας ἀ-

πωτέρω, Κλεώνυμος, 1475

χορήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ-

λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

τοῦτο τοῦ μὲν ἥρος αἶλ

1470—1481. = 1482—1493.

βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ,
τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν τὰς
ἀσπίδας φυλλοορροεῖ. 1480

ἔστι δ' αὖ χάρα πρὸς αὐτῷ
τῷ σκότῳ πόρρω τις ἐν
τῇ λύχνων ἐρημίᾳ,
ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω- 1485

ποι ξυναριστῶσι καὶ ξύν-
εισι, πλήν τῆς ἐσπέρας.
τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.

εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω 1490
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
γυμνὸς ἦν πληγεῖς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τὰ πιδέξια.

ΠΡΟ. οἴμοι τάλας, ὁ Ζεὺς ὅπως μὴ μ' ὄψεται. 1494
ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν; ΠΕΙ. ἔα, τουτὶ τί ἦν;

τίς ὁ συγκαλυμμός; ΠΡΟ. τῶν θεῶν ὄρα's τινα
ἔμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; ΠΕΙ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
τίς δ' εἰ σύ; ΠΡΟ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙ. ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; ΠΡΟ. βουλντός, ἢ περαιτέρω; 1500

ΠΕΙ. οἴμ' ὥς βδελύττομαί σε. ΠΡΟ. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ;
ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ;

ΠΕΙ. οἴμωξε μεγάλ'. ΠΡΟ. οὔτω μὲν ἐκκεκαλύψομαι.

ΠΕΙ. ὦ φίλε Προμηθεῦ. ΠΡΟ. παῦε παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙ. τί γὰρ ἔστι; ΠΡΟ. σίγα, μὴ κάλει μου τοῦ-
νομα· 1505

ἀπὸ γὰρ μ' ὀλεῖς, εἰ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.

ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πρᾶγματα,
τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὥς ἂν μὴ μ' ὀρῶσιν οἱ θεοί.

ΠΕΙ. *Ιὸν Ιὸν.*

1510

*εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
ὑπόδυσθι ταχὺ δὴ, κατὰ θαρρήσας λέγε.*

ΠΡΟ. ἄκουε δὴ νυν. ΠΕΙ. ὥς ἀκούοντος λέγε.

ΠΡΟ. ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς. ΠΕΙ. πηνίκ' ἄτ' ἀπώλετο;

ΠΡΟ. ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾤκίσατε τὸν ἄερα. 1510

*θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἐτι
θεοῖσιν, οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἀπο
ἀνῆλθεν ὥς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου,
ἀλλ' ὥσπερ εἰ Θεσμοφορίοις νηστεύομεν
ἄνευ θυηλῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ
πεινῶντες ὥσπερ Ἴλλυριοὶ κεκριγότες
ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διί,
εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεφγμένα,
ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.*

1520

ΠΕΙ. εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινες 1520
*ἄνωθεν ὑμῶν; ΠΡΟ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
οἷθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκεστίδης;*

ΠΕΙ. ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
τί ἐστίν; ΠΡΟ. ὅ τι ἐστίν; Τριβαλλοί. ΠΕΙ. μαν-
θάνω.

ἐντεῦθεν ἄρα τοῦπιτριβείης ἐγένετο.

1530

ΠΡΟ. μάλιστα πάντων. Ἐν δέ σοι λέγω σαφές·
*ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ', ἐὰν μὴ παραδιδῷ
τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρουσιν πάλιν,
καὶ τὴν Βασίλειάν σοι γυναικ' ἔχειν διδῶ.*

1535

ΠΕΙ. τίς ἐστιν ἡ Βασίλεια; ΠΡΟ. καλλίστη κόρη,
*ἥπερ ταμιεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς
καὶ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,*

1540

- τὴν λαιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
ΠΕΙ. ἅπαντά τ' αὐτῷ ταμιεύει. **ΠΡΟ.** φήμ' ἐγώ.
 ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκείνου παραλάβῃς, πάντ' ἔχεις.
 τούτων ἔνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
 αἰεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὐνοὺς εἴμ' ἐγώ. 1545
- ΠΕΙ.** μόνον θεῶν γὰρ διὰ σ' ἀπανθρακίζομεν.
ΠΡΟ. μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὥς οἶσθα σὺ.
ΠΕΙ. νῆ τὸν Δί' αἰεὶ δῆτα θεομισῆς ἔφυς.
ΠΡΟ. Τίμων καθαρὸς. ἀλλ' ὥς ἂν ἀποτρέχω πάλιν,
 φέρε τὸ σκιάδειον, ἵνα με ἅν ὁ Ζεὺς ἴδῃ 1550
 ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κληφόμενος.
ΠΕΙ. καὶ τὸν δίφρον γε διφροφόρει τονδὶ λαβών.
ΧΟΡ. πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσιν λί-
 μνη τις ἔστ', ἄλουτος οὐ
 ψυχαγωγεῖ Σωκράτης· 1555
 ἔνθα καὶ Πέλσανδρος ἦλθε
 δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
 ζῶντ' ἐκείνου προὔλιπε,
 σφάγι' ἔχων κάμηλον ἀ-
 μνόν τιν', ἧς λαιμοὺς τεμῶν, 1560
 ὥσπερ οὐδυσσεὺς ἀπῆλθε,
 κατ' ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
 πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου
 Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
ΠΟΣ. τὸ μὲν πόλισμα τῆς Νεφελοκοκκυγίας 1565
 ὄραν τοδὶ πάρεστιν, οἱ πρεσβένομεν.
 οὗτος, τί δ' ὄρας; ἐπ' ἀριστέρ' οὕτως ἀμπέχει;
 οὐ μεταβαλεῖς θοίμάτιον ὧδ' ἐπὶ δεξιᾷ;
 τί, ὦ κακὸδαιμον; Λαισποδίας εἴ τῴν φῦσιν.
 ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε, 1570
 εἰ τουτονὶ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
 1553—1564. — 1694—1705.

ἔξεις ἀτρέμας; οἴμωξε· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 εἶδρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν.

ἄγε δὴ τί δρωμεν, Ἡράκλεις; **ΗΡΑ.** ἀκήκοας
 ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι, 1575
 ὅστις ποτ' ἐσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτευχίσας.

ΠΟΣ. ἀλλ', ὦ γὰρ, ἡρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρέσβεις. **ΗΡΑ.** διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι
 δοκεῖ.

ΠΕΙ. τὴν τυρόκνηστίν μοι δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας. 1580

ΠΟΣ. τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. **ΠΕΙ.** ἀλλ' ἐπικνω τὸ σίλφιον.

ΗΡΑ. τὰ δὲ κρεᾶ τοῦ ταῦτ' ἐστίν; **ΠΕΙ.** ὄρνιθές τινες
 ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
 ἐδοξαν ἀδικεῖν. **ΗΡΑ.** εἴτα δῆτα σίλφιον 1585
 ἐπικνωῖς πρότερον αὐτοῖσιν; **ΠΕΙ.** ὦ χαιρ', Ἡρά-
 κλεις.

τί ἐστι; **ΠΟΣ.** πρεσβεύοντες ἡμεῖς ἤκομεν
 παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμον καταλλαγῆς.

ΠΕΙ. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

ΗΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ὀρνίθια λιπάρ' εἶναι πρέπει. 1590

ΠΟΣ. ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν,
 ὑμεῖς τ' ἂν ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι
 ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν,
 ἀλκυονίδας τ' ἂν ἤγεθ' ἡμέρας αἰεὶ.
 τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν. 1595

ΠΕΙ. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἠρξάμεν
 πολέμου πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν, εἰ δοκεῖ,
 εἰς τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδὰς ποιέσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν 1600
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι· καὶ διαλλαττώμεθα.

ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑ. ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣ. τί, ὦ κακόδαιμον; ἡλίθιος καὶ γάστρις εἰ.

ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος; 1605

ΠΕΙ. ἄληθες; οὐ γὰρ μείζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ

ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;

νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι

κύψαντες ἐπιπορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·

ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνεις ἔχητε συμμάχους, 1610

ὅταν ὁμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Αἴα,

ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦ πορκοῦντος λάθρα

προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενῶν.

ΠΟΣ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γέ τοι καλῶς λέγεις.

ΗΡΑ. κάμολ δοκεῖ. ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΤΡΙ. ναβαισα- 1615

τρεῦ.

ΠΕΙ. ὄρξ; ἐπαινεῖ χούτος. ἕτερον νῦν ἔτι

ἀκούσαδ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.

ἐὰν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν

εὐξάμενος εἴτα διασοφλῆται λέγων,

μενετοὶ θεοί, καὶ μάποδιδῶ μισητία, 1620

ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. ΠΟΣ. φέρ' ἴδω, τῷ

τρόπῳ;

ΠΕΙ. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ

ἄνθρωπος οὗτος, ἢ καθῆται λούμενος,

καταπτάμενος ἱκτῖνος, ἀναρπάσας λάθρα,

προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ. 1625

ΗΡΑ. τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι

τούτοις ἐγώ. ΠΟΣ. καὶ τὸν Τριβαλλόν νυν ἐροῦ.

ΗΡΑ. ὁ Τριβαλλός, οἰμῶζειν δοκεῖ σοι; ΤΡΙ. σαν- 1630

νάκα

βακταρικροῦσα. ΗΡΑ. φησὶν εὖ λέγειν πάνν.

ΠΟΣ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμολ συνδοκεῖ. 1630

ΗΡΑ. οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκήπτρου πέρι.

ΠΕΙ. καὶ νῆ Δί' ἑτερόν γ' ἐστὶν οὐ μνήσθην ἐγώ.
τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δί,
τὴν δὲ Βασίλειαν τὴν κόρην γυναικ' ἐμοὶ
ἐκδοτέον ἐστίν. ΠΟΣ. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾶς. 163b
ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. ΠΕΙ. ὀλίγον μοι μέλει.
μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.

ΗΡΑ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Πόσειδον, ποῖ φέρει;
ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣ. τί δαὶ ποιῶμεν; ΗΡΑ. ὅ τι; διαλλαττώμεθα. 164a

ΠΟΣ. τί δ', ὦξός'; οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
βλάπτεις δέ τοι σὺ σαντόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
ὁ Ζεὺς, παραδούς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
τὰ χρήμαθ', ὅς' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων κατα-
λίπη. 164b

ΠΕΙ. οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
θεῦρ' ὥς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὦ πονηρὲ σύ.
τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀκαρῇ μέτεστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἰ κοῦ γνήσιος. 165a

ΗΡΑ. ἐγὼ νόθος; τί λέγεις; ΠΕΙ. σὺ μέντοι νῆ Δία,
ὦν γε ξένης γυναικός. ἦ πῶς ἂν ποτε
ἐπὶ κληρὸν εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς,
οὐσίαν θυγατέρος, ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

ΗΡΑ. τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα 165b
νόθῳ ἑξαποθνήσκων; ΠΕΙ. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἔβ-
ούτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθεξέται σου τῶν πατρῶων χρημάτων
φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐγὼ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον· 166a
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστεῖαν, παίδων ὄντων

γνησίων. εἰ δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς τοῦ
ἐγγυτάτω γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

ΗΡΑ. ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
μέτεστιν; ΠΕΙ. οὐ μέντοι μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἥδη σ' ὁ πατήρ εισήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑ. οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι. 1670

ΠΕΙ. τί δῆτ' ἄνω κέχρηας αἰκίαν βλέπων;
ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσω σ' ἐγὼ
τύραννον, ὀρνίθων παρῆξω σοι γάλα.

ΗΡΑ. δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
περὶ τῆς κόρης, κᾶν ᾧ παραδίδωμι σοι. 1675

ΠΕΙ. τί δαὶ σὺ φῆς; ΠΟΣ. τὰναντία ψηφίζομαι.

ΠΕΙ. ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙ. καλάνι κόραννα καὶ μεγάλα βασιλευῖ
ὄρνιτο παραδίδωμι. ΗΡΑ. παραδοῦναι λέγει.

ΠΟΣ. μὰ τὸν Δι' οὐχ οὕτως γε παραδοῦναι λέγει, 1680
εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙ. οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

ΠΟΣ. σφῶν νῦν διαλλάττεσθε καὶ ξυμβαίνετε·
ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡΑ. ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ. 1685
ἀλλ' ἴθι μεθ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασίλειαν καὶ τὰ πάντα' ἐκεῖ λάβῃς.

ΠΕΙ. ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὐτοὶ
ἐς τοὺς γάμους. ΗΡΑ. βούλεσθε δῆτ' ἐγὼ τέως
ὅπτῳ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἴτε. 1690

ΠΟΣ. ὅπτῳ τὰ κρέα; πολλήν γε τευθείαν λέγεις.
οὐκ εἰ μεθ' ἡμῶν; ΗΡΑ. εὖ γε μέντ' αὖν διετέδην.

ΠΕΙ. ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δευρό μοι.

ΧΟΡ. ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ- 1695
γλωττογαστόρων γένος,

οἱ θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι συνάξουσίν τε·

βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργῖαι τε καὶ Φίλιπποι.

κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστό-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
γλώττια χωρὶς τέμνεται.

ΑΓΓ. ὦ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος,

δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις·
προσέροχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς

ἄστηρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεί δόμῳ,
οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας

τοιούτου ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,

πάλλων κεραυνόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
ὁσμὴ δ' ἄνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου

χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
αὗραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΧΟΡ. ἄναγε, δέχε, πάραγε, πάρεχε,
περιπέτεσθε

μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.

ὦ φεῦ φεῦ τῆς ὄρας, τοῦ κάλλους.

ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον τῇδε πόλει γήμας.
μεγάλαι μεγάλαι κατέχουσι τύχαι

γένος ὀρνίθων

διὰ τόνδε τὸν ἄνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
καὶ νυμφιδίοις δέχεσθ' ᾧδαίς

αὐτὸν καὶ τὴν Βασίλειαν. 1730

Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
τῶν ἡλιβάτων θρόνων
ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκοίμισαν
ἐν τοιῷδ' ὕμνεαίω. 1735

Ῥμὴν ᾧ, Ῥμέναι' ᾧ.
ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
χρυσόπτερος ἡνίας
εὐθύνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων 1740

τῆς τ' εὐδαίμονος Ἦρας.
Ῥμὴν ᾧ, Ῥμέναι' ᾧ.
ἐχάρεν ὕμνοις, ἐχάρεν ᾠδαῖς.
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νυν αὐτοῦ
καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς, 1745

τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
δεινόν τ' ἀργῆτα κεραυνόν.
ᾧ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,
ᾧ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος
πύρφορον, ᾧ χθόνιαι βαρναχέες 1750

ὀμβροφόροι θ' ἅμα βρονταί,
αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας,
καὶ πάρεδρον Βασίλειαν ἔχει Διός.

Ῥμὴν ᾧ, Ῥμέναι' ᾧ.
ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ᾧ 1755

φῦλα πάντα συννόμων
πτεροφόρ', ἐπὶ τε πέδον Διὸς
καὶ λέχος γαμήλιον.
ὄρεξον, ᾧ μάκαιρα, σὴν
χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν

ΠΕΙ.

λαβοῦσα συγχόρευσον· αἵ-
ρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγώ.

ΧΟΡ. ἀλαλαλαί, ἰὴ Παιών,
τῆνελλα καλλίνικος, ὦ
δαιμόνων ὑπέρτατε.

1766

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

[ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΣ.]

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΤΞ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

[ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.]

[ΘΕΡΑΠΩΝ.]

[ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.]

(ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.)

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αντιστράτη τις Αθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτίων γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγὰς μηχανωμένη τοῖς Ἑλλήσιν· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέσασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἂν πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίους ἐμπριλὰς καταλιποῦσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κατειληφύας τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντᾷ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτῶν πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολὴν ποιεῖται ἐξελθοῦσα, καὶ προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ τοξοτῶν ὀρμήσαντος, εἴτα δὲ ἀποκρουσθέντος καὶ διαπνυθανόμενου τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτόν φασιν ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμεναι τοῦ ἀργυρίου μὴ ἐπιτρέψουσι τοῖς ἀνδράσιν ἀπὸ τούτου πολεμεῖν, δεῦτερον δὲ ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμιεύσονται καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλεγίς τοῦ θράσους ὡς τοὺς συμπροβούλους οἴχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λοιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινες αὐτομολοῦσαι μάλα γελοίας δι' ἀκρασίαν ὡς τοὺς ἀνδρας ἀλλοκοῦνται· ἐγκατεροῦσι δὲ Ἀντιστράτης ἐκετενούσης. Κινησίας τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγίνεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτὸν ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζοντες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ σφίσιν (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλλουσιν. οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναιξὶν ἀποκαταστάντες ἕνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι· καὶ Ἀντιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὴν ἐκ Λακεδαιμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλάττεσθαι προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς εἰς ἀλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῷ, καὶ ἔτι

νίσασα κοινῇ παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρξαντος· εἰσῆκται δὲ διὰ Καλλιστράτου. ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

Π.

Α Α Α Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας
 ὑπέθετο φεύγειν μηδὲ μίγνυσθ' ἄρρεσιν,
 ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλίου,
 τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ
 μένωσί τ' οἴκοι πάντες. ὥς δὲ συνέθετο,
 τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουν,
 τινὲς δ' ἀπεχώρουν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
 ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
 λέγων περὶ τούτων· τῆς δ' ὁμονοίας γενομένης,
 σπονδὰς θέμενοι τὸν πόλεμον ἐξέροσαν.

5

10

Λ Τ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η.

ΑΤΣ. Ἄλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
 ἥ'ς Πανός, ἥ' πλὶ Κωλιάδ', ἥ'ς Γενετυλλίδος,
 οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
 νῦν δ' οὐδεμία πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή,
 πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται. 5
 χαῖρ', ὦ Καλονίκη. ΚΑΛ. καὶ σύ γ', ὦ Λυσι-
 στράτη.

τί συντετάραξαι; μὴ σκυθρώπαξ', ὦ τέκνον.
 οὐ γὰρ πρόπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

ΑΤΣ. ἄλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι, 10
 ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νενομίσμεθα
 εἶναι πανοῦργοι. ΚΑΛ. καὶ γὰρ ἐσμεν νῆ Δία.

ΑΤΣ. εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
 βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φάυλου πράγματος,
 εὖδουσι κούχῃ κουσιν. ΚΑΛ. ἄλλ', ὦ φιλάτη, 15
 ἥξουσι· χαλεπή τοι γυναικῶν ἐξοδος.
 ἥ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν,
 ἥ δ' οἰκέτην ἥγειρεν, ἥ δὲ παιδίον
 κατέκλινεν, ἥ δ' ἔλουσεν, ἥ δ' ἐψώμισεν.

ΑΤΣ. ἄλλ' ἕτερα τὰρ ἦν τῶνδε προὔργιαίτερα 20
 αὐταῖς. ΚΑΛ. τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
 ἐφ' ὃ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
 τί τὸ πρᾶγμα; πηλίκον τι; ΑΤΣ. μέγα. ΚΑΛ. μῶν
 καὶ παχύ;

- ΑΥΣ. καὶ νῆ Δία παχύ. ΚΑΛ. κατὰ πῶς οὐχ ἤκομεν;
 ΑΥΣ. οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν. 25
 ἀλλ' ἔστιν ὑπ' ἐμοῦ πράγμ' ἀνεξετημένον,
 πολλαῖσιν τ' ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.
 ΚΑΛ. ἢ πού τι λεπτόν ἐστι τούρριπτασμένον.
 ΑΥΣ. οὕτω γε λεπτόν ὥσθ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
 ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία. 30
 ΚΑΛ. ἐν ταῖς γυναιξίν; ἐπ' ὀλίγου γὰρ εἴχετο.
 ΑΥΣ. ὥς ἐστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα,
 ἢ μηκέτ' εἶναι μήτε Πελοποννησίους
 ΚΑΛ. βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' εἶναι νῆ Δία.
 ΑΥΣ. Βοιωτίους τε πάντας ἐξολωλέναι. 35
 ΚΑΛ. μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελε τὰς ἐγγέλεις.
 ΑΥΣ. περὶ τῶν Ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
 τοιοῦτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
 ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
 αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν αἱ τε Πελοποννησίων 40
 ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
 ΚΑΛ. τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίαιτο
 ἢ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἐξανθισμέναι,
 κροκωτὰ φοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
 καὶ Κιμβερικ' ὀρθοστάδια καὶ περιβαρίδας; 45
 ΑΥΣ. ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κἄσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
 τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαί περιβαρίδες
 χῆ' ῥχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνια.
 ΚΑΛ. τίνα δὴ τρόπον ποθ'; ΑΥΣ. ὥστε τῶν νῦν μηδένα
 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρυ, 50
 ΚΑΛ. κροκωτόν ἄρα νῆ τῷ θεῷ γῶ βάψομαι.
 ΑΥΣ. μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν ΚΑΛ. Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.
 ΑΥΣ. μήτε ξιφίδιον. ΚΑΛ. κτήσομαι περιβαρίδας.
 ΑΥΣ. ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δῆτ' ἐχρήν;
 ΚΑΛ. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλαι. 55

ΑΥΣ. ἀλλ', ὦ μέλ', ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμῖνος. ΚΑΛ. ἀλλ' ἐκείναι γ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὄρθρῃαι. 60

ΑΥΣ. οὐδ' ἄς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
γυναῖκας, οὐχ ἥκουσιν. ΚΑΛ. ἡ γοῦν Θεαγένους
ὡς δεῦρ' ἰοῦσα θοῦκάτειον ἤρετο.
ἀτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες. 65
αἱ δ' αὖθ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ἰοὺ ἰοῦ,
πόθεν εἰσὶν; ΑΥ. Ἀναγυρουντόθεν. ΚΑΛ. νῆ
τὸν Δία·

ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.

ΜΤΡ. μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὦ Λυσιστράτη;
τί φῆς; τί σιγᾷς; ΑΥΣ. οὐκ ἐπαινώ, Μυρρίνη, 70
ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

ΜΤΡ. μόλις γὰρ εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζῶνιον.
ἀλλ' εἴ τι πάννυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.

ΑΥΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον γ' εἵνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν τάς τε Πελοποννησίων 75
γυναῖκας ἐλθεῖν. ΜΤΡ. πολὺν σὺ κάλλιον λέγεις.
ἦδὲ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.

ΑΥΣ. ὦ φιλότατη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.
οἶον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σου φαίνεται.
ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου. 80
κἂν ταῦρον ἄγκοις. ΑΛΜ. μάλα γ' οἶω νεὶ τὼ σιῶ·
γυμνάδδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

ΑΥΣ. ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα' ἔχεις τῶν τιτθίων.

ΑΛΜ. ἅπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

ΑΥΣ. ἦδὲ δὲ ποδαπή' σθ' ἡ νεᾶνις ἡτέρα; 85

ΑΛΜ. πρέσβειρά τοι νεὶ τὼ σιῶ Βοιωτία

- ἔκει ποθ' ὑμέ. ΑΤΣ. νῆ Δί', ὦ Βοιωτία,
καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδῖον. ΚΑΛ. καὶ νῆ Δία
κομψότατα τὴν βληχῶ γε παρατετιλμένη.
ΑΤΣ. τίς δ' ἡτέρα παῖς; ΑΑΜ. χαῖα ναὶ τὼ σιῶ, 90
Κορινθία δ' αὖ. ΑΤΣ. χαῖα νῆ τὸν Δία
δήλη' στὶν οὔσα ταυταγὶ τάντευθενί.
ΑΑΜ. τίς δ' αὖ ξυναλλάξε τόνδε τὸν στόλον.
τὸν τῶν γυναικῶν; ΑΤΣ. ἥδ' ἐγώ. ΑΑΜ. μύ-
σιδδέ τοι
ὅ τι λῆς ποθ' ἄμέ. ΜΤΡ. νῆ Δί', ὦ φίλη γύναι. 95
ΚΑΛ. λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἐστί σοι.
ΑΤΣ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαί τι μικρόν. ΜΤΡ. ὅ τι βούλει γε σύ.
ΑΤΣ. τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι 100
πάσαισιν ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημῶν ἀνὴρ.
ΜΤΡ. ὁ γοῦν ἐμός ἀνὴρ πέντε μῆνας, ὦ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττιον Εὐκράτην.
ΚΑΛ. ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπὶ μῆνας ἐν Πύλῳ.
ΑΑΜ. ὁ δ' ἐμός γα, καὶ ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση πόκα, 105
πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.
ΑΤΣ. ἄλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.
ἐξ οὗ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτλήν' πικουρία. 110
ἐθέλοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον; ΜΤΡ. νῆ τῷ
θεῷ.
ἐγωγε τᾶν καὶ εἰ με χρεῖη τοῦ γκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.
ΚΑΛ. ἐγὼ δέ γ' ἂν καὶ ὥσπερ εἰ ψῆτταν δοκῶ 115
δοῦναι ἂν ἐμαντῆς παρταμοῦσα θῆμῖσιν.

- ΑΑΜ. ἐγὼ δὲ καὶ κα ποτιὸ Ταῦγετόν γ' ἄνω
 ἔλσοιμ', ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.
- ΑΥΣ. λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
 ἡμῖν γάρ, ὧς γυναῖκες, εἶπερ μέλλομεν 120
 ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,
 ἀφεκτέ' ἐστὶ ΚΑΑ. τοῦ; φράσον. ΑΥΣ. ποιή-
 σετ' οὖν;
- ΚΑΑ. ποιήσομεν, κἂν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.
- ΑΥΣ. ἀφεκτέα τοίνυν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους.
 τί μοι μεταστρέφεσθε; ποῖ βαδίζετε; 125
 αὐταί; τί μοι μυᾶτε κἀνανεύετε;
 τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
 ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;
- ΜΥΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.
- ΚΑΑ. μὰ Δί' οὐδ' ἔγωγ' ἄν, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω. 130
- ΑΥΣ. ταυτὶ σὺ λέγεις, ὧς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
 ἔφησθα σπαντῆς κἂν παραπεμεῖν θῆμῃσιν.
- ΚΑΑ. ἄλλ' ἄλλ' ὅ τι βούλει· κἂν με χρῇ, διὰ τοῦ πυρός
 ἐθέλω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
 οὐδὲν γὰρ οἶον, ὧς φίλη Αυσιστράτη. 135
- ΑΥΣ. τί δαί σύ; ΜΥΡ. κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός,
- ΑΥΣ. ὧς παγκατάπυγον θῆμῃτερον ἅπαν γένος.
 οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγωδαίαι.
 οὐδὲν γὰρ ἐσμεν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη.
 ἀλλ', ὧς φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ ἐὰν γίνῃ 140
 μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασσωσαίμεσθ' ἔτ' ἄν,
 ξυμψήφισαί μοι. ΑΑΜ. χαλεπὰ μὲν ναὶ τῷ σιῶ
 γυναῖκας ὑπνῶν ἐστ' ἄνευ ψωλᾶς μόνας.
 ὅμως γὰρ μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.
- ΑΥΣ. ὧς φιλάττη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή. 145
- ΚΑΑ. εἰ δ' ὥς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οὐ σὺ δὴ λέγεις,
 ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί

- γένοιτ' ἂν εἰρήνη; ΛΥΣ. πολὺ γε νῦν τὸ θεῷ.
 εἰ γὰρ καθήμεθ' ἔνδον ἐντετριμμένοι
 κἂν τοῖς χιτῶνίοισι τοῖς ἀμοργίνοις 150
 γυμναὶ παρίοιμεν, δέλτα παρατετιλμένοι,
 στύοιντο δ' ἄνδρες ἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδας ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὖ οἶδ' ὅτι.
- ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα 155
 γυμναῖς παρανιδῶν ἐξέβαλ', οἷῳ, τὸ ξίφος.
- ΚΑΛ. τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλε;
- ΛΥΣ. τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.
- ΚΑΛ. φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.
 ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ 160
 ἔλκωσιν ἡμᾶς; ΛΥΣ. ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.
- ΚΑΛ. ἐὰν δὲ τύπτωσιν, τί; ΛΥΣ. παρέχειν χρὴ κακῶς.
 οὐ γὰρ ἐνι τούτοις ἡδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.
 κἄλλως ὀδυναῖν χρὴ· καμέλει ταχέως πάννυ
 ἀπερούσιν, οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται 165
 ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.
- ΚΑΛ. εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, γῆμιν ξυνδοκεῖ.
- ΛΑΜ. καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομεν
 παντὶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·
 τὸν τῶν Ἀσαναίων γὰρ μὲν θυάχετον 170
 πᾶ καί τις ἀμπεῖσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν;
- ΛΥΣ. ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
- ΛΑΜ. οὐχ ὥς πόδας κ' ἔχωντι τὰ τριήρεις
 καὶ τὰ ῥύδιον τῶ βυσσον ἢ παρὰ τᾶ σιφῶ.
- ΛΥΣ. ἀλλ' ἐστὶ καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον· 175
 καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
 ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δοῦν,
 ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
 θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

ΑΑΜ. παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις, καλῶς. 180

ΑΤΣ. τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὥς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήκτως ἔχη;

ΑΑΜ. πάροφαινε μὲν τὸν ὄρκον, ὥς ὁμιώμεθα.

ΑΤΣ. καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα, 185

καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις. ΚΑΛ. Αὐσιστράτη,
τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς; ΑΤΣ. ὄντινα;

εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
μηλοσφαγοῦσας. ΚΑΛ. μὴ σὺ γ', ὦ Αὐσιστράτη,
εἰς ἀσπίδ' ὁμόσσης μηδὲν εἰρήνης πέρι. 190

ΑΤΣ. τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος; ΚΑΛ. εἰ λευκὸν
ποθεν

ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΑΤΣ. ποῖ λευκὸν ἵππον; ΚΑΛ. ἀλλὰ πῶς ὁμοῦμεθα
ἡμεῖς; ΑΤΣ. ἐγὼ σοι νῆ Δί', ἣν βούλῃ, φράσω.
θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν, 195
μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ' πιχεῖν ὕδωρ.

ΑΑΜ. φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον ἄφατον ὥς ἐπαινίω.

ΑΤΣ. φερέτω κύλικά τις ἐνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὅσος. 200
ταύτην μὲν ἂν τις εὐθὺς ἡσθεῖη λαβών.

ΑΤΣ. καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενής.

ΚΑΛ. εὐχρῶν γε θαῖμα κάποπνιτίζει καλῶς. 205

ΑΑΜ. καὶ μὲν ποτόδδει γ' ἄδὺν νῆα τὸν Κάστορα.

ΜΤΡ. ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνύναι.

ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, ἐάν γε μὴ λάχῃς.

ΑΤΣ. λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἂν καγὼ λέγω. 210

ὕμεις δ' ἐπομείσθε ταῦτά καμπεδώσετε.

Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ

ΚΑΛ. οὐκ ἔστιν οὐδείς οὔτε μοιχὸς οὔτ' ἀνὴρ

ΛΥΣ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστυκώς. λέγε.

ΚΑΛ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσεισιν ἔστυκώς. παπαί, 215
ὕπολύεται μου τὰ γόνατ', ὦ Λυσιστράτη.

ΛΥΣ. οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον

ΚΑΛ. οἴκοι δ' ἀταυρώτῃ διάξω τὸν βίον

ΛΥΣ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛ. κροκωτοφοροῦσα καὶ κκαλλωπισμένη, 220

ΛΥΣ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυγῇ μάλιστά μου·

ΚΑΛ. ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυγῇ μάλιστά μου·

ΛΥΣ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.

ΚΑΛ. κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τάνδρῃ τῶμῳ πείσομαι.

ΛΥΣ. ἔαν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία, 225

ΚΑΛ. ἔαν δέ μ' ἄκουσαν βιάζεται βία,

ΛΥΣ. κακῶς παρῆξω κοῦχλ προσκινήσομαι.

ΚΑΛ. κακῶς παρῆξω κοῦχλ προσκινήσομαι.

ΛΥΣ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά,

ΚΑΛ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά. 230

ΛΥΣ. οὐ στήσομαι λείαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΚΑΛ. οὐ στήσομαι λείαν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΛΥΣ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πλοίμ' ἐντενθενί·

ΚΑΛ. ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πλοίμ' ἐντενθενί·

ΛΥΣ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ. 235

ΚΑΛ. εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

ΛΥΣ. ξυνεπόμενυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; ΜΤΡ. νῆ Δία.

ΛΥΣ. φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε. ΚΑΛ. τὸ μέρος γ', ὦ 240
φίλη,

ὅπως ἂν ὦμεν εὐθὺς ἀλλήλων φίλοι.

ΛΑΜ. τίς ὠλολυγιά; ΛΥΣ. τοῦτ' ἐκεῖν' οὐ γὰρ' λεγον· 240

αἱ γὰρ γυναικες τήν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ

ἤδη κατελήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
 σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
 τασδί δ' ὁμήρους κατάλιψ' ἡμῖν ἐνθάδε·
 ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει 245
 ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.

ΚΑΛ. οὐκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶει
 τοὺς ἄνδρας εὐθύς; ΑΤΣ. ὀλίγον αὐτῶν μοι
 μέλει.

οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
 ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας 250
 ταύτας, εἰ μὴ 'φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΚΑΛ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ'· ἄλλως γὰρ ἂν
 ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν
 ὥμον ἀλγείς

κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρὰς φέρων ἐλάας. 255
 ἢ πόλλ' ἄελπτ' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ,
 ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στρυμόδωρ', ἀκοῦσαι
 γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν 260

κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
 κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
 κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
 κληῖθροισι δὲ καὶ μοχλοῖσιν
 τὰ προπύλαια πακτοῦν; 265

ἀλλ' ὥς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φι-
 λοῦργε,

ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
 ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
 μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες 269
 πάσας ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρῶτην δὲ τὴν Λύκωνος.
 εὐ γὰρ μὰ τὴν Διμήτηρ' ἐμοῦ ζῶντος ἐγκανοῦνται·

256—265. = 271—280.

ἔπει οὐδὲ Κλεομένης, ὅς αὐτὴν κατέσχε προῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ' 275

ὅμως Λακωνικὸν πνέων
ῥῆγ' ὅπλα παραδοὺς ἐμοί,
σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
πινῶν, ϑυπῶν, ἀπαράτιλτος,
ἔξ ἑτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρκησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον ὥμῳ
ἐφ' ἐπτακαίδεκ' ἄσπίδας πρὸς ταῖς πύλαις κα-
θεύδων.

τασδὶ δὲ τὰς Εὐριπίδῃ θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὼν τολμήματος τοσοῦτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπτόλει τοῦμὸν τροπαῖον εἴη. 285
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
λοιπόν ἐστι χωρίον

τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἷ σπουδὴν ἔχω·
χῶπῳ ποτ' ἐξαμπεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὥς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὥμον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὁδοῦ.
φῦ φῦ.

ιοὺν ἰοὺν τοῦ καπνοῦ. 295

ὥς δεινόν, ὦναξ Ἡράκλεις,
προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας
ὥσπερ κύων λυττώσα τῷ φθαλμῷ δάκνει·
κᾶστιν γε Λήμιον τὸ πῦρ

τοῦτο πάσῃ μηχανῇ. 300

οὐ γὰρ ἂν ποθ' ὦδ' ὁδᾶξ ἔβρουκε τὰς λήμας ἐμοῦ.
σπεῦδε πρόσθεν εἰς πόλιν,

286—295. = 296—305.

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
 ἢ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Λάχης, ἀρήξομεν;
 φῦ φῦ.
 ἰοὺ ἰοὺ τοῦ καπνοῦ. 305
 τουτὶ τὸ πῦρ ἐργήγορεν θεῶν ἑκατι καὶ ξῆ.
 οὐκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον
 αὐτοῦ,
 τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκα-
 θέντες
 ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριθδὸν ἐμπέσοιμεν;
 καὶ μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυ-
 ναῖκες, 310
 ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.
 θάμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βα-
 βαιάξ.
 τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμφ στρα-
 τηγῶν;
 ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχιν θλίβοντά μου πέπανται.
 σὸν δ' ἐστὶν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνθρακ' ἐξε-
 γείρειν, 315
 τὴν λαμπάδ' ἡμμένην ὅπως πρῶτιστ' ἐμοὶ προσ-
 οίσεις.
 δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυ-
 ναικῶν
 τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον
 ἡμᾶς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. λιγνὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ
 γυναικες,
 ὥσπερ πυρὸς καομένου· σπενστέον ἐστὶ θᾶττον.
 πέτου πέτου, Νικοδίκη, 321
 πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκην

321—334. = 335—349.

τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
 ὑπό τε νόμων ἀργαλέων
 ὑπό τε γερόντων ὀλέθρων. 325
 ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὕστερόπους βοηθῶ.
 νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαίλα
 μόγῃς ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου καὶ πα-
 τᾶγου χυτρείου,

δούλαισιν ὥστιζομένη 330
 * * *

στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
 ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
 ἤκουσα γὰρ τυφογέρου- 335
 τας ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
 φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας,
 εἰς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
 δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,
 ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρας γυναῖκας ἀνθρακεύ-
 ειν. 340

ἄς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ὄυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
 πολίτας,

ἐφ' οἷσπερ, ὦ χρυσολόφα
 πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας. 345
 καί σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
 Τριτογένει', ἣν τις ἐκέ-
 νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
 φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.
 ἔασον ὦ. τουτί τί ἦν; ἄνδρες πόνη πονηροί. 350
 οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
 τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον
ἦκει·

ἔσμος γυναικῶν οὕτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δο-
κοῦμεν εἶναι; 354

καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὁρᾷτ' οὐπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν τοσαυτί;
οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν'
αὐτάς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χῆμεῖς χαμαῖς,
ὅπως ἄν,

ἦν προσφέρῃ τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίξῃ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ
δὴς ἢ τρις 360

ἔκοψεν ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· στᾶς' ἐγὼ παρ-
έξω,

κοῦ μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. εἰ μὴ σιωπήσει, θενὼν ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ
προσελθών. 365

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργά-
σει τὸ δεινόν;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. βρύκουσά σου τοὺς πλευμόνας καὶ τᾶντερ'
ἐξαμήσω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποι-
ητής·

οὐδὲν γὰρ ὥδι θρέμῃ ἀναιδές ἐστίν ὥς γυναῖκες.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. αἰρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν, ὦ
Ῥοδίππη. 370

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δ', ὦ θεοῖς ἰχθῆρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ'
ἀφίκου;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τί δαί σὺ πῦρ, ὦ τύμβ', ἔχων; ὥς σαυτὸν
ἐμπυρεύσων;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας
ὑφάψω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατα-
σβέσαιμι. 374

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τοῦμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
τοῦργον τάχ' αὐτὸ δέλξει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὥς ἔχω τῇ λαμπάδι στα-
θεύσω.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. εἰ θύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ
παρέξω.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ὦ σαπρά; ΧΟΡ. ΓΥΝ. καὶ
ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους; ΧΟΡ. ΓΥΝ.
ἐλευθέρα γάρ εἰμι.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς. ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ'
οὐκ ἔθ' ἡλιάξεις. 380

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. σὸν
ἔργον, ὦ χελῶε.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οἴμοι τάλας. ΧΟΡ. ΓΥΝ. μὲν θερμόν ἦν;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ποῖ θερμόν; οὐ παύσεις; τί δρᾷς;

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἄρδω σ', ὅπως ἀμβλαστάνῃς.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ἀλλ' αὐτός εἰμ' ἤδη τρέμων. 385

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σε-
αυτόν.

ΠΡΟ. ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφή
χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάξιοι,
ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,
οὗ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ; 390
ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὥρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν εἰς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὀρχομένη,

αἰαῖ Ἀδωνιν, φησὶν, ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 ἢ δ' ὑποπεπωκυῖ, ἢ γυνὴ πλὶ τοῦ τέρους, 395
 κόπτεσθ' Ἀδωνιν, φησὶν. ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μισρὸς Χολοξύργης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστὶν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἰ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι κακὰ τῶν καλπίδων 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαύματῖδια
 σείειν πάρεστιν ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

ΠΡΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκόν, δίκαιά γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεώμεθα
 ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμάτα.

οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·
 ὦ χρυσοχόε, τὸν ὄρμον ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὀρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας
 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ' ἦν σχολάσης, πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 ἔλθων ἐκείνῃ τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 ἕτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει
 νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415

ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας,
 τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ξυρόν,
 ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας
 ἔλθων χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.

τοιαῦτ' ἀπῆντηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα, 420
 ὅτε γ' ὦν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως
 κωπῆς ἔσονται, τὰργυροῦ νυνὶ δέου,
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλεισμαι τῶν πυλῶν.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς

- ὅπως ἂν αὐτάς τῆς ὕβρεως ἐγὼ σχέθω. 425
 τί κέχηνας, ὦ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἢ καπηλεῖον σκοπῶν;
 οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσεται; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 ξυνεκμοχλεύσω. ΑΤΣ. μηδὲν ἐκμοχλεύετε. 430
 ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.
 ΠΡΟ. ἄληθες, ὦ μισαρά σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 ξυλλάμβαν' αὐτὴν κῶπίσω τῷ χεῖρε δεῖ.
 ΑΤΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χεῖρά μοι 435
 ἄκραν προσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.
 ΠΡΟ. ἔδειςας, οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσσην
 καὶ σὺ μετὰ τούτου κἀνύσαντε δῆσετον;
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Πάνδροσον ταύτῃ μόνον
 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος. 440
 ΠΡΟ. ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης;
 ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 ΑΤΣ. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 ταύτῃ προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 ΠΡΟ. τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου. 445
 παύσω τιν' ὕμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.
 ΓΥ. Α. εἰ τᾶρα νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτῃ πρόσει,
 ἐκκοκκιῶ σὺν τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 ΠΡΟ. οἴμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔσθ' ἡττητέα 450
 ἡμῖν· ὁμοσε χωρῶμεν αὐταῖς, ὦ Σκύθαι,
 ξυνταξάμενοι. ΑΤΣ. νῆ τῷ θεῷ γνώσεσθ' ἄρα
 ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
 μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.
 ΠΡΟ. ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὦ Σκύθαι. 455
 ΑΤΣ. ὦ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἐνδοθεν,

ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσεται, οὐκ ἀρήξετε;
 οὐ λαιδορήσεται, οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε. 460

ΠΡΟ. οἴμ' ὥς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 ΑΥΣ. ἀλλὰ τί γὰρ ῥόν; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξίν οὐκ οἶει
 χολήν ἐνεῖναι; ΠΡΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα 465
 πολλήν γ', ἐάνπερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ πόλλ' ἀναλώσας ἔπη, πρόβουλε τῇσδε
 * τῆς γῆς,
 τί τοῖσδε σαντὸν ἐς λόγον τοῖς θηρίοις συνά-
 πταις;

οὐκ οἶσθα λουτρον οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας; 470

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ', ὦ μέλ', οὐ χροὴ προσφέρειν τοῖς πλη-
 σίοισιν εἰκῇ

τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δρᾷς, κυλοιδιᾷν ἀνάγκη.
 ἐπεὶ θέλω γὰρ σωφρόνως ὥσπερ κόρη καθῆσθαι,
 λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
 ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιᾷν βλέττη με κἀρεθίζῃ. 475

ΧΟΡ. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κνω-
 δάλοις;

οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ταῦτ', ἀλλὰ βασανιστέον
 τόδε σοι τὸ πάθος
 μετ' ἐμοῦ σθ' ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν 480
 Κραναῖαν κατέλαβον,
 ἐφ' ὅ τι τε μεγαλόπετρον, ἄβατον ἀκρόπολιν,
 ἱερὸν τέμενος.

476—483. = 541—548.

ἀλλ' ἀνερῶτα· ἢ μὴ πείθου, καὶ πρόσφερε πάν-
τας ἐλέγχους.

ὥς αἰσχροὺν ἀκατάπιστον εἶναι τὸ τοιοῦτον πράγμα
μεθέντας. 488

ΠΡΟ. καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νῆ τὸν Δία πρῶτα
πυθέσθαι,

ὃ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσαι
τοῖσι μοχλοῖσιν.

ΑΤΣ. ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῦν
δι' αὐτό.

ΠΡΟ. διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ; ΑΤΣ. καὶ τᾶλλα
γε πάντ' ἐκκνήθη.

ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν καὶ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες, 490

αἰετὶν κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' εἰ-
νεκα δρώντων

ὃ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.

ΠΡΟ. ἀλλὰ τί δράσεις; ΑΤΣ. τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς
ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον; ΑΤΣ. τί δὲ δεινὸν
τοῦτο νομίζεις;

οὐ καὶ τᾶνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμιεύομεν
ὑμῖν; 495

ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ ταυτόν. ΑΤΣ. πῶς οὐ ταυτόν; ΠΡΟ. πο-
λεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΑΤΣ. ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν. ΠΡΟ. πῶς γὰρ
σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΑΤΣ. ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν. ΠΡΟ. ὑμεῖς; ΑΤΣ. ἡμεῖς
μέντοι. ΠΡΟ. σκέτιόν γε.

ΑΤΣ. ὥς σωθήσῃ, καὶ μὴ βούλῃ. ΠΡΟ. δεινὸν γε λέ-
γεις. ΑΤΣ. ἀγανακτεῖς.

ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὁμῶς. ΠΡΟ. νῆ τὴν
 Ἀήμητρ' ἄδικόν γε. 500

ΑΥΣ. σωστέον, ὦ τάν. ΠΡΟ. κεί μὴ δέομαι; ΑΥΣ. τοῦδ'
 εἵνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟ. ὑμῖν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης
 ἐμέλησεν;

ΑΥΣ. ἡμεῖς φράσσομεν. ΠΡΟ. λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ
 κλάῃς. ΑΥΣ. ἀκροῶ δὴ,

καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν. ΠΡΟ. ἀλλ' οὐ δύ-
 ναμαι· χαλεπὸν γὰρ

ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν. ΓΥ. Α. κλαύσει
 τοίνυν πολὺ μᾶλλον. 505

ΠΡΟ. τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαντῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι
 λέγε. ΑΥΣ. ταῦτα ποιήσω.

ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον
 ἠνεχόμεσθα

ὑπο σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, ἅττ'
 ἐποιεῖτε.

οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτ' οὐκ ἠρέσκετέ γ'
 ἡμᾶς.

ἀλλ' ἠσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις
 ἔνδον ἂν οὔσαι 510

ἠκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους
 μέγα πρᾶγμα·

εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνδοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
 λάσασαι,

τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ
 παραγράψαι

ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τί δὲ σοὶ ταῦτ'; ἦ δ'
 ὅς ἂν ἀνὴρ,

οὐ σιγήσει; κἀγὼ 'σίγων. ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν
 ἐγὼ ποτ' ἐσίγων. 515

ΠΡΟ. καὶν ὥμωξάς γ', εἰ μὴ σίγας. ΛΥΣ. τοιγὰρ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.

* * ἔτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν.

εἴτ' ἡρόμεθ' ἄν· πῶς ταῦτ', ὦνερ, διαπράττεσθ' ὥδ' ἀνοήτως;

ὁ δέ μ' εὐθὺς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,

ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλὴν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει. 520

ΠΡΟ. ὀρθῶς γε λέγων νῆ Δί' ἐκεῖνος. ΛΥΣ. πῶς ὀρθῶς, ὦ κακὸδαιμον,

εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθεσθαι;

ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερωῶς ἡκούομεν ἤδη,

οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ· μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις.

μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ 525

ταῖσι γυναιξίν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγουσῶν ἐθελήσῃτ' ἀντακροᾶσθαι

κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χῆμεῖς, ἐπανορθώσασθαι μὲν ἂν ὑμᾶς.

ΠΡΟ. ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κοῦ τλητὸν ἔμοιγε. ΛΥΣ. σιώπα.

ΠΡΟ. σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπᾷ γῶ, καὶ ταῦτα κἀλυμμα φορούσῃ 530

περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νυν ζώην. ΛΥΣ. ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν
 ἔχε καὶ περὶ θοῦ περὶ τὴν κεφαλὴν,
 κατὰ σιῶπα,
 καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον· 535
 κατὰ ξαίνειν συζωσάμενος,
 κυάμους τρώγων·
 πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀπαίρετ', ὦ γυναῖκες, ἀπὸ τῶν καλπιδῶν,
 ὅπως ἂν

ἐν τῷ μέρει χῆμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβω-
 μεν. 540

ἐγὼ γὰρ * * οὔποτε κάμοιμ' ἂν ὀρχουμένη,
 οὐδὲ τὰ γόνατα κόπος ἐλεῖ μου καματηρός.
 ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν
 ἵεναι μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς
 ἐν φύσις, ἐν χάρις, 545

ἐν δὲ θράσος, ἐν δὲ σοφόν, ἐν φιλόπολις
 ἀρετὴ φρόνιμος.

ἀλλ', ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη καὶ μητριδίων ἀκα-
 ληφῶν,

χωρεῖτ' ὀργῇ καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια
 θεῖτε. 550

ΑΤΣ. ἀλλ' ἦν περ ὅ τε γλυκύθυμος Ἑρως καὶ Κυπριόγέ-
 νει' Ἀφροδίτη

ἡμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν
 καταπνεύσῃ,

κατ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥο-
 παλισμοῖς,

οἶμαί ποτε Αὐσιμάχας ἡμᾶς ἂν τοῖς Ἑλλήσι κα-
 λείσθαι.

ΠΡΟ. τί ποιησάσας; ΑΤΣ. ἦν παύσωμεν πρῶτιστον
 μὲν ξὺν ὀπλοῖσιν 555

ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους. ΓΥ. Α. νῆ τὴν
Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΑΥΣ. νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ ταῖσι χύτραις καὶ τοῖς λαχί-
νοισιν ὁμοίως
περιέρονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
Κορύβαντες.

ΠΡΟ. νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους. ΑΥΣ. καὶ μὴν
τό γε πρᾶγμα γέλοιον,
ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις κᾶτ' ὠνῇται
κορακίνους. 560

ΓΥ. Α. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ'
εἶδον ἔφιππον
ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκνιθον παρὰ
γραός·
ἕτερος δ' αὖ Θραῖξ πέλτην σείων ἀκόντιον, ὥσ-
περ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπέπεις
κατέπινεν.

ΠΡΟ. πῶς οὖν ὑμεῖς δυνατὰ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
ματα πολλὰ 565
ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι; ΑΥΣ. φεύλως πάννυ.
ΠΡΟ. πῶς; ἀπόδειξον.

ΑΥΣ. ὥσπερ κλωστήρ', ὅταν ἡμῖν ἢ τεταραγμένος, ὥδε
λαβοῦσαι,
ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ,
τὸ δ' ἐκέῖσε,
οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἢν
τις ἐάσῃ,
διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ
δ' ἐκεῖσε. 570

ΠΡΟ. ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πρά-
γματα δεινὰ

παύσειν οἴεσθ', ὦ ἀνόητοι; ΑΤΣ. κἄν ὑμῖν γ' εἴ
τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύεσθ' ἄν
ἅπαντα.

ΠΡΟ. πῶς δὴ; φέρε' ἰδῶ. ΑΤΣ. πρῶτον μὲν ἐχρῆν,
ὥσπερ πόκον ἐν βαλανείῳ,
ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ
κλίνης 575
ἐκραβδίξειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι,
καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πι-
λοῦντας ἑαυτοὺς
ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπο-
τίλαι·
εἶτα ξάλνειν εἰς καλαθίσκον κοινὴν εὐνοίαν ἅπαν-
τας,
καταμιγνύντας τοὺς τε μετοίκους καὶ τις ξένος ἢ
φίλος ὑμῖν, 580
καὶ τις ὀφείλῃ τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκατα-
μίξαι·
καὶ νῆ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ'
εἰσὶν ἄποικοι,
διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατὰ γ-
ματα κεῖται
χωρὶς ἕκαστον· καὶ τ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κά-
ταγμα λαβόντας
δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίξειν εἰς ἓν, κἄπειτα
ποιῆσαι 585
τολύπην μεγάλην, καὶ τ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖ-
ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟ. οὐκ οὐν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίξειν καὶ τολυ-
πεύειν,

- αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου; ΛΤΣ. καὶ μήν,
 ὦ παγκατάρατε,
 πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν. πρώτιστον
 μὲν γε τεκοῦσαι
 κάκπεμψασαι παῖδας ὀπλίτας. ΠΡΟ. σίγα, μὴ
 μνησικακήσης. 590
- ΛΤΣ. εἶθ' ἥνίκα χοῆν ευφρανθῆναι κοί τῆς ἥβης ἀπο-
 λαῦσαι,
 μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θῆμέτερον
 μὲν ἔατε,
 περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκου-
 σῶν ἀνιῶμαι.
- ΠΡΟ. οὐκουν κἄνδρες γηράσκουσιν; ΛΤΣ. μὰ Δί',
 ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.
 ὁ μὲν ἦκων γάρ, κἂν ἢ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρη
 γεγάμηκεν· 595
 τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ
 'πιλάβηται,
 οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὅττενομένη δὲ κά-
 θηται.
- ΠΡΟ. ἀλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς
 ΛΤΣ. σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις;
 χωρίον ἔσται· σορὸν πνήσει· 600
 μελιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μᾶζω.
 λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.
- ΓΥ. Α. καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.
 ΛΤΣ. καὶ τουτουγὶ λαβὲ τὸν στέφανον.
 τοῦ δεῖ; τί ποθεῖς; χώρει 'ς τὴν ναῦν· 605
 ὁ Χάρων σε καλεῖ,
 σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.
- ΠΡΟ. εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἀντικρυσ

ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὥς ἔχω. 610

ΑΥΣ. μὲν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προὔθεμέσθαι σε;
ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρὸ πάντων
ἦξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθηύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύ-
θερός·

ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθ', ἄνδρες, τουτῶν τῶν πρά-
γματι. 615

ἤδη γὰρ ὅξειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
πραγμάτων μοι δοκεῖ,
καὶ μάλιστα' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
καὶ πάντων δέδοικα μὴ τῶν Λακωνίων τινὲς 620
δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρῳσιν δόλῳ
καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν τὸν τε μισθόν,
ἐνθεν ἔξω ἐγώ. 625

δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ἤδη τοὺς πολίτας νου-
θετεῖν,

καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,
οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περ λύκῳ κεχηνότι. 629
ἀλλὰ ταῦθ' ὕφηναν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.
ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσους', ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογέιτονι,
ὠδέ θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
τῆς θεοῖς ἐχθρὰς πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκοῦσα γινώ-
σεται. 636

ἀλλὰ θώμεσθ', ὦ φίλοι γράες, ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γάρ, ὦ πάντες ἄστοί, λόγων κατάρχομεν

614—635. = 636—657.

τῇ πόλει χρησίμων·
 εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με. 640
 ἐπὶ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
 εἴτ' ἀλειτρίς ἢ δεκέτις οὔσα τὰρχηγέτι·
 κατ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βραυρω-
 νίοις· 645
 κἄκωνφόρουν ποτ' οὔσα παῖς καλή, 'χουσ'
 ἰσχάδων ὀρμαθόν·
 ἄρα προῦφέλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
 εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
 ἣν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμά-
 των. 650
 τοῦράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσ-
 φέρω,
 τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὕμιν, ἐπεὶ
 τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μη-
 δικῶν
 εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς,
 ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύ-
 ομεν. 655
 ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὕμιν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
 τῷδε τὰψήκτω πατάξω γὰρ κοθόρῳ τὴν γνάθον.
 ΧΟΡ. ΓΕΡ. ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ
 πολλή; κἀπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον.
 ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ'
 ἀνὴρ. 661
 ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ὥς τὸν ἄνδρα δεῖ
 ἄνδρός ὄξειν εὐθύς, ἀλλ' οὐκ ἐντεθριῶσθαι
 πρέπει.
 ἀλλ' ἄγετε, λυκόποδες, οἵπερ ἐπὶ Λειψύδριον ἦλ-
 θομεν, ὅτ' ἤμεν ἔτι, 665

658—681. = 682—705.

νῦν δεῖ, νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κἀναπτερωῶσαι
 πᾶν τὸ σῶμα κἀποσεύσασθαι τὸ γῆρας τόδε. 670
 εἰ γὰρ ἐνδῶσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἄν σμικρὰν
 λαβήν,

οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐταὶ λιπαροῦς χειρουργίας,
 ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
 ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία·
 ἦν δ' ἐφ' ἱππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἱπ-
 πείας. 676

ἱππικώτατον γὰρ ἐστὶ χοῦμα κἄποχον γυνή.
 οὐκ ἂν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
 σκοπεῖ,
 ὡς Μίκων ἔγραψ' ἀφ' ἱππων μαχομένας τοῖς ἀν-
 δράσιν.

ἀλλὰ τούτων χοῖν ἀπασῶν ἐς τετροημένον ξύλον
 ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα. 681

ΧΟΡ. ΓΤΝ. εἰ νῆ τὸ θεῷ με ζωπυρήσεις,
 λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δὴ, καὶ ποιήσω
 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτού-
 μενον. 685

ἀλλὰ χῆμεῖς, ὦ γυναῖκες, θᾶττον ἐκδυώμεθα,
 ὥς ἂν ὄξωμεν γυναικῶν αὐτοδᾶξ ὄργισμένων.
 νῦν πρὸς ἑμ' ἴτω τις, ἵνα μὴ ποτε φάγῃ σκόροδα,
 μηδὲ κνέμους μέλανας. 690

ὥς εἰ καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
 ἄετὸν τίκτοντα κἀνθαρός σε μαιεύσομαι. 695

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσταιμ' ἄν, ἦν ἐμοὶ ξῆ Λαμπιτῶ
 ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἴσμηνία.
 οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπτάκις σὺ ψη-
 φίσῃ,

ὅστις, ὦ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
 ὥστε κἀχθὲς θῆκάτη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ 700

τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
 παῖδα χρηστὴν ἀγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐρχελυν·
 οἱ δὲ πέμψειν οὐκ ἔμελλον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
 κούχλ' μὴ παύσῃσθε τῶν ἡφισμάτων τούτων,
 πρὶν ἂν

τοῦ σκέλους λαβὼν τις ὑμᾶς ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

XOP. ΓΥΝ. ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευματος, 706
 τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων;

ΑΥΣ. κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν
 ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

XOP. ΓΥΝ. τί φῆς; τί φῆς;

710

ΑΥΣ. ἀληθῆ, ἀληθῆ.

XOP. ΓΥΝ. τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζεταίς σαντῆς φίλαις.

ΑΥΣ. ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

XOP. ΓΥΝ. μὴ νῦν με κρύψῃς ὅτι πεπόνθαμεν κακόν.

ΑΥΣ. βιηγιώμεν, ἣ βράχιστον τοῦ λόγον.

715

XOP. ΓΥΝ. ἰὼ Ζεῦ.

ΑΥΣ. τί Ζῆν' αὐτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι

οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γε πρῶτην διαλέγουσαν τὴν ὀπῆν 720

κατέλαβον ἣ τοῦ Πανός ἐστὶ ταῦλλον,

τὴν δ' ἐκ τροχιλίας[αὐ] κατειλυσπωμένην,

τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου μίαν

ἤδη πέτεσθαι διανοομένην κάτω

ἐς Ὀρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα. 725

πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἰκαδὲ

ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σὺ ποιεῖς; ΓΥ. Α. οἰκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

οἴκοι γάρ ἐστιν ἑριὰ μοι Μιλήσια

ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα. ΑΥΣ. ποίω

σέων;

730

οὐκ εἴ πάλιν; ΓΥ. Α. ἄλλ' ἤξω ταχέως νῆ τὸ θεῶ,
ὅσον διαπετάσας' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.

ΑΥΣ. μὴ διαπετάννυ, μηδ' ἀπέλθης μηδαμῇ.

ΓΥ. Α. ἄλλ' ἐὼ' πολέσθαι τᾶρι'; ΑΥΣ. ἦν τούτου δέη.

ΓΥ. Β. τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα τῆς ἄμοργίδος, 735
ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιφ'. ΑΥΣ. αὕτη' τέρα
ἐπὶ τὴν ἄμοργιν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.

χάρει πάλιν δεῦρ'. ΓΥ. Β. ἀλλὰ νῆ τὴν Φωσφόρον
ἐγὼγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέροχομαι.

ΑΥΣ. μὴ μάποδείρης. ἦν γὰρ ἄρξη τουτουί, 740
ἐτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλῇσεται.

ΓΥ. Γ. ὦ πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχεσ τοῦ τόκου.
ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω' γὰ χωρὸν.

ΑΥΣ. τί ταῦτα ληρεῖς; ΓΥ. Γ. αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΑΥΣ. ἄλλ' οὐκ ἐκύεις σύ γ' ἐχθές. ΓΥ. Γ. ἀλλὰ τή-
μερον. 745

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὥς τὴν μαῖαν, ὦ Αὐσιστράτη,
ἀπόπεμψον ὥς τάχιστα. ΑΥΣ. τίνα λόγον λέγεις;
τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν; ΓΥ. Γ. ἄρρεν παιδίον.

ΑΥΣ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἡ χαλκίον 750
ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ' ἐγὼ.

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἱερὰν κυνῆν
κυεῖν ἔφασκες; ΓΥ. Γ. καὶ κυῶ γε νῆ Δία.

ΑΥΣ. τί δῆτα ταύτην εἶχες; ΓΥ. Γ. ἵνα μ' εἰ καταλάβοι
ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκοιμ' ἐς τὴν κυνῆν
ἐσβᾶσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστρεφαί. 755

ΑΥΣ. τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῇ τὰ πράγματα.
οὐ τὰμφοιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;

ΓΥ. Γ. ἀλλ' οὐ δύναμαι γ' ὡγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἐξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρόν ποτε.

ΓΥ. Α. ἐγὼ δ' ὑπὸ γλαυκῶν γε τάλαιν' ἀπόλλυμαι 760
ταῖς ἀργυρνίαισι κακκαβίζουσῶν αἰεί.

ΑΤΣ. ὦ δαιμόνιαι, παύσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶε
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας εὖ οἶδ' ὅτι
ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαῖα, 765
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὥς χρησμὸς ἡμῖν ἔστιν ἐπικρατεῖν, εἰάν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμὸς οὕτωςί.

ΓΥ. Α. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει. **ΑΤΣ.** σιγᾶτε δῆ.
ἀλλ' ὁπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἕνα χῶρον, 770
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχονται τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ' ὑπέρτερα νέρτερα θήσει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, **ΓΥ. Α.** ἐπάνω κατακείσόμεθ'
ἡμεῖς;

ΑΤΣ. ἦν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν
ἐξ ἱεροῦ ναοῦ χελιδόνες, οὐκέτι δόξει 775
ὄρνεον οὐδ' ὅτι οὖν καταπυγυνέστερον εἶναι.

ΓΥ. Α. σαφές γ' ὁ χρησμὸς νῆ Α'. **ΑΤΣ.** ὦ πάντες θεοί,
μὴ νῦν ἀπείπωμεν τάλαιπωροῦμεναι,
ἀλλ' εἰσίσωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσωμεν. 780

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μῦθον

βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν, ὅν ποτ' ἤκουσ'
αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν.

οὕτως

ἦν νεανίσκος Μελανίων τις, ὃς 785
φεύγων γάμον ἀφίκετ' εἰς ἐρημίαν,
καὶ τοῖς ὄρεσιν ᾤκει·

κατ' ἐλαγοθήρει

πλεξάμενος ἄρκυς,

καὶ κύνα τιν' εἶχεν,

οὐκέτι κατηλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους. 790

781—804. = 805—828.

οὕτω

τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
κεῖνος, ἡμεῖς τ' οὐδὲν ἤττον
τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,

796

ΧΟΡ. ΓΥΝ. κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει.

ΧΟΡ. ΓΕΡ. κἀνατείνας λακτίσαι.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.

800

ΧΟΡ. ΓΕΡ. καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὥς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. κἀγὼ

805

βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
τῷ Μελανίωνι.

Τίμων

ἦν τις αἰδρυτός ἀβάτοισιν ἐν
σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,
Ἐρινύων ἀπορροῶξ.

810

οὗτος οὖν ὁ Τίμων

ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

815

οὕτω

κεῖνος ὑμῶν ἀντεμίσει
τοὺς πονηροὺς ἀνδρας αἰεί,
ταῖσι δὲ γυναιξίν ἦν φίλτατος.
τὴν γνάθον βούλει θένω;

820

ΧΟΡ. ΓΕΡ. μηδαμῶς· ἔδεισά γε.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;

ΧΟΡ. ΓΕΡ. τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.

ΧΟΡ. ΓΥΝ. ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις
καίπερ οὔσης γραδὸς ὄντ' αὐ-

825

τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεισι-
λωμένον τῷ λύχνῳ.

ΑΥΣ. ἰοὺ ἰοὺ, γυναικες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως. ΓΥ. Α. τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι, τίς ἢ βοή; 830

ΑΥΣ. ἄνδρ' ἄνδρ', ὁρῶ προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὀργίοις εἰλημμένον.

ΜΥΡ. ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσ', ἴθ' ὁρθὴν ἦνπερ ἔρχεται τὴν ὁδόν.

ΓΥ. Α. ποῦ δ' ἔστιν, ὅστις ἐστί; ΑΥΣ. παρὰ τὸ τῆς
Χλόης. 835

ΜΥΡ. ὦ νῆ Αἰ' ἐστὶ δῆτα. ΓΥ. Α. τίς κάστιν ποτε;

ΑΥΣ. ὁρᾶτε· γινώσκει τις ὑμῶν; ΜΥΡ. νῆ Αἰα,
ἔγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

ΑΥΣ. σὸν ἔργον εἶη τοῦτον ὁπτῶν καὶ στρέφειν,
κάξηπεροπεύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν, 840
καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλήν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

ΜΥΡ. ἀμέλει, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ. ΑΥΣ. καὶ μὴν ἐγὼ
συνηπεροπεύσω παραμένονσά γ' ἐνθαδί,
καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝ. οἴμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμός μ' ἔχει 845
χῶ τέτανος ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΑΥΣ. τίς οὗτος οὐντὸς τῶν φυλάκων ἐστώς; ΚΙΝ. ἐγώ.

ΑΥΣ. ἀνὴρ; ΚΙΝ. ἀνὴρ δῆτ'. ΑΥΣ. οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκ-
ποδῶν;

ΚΙΝ. σὺ δ' εἰ τίς ἢ κβάλλουσά μ'; ΑΥΣ. ἡμεροσκοπός.

ΚΙΝ. πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην. 850

ΑΥΣ. ἰδοῦ, καλέσω γὰρ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝ. ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

ΑΥΣ. ὦ χαῖρε φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλῆες τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν οὐδ' ἀνώνυμον.

ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

καὶ νῦν ἡ μήλον λάβη, Κινησία 855

τουτὶ γένοιτο, φησίν. KIN. ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

ΑΤΣ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἄν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ
λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἢ σὴ γυνὴ
ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. 860

KIN. ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν. ΑΤΣ. τί οὖν; δώσεις
τί μοι;

KIN. ἔγωγέ σοι νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σύ·
ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμί σοι.

ΑΤΣ. φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι. KIN. ταχύ νυν
πάννυ.

ὥς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν, 865

ἐξ οὐπερ αὕτη ἔηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν, ἔρημα δὲ

εἶναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθλῶν· ἔστυκα γάρ.

ΜΤΡ. φιλῶ φιλῶ γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται 870
ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

KIN. ὦ γλυκύντατον Μυρρινίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
κατάβηθι δεῦρο. ΜΤΡ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὔ.

KIN. ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρινίη;

ΜΤΡ. οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ. 875

KIN. ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΤΡ. ἄπειμι. KIN. μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γούν παιδίῳ,
ὑπάκουσον· οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;

ΠΑΙ. μαμμία, μαμμία, μαμμία.

KIN. αὕτη, τί πάσχεις; οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον 880
ἄλουτον ὃν κᾶθηλον ἔκτην ἡμέραν;

ΜΤΡ. ἔρωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
ἔστιν. KIN. κατάβηθ', ὦ δαιμονία, τῷ παιδίῳ.

ΜΤΡ. οἷον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

KIN. ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρᾳ δοκεῖ 885
πολλῷ γεγενῆσθαι κάρανώτερον βλέπειν·

χὰ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταυτ' αὐτὰ δὴ 'σθ' ἅ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

ΜΤΡ. ὦ γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,

φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμιά. 890

KIN. τί, ὦ πονηρά, ταῦτα ποιεῖς χᾶτέραις

πεῖθει γυναιξί, κάμ' ἅ ἄχθεσθαι ποιεῖς

αὐτῇ τε λυπεῖ; **ΜΤΡ.** μὴ πρόσαγε τὴν χειρά μου

KIN. τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰμὰ καὶ σὰ χρήματα

χεῖρον διατίθης. **ΜΤΡ.** ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει. 893

KIN. ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορομένης

ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονίων; **ΜΤΡ.** ἔμοιγε νῆ Δία.

KIN. τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἰέρ' ἀνοργιάστᾳ σοι

χρόνον τοσοῦτόν ἐστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;

ΜΤΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔργω', ἣν μὴ διαλλαχθῇτέ γε 900

καὶ τοῦ πολέμου παύσῃσθε. **KIN.** τοιγάρ, ἣν δοκῇ

ποιήσομεν καὶ ταῦτα. **ΜΤΡ.** τοιγάρ, ἣν δοκῇ,

κᾶργω' ἅπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομαῶμοκα.

KIN. σὺ δ' ἄλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνον.

ΜΤΡ. οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὥς οὐ φιλῶ. 903

KIN. φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μύρριον;

ΜΤΡ. ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

KIN. μὰ Δί', ἄλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῇ, φέρε.

ἰδού, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κποδῶν·

σὺ δ' οὐ κατακλίνει; **ΜΤΡ.** ποῦ γὰρ ἂν τις κατ,

τάλαν, 910

δράσειε τοῦθ'; **KIN.** ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν·

ΜΤΡ. καὶ πῶς ἔθ' ἀγνῇ δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

KIN. κάλλιστα δήπου, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.

ΜΤΡ. ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπισηκῆσω, τάλαν;

KIN. εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσης. 915

ΜΤΡ. φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. **KIN.** μηδαμῶς·

ἄρκει χαμαὶ νῶν. **ΜΤΡ.** μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ σ' ἐγῶ,

καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

KIN. ἦ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δῆλη 'στὶν καλῶς.

MTP. ἰδοῦ, κατάκεισ' ἀνύσας τι· κἀγὼ 'κδύομαι. 920
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιάθος ἔστ' ἐξοιστέα.

KIN. ποία ψιάθος; μὴ μοί γε. MTP. νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε. KIN. δὲ μοί νυν κύσαι.

MTP. ἰδοῦ. KIN. παπαιάξ. ἦκέ νυν ταχέως πάνυ.

MTP. ἰδοῦ ψιάθος· κατάκεισο, καὶ δὴ 'κδύομαι. 925
καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

KIN. ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἐγωγε. MTP. νῆ Δί' ἀλλ' ἐγώ.

KIN. ἀλλ' ἦ τὸ πέος τὸδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

MTP. ἀνίστασ', ἀναπήδησον. ἦδη πάντ' ἔχεις;

KIN. ἅπαντα δῆτα. δεῦρό νυν, ὦ χρύσιον. 930

MTP. τὸ στρόφιον ἦδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μὴ μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

KIN. νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα. MTP. σίσυραν οὐκ ἔχεις.

KIN. μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.

MTP. ἀμέλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι. 935

KIN. ἀνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.

MTP. ἔπαιρε σαυτὸν. KIN. ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτό γε.

MTP. βούλει μυρίσω σε; KIN. μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.

MTP. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἣν τε μή.

KIN. εἰθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὦ Ζεῦ δέσποτα. 940

MTP. πρότεινε δὴ τὴν χεῖρα κἀλείφου λαβῶν.

KIN. οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,

εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄξον γάμων.

MTP. τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἥνεγκον μύρον.

KIN. ἀγαθόν· ἔα αὐτ', ὦ δαιμονία. MTP. ληρεῖς ἔχων.

KIN. κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐψήσας μύρον. 945

MTP. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον. KIN. ἀλλ' ἕτερον ἔχω.

ἀλλ' ὄξυρά κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε

μηδέν. MTP. ποιήσω ταῦτα νῆ τὴν Ἀρτεμιν.

ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλτατε,
 σπονδάς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ. **KIN.** βουλεύσ
 ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνή,
 τὰ τ' ἄλλα πάντα ἀποδείρας' οἴχεται.
 οἴμοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
 τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
 πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;
 ποῦ Κυναλώπηξ;
 μίσθωσόν μοι τὴν τιτθὴν.

XOP. ΓΕΡ. ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε, κακῷ
 τείρει ψυχὴν ἐξαπατηθείς.
 κᾶγωγ' οἴκτειρω σ', αἰαῖ.
 ποῖος γὰρ νέφρος ἂν ἀντίσχοι,
 ποία ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχεις,
 ποία δ' ὄσφύς; ποῖος δ' ὄρρος
 κατατεινόμενος,
 καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;

KIN. ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

XOP. ΓΕΡ. ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
 ἡ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

XOP. ΓΥΝ. μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

KIN. ποία γλυκερά;
 μιὰρὰ μιὰρὰ δῆτ' · ὦ Ζεῦ.

XOP. ΓΕΡ. ὦ Ζεῦ,
 εἰθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
 μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι
 ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας
 οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
 ἢ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν εἰς τὴν γῆν,
 κατ' ἐξαίφνης
 περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

KHP. πᾶ τᾶν Ἀσσανᾶν ἔστιν ἡ γερωχία

- 95^ο **ΠΡΟ.** ἦ τοι πρυτάνεις; λῶ τι μυσίζαι νέον.
 101 **ΚΗΡ.** τίς δ' εἰ σύ; πότερ' ἄνθρωπος, ἦ Κονίσσαλος;
 95^ο **ΚΗΡ.** κάρυξ ἐγών, ὃ κυρσάνει, ναὶ τῷ σιῶ
 ἐμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
ΠΡΟ. κάπειτα δόρυ δῆδ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων; 985
ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα. **ΠΡΟ.** ποῖ μεταστρέφει;
 τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἦ βουβονιᾶς
 ὑπὸ τῆς ὁδοῦ; **ΚΗΡ.** παλαιός γα ναὶ τὸν Κάστορα
 ἄνθρωπος. **ΠΡΟ.** ἄλλ' ἐστυνας, ὃ μιαιφώτατε.
ΚΗΡ. οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα· μηδ' αὖ πλαδδίη. 990
 96^ο **ΠΡΟ.** τί δ' ἐστὶ σοι τοδί; **ΚΗΡ.** σκυτάλα Λακωνικά.
ΠΡΟ. εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλη Λακωνική.
 ἀλλ' ὥς πρὸς εἰδότα με σὺ τάληθ' ἡ λέγε.
 τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τῶν Λακεδαιμόνι;
ΚΗΡ. ὁρσὰ Λακεδαιμόνων πᾶα καὶ τοὶ σύμμαχοι 995
 ἅπαντες ἐστύκνυντι. Πελλάνας δὲ δεῖ.
 96^ο **ΠΡΟ.** ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;
 ἀπὸ Πανός; **ΚΗΡ.** οὐκ, ἀλλ' ἄρχε μὲν, οἶῶ, Λαμ-
 πιτώ,
 ἔπειτα δ' ἄλλαι τὰ κατὰ Σπάρταν ἅμα
 97^ο γυναικες ἅπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος 1000
 ἀπήλαον τῶς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
ΠΡΟ. πῶς οὖν ἔχετε; **ΚΗΡ.** μογλομεν. ἂν γὰρ τὰν πόλιν
 ἅπερ λυχνοφοροῦντες ἀποκεκύφαμεν.
 ταὶ γὰρ γυναικες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγῇ
 ἐῶντι, πρὶν χ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ 1005
 σπονδὰς ποιησώμεσθα ποττῶν Ἑλλάδα.
 97^ο **ΠΡΟ.** τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 ἀλλ' ὥς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί. 1010
 98^ο ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω

πρέσβεις ἐλέσθαι, τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.

KHP. πωτάομαι· κρᾶτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

XOP. ΓEP. οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρδαλις. 1015

XOP. ΓTN. ταῦτα μέντοι σὺ ξυνίεις, εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,
ἔξόν, ὃ πονηρὲς, σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;

XOP. ΓEP. ὥς ἐγὼ μισῶν γυναικάς οὐδέποτε παύσομαι.

XOP. ΓTN. ἀλλ' ὅταν βούλῃ σὺ· νυνὶ δ' οὐ σε περιό-
ψομαι

γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὁρῶ γὰρ ὥς καταγέλαστος εἶ,
ἀλλὰ τὴν ἑξωμῶδ' ἐνδύσω σε προσιούσ' ἐγώ. 1021

XOP. ΓEP. τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·
ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότε' ἀπέδυν ἐγώ.

XOP. ΓTN. πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ· εἴτ' οὐ καταγέ-
λαστος εἶ.

κἄν με μὴ' λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἂν τόδε τὸ θηρίον 1025
τοῦπλ τῷφθαλμῷ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐνι.

XOP. ΓEP. τοῦτ' ἄρ' ἦν με τοῦπιτρίβον, δακτύλιος
οὐτοσί·

ἐκσκάλευσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀφελούσά μοι·

ὥς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου νῆ τὸν Δία πάλαι δάκνει.

XOP. ΓTN. ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφες
ἀνὴρ. 1030

ἦ μέγ', ὃ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι·
οὐχ ὀργῆς; οὐκ ἐμπῆς ἐστίν ἡδε Τριχορυσία;

XOP. ΓEP. νῆ Δί' ὠνησάς γέ μ', ὥς πάλαι γέ μ' ἐφρεω-
ρύχει,

ὥστ' ἐπειδὴ' ἔξηρέθη, ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολὺ.

XOP. ΓTN. ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονη-
ρὸς εἶ, 1035

καὶ φιλήσω. XOP. ΓEP. μὴ φιλήσης. XOP. ΓTN.
ἦν τε βούλῃ γ' ἦν τε μὴ.

XOP. ΓEP. ἀλλὰ μὴ ὦρας' ἱκοισθ'· ὥς ἐστὲ θωπικαὶ
φύσει,

κἄστ' ἐκεῖνο τοῦπος ὀρθῶς καὶ κακῶς εἰρημένον,
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

XOP. ΓTN. ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν
οὐκέτι 1040

οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδὲν οὔθ' ὑφ' ὑμῶν πεί-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

XOP. οὐ παρασκευαζόμεσθα

τῶν πολιτῶν οὐδέν', ὠνδρες,

φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὲ ἐν·

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν 1045

καὶ δρᾶν· ἱκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖ-

ται λαβεῖν, μνᾶς ἢ δυν' ἢ τρεῖς·

ὥς πλέω' στίν,

ἔχομεν βαλλάντια.

κἂν ποτ' εἰρήνῃ φανῇ,

ὅστις ἂν νυνὶ δανείσῃ-

ται παρ' ἡμῶν,

ἂν λάβῃ μηκέτ' ἀποδοῖ.

ἔστιαν δὲ μέλλομεν ξέ-

ρους τινὰς Καρυστίους, ἂν-

δρας καλοὺς τε κἀγαθοὺς.

κἄστιν ἐτ' ἔννος τι, καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι, 1060

καὶ τοῦτο τέθυγ', ὥστε κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

ἦκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ 1065

τοῦτο δρᾶν λελομένους, ἀν-

τούς τε καὶ τὰ παιδί', εἴτ' εἰ-

1043—1058. = 1059—1072. = 1188—1209. = 1205—1215.

σω βαδίζειν,
 μηδ' ἐρέσθαι μηδένα,
 ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
 ὥσπερ οἰκαδ' εἰς ἑαυτῶν,
 γεννικῶς, ὥς
 ἡ θύρα κεκλείσεται.
 καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἶδ' ἐπρέσβεις ἔλκον
 ὑπήνας
 χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖς
 ἔχοντες.

ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 εἴτ' εἵπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.

ΛΑΚ. τί δεῖ ποθ' ὑμὲ πολλὰ μυσίδδειν ἔπη;
 ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ὥς ἔχοντες ἦκομεν.

ΧΟΡ. βαβαί· νενεύρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
 δεινῶς· τεθερμῶσθαί γε χεῖρον φαίνεται.

ΛΑΚ. ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
 παντᾶ τις ἐλσὼν ἅμιν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
 ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων
 θαίματι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

ΑΘ. τίς ἂν φράσειε ποῦ'στιν ἡ Λυσιστράτη;
 ὥς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοὶ τοιουτοί.

ΧΟΡ. χαῦτη ξυνάδει χάτέρα ταύτη νόσφ.
 ἡ που πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΑΘ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρωντες ἐπιτετριμμεθα.
 ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθένη βινήσομεν.

ΧΟΡ. εἰ σωφρονεῖτε, θαίματ' αὖ λήψεσθ', ὅπως
 τῶν ἐρμokoπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΑΘ. νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις. ΛΑΚ. ναὶ τὸ σιῶ

παντᾶ γε. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλόμεθα.

ΑΘ. ὦ χαίρετ', ὦ Λάκωνες· αἴσχρ' ἂν ἐπάθομεν.

ΑΑΚ. ὦ πολυχαρίδα, δεινὰ κα πεπόνθετες,
αἰ κ' εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΑΘ. ἄγε δὴ, Λάκωνες, αὐτ' ἕκαστα χρὴ λέγειν. 1100

ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο; ΑΑΚ. περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. ΑΘ. καλῶς δὴ λέγετε· χῆμεῖς τουτογί.

τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνῃ;

ΑΑΚ. ναὶ τὼ σιῶ, καλῆτε τὰν Λυσιστράταν. 1105

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὥς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὥς ἤκουσεν, ἥδ' ἐξέρχεται.

ΧΟΡ. χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γε-
νέσθαι

δεινὴν, ** ἀγαθὴν, φραυλὴν, σεμνὴν, ἀγανὴν,
πολύπειρον·

ὥς οἱ προῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες λυγρὴ
συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τὰγκλήματα πάντ'
ἐπέτριψαν. 1111

ΑΤΣ. ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦτογον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας ἀλλήλων τε μὴ κπειρωμένους.

τάχα δ' εἴσομαι γῶ. ποῦ 'στιν ἡ Διαλλαγή;
πρόσαγε λαβοῦσα προῶτα τοὺς Λακωνικούς, 1115

καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴδ' αὐθαδικῇ,
μὴδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρῳν,
ἀλλ' ὥς γυναικας εἰκός, οἰκείως πάνυ.

κῆν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.
ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε· 1120

οὗ δ' ἂν διδῶσι, πρόσαγε τούτον λαβομένη.

ἄνδρες Λάκωνες, στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
ἐνθὲνδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.

ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι·
8*

αὐτὴ δ' ἑμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσας· οὐ μεμύσσωμαι κακῶς.
 λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λαιδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οἱ μὲν γὰρ χέρι βος
 βωμοὺς περιρραίνοντες, ὥσπερ ξυγγενεῖς,
 Ὀλυμπίᾳσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ — πόσους
 εἶποιμ' ἂν ἄλλους, εἰ με μηκύνειν θέοι; —
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
 Ἑλλήνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται.

ΑΘ. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπεψωλημένος.

ΑΤΣ. εἰτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
 οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἐλθὼν δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
 ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι,
 στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
 ὑμῖν επέκειτο, χὼ θεὸς σείων ἔμα.
 ἐλθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίους
 Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
 ταυτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο
 δροῦτε χώραν, ἧς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;

ΑΘ. ἀδικοῦσιν οὗτοι νῆ Αἰ', ὦ Αὐσιστράτη.

ΛΑΚ. ἀδικίόμεν· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὥς καλός.

ΑΤΣ. ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους οἶει;
 οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ
 κατωνάκας φοροῦντας ἐλθόντες δορὶ
 πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θερταλῶν ἀπώλεσαν,
 πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμαχούς,
 ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
 κάλυθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
 τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπισχον πάλιν;

- 1125 **ΑΑΚ.** οὔπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτέραν.
ΑΘ. ἐγὼ δὲ κύσθου γ' οὐδέπω καλλίονα.
ΑΥΣ. τί δῆθ' ὑπηργμένων γε πολλῶν κἀγαθῶν
 μάχεσθε κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας; 1160
 τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδῶν;
 1130 **ΑΑΚ.** ἄμες γε λῶμες, αἱ τις ἄμιν τοῦγκυκλον
 λῆ τοῦτ' ἀποδῶμεν. **ΑΥΣ.** ποῖον, ὦ τάν; **ΑΑΚ.** τὰν
 Πύλον,
 ἄσπερ πάλαι δεόμεσθα καὶ βλιμάττομεν.
ΑΘ. μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσομεν. 1165
 1135 **ΑΥΣ.** ἄφετ', ὦγάθ', αὐτοῖς. **ΑΘ.** κἄτα τίνα κινήσομεν;
ΑΥΣ. ἕτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἐντὶ τούτου χωρίον.
ΑΘ. τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτοῦ
 πρῶτιστα τὸν Ἐχινούντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
 κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικά σκέλη. 1170
 1140 **ΑΑΚ.** οὐ τὼ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσάνιε.
ΑΥΣ. εἴατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
ΑΘ. ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
ΑΑΚ. ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γε πρόκα ναὶ τὼ σιῶ.
ΑΥΣ. ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε. - 1175
 1145 ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
 τοῖς ξυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε.
ΑΘ. ποίοισιν, ὦ τάν, ξυμμάχοις; ἐστύκαμεν.
 οὐ ταῦτ' ἀδόξει τοῖσι συμμάχοισι νῦν,
 βινεῖν ἅπασιν; **ΑΑΚ.** τοῖσι γοῦν ναὶ τὼ σιῶ 1180
 ἁμοῖσι. **ΑΘ.** καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Κερυστίοις.
 1150 **ΑΥΣ.** καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἐγγενέσεται,
 ἕως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
 ξενίσωμεν ὧν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
 ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πίστιν ἀλλήλοισι δότε. 1185
 κἄπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβὼν
 ἅπεισ' ἕκαστος. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.

ΛΑΚ. ἄγ' ὅπα τὸ λῆς. ΑΘ. νῆ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε

ΧΟΡ. στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
 χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
 χρουσίων, ὅσ' ἔστί μοι,
 οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
 τοῖς παισίν, ὁπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ
 πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
 χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
 μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν-
 θαι τὸ μὴ οὐχὶ
 τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
 ἥττ' ἂν ἔνδον ἦ φορεῖν.
 ὅψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
 μὴ τις ὑμῶν
 ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
 εἰ δέ τῳ μὴ σῖτος ὑμῶν
 ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας καὶ
 σμικρὰ πολλὰ παιδία,
 ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν,
 ὃ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 ὅστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἔω
 εἰς ἐμοῦ σάκους ἔχων καὶ
 κωρύκους, ὡς λήψεται πυ-
 ρούς· ὁ Μανῆς δ'
 οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.
 πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 προαγορεύω μὴ βαδίζειν
 τὴν ἐμήν, ἀλλ'
 εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.

ΑΘ. Α. ἄνοιγε τὴν θύραν σύ. παραχωρεῖν θέλεις;
 ὑμεῖς τί κάθησθε; μὲν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
 ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρεῖον.

- ε. ΧΟΡ. ΓΕΡ. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάννυ δεῖ τοῦτο
 δοῦν,
 ὑμῶν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν. 1220
 1190 ΧΟΡ. ΓΤΝ. χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
 ΑΘ. Α. οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
 ἡ. οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
 1195 καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
 ΑΘ. Β. οὐπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπως ἔργω. 1225
 ΑΘ. Α. ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
 ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.
 1200 ΑΘ. Β. ὀρθῶς γ', ὅτι νῆφοντες οὐκ ὑγιάνομεν.
 ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
 μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῦ πρὸς βεύσομεν. 1230
 νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
 νῆφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
 ὥσθ' ὅ τι μὲν ἂν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
 αἱ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονοοῦντες.
 1205 ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτά τῶν ἀντῶν πέρι. 1235
 νυνὶ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν· ὥστ' εἰ μὲν γέ τις
 ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
 210 ἐπηνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρήσαμεν.
 ΑΘ. Α. ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖτις ἔρχονται πάλιν
 εἰς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται, ὦ μαστιγία; 1240
 ΑΘ. Β. νῆ τὸν Δί', ὥς ἤδη γε χωροῦσ' ἐνδοθεν.
 ΑΛΚ. ὦ πολυχαιρίδα, λαβὲ τὰ φνυστήρια,
 ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κείσω καλὸν
 εἰς τὼς Ἀσσανίως τε κῆς ἡμᾶς ἄμα.
 ΑΘ. Β. λαβὲ δῆτα τὰς φνυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν, 1245
 ὥς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὀρῶν ὀρχουμένους.
 ΧΟΡ. ΑΛΚ. ὄρμαον
 τὼς κυρσανίως, ὦ Μναμόνα,
 τάν τ' ἐμὴν μῶαν, αἶτις

οἶδεν ἅμ' ἐγὼ τῷ Ἀσσαναίῳ, 1250
 ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ
 πρόκροον δείκελοι
 ποττὰ καὶ, τῷ Μήδῳ τ' ἐνίκων·
 ἅμ' δ' αὖ Λεωνίδας 1255
 ἄγ' ἐπερ τῷ κάπρῳ
 θάγοντας, οἷῳ, τὸν ὀδόντα·
 πολὺς δ' ἅμ' τὰς γέννας ἀφρὸς ἦνσει,
 πολὺς δ' ἅμ' καττῶν σκελῶν [ἀφρὸς] ἔτεο. 1260
 ἦν γὰρ τῶνδ' ὄφρα οὐκ ἐλάσσω
 τὰς ψάμμ' αἰσ, τοὶ Πέρσαι.
 ἀγρότερόν Ἀρτεμι σήροκτόνε
 μόλε δεῦρο, παρσένε σιά,
 ποττὰς σπονδάς,
 ὥς συνέχης πολὺν ἅμ' χρόνον. 1265
 νῦν δ' αὖ
 φιλία τ' αἰὲς εὐπορος εἴη
 ταῖς συνθήκαις
 καὶ τῶν αἰμυλῶν ἀλωπέκων
 παυσάμεθα· 1270
 ὦ δεῦρ' ἴθι, δεῦρ', ὦ
 κυναγὲ παρσένε.

ΛΥΣ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ τὰλλα πεποιήται καλῶς,
 ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες, τασδεδὶ
 ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνή 1275
 στήτω παρ' ἄνδρα, καὶ ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
 ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
 τὸ λοιπὸν αὐτίς μὴ ῥαμαρτάνειν ἔτι.

ΧΟΡ. ΑΘ. πρόσαγε χορόν, ἔπαγέ τε χάριτας,
 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν· 1280
 ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγεσέχορον Ἰήιον
 εὖφρον', ἐπὶ δὲ Νύσιον,

ὃς μετὰ Μαινάσι Βάκχιος ὄμμασι
δαίεται,

Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε 1285

πότνιαν ἄλοχον ὀλβίαν,

εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπιμάρτυσι

χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν

ἥσυχίας πέρι τῆς μεγαλόφρονος,

ἣν ἐποίησε θεὰ Κύπρις. 1290

ἄλαλαλαὶ ἰὴ παιῶν·

αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί,

ὥς ἐπὶ νίκη, ἰαί.

εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ.

ΛΥΣ. [Λάκων] πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν ἐπὶ νέῃ νέαν. 1295

ΧΟΡ. ΛΑΚ. Ταῦγέτον αὐτ' ἔραννόν ἐκλιπῶα,

Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτόν ἄμιν

κλέωα τὸν Ἀμύκλαις [Ἀπόλλω] σιὸν

καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν, 1300

Τυνδαρίδας τ' ἀγασῶς,

τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν ψιάδδοντι.

εἶα μάλ' ἔμβη,

ὦ εἶα κοῦφα πάλλων,

ὥς Σπάρταν ὑμνίωμες, 1305

τᾶ σιῶν χοροὶ μέλουντι,

καὶ ποδῶν κτύπος.

ἔτε πῶλοι ταὶ κόραι

παρ' τὸν Εὐρώταν

ἀμπάλλοντι πνκνὰ ποδοῖν 1310

ἄγκονιῶαι,

ταὶ δὲ κόμαι σείοντ' ἄπερ Βακχᾶν

θυρσαδδῶαν καὶ παδῶαν.

ἀγῆται δ' ἅ Αἴδας παῖς

ἄγνὰ χοραγὸς εὐπρεπής.

13

ἀλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδδε χερὶ ποδοῖν
πάδη

ἤ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμ' αἰ ποίη χορῳφελήταν
καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικ
ὕμνει

13

τὰν πάμμαχον * * * *

315

τε

ν.

κον

320

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΤΡΙΠΙΛΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΤΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ

- MNH. Ω Ζεῦ, χελιδὼν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ.
οἷόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ Εὐριπίδη;
- ETP. ἀλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ' ὅσ' αὐτίκα 5
ὅψει παρεστῶς. MNH. πῶς λέγεις; αὐτίς φράσον.
οὐ δεῖ μ' ἀκούειν; ETP. οὐχ ἅ γ' ἂν μέλλης ὁρᾶν.
- MNH. οὐδ' ἄρ' ὁρᾶν δεῖ μ'; ETP. οὐχ ἅ γ' ἂν ἀκού-
ειν δέη.
- MNH. πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὔτ' ἀκούειν οὔθ' ὁρᾶν. 10
- ETP. χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,
- MNH. τοῦ μήτ' ἀκούειν μήθ' ὁρᾶν; ETP. εὖ ἴσθ' ὅτι.
- MNH. πῶς χωρὶς; ETP. οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ξῶ' ἐν αὐτῷ ξυνετέκνου κινούμενα, 15
ὧ μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτ' ἐμμηχανήσατο
ὀφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ,
ἀκοὴν δὲ χοάνης ὧτα διετετρήνατο.
- MNH. διὰ τὴν χοάνην οὖν μήτ' ἀκούω μήθ' ὁρῶ;
νῆ τὸν Αἴ' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν. 20
οἷόν γε τοῦστίν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
- ETP. πόλλ' ἂν μάθοις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ. MNH. πῶς
ἂν οὖν
πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις ὅπως

ἔτι προσμάθοιμι χαλὸς εἶναι τὰ σκέλη;

ETP. βάδιζε δευρὶ καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. MNH. ἰδοῦ. 25

ETP. ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο; MNH. νῆ τὸν Ἡρακλέα οἴμαι γε. ETP. σίγα νυν. MNH. σιωπῶ τὸ θύριον;

ETP. ἄκου'. MNH. ἀκούσω καὶ σιωπῶ τὸ θύριον;

ETP. ἐνθάδ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει ὁ τραγῳδοποιός. MNH. ποῖος οὗτος ἀγάθων; 30

ETP. ἔστιν τις Ἀγάθων MNH. μῶν ὁ μέλας ὁ καρτερός;

ETP. οὐκ, ἀλλ' ἕτερός τις· οὐχ ἑώρακας πώποτε;

MNH. μῶν ὁ δασυπώγων; ETP. οὐχ ἑώρακας πώποτε;

MNH. μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κάμ' εἰδέναι.

ETP. καὶ μὴν βεβήνηκας σύ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὥς ἐξέρχεται
θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προσθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘEP. εὐφημος πᾶς ἔστω λεῶς,
στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ 40
θίασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
ἔχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ,
κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
γλαυκόν· MNH. βομβᾶξ. ETP. σίγα. τί λέγεις; 45

ΘEP. πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
μὴ λυέσθων. MNH. βομβαλοβομβᾶξ.

ΘEP. μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
πράμος ἡμέτερος MNH. μῶν βινεῖσθαι; 50

ΘEP. τίς ὁ φωνήσας; MNH. νήνεμος αἰθήρ.

ΘEP. δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς.
κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν.
τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,

καὶ γνωμοτυπεῖ κἀντονομάζει 55
καὶ κηροχυτεῖ καὶ γογγύλλει
καὶ χροανεύει. MNH. καὶ λαικάζει.

ΘΕΡ. τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;

MNH. ὃς ἔτοιμος σοῦ τοῦ τε ποιητοῦ
τοῦ καλλιεποῦς, κατὰ τοῦ θριγκοῦ, 60
συγγογγυλίσας καὶ συστρέψας
τουτὶ τὸ πέος χροανεύσαι.

ΘΕΡ. ἦ που νέος γ' ὢν ἦσθ' ὕβριστής, ὦ γέρον.

ΕΤΡ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάσῃ τέχνῃ. 65

ΘΕΡ. μηδὲν ἰκέτευ'· αὐτὸς γὰρ ἔξεισιν τάχα.
καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἄρχεται· χειμῶνος οὖν
ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ δῆδιον,
ἣν μὴ προῖη θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον.

ΕΤΡ. τί οὖν ἐγὼ δρω; ΘΕΡ. περίμεν', ὥς ἐξέρχεται. 70

ΕΤΡ. ὦ Ζεῦ τί δρᾶσαι διανοεῖ με τήμερον;

MNH. νῆ τοὺς θεοὺς ἐγὼ πυνθέσθαι βούλομαι
τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
οὐ χρεὶν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΤΡ. ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον. 75

MNH. ποῖόν τι; ΕΤΡ. τῇδε θῆμέρα κριθήσεται
εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

MNH. καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
μέλλει δικάζειν οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,
ἐπεὶ τρίτῃ στί Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80

ΕΤΡ. τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι ἀπολεῖν με προσδοκῶ.
αἱ γὰρ γυναικες ἐπιβιβουλεύκασί μοι,
κἀν Θεσμοφόροις μέλλουσι περὶ μου τήμερον
ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ. MNH. τὴν τί δή;

ΕΤΡ. ὅτι τὴ τραγῳδίᾳ καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85

MNH. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ δίκαιά γ' ἂν πάθοις.

ἀτὰρ τίν' ἐκ ταύτης σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ETP. Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
ἐς Θεσμοφόροισιν ἔλθειν. MNH. τί δράσονται;
πέ μοι.

ETP. ἐκκλησιάσονται ἐν ταῖς γυναιξί, ἥν δέη,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ. MNH. πότερα φανερόν
λάθρα;

ETP. λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον.

MNH. τὸ πρᾶγμα κομψὸν καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ETP. σίγα. MNH. τί δ' ἔστιν; ETP. ἀγάθων ἐξέρχεται.

MNH. καὶ ποῖός ἐστιν; ETP. οὗτος οὐκ ἐκκλινόμενος.

MNH. ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὁρῶ
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα, Κυρήνην δ' ὁρῶ.

ETP. σίγα· μελωδεῖν γὰρ παρασκευάζεται.

MNH. μύρμηκος ἀτραπούς, ἢ τί διαμινύρεται;

ΑΓΑ. Ἰερὰν Χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρα
πατρίδι χορεύσασθε βοάν.

XOP. τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγε νυν· εὐπίστως δὲ τοῦμόν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑ. ἄγε νυν ὅπλιζε Μοῦσα
χρυσέων δῦτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
γύαλα Σιμωνντίδι γῆ.

XOP. χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑ. τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογόνοισι
κόραν ἀείσατ' Ἀρτεμιν ἄγροτέραν.

XOP. ἔπομαι κλήξονσα σεμνὸν

ρόνον ὀλβίζουσα Λατοὺς

Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῇ.

εἰ- ΑΓΑ. Λατὼ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
ποδὶ παράρουθιμ' εὐρουθιμα Φρυγίων
90 δινεύματα Χαρίτων.

96 ΧΟΡ. σέβομαι Λατὼ τ' ἄνασσαν
κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ· 125

του· τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὁπός.
ται. ὦν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον [τιμᾶ.]
96 χαῖρ', ὄλβιε παῖ Λατοῦς.

MNH. ὥς ἤδὺν τό μέλος, ὦ πότνια Γενετυλλίδες, 130
καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον
καὶ μανδαλωτόν, ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
100 ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καί σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἶ, κατ' Αἰσχύλου
ἐκ τῆς Ανκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι, 135
ποδαπὸς ὁ γύνυις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

105 τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος
λαλεῖ κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεκρυφάλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὥς οὐ ξύμφορον.
τίς δαὲ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140

τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικά;
110 ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι. 145

ΑΓΑ. ὦ πρέσβυ πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν φόγον
ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην·
15 ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμῃ φορῶ.

χορὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,

ἂ δεῖ ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

MNH. οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;

ΑΓΑ. ἀνδρεῖα δ' ἦν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 ἔνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἂ δ' οὐ κικηήμεθα, 155
 μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.

MNH. ὅταν σατύρους τοίνυν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
 ἵνα συμποιῶ σοῦπισθεν ἐστνικῶς ἐγώ.

ΑΓΑ. ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν· σκέψαι δ' ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκεῖνος κἀνακρέων ὁ Τήιος
 κἀλκαῖος, οἵπερ ἁρμονίαν ἐχύμισαν,
 ἐμιτροφόρουν τε καὶ διέκλων Ἰωνικῶς,
 καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 αὐτός τε καλὸς ἦν καὶ καλῶς ἡμπίσχετο· 165
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα·
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

MNH. ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλέης αἰσχροὺς ὦν αἰσχροῶς ποιεῖ,
 ὁ δὲ Ξενοκλέης ὦν κακὸς κακῶς ποιεῖ,
 ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποιεῖ. 170

ΑΓΑ. ἅπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοι γνοὺς ἐγὼ
 ἐμαντὸν ἐθεράπευσα. *MNH.* πῶς πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΤΡ. παῦσαι βαῦξων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν
 ὦν τηλικοῦτος, ἡνίκ' ἠρχόμην ποιεῖν.

MNH. μὰ τὸν Δί', οὐ ξηλῶ σε τῆς παιδεύσεως. 175

ΕΤΡ. ἀλλ' ὦνπερ οὔνεκ' ἤλθον, ἔα μ' εἰπεῖν. *ΑΓΑ.* λέγε.

ΕΤΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
 πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
 ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος
 ἱκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ. *ΑΓΑ.* τοῦ χρεῖαν ἔχων;

ΕΤΡ. μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον 181

τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑ. τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;

ΕΤΡ. ἡ πᾶς· ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναιξίν, ὥς δοκῶν εἶναι γυνή, 185
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξιαις ἀξίως ἐμοῦ.

ΑΓΑ. ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΤΡ. ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι·
ἔπειτα πολὺς εἰμι καὶ πώγων' ἔχω, 190
σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρμημένος,
γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.

ΑΓΑ. Εὐριπίδη, ΕΤΡ. τί ἐστίν; ΑΓΑ. ἐποίησάς ποτε,
χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ΕΤΡ. ἔγωγε. ΑΓΑ. μὴ νυν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν 195
ἡμᾶς ὑφέξειν. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἂν.
ἀλλ' αὐτὸς ὅ γε σὸν ἐστὶν οἰκείως φέρε.
τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασιν
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΜΝΗ. καὶ μὴν σύ γ', ὦ κατάπυγον, εὐρύπρωκτος εἶ 200
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΤΡ. τί δ' ἐστὶν ὃ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσδε;

ΑΓΑ. κάκιον ἀπολοίμην ἂν ἢ σὺ. ΕΤΡ. πῶς; ΑΓΑ. ὅπως;
δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια
κλέπτειν ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205

ΜΝΗ. ἰδοὺ γε κλέπτειν· νῆ Αἴα, βινεῖσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἡ πρόφασίς γε νῆ Αἶ' εἰκότως ἔχει.

ΕΤΡ. τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα; ΑΓΑ. μὴ δόκει γε σὺ.

ΕΤΡ. ὦ τρισκακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ΜΝΗ. Εὐριπίδη,
ὦ φίλτατ', ὦ κηδεστά, μὴ σπαντὸν προδῶς. 210

ΕΤΡ. πῶς οὖν ποιήσω δῆτα; ΜΝΗ. τοῦτον μὲν μακρὰ
κλέειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβών.

ΕΤΡ. ἄγε νυν, ἐπειδὴ σπαντὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
9 *

ἀπόδυθι τουτὶ θοῖμάτιον. MNH. καὶ δὴ χαμαὶ
 ἄτὰρ τί μέλλεις δοῶν μ' ; ETP. ἀποξυρεῖν ταδί, 215
 τὰ κάτω δ' ἀφεύειν. MNH. ἀλλὰ προῦτ', εἰ σοὶ
 δοκεῖ.

ἢ μὴ ἵδιδόναι ἑαυτὸν ὠφελὸν ποτε.

ETP. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
 χρῆσόν τι νῦν ἡμῖν ξυρόν. ΑΓΑ. αὐτὸς λάμβανε
 ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης. ETP. γενναῖος εἰ. 220
 κάθιξε· φῦσα τὴν γνάθου τὴν δεξιάν.

MNH. ὦ μοι. ETP. τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
 ἢ μὴ σιωπᾶς. MNH. ἀτταταῖ ἰατταταῖ.

ETP. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς; MNH. εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν·
 οὐ γὰρ μὰ τὴν Δῆμητρο' ἐτ' ἐνταυθοῖ μενῶ 225
 τεμνόμενος. ETP. οὐκ οὖν καταγέλαστος δῆτ' ἐσσι
 τὴν ἡμίκραϊραν τὴν ἐτέραν ψιλὴν ἔχων;

MNH. ὀλίγον μέλει μοι. ETP. μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 προδῶς με, χῶρει δεῦρο. MNH. κακοδαίμων ἐγώ.

ETP. ἐχ' ἀτρέμα σαυτὸν κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφει; 230

MNH. μὴ μὴ. ETP. τί μύξεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

MNH. οἶμοι κακοδαίμων, ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

ETP. μὴ φροντίσης· ὥς εὐπρεπὴς φανεῖ πάνν.

βούλει θεᾶσθαι σαυτόν; MNH. εἰ δοκεῖ, φέρει.

ETP. ὀρᾶς σαυτόν; MNH. οὐ μὰ Αἴ', ἀλλὰ Κλει-
 σθένην. 235

ETP. ἀνίστασ', ἵν' ἀφεύσω σε, κἀγκύψας ἔχε.

MNH. οἶμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.

ETP. ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν δᾶδ' ἢ λύχνον.

ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νυν ἄκραν.

MNH. ἐμοὶ μελήσει νῆ Δία, πλήν γ' ὅτι κάομαι. 240

οἶμοι τάλας. ὕδωρ ὕδωρ, ὦ γείτορες,

πρὶν ἀντιλαβέσθαι πρωκτόν * * τῆς φλογός.

ETP. θάρρει. MNH. τί θαρρῶ καταπεπυρπολημένος;

ΕΤΡ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ ἀποπεπόνηκας. ΜΝΗ. φεῦ, ἰὸν τῆς ἀσβόλου. 245 αἰθὺς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τραμιν.

ΕΤΡ. μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σποργιεύ.

ΜΝΗ. οἰμῶξετ' ἄρ' εἴ τις τὸν ἐμὸν πρωκτὸν πλυνεῖ.

ΕΤΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαντὸν ἐπιδοῦναι φθονεῖς, ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτῶι. 250 καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτά γ' ὥς οὐκ ἔστ' ἔρεις.

ΑΓΑ. λαμβάνετε καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονῶ. ΜΝΗ. τί οὖν λάβω;

ΕΤΡ. ὅ τι; τὸν κροκωτὸν πρωτὸν ἐνδύου λαβών. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἥδ' ὃ γ' ὄξει ποσθίου.

ΜΝΗ. σύζωσον ἀνύσας. αἰετὶ νυν στρόφιον. ΕΤΡ. ἰδοῦ. ΜΝΗ. ἴθι νυν κατὰστειλὸν με τὰ περὶ τὸ σκέλη. 256

ΕΤΡ. κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας. ΑΓΑ. ἡδὲ μὲν οὖν κεφαλὴν περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

ΕΤΡ. νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ κάπιτηδεῖα πάνυ.

ΜΝΗ. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤΡ. νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει. 260

φέρ', ἔγκυκλον ποῦ; ΑΓΑ. λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλι- νίδος.

ΕΤΡ. ὑποδημάτων δεῖ. ΑΓΑ. τὰμὰ ταυτὶ λάμβανε.

ΜΝΗ. ἄρ' ἀρμόσει μοι; ΕΤΡ. χαλαρὰ γοῦν χεῖρεις φορῶν.

ΑΓΑ. σὺ τοῦτο γίγνωσκ'· ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὧν δέει. εἴσω τις ὥς τάχιστά μ' εἰσκυκλησάτω. 265

ΕΤΡ. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γυνὴ τό γ' εἶδος· ἣν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθιέγματι γυναικιεῖς εὖ καὶ πιθανῶς. ΜΝΗ. πειράσομαι.

ΕΤΡ. βάδιζε τοίνυν. ΜΝΗ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐκ, ἣν γε μὴ

ὁμόσης ἐμοὶ ΕΤΡ. τί χρῆμα; ΜΝΗ. συσσωσεῖν ἐμὲ πάσαις τέχναις, ἣν μοί τι περιπίπτῃ κακόν. 271

ΕΤΡ. ὅμνυμι τοίνυν αἰθέρ' οἰκησιν Διός.

ΜΝΗ. τί μᾶλλον ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΤΡ. ὅμνυμι τοίνυν πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗ. μέμνησο τοίνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὥμοσεν, 275
ἡ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ'· οὐδ' ὥρκωσ' ἐγώ.

ΕΤΡ. ἐκσπενυθε ταχέως· ὥς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι. ΜΝΗ. δεῦρό νυν, ὦ Θραῦτθ', ἔπου.

ὦ Θραῦττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων. 280

ὅσον τὸ χρημ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λιγνύος.

ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με

ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὦ Θραῦττα, τὴν κίστην κάθελε, καὶ ἔξελε

τὰ πόπαν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θιαῖν. 285

δέσποινα πολυτίμητε Δῆμητρε φίλη

καὶ Φερσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι

θύειν ἔχουσαν, εἰ δὲ μᾶλλὰ νῦν λαθεῖν.

καὶ τὴν θυγατέρα χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν

πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου κάβελτέρου, 290

καὶ πρός θάληκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

ποῦ ποῦ καθέξωμ' ἐν καλῷ, τῶν ῥητόρων

ἴν' ἔξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῦττ', ἐκποδῶν·

δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡ. εὐφημία' ὦστα, εὐφημία' ὦστα. εὐχεσθε ταῖν Θεσ- 295

μοφόροι, τῇ Δῆμητρὶ καὶ τῇ Κόρῃ, καὶ τῷ

Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενεῖᾳ, καὶ τῇ Κουροτρό-

φῳ, [τῇ Γῇ,] καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν, ἐκκλη- 300

σίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ

ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθη-

ναίων, τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. καὶ τὴν δρω- 305

σαν καὶ τὴν ἀγορεύουσαν τὰ βέλτιστα περὶ τὸν

δῆμον τὸν Ἀθηναίων καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

ταύτην νικᾶν. ταῦτ' εὐχέσθε, καὶ ὑμῖν* αὐταῖς 310
τὰγαθὰ. ἢ παιῶν, ἢ παιῶν. χαίρωμεν.

ΧΟΡ. δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆναι.

Ζεῦ μεγαλῶνυμε χρυσολύρα τε, 315

Ἀήλον ὃς ἔχεις λεράν,
καὶ σὺ παγκρατὴς κόρα
γλαυκῶπι χρυσόλογχε πόλιν
οἰκουῖσα περιμάχητον, ἔλθ' ἐδεῦρο.

καὶ πολυνύμμε, θηροφόνη παῖ, 320
Ἀτοῦς χρυσώπιδος ἔρνος.

σύ τε πόντιε σεμνὲ Πόσειδον,
ἄλιμέδον, προλιπὼν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον,

Νηρέος εἰναλλοί τε κόραι, 325

Νύμφαι τ' ὀρείπλαγκτοι.

χρυσέα τε φόρμιγξ
ἀχήσειεν ἐπ' εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελέως δ'
ἐκκλησιάσσαιμεν Ἀθηνέων
εὐγενεῖς γυναῖκες. 330

ΚΗΡ. εὐχέσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις
καὶ ταῖς Ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς Πυθίοις
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Ἀηλίοις
καὶ ταῖσι Ἀηλίαισι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς, 335

εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν
τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηροκεύεται
Εὐριπίδῃ Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ παιδίον
ὑποβαλλομένης κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινὸς 340

προαγωγὸς οὐς' ἐνετρώλισεν τῷ δεσπότη,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἰ τις ἐξαπατᾷ ψευδῇ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γράυς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦς' ἐταίρα τὸν φίλον,
 καὶ τις κάπηλος ἢ καπηλὶς τοῦ χοῦ
 ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κῶκίαν
 ἀρᾶσθε, ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εὐχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι καγαθὰ.

ΧΟΡ. ξυνευχόμεσθα τέλεα μὲν
 πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ
 τὰδ' εὐγματ' ἐκγενέσθαι.
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσαις. ὁπόσαι δ'
 ἐξαπατῶσιν παραβαίνουσί τε τοὺς
 ὅρκους τοὺς νενομισμένους
 κερδῶν εἵνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον 360
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναι,
 τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς τοῖς ἡμετέροις λέγουσ',
 ἢ Μήδους ἐπάγουσι τῆς 365
 χώρας οὔνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 ἀσεβοῦσ', ἀδικοῦσί τε τὴν πόλιν.
 ἀλλ' ὦ παγκρατὲς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεις, ὥσθ'
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν, 370
 καί περ γυναιξὶν οὔσαις.

ΚΗΡ. ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάτει·

Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν, εἶπε Σωστράτη·
 ἐκκλησίαν ποιεῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ 375
 τῶν Θεσμοφορίων, ἣ μάλισθ' ἡμῖν σχολή,
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 ὅτι χρὴ παθεῖν ἐκείνου· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΓ. Α. ἐγώ. ΚΗΡ. περὶ θου νυν τόνδε πρῶτον πρὶν λέ-
 γειν. 380

ΧΟΡ. σίγα, σιώπα, πρόσσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται
 γὰρ ἤδη,

ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξειν.

ΓΓ. Α. φιλοτιμία μὲν οὐδεμιᾶ μὰ τῷ θεῷ
 λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ

βαρέως φέρω τάλαινα πολὺν ἤδη χρόνον 385
 προπηλακίζομένας ὁρῶσ' ἡμᾶς ὑπὸ

Εὐριπίδου τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.

τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἐμβραχὺ 390
 εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδοὶ καὶ χοροί,

τὰς μοιχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίδας καλῶν,
 τὰς οἰνοπίπους, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,

τὰς οὐδὲν ὑγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.
 ὥστ' εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν 395
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,

μὴ μοιχὸς ἔνδον ἦ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ

ἔξεστι· τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακά
 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', εἴαν γέ τις πλέκη 400
 γυνὴ στέφανον, ἐρᾷν δοκεῖ· καὶ ἐκβάλλῃ

σκευὸς τι κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 κάμνει κόρη τις, εὐθύς ἀδελφὸς λέγει, 405
 τὸ χροῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν, γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 ἀποροῦσα παίδων, οὐδὲ τοῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηνται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ πρὸ τοῦ τὰς μεύρας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν, ὥστ' οὐδεὶς γέρον 411
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦτος τοδί·
 δέσποινα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐπιβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς 415
 τηροῦντες ἡμᾶς, καὶ προσέτι Μολοττικοὺς
 τρέφουσι μορμολυκεῖα τοῖς μοιχοῖς κύνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξυγγνώσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν πρὸ τοῦ,
 αὐταῖς ταμιεύεσθαι, προαιρούσαις λαβεῖν
 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι 420
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου, 425
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ὠκότριψ Εὐριπίδης
 ἐδίδαξε θριπῆδεσθ' ἔχειν σφραγίδια
 ἔξαψαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ὅλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγένως,
 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μιᾷ γέ τῳ τέχνῃ, 430
 ὅπως ἀπολεῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράψομαι.
 ΧΟΡ. οὐ πάποτε ταύτης ἤκουσα
 πολυπλοκατέρως γυναικὸς 435
 οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

πάντα γὰρ λέγει δίκαια,
 πάσας δ' ἰδέας ἐξήτασεν,
 πάντα δ' ἐβάστασεν φρενί, πυκνῶς τε
 ποικίλους λόγους ἀνεῦρεν
 εὖ διεξηγημένους.

ὥστ' ἂν εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν
 Ξενοκλέης ὁ Καρχίνου, δο-
 κεῖν ἂν αὐτόν, ὥς ἐγῶμαι,
 πᾶσιν ὑμῖν
 ἄντικρυς μηδὲν λέγειν.

440

442

ΓΓ. Β. ὀλίγων ἔνεκα καὐτὴ παρηλθον δημάτων.

τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὕτη κατηγορήκεν εὖ·
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι.
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάρια πέντε καταλιπών, ἄγῶ μόλις
 στεφανηπλοκοῦς' ἐβοσκον ἐν ταῖς μυρρίναις.
 τέως μὲν οὖν ἄλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγοδίαις ποιῶν
 τοὺς ἄνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖς.

445

450

νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναικες, δρᾷ κακά,
 ἅτ' ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς,
 ἄλλ' εἰς ἀγορὰν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
 πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἰκοσιν.

455

ΧΟΡ. ἔτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο

κομψότερον ἔτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφηνεν.
 οἷα κάστωμύλατο

460

οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καί τι πολὺπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ
 πιθανὰ πάντα. δεῖ δὲ ταύτης

τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
δίκην. 466

MNH. τὸ μὲν, ὦ γυναῖκες, ὀξυθυμείσθαι σφόδρα
Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκουούσας κακά,
οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιξέειν τὴν χολήν.
καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων,
μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι. 470
ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρὴ δοῦναι λόγον·
αὐταὶ γάρ ἐσμεν, κοῦδεμὶ' ἔκφορος λόγου.
τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα
βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
κακὰ ξυνειδὼς εἶπε δρώσας μυρία; 476
ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
ξύνοιδ' ἐμαντῇ πολλὰ δειν'· ἐκεῖνο δ' οὖν
δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεῦδεν· ἦν δέ μοι φίλος,
ὅσπερ με διεκόρευσεν οὔσαν ἐπτετίην. 480
οὕτως πόθῳ μου' κνυσεν ἐλθὼν τὴν θυραν·
καῖτ' εὐθύς ἐγνω· εἶτα καταβαίνει λάθρα.
ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ καταβαίνεις; — ὅποι;
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὦνερ, κωδύνη·
ἐς τὸν κοπρῶν οὖν ἔρχομαι. — βᾶδιξέ νυν· 486
καῖθ' ὁ μὲν ἐτριβεν κεδρίδας, ἄννηθον, σφάκον·
ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδαρ
ἐξηλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἐρείδομαι
παρὰ τὸν Ἀγνιᾶ, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶφ', ὄρᾱτ', Εὐριπίδης. 490
οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κώρεωκόμων
σποδούμεθ', ἦν μὴ ᾗωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκώμεθα
τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
ἵν' ὁσφρόμενος ἀνὴρ ἀπὸ τείχους εἰσιῶν 496

μηδὲν κακὸν δοῶν ὑποτοπῆται. ταῦθ' ὄρᾳς,
οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λοιδορεῖ,
ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκείν' εἰρηκέπω,
ὥς ἡ γυνὴ δεικνύσα τάνδρῳ τοῦ γκνυκλον
ὑπ' αὐγὰς οἷόν ἐστιν, ἐγκεκαλυμμένον 500
τὸν μοιχὸν ἐξέπεμψεν, οὐκ εἰρηκέπω.

ἑτέραν δ' ἐγὼ δ' ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' ὠκυτόκι' ὠνούμενος·
τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
ἵνα μὴ βοῶν, κηρίῳ βεβυσμένον·

εἶθ' ὥς ἐνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθὺς βοᾷ,
ἄπελθ' ἄπελθ', ἥδη γὰρ ὦνέρ μοι δοκῶ
τέξιεν· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν.
χῶ μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν, ἡ δ' ἐξέσπασεν 510
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου, τὸ δ' ἀνέκραγεν.

εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἣ φερεν τὸ παιδίον,
θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ λέγει,
λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα καὶ τὸ πόσθιον 515
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.
ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
ἡμεῖς γε. κατ' Εὐριπίδῃ θυμούμεθα,
οὐδὲν παθοῦσαι μείζον ἢ δεδράκαμεν;

ΧΟΡ. τουτὶ μέντοι θαυμαστόν,
ὁπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
χῆτις ἐξέθρεψε χώρα
τὴνδε τὴν θρασείαν οὔτω.

τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανοῦργον
κατὰ τὸ φανερόν ὧδ' ἀναιδῶς 525
οὐκ ἂν φόμην ἐν ἡμῖν
οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἂν.

ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη·
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 παντί που χρὴ
 μὴ δάκῃ ῥήτωρ ἀθρεῖν.

530

ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν

οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΤ. Α. οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγραυλον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρο-
 νεῖτε,

ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθαί
 ἄλλο,

ταύτην ἐῷσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβριζέειν
 ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἐστίν· εἰ δὲ μὴ,
 ἡμεῖς

536

αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια τέφραν ποθὲν λαβοῦσά
 ταύτης ἀποφιλάσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδάχθῃ
 γυνὴ γυναικας οὐσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗ. μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γὰρ οὐ-
 σης

540

παρρησίας κάξον λέγειν ὅσαι πάρεσμεν ἄσται,
 εἴτ' εἶπον ἀγέγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
 ὑμῶν;

ΓΤ. Α. οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
 ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
 δρακεν

545

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πονηρὰ
 ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν Φαίδρας τε· Πηνελ-
 λόπην δὲ

οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σῶφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝΗ. ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἰποις

τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξ-
απάσας. 550

ΓΥ. Α. ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἳ εἴρηκεν ἡ πανοῦργος
ἡμᾶς ἀπάσας αὐτίς αὖ. ΜΝΗ. καὶ νῆ Δί' οὐ-
δέπω γε

εἴρηχ' ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;
ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν ἔτ' ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχεας
ἅπαντα.

ΜΝΗ. μὰ Δί' οὐδέ πω τὴν μυριοστὴν μοῖραν ὧν ποι-
οῦμεν. 555

ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὄρᾱς, ὡς στελεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σιφωνίζομεν τὸν οἶνον. ΓΥ. Α. ἐπιτριβείης.

ΜΝΗ. ὥς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδούσαι,

ἔπειτα τὴν γαλῆν φαμέν ΓΥ. Α. τάλαιν' ἐγώ,
φλυαρεῖς.

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδη-
σεν, 560

οὐκ εἶπον· οὐδ' ὡς φαρμάκοις ἑτέρα τὸν ἄνδρ'
ἔμνηεν,

οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατώρυξέν ποτ' ΓΥ. Α. ἐξό-
λοιο.

ΜΝΗ. ἄχαρνικὴ τὸν πατέρα. ΓΥ. Α. ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ'
ἀκούειν;

ΜΝΗ. οὐδ' ὡς σὺ τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν εἶτα σαυτῇ
τουῖθ' ὑπεβάλον, τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρῆκας
αὐτῇ. 565

ΓΥ. Α. οὗτοι μα τὼ θεῶ σὺ καταπροῖξαι λέγουσα ταυτὶ,
ὅλλ' ἐκποικῶ σου τὰς ποκάδας. ΜΝΗ. οὐ δὲ μὰ
Δία σύ γ' ἄψει.

ΓΥ. Α. καὶ μὴν ἰδού. ΜΝΗ. καὶ μὴν ἰδού. ΓΥ. Α. λαβὲ
θοῖμάτιον, Φιλίστη.

MNH. πρόσθες μόνον, κἀγὼ σε νῆ τὴν Ἀρτεμιν ΓΥ. Α. ἢ
δράσεις;

MNH. τὸν σησαμοῦνθ' ὅν κατέφαγες, τοῦτον χεσέτω
ποιήσω. 570

XOP. παύσασθε λοιδορούμεναι· καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι
σιγαῖθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λίξει.

ΚΛΕΙ. φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦμοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἰμ' ὑμῶν ἐπίδηλος ταῖς γνάθους. 575
γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν αἰεὶ.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῦτ' ἀγγελῶν θ' ὑμῶν, ἵνα
σκοπῆτε καὶ τηρῆτε μὴ καὶ προσπέσῃ 580
ὑμῶν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

XOP. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.

ΚΛΕΙ. Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον. 585

XOP. πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνοος γνώμης χάριν;

ΚΛΕΙ. ἵν' ἅττα βουλευόισθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατάσκοπος.

XOP. καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὧν ἀνῆρ;

ΚΛΕΙ. ἄφρευσεν αὐτὸν ἀπέτιλ' Εὐριπίδης 590
καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασεν.

MNH. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνῆρ
ἡλίθιος ὅστις τιλλόμενος ἠνείχετο;
οὐκ οἶομαι ᾧ γῶγ', ὃ πολυτιμῆτω θεῷ.

ΚΛΕΙ. ληρεῖς· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, 595
εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότεων.

XOP. τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται,
ἄλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρῆν,

ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα καὶ ζητεῖν ὅπου
 λέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος. 600
 καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὥς ἂν τὴν χάριν
 ταύτην τε καὶ κείνην ἔχῃς, ὃ πρόξενε.

ΚΛΕΙ. φέρ' ἰδῶ· τίς ἢ πρώτη σύ; ΜΝΗ. ποῦ τις τρέ-
 ψεται;

ΚΛΕΙ. ζητητέα γάρ ἐστε. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ.
 ΓΥ. Α. ἐμ' ἥτις εἴμ' ἥρου; Κλεωνύμου γυνή. 605

ΚΛΕΙ. γιννώσκεις' ὑμεῖς ἥτις ἐσθ' ἡδὲ γυνή;
 ΧΟΡ. γιννώσκομεν δῆτ'. ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.

ΚΛΕΙ. ἡδὲ δὲ δὴ τίς ἐστὶν ἢ τὸ παιδίον
 ἔχουσα; ΓΥ. Α. τιτθὴ νῆ Δί' ἐμή. ΜΝΗ. διοί-
 χομαι.

ΚΛΕΙ. αὕτη σὺ ποῦ στρέφει; μέν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;
 ΜΝΗ. ξασον οὐρῇσαι μ'. ΚΛΕΙ. ἀναίσχυντός τις εἶ. 611
 σὺ δ' οὖν ποιεῖ τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡ. ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα·
 μόνην γὰρ αὐτήν, ὧνεο, οὐ γιννώσκομεν.

ΚΛΕΙ. πολὺν γε χρόνον οὐρεῖς σύ. ΜΝΗ. νῆ Δί', ὦ
 μέλε· 615

στραγγουριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙ. τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὥς ἐμέ;

ΜΝΗ. τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν; ΚΛΕΙ. εἰπέ μοι,
 τίς ἐστ' ἀνὴρ σοι; ΜΝΗ. τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυν-
 θάρει;

τὸν δεῖνα γιννώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620

ΚΛΕΙ. τὸν δεῖνα; ποῖον; ΜΝΗ. ἐσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε
 τὸν δεῖνα τὸν τοῦ δεῖνα ΚΛΕΙ. ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον; ΜΝΗ. νῆ Δία,
 ὅς' ἔτη γε. ΚΛΕΙ. καὶ τίς σοῦστί συσκηνήτρια;

ΜΝΗ. ἢ δεῖν' ἐμοιγ'. οἴμοι τάλας. ΚΛΕΙ. οὐδὲν λέ-
 γεις. 625

- ΓΥ. Α. ἄπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανισθὲν ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
ἵνα μὴ πακούσης ὦν ἀνὴρ. σὺ δ' εἶπέ μοι
ὅτι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
- ΜΝΗ. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν. 630
- ΓΥ. Α. τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; ΜΝΗ. προῦπίνομεν.
- ΓΥ. Α. ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δ' ἦν τρίτον;
ΜΝΗ. σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.
- ΓΥ. Α. οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἐλθέ, δεῦρ', ὦ Κλείσθενες·
ὅδ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. ΚΛΕΙ. τί οὖν ποιῶ; 635
- ΓΥ. Α. ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὕγιες γὰρ λέγει.
- ΜΝΗ. κἄπειτ' ἀποδύσεται ἑννέα παίδων μητέρα;
ΚΛΕΙ. χάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὠναίσχυντε σύ.
- ΓΥ. Α. ὥς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καὶ νῆ Δία τιτθούς γ' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. 640
- ΜΝΗ. στεριφὴ γὰρ εἰμι κοῦκ ἐκίνησα πώποτε.
- ΓΥ. Α. νῦν· τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἑννέα.
- ΚΛΕΙ. ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πῆος ὠθεῖς κάτω;
- ΓΥ. Α. τοδὶ διέκλυψε καὶ μάλ' εὐχρῶν, ὦ τάλαν.
- ΚΛΕΙ. καὶ ποῦ ὅστιν; ΓΥ. Α. αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴ-
χεται. 645
- ΚΛΕΙ. οὐκ ἐνγεταιυθί. ΓΥ. Α. μᾶλλον δεῦρ' ἦκει πάλιν.
- ΚΛΕΙ. ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ὦν θρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πῆος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
- ΓΥ. Α. ὦ μισαρός οὗτος· ταυτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. ΜΝΗ. κακοδαίμων ἐγώ, 650
εἰς οἷ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
- ΓΥ. Α. ἄγε δὴ τί δρῶμεν; ΚΛΕΙ. τουτοῦν φυλάττετε
καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχθήσεται·
ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς πρῶτανεσιν ἀγγελῶ.
- ΧΟΡ. ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἰαφαμέ-
νας χορή 655

ἐυξωσαμένας εὖ κἀνδρείως τῶν θ' ἱματίων ἀπο-
δύσας

ζητεῖν, εἴ που κάλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ πε-
ριθρεῖται

τὴν πύκνα πᾶσαν καὶ τὰς σκηναῖς καὶ τὰς διόδους
διαθρήσαι.

εἶα δὴ πρῶτιστα μὲν χρὴ κοῦφον ἐξορμαῖν πόδα,
καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ 660
μὴ βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
ἀλλὰ τὴν πρῶτην τρέχειν χρὴ σ' ὥς τάχιστ' ἥδη
κύκλω.

εἰά νυν ἵχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ'
εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λέληθεν ὦν.
πανταχῇ δὴ ῥῖψον ὄμμα, 665

καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.
ἦν γάρ με λάθῃ δράσας ἀνόσια,
δῶσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
τοῖς ἄλλοις ἔσται ἅπασιν
παράδειγμ' ὕβρεως ἀδίκων τ' ἔργων, 670
ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναί τε θεοὺς φανεροῶς,
δεῖξει τ' ἥδη
πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
δικαίως τ' ἐφέποντας 675
ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους ποιεῖν
ὅτι καλῶς ἔχει.

κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ὅσια δρῶν,
μανίαις φλέγων, 680
λύσση παράκοπος,
εἴ τι δρῶν, πᾶσιν ἐμφανὲς ὁρᾶν
ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς
ἀποτίνεται,

685

παραχορῆμά τε τίνεται.

ἀλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντ' ὡς διεσκέφθαι καλῶς.
οὐχ ὁρῶμεν γοῦν ἔτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

ΓΥ. Α. ἅ ποί σὺ φεύγεις; οὗτος οὗτος, οὐ μενεῖς;

τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον.

690

ἐξαρκάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιτθίου.

MNH. κέκραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμίεις,
ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'· ἀλλ' ἐνθάδ' ἐπὶ τῶν μηρίων

πληγὴν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας

καθαίματάσσει βωμόν. ΓΥ. Α. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

695

γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν

στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου

τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

XOP. ἔα ἔα.

ὦ πότνιαι Μοῖραι, τί τόδε δέρομαι

700

νεοχμὸν αὖ τέρας;

ὥς ἅπαντ' ἄρ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀναισχυντίας.

οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλοι, τόδε.

MNH. οἷον ὑμῶν ἐξαράξει τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.

XOP. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστὶ καὶ περαι-

τέρω;

705

ΓΥ. Α. δεινὰ δῆτ', ὅστις γ' ἔχει μου ἔαρπάσας τὸ παιδίον.

XOP. τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε

τοιαῦτα ποιῶν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

MNH. κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὖν ἤκεις ὅθεν ἤκεις

710

φραύλως, ἀποδράς τ' οὐ λέξεις

οἷον δράσας διέδυσ ἔργον,

λήψει δὲ κακόν.

MNH. τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.

ΧΟΡ. τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκοις ἔργοις; 715

ΜΝΗ. μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.

ΧΟΡ. ἀλλ' οὐ μὰ τὸ θεὸν τάχ' οὐ
χαίρων ἴσως ἐνυβριεῖς,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720

ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἀνταμει-
ψόμεσθ' ἄ σ', ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.

τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ'
ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
ἐπέχει τις τύχη. 725

ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρῆν σ', ἐκφέρειν τε τῶν
ξύλων,

καὶ καταλθεῖν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον
τάχος.

ΓΥ. Α. ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία,
κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗ. ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυνθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα. 730

τουτὶ τί ἐστίν; ἄσκηδες ἐγένεθ' ἡ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.

ὦ θερμοτάται γυναικες, ὦ ποτίσται, 735

κἀκ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν,
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ κρόκη.

ΓΥ. Α. παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

ΜΝΗ. παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοδί.
τουτὶ τεκεῖν φῆς; ΓΥ. Α. καὶ δέκα μῆνας αὐτ'
ἐγὼ 740

ἤνεγκον. ΜΝΗ. ἤνεγκας σύ; ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀρ-
τεμιν.

MNH. τρικότυλον, ἢ πῶς; εἶπέ μοι. ΓΓ. Α. τί μ' εἰς-
γάσω;

ἀπέδυσας ὠναίσχυντέ μου τὸ παιδίον,
τυννοῦτον ὄν. MNH. τυννοῦτο; ΓΓ. Α. μικρὸν
νῆ Δία. 745

MNH. πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χάς ἢ τέτταρας;

ΓΓ. Α. σχεδὸν τοσοῦτον ᾧσον ἐκ Διονυσίου.

ἀλλ' ἀπόδος αὐτό. MNH. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.

ΓΓ. Α. ἐμπρήσομεν τοίνυν σε. MNH. πάνυ γ' ἐμπίμ-
πρατε.

αὕτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα. 750

ΓΓ. Α. μὴ δῆθ', ἱκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ τι χορήξεις ποίει
ὑπὲρ γε τούτου. MNH. φιλότεκνός τις εἰ φύσει.

ἀλλ' οὐδὲν ἦτιον ἢδ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΓ. Α. οἶμοι, τέκνον. δός μοι σφαγῖον, Μανία,
ἵν' οὖν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦμοῦ λάβω. 755

MNH. ὕπεχ' αὐτό, χαριουῖμαι γὰρ ἐν γε τοῦτό σοι.

ΓΓ. Α. κακῶς ἀπόλοι'· ὥς φθονερός εἰ καὶ δυσμενής.

ΓΓ. Γ. τουτὶ τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.

ΓΓ. Α. τί τῆς ἱερείας γίγνεται; MNH. τουτί· λαβέ.

ΓΓ. Γ. ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε; 760

τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου ἐξηρήσατο;

ΓΓ. Α. ὁ πανοῦργος οὗτος. ἀλλ' ἐπειδὴ περ πάρει,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα λαβοῦσα Κλεισθένη
τοῖσιν πρυτάνεσιν ἀπεποιήχ' οὗτος φράσω.

MNH. ἄγε δὴ τίς ἐστὶ μηχανὴ σωτηρίας; 765

τίς πείρα, τίς ἐπίνοι'; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος

κάμ' ἐσκυλλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα

οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' οὖν ἂν ἄγγελον

πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον

ἐκ τοῦ Παλαμήδους· ὥς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας 770

ρίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεσιν αἱ πλάται.

πόθεν οὖν γένοιunt' ἂν ἀθλίῳ πλάται; πόθεν;
 τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
 γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα κάκειν' ἦν ξύλον. 775

ὦ χεῖρες ἐμαί,
 ἐγχειρεῖν [χρῆ] ἔργῳ πορίμῳ.
 ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
 δέξασθε σμίλης ὀλκούς,
 κήρυκας ἐμῶν μόχθων· οἶμοι, 780
 τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν·
 χώρει, χώρει· ποίαν αὖλακα;
 βάσκειτ', ἐπείγετε πάσας καθ' ὁδούς,
 κείνα, ταῦτα· ταχέως χρῆ.

ΧΟΡ. ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς αὐτάς εὖ λέξωμεν παραβᾶσαι.
 καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ'
 ἀγορεύει, 786

ὥς πᾶν ἔσμεν κακὸν ἀνδρώποις καὶ ἡμῶν ἔστιν
 ἅπαντα,

ἔριδες, νείκη, στάσις ἀργαλέα, λύπη, πόλεμος.
 φέρε δὴ νυν,

εἰ κακὸν ἔσμεν, τί γαμεῖθ' ἡμᾶς, εἶπερ ἀληθῶς
 κακὸν ἔσμεν,

ἀπαγορεύετε μὴτ' ἐξελθεῖν μὴτ' ἐκκύψασαν ἁλῶ-
 ναι, 790

ἀλλ' οὕτως πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε
 φυλάττειν;

κἂν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποί, καὶ εὗρητ' αὐτὸ
 θύρασιν,

μανίας μάλνεσθ', οὓς χρῆν σπένδειν καὶ χαίρειν,
 εἶπερ ἀληθῶς

ἔνδοθεν εὔρετε φρουδὸν τὸ κακὸν καὶ μὴ κατε-
 λαμβάνετ' ἔνδον.

κἂν καταδαρθῶμεν ἐν ἄλλοτρίων παῖξουσai καὶ
 κοπιῶσαι, 795
 πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ περὶ τὰς κλῖνας πε-
 ρινοστῶν.
 κἂν ἐκ θυρίδος παρακύνπτωμεν, τὸ κακὸν ζητεῖτε
 θεᾶσθαι.
 κἂν αἰσχυνθεῖς ἄναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς
 ἐπιθυμεῖ
 αὐθις τὸ κακὸν παρακύνψαν ἰδεῖν. οὕτως ἡμεῖς
 ἐπιδήλως
 ὑμῶν ἐσμέν πολὺ βελτίους· βάσανος δὲ πάρεστιν
 ἰδέσθαι. 800
 βάσανον δῶμεν, πότεροι χεῖρους. ἡμεῖς μὲν γάρ
 φαμεν ὑμᾶς,
 ὑμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ κἀντιτιθῶμεν πρὸς
 ἕκαστον,
 παραβάλλουσai τῆς τε γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς τοῦ-
 νομ' ἑκάστου.
 Ναυσιμάχης μὲν γ' ἦττων ἐστὶν Χαρμῆνος· δῆλα
 δὲ τᾶργα.
 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δῆπου
 Σαλαβακχοῦς. 805
 πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκεί-
 νην τὴν Μαραθῶνι,
 καὶ Στρατονίκην ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πο-
 λεμίζειν.
 ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτὴς ἐστὶν
 ἀμείνων,
 παραδοὺς ἑτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό
 γε φήσεις.
 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ'
 εἶναι. 810

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ξεύγει κατὰ πεντήκοντα
τάλαντα

ἔς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'
ὑφέληται,

φορμὸν πυρῶν τ' ἀνδρὸς κλέψας' αὐθήμερον αὐτ'
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας.

815

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον καὶ λωποδύτας

καὶ βωμολόχους κ' ἀνδραποδιστάς.

καὶ μὴν δήπου καὶ τὰ πατρῶά γε
χείρους ἡμῶν εἶδιν σῶζειν.

820

ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ὁ κανὼν, οἱ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάδειον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

825

ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγῃ,
πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων·
ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρριπται τὸ σκιάδειον.

829

πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.

χορὴν γάρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ
πόλει,

ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκί-
ροισι

ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἡγομεν·

835

ἦν δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

ὑστέραν αὐτὴν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρ-
μένην,

τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὡς πόλις
τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην 840
λευκὰ καὶ κόμας καθεῖσαν πλησίον τῆς Λαμάχου,
καὶ δανείζειν χρήμαθ', ἢ χρῆν, ἣν δανείσειεν τινί
καὶ τόκον πράττειτο, διδόναι μηδέν' ἀνθρώπων
τόκον,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίαν τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί-
αξία γοῦν εἶ τόκον, τεκοῦσα τοιοῦτον τόκον. 845

MNH. ἰλλὸς γεγέννημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέπω.
τί δ' ἦτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δ' ἦτ' ἂν αὐτὸν προσαγαροίμην δράματι;
ἐγὼ δ' αὖ τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι. 850
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥ. Γ. τί αὖ σὺ κικανᾶς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν πρυτάνεων τις φανῇ.

MNH. (ὡς Ἑλένη.) Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ἦσαν,
ὃς ἀντὶ δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον 855
λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.

ΓΥ. Γ. παροῦργος εἶ νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

MNH. ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως. ΓΥ. Γ. σοὶ γ',
ὦλεθρε, 860

πατὴρ ἐκείνός ἐστι; Φρυνώνδας μὲν οὖν.

MNH. Ἑλένη δ' ἐκλήθη. ΓΥ. Γ. αὐτὴς αὖ γίγναι γυνή,
πρὶν τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MNH. ψυχὰς δὲ πολλὰς δι' ἑμ' ἐπὶ Σκαμανδρδαίᾳ
ῥοαῖσιν ἔθανον. ΓΥ. Γ. ὥφελες δὲ καὶ σύ γε. 865

MNH. καὶ γὰρ μὲν ἐνθάδ' εἰμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις

οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.

τί οὖν ἔτι ξῶ; ΓΤ. Γ. τῶν κοράκων πονηρίᾳ;

MNH. ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ΕΤΡ. (ὡς Μενέλαος.) τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμαίων ἔχει
κράτος,

ὅστις ξένους δέξαιτο ποντίῳ σάλῳ
κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MNH. Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα. ΕΤΡ. ποίου Πρω-
τέως;

ΓΤ. Γ. ὃ τρισκακὸδαιμον, ψεύδεται νῆ τῷ θεῷ, 875
ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

ΕΤΡ. ποίαν δὲ χώραν εἰσεκέλευμεν σκάφει;

MNH. Αἴγυπτον. ΕΤΡ. ὃ δύστηνος, οἱ πεπλώκαμεν.

ΓΤ. Γ. πείθει τι τούτῳ τῷ κακῷ ἀπολουμένῳ
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880

ΕΤΡ. αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἐνδον ἐστ', ἢ ξῶπιος;

ΓΤ. Γ. οὐκ ἐστ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἐτ', ὢ ξένη,
ὅστις γ' ἀκούσας ὅτι τέθνηκε Πρωτέας
ἐπαιτ' ἐρωτᾶς, ἐνδον ἐστ', ἢ ξῶπιος.

ΕΤΡ. αἰαῖ, τέθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885

MNH. τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΤ. Γ. κακῷς ἄρ' ἐξόλοιο κάξολεῖ γ' ἔτι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΤΡ. τί δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας
φάρει καλυπτὸς, ὢ ξένη; MNH. βιάζομαι 890
γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.

ΓΤ. Γ. τί, ὢ κακὸδαιμον, ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὢ ξένη,
ὡς τὰς γυναῖκας ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσίου.

MNH. βᾶύξε, τοῦμὸν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895

ΕΤΡ. ξένη, τίς ἢ γραῦς ἢ κακορροθοῦσά σε;

MNH. αὐτὴ Θεονόη Πρωτίως. ΓΥ. Γ. μὰ τῷ θεῷ,
εἰ μὴ Κρίτυλλὰ γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
σὺ δ' εἰ πανοῦργος. MNH. ὁπόσα τοι βούλει, λέγε·
οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ,
προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.

ΕΤΡ. γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.

MNH. αἰσχύνομαι σε τὰς γνώθους ὑβρισμένη.

ETP. τουτὲ τί ἔστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

ὡς οἱ, τίς ὅψιν εἰσὶν οὐδ'; τίς εἰ, γύναι;

MNH. σὺ δ' εἰ τις; αὐτὸς γὰρ σὲ καὶ ἔχει λόγος.

ΕΡΡ. Ἑλληνὺς εἶ τις ἢ 'πιχωρία γυνή;

MNH. Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.

ΕΥΡ. Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστα εἶδον, γύναι.

MNH. ἐγὼ δὲ Μενελάω γέ σ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΡΡ. ἔγνωσ ἄρ' ὁρθῶς ἄνδρα δυστυχέστατον.

MNH. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χεῖρας,
λαβέ με, λαβέ με, πόσι· περίβαλε δὴ χεῖρας.
φέρε, σὲ κύσω. ἅπαγέ μ' ἅπαγ' ἅπαγ' ἅπαγέ με ^{91δ}
λαβὼν ταχὺ πάνυ. ΓΥ. Γ. κλαύσετ' ἄρα νῆ τῷ θεῷ
ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.

ΕΤΡ. σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμέ,
τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτῃν ἄγειν;

ΓΥ.Γ. οἴμ' ὥς πανοῦργος καὐτὸς εἶναι μοι δοκεῖς
καὶ τοῦθ' ἐτις ξύμβουλος. οὐκ ἐτὸς πάλαι
ἤγρυπτιάζετ', ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
προσέροχεται γὰρ ὁ πρῦτανις καὶ τοξότης.

ΕΥΡ. τουτὶ πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.

MNH. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων τί δρω; *ETP.* μέν' ἤσυχος
οὐ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτε, ἦνπερ ἐμπνέω, 926
ἦν μὴ προλίπωσ' αἱ μυρίαί με μηχαναί.

ΓΥ.Γ. αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥ. ὅδ' ἐσθ' ὁ πανούργος ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης.

οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων, 930
 ὡ τοξότ', ἐν τῇ σανίδι, κᾶπειτ' ἐνθαδὶ
 στήσας φύλαττε καὶ προσιέναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
 παί', ἣν προσίη τις. ΓΥ. Γ. νῆ Δί', ὥς νῦν δὴ γ'
 ἀνῆρ

ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτόν ἰστιορράφος. 935

MNH. ὦ πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦν περ φιλεῖς
 κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 χάρισαι βραχύ τι μοι, καί περ ἀποθανουμένῳ.

ΠΡΥ. τί σοι χαρίζομαι; MNH. γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940
 ἵνα μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μέτραις γέρων ἀνῆρ
 γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐστιῶν.

ΠΡΥ. ἔχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παριούσι δῆλος ᾖς πανοῦργος ὢν.

MNH. λαπαπαιάξ· ὦ κροκώθ', οἷ' εἰργασαί· 945
 κοῦκ ἔστιν ἔτ' ἐλπίς οὐδ' ἐμὴ σωτηρίας.

ΧΟΡ. ἄγε νυν ἡμεῖς παίσωμεν ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιξίν,

ὅταν ὄργια σεμνὰ θεῶν ἱερῶς ὥραις ἀνέχωμεν,
 ἅπερ καὶ

Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
 πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν 950

ἔς τὰς ὥρας ξυρπευχόμενος
 τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.

ὄρμα, χάρει

κοῦφα ποσίν, ἄγ', ἐς κύκλον,

χειρὶ σύναπτε χεῖρα,

ῥυθμὸν χορείας ὕπαγε πᾶσα· βαῖνε 955

καρπαλίμοιν ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δὲ

πανταχῇ κυκλοῦσαν ὄμμα χρὴ χοροῦ κατὰστασιν.
ἅμα δὲ καὶ

γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960

μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν

ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὀρθῶς
φρονεῖ. 965

ἀλλὰ χρὴ

ὥσπερ ἔργον αὖ τι καινὸν

πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυνᾷ στήσαι βάσιν.

πρόβαινε ποδὶ τὸν Εὐλύραν

μέλπουσα καὶ τὴν τοξοφόρον 970

Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνὴν.

χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,

ὅπαζε δὲ νίκην.

Ἦσαν τε τὴν τελείαν

μέλψωμεν ὥσπερ εἰκός,

ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ 975

κληῖδας γάμου φυλάττει.

Ἐρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι

καὶ Πᾶνα καὶ Νύμφας φίλας

ἐπιγελάσαι προθύμως

ταῖς ἡμετέραισι 980

χαρέντα χορείαις.

ἔξαιρε δὲ προθύμως

διπλὴν χάριν χορείας. 982

παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷάπερ νόμος·

νηστεύομεν δὲ πάντως.

ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεφ' εὐρύθμῳ ποδί, 985

959—961. = 962—965. = 966—968.

969—976. = 977—984.

τόρευε πᾶσαν ᾠδήν·
 ἡγοῦ δέ γ' ᾧδ' αὐτὸς
 σὺ κισσοφόρε Βάκχει
 δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κώμοις
 σὲ φιλοχόροισι μέλπω
 Εὔιον, ᾧ Διόνυσε,
 Βρόμιε καὶ Σεμέλας παῖ,
 χοροῖς τερπόμενος
 κατ' ὄρεα Νυμφᾶν ἐρατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὔιον Εὔιον, εὐοῖ
 * * ἀναχορεύων.

990

ἄμφι δὲ σοὶ κτυπεῖται
 Κιθαιρωνίος ἡχώ,
 μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκηα καὶ νάπαι
 πετρώδεις βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

995

1000

ΤΟΞ. ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

MNH. ᾧ τοξόθ', ἱκετεύω σε. ΤΟΞ. μή μ' ἱκετεύσι σύ.

MNH. χάλασον τὸν ἥλον. ΤΟΞ. ἀλλὰ ταῦτα δράσ' ἐγώ.

MNH. οἶμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε.

ΤΟΞ. ἔτι μᾶλλο βουλῆς; MNH. ἀτταταῖ ἰατταταῖ. 1005

κακῶς ἀπόλοιο. ΤΟΞ. σῖγα, κακοδαίμων γέρον.

πέρ' ἐγὼ ἔξινίγκι πορμός, ἵνα πυλάξι σοι.

MNH. ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλανκ' Εὐριπίδου.

ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.

ἄνῃρ ἔοικεν οὐ προδώσειν, ἀλλὰ μοι

1010

σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν,

ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν· πάντως δέ μοι

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν τοῦτ' ἔσθ' ὅτι

ἦξει με σῶσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

φίλοι παρθένοι, φίλοι,

1015

πῶς ἂν ἀπέλθοιμι καὶ
 τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 κλύεις ὦ πρὸς Αἰδοῦς
 σὲ τὰν ἐν ἄντροις;
 κατάνενσον, ἕασον ὥς
 1020 τὴν γυναικά μ' ἐλθεῖν.
 ἄνοικτος ὅς μ' ἔδησε τὸν
 πολυπονώτατον βροτῶν.
 μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
 σαπράν, ἀπωλόμην ὅμως.
 1025 ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 πάλαι ἐφρέσθηκ', ὀλοὸν ἄφιλ' ὅς
 ἔμ' ἐκρέμασε κόραξι δεῖπνον.
 ὄρας; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'
 ὑφ' ἡλίκων νεανίδων
 1030 ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ',
 ἀλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη
 κήτει βορὰ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
 γαμηλίῳ μὲν οὐ ξύν
 1035 παιῶνι, δεσμίῳ δέ,
 γοᾷσθ' ἐμ', ὦ γυναικες, ὥς
 μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
 ὦ τάλας ἐγώ, τάλας,
 ἀπὸ δὲ συγγόνων ἄλλ' ἄνομα
 1040 πάθ' εἰς, φῶτα λιτομένα,
 παλυδάκρυτον Ἄϊδα γόον φλέγουσαν,
 αἰαῖ, αἰαῖ,
 ὅς ἐμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,
 ὅς ἐμὲ κροκόεν τόδ' ἐνέδυσεν.
 1045 ἐπὶ δὲ τοῖσδ' ἐς τόδ' ἀνέπεμψεν
 ἱερὸν, ἔνθα γυναικες.
 ἰὼ [μοι] μολρας ἄτεγκτε δαίμων.

ὦ κατάρατος ἐγὼ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται
 πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;
 εἶθε με πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ
 τὸν βάρβαρον ἐξολέσειεν.

1050

οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων φλόγα λεύσσειν
 ἐστὶν ἐμοὶ φίλον, ὥς ἐκρεμάσθην
 λαιμότμητ' ἄχῃ, δαιμονῶν αἰόλαν
 νέκυσιν ἐπὶ πορείαν.

1055

ETP. (ὥς Ἥχώ.) χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφία,
 ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

MNH. (ὥς Ἀνδρομέδα.) σὺ δ' εἰ τίς, ἥτις τοῦμὸν ᾤκτει-
 ρας πάθος;

ETP. Ἥχώ, λόγων ἀντιπῶδος ἐπικοκκάστρια,
 ἥπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ
 Εὐριπίδῃ καυτὴ ξυνηγωνιζόμην.

1060

ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ στυγερῆς χρῆ ποιεῖν,
 κλαίειν ἐλεεινῶς. MNH. σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον.

ETP. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

MNH. ὦ Νύξ ἱερά,

1065

ὥς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
 ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'
 αἰθέρος ἱερᾶς,
 τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ETP. δι' Ὀλύμπου.

MNH. τί ποτ' Ἀνδρομέδα περίαλλα κακῶν
 μέρος ἐξέλαχον; ETP. μέρος ἐξέλαχον;

1070

MNH. θανάτου τλήμων. ETP. θανάτου τλήμων.

MNH. ἀπολείς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ETP. στωμυλλομένη.

MNH. νή Δί' ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας
 λίαν. ETP. λίαν.

1075

MNH. ὦ γάθ', ἔασόν με μονωδῆσαι,

- καὶ χαριεῖ μοι. παῦσαι. ETP. παῦσαι.
 MNH. βάλλ' ἐς κόρυκας. ETP. βάλλ' ἐς κόρυκας.
 MNH. τί κακόν; ETP. τί κακόν; MNH. ληρεῖς; ETP.
 ληρεῖς. 1080
 MNH. οἴμωξ'. ETP. οἴμωξ'. MNH. ὀτότυξ'. ETP.
 ὀτότυξ'.
 TOΞ. οὔτος, σί λαλῖς; ETP. οὔτος, σί λαλῖς;
 TOΞ. πρυτάνεις καλέσω. ETP. πρυτάνεις καλέσω.
 TOΞ. σί κακόν; ETP. σί κακόν; 1085
 TOΞ. πῶτε τὸ πωνή; ETP. πῶτε τὸ πωνή;
 TOΞ. σὺ λαλῖς; ETP. σὺ λαλῖς; TOΞ. κλαύσει. ETP.
 κλαύσει.
 TOΞ. κακκάσκει μοι; ETP. κακκάσκει μοι;
 MNH. μὰ Αἰ' ἀλλὰ γυνή πλησίον αὕτη. 1090
 ETP. πλησίον αὕτη.
 TOΞ. ποῦ 'σθ' ἡ μιαρά; καὶ δὴ φεύγει.
 ποῖ ποῖ φεύγεις; ETP. ποῖ ποῖ φεύγεις;
 TOΞ. οὐ καιρήσεις. ETP. οὐ καιρήσεις.
 TOΞ. ἔτι γὰρ γρούξεις; ETP. ἔτι γὰρ γρούξεις; 1095
 TOΞ. λαβὲ τὴ μιαρά. ETP. λαβὲ τὴ μιαρά.
 TOΞ. λάλο καὶ κατάρατο γύναικο.
 ETP. (ὡς Περσεύς.) ὦ θεοί, τί ν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγ-
 μεθα
 ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσον γὰρ αἰθέρος
 τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημι' ὑπόπτερον, 1100
 Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνοσ
 κάρα κομίζων. TOΞ. τί λέγεις; τὴ Γοργὸς πέρι
 τὸ γραμματέο σὺ τὴ κεπαλή; ETP. τὴν Γοργόνοσ
 ἔγωγε φημί. TOΞ. Γοργό τοι κάρῳ λέγεις.
 ETP. ἔα· τί ν' ὄχθον τόνδ' ὀρῶ καὶ παρθένον 1105
 θεαῖς ὁμοίαν ναῦν ὅπως ὠρμισμένην;
 MNH. ὦ ξένη, κατοίκετιρόν με τὴν παναθλίαν·

- λύσόν με δεσμών. ΤΟΞ. οὐκὰ μὴ λαλήσι σύ.
κατάρατο· τολμᾶς ἀποτανομένη λαλᾶς;
ΕΤΡ. ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σὲ κρεμαμένην ὄρων. 1110
ΤΟΞ. οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρων,
καὶ κλέπτο καὶ πανοῦργο. ΕΤΡ. ληραῖς, ὦ Σκύθα,
αὕτη γάρ ἐστιν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΤΟΞ. σκέψαι τὸ κύστο· μή τι μικτὸν παίνεται;
ΕΤΡ. φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἵν' ἄψωμαι κόρης· 1115
φέρε, Σκύθ'· ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
ἅπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
ταύτης ἔρωσ εἰληφεν. ΤΟΞ. οὐ ξηλώσι σέ·
ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιεστραμμένον,
οὐκ ἐπτόνησά σ' αὐτό, πυγίξεις ἄγων. 1120
ΕΤΡ. τί δ' οὐκ ἔῃς λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
πεσεῖν ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
ΤΟΞ. εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο,
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον. 1124
ΕΤΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. ΤΟΞ. μαστιγῶ σ' ἄρα.
ΕΤΡ. καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο. ΤΟΞ. τὸ κεπαλὴ σ' ἄρα
τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόφο τουτοῖ.
ΕΤΡ. αἰαῖ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφὰ 1130
μάτην ἀναλίσκοις ἂν, ἀλλ' ἄλλην τινα
τούτῳ πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟΞ. μιαρὸς ἀλώπηξ, οἶον ἐπιτήκιξέ μοι.
ΜΝΗ. μέμνησο Περσεῦ μ' ὥς καταλείπεις ἄθλιαν.
ΤΟΞ. ἔτι γὰρ σὺ τῇ μαστιγᾷ ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135
ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,
παρθένον, ἄξυνγα κούρην,
ἣ πόλιν ἡμετέραν ἔχει, 1140

καὶ κράτος φανερόν μόνῃ,
κληδοῦχος τε καλεῖται.

φάνηθ', ὡς τυράννους
στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός.

δῆμός τοι σε καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις
εἰρήνην φιλέορτον.

1145

ἦκετ' εὐφρονες, ἱλαοί,
πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·

οὐδὲν ἀνδράσιν οὐ θεμιτὸν εἰσορᾶν

1150

ὄργια σεμνὰ θεᾶν, ἵνα λαμπάσι φαίνεται ἄμ-
βροτον ὄψιν.

μόλετον, ἔλθετον, ἀντόμεθ', ὡς

1155

Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.

εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω

ἦλθετον, νῦν ἀφίκεσθον, ἵκετεύομεν, ἐνθάδ'
ἡμῖν.

ΕΤΡ. γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπουδᾶς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧτ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμὰ
κακὸν τὸ λοιπόν, ταῦτ' ἐπικηρυκεύομαι.

1160

ΧΟΡ. χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΤΡ. ὅδ' ἐστίν, οὖν τῇσανίδι, κηδεστῆς ἐμός.

1165

ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μὴ ποτε
κακῶς ἀκούσῃτ'· ἦν δὲ μὴ πεῖθησθέ μοι,
ἂ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡ. τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·

1170

τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον ἀντὸς πεῖθε σύ.

ΕΤΡ. (ὡς γραῦς.) ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὦλάφιον,
ἂ σοι

καθ' ὁδὸν ἔφραξον, ταῦτα μεμνησθαι ποιεῖν.

πρωτον μὲν οὖν δέλεθε κἀνακάλπασον.

σὺ δ', ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν. 1175

ΤΟΞ. τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;

ΕΤΡ. ἡ παῖς ἐμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.

ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞ. ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι· οὐ κωλύσ' ἐγώ.

ὡς ἐλαπρός, ὥσπερ ψύλλο κατὰ τὸ κώδιο. 1180

ΕΤΡ. φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδὶ

καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,

τὸ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω. ΤΟΞ. ναῖ· ναὶ

κάτησο, κάτησο, ναῖ· ναὶ, τυγάτριον.

οἴμ' ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185

ΕΤΡ. αὐλὲι σὺ θᾶπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞ. καλὸ γε τὸ πυγῇ. κλαῦσί γ', ἦν μὴ νδον μένης.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΤΡ. καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτιον· ὦρα στί νῦν

ἤδη βαδίζειν. ΤΟΞ. οὐκὶ πιλήσει πρωτὰ με; 1190

ΕΤΡ. πάνυ γε· φίλησον αὐτόν. ΤΟΞ. ὃ ὃ ὃ, παπαπαπαῖ,

ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.

τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ; ΕΤΡ. χαῖρε, τοξότα·

οὐ γὰρ γένοιτ' ἄν τοῦτο. ΤΟΞ. ναὶ ναὶ, γράδιον,

ἐμοὶ κάρισο σὺ τοῦτο. ΕΤΡ. δώσεις οὖν δραχ-

μήν; 1195

ΤΟΞ. ναὶ ναῖ· δῶ σοι. ΕΤΡ. τὰργύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞ. ἀλλ' οὐκ ἐκώδεν· ἀλλὰ τὸ συμβῆνεν λαβέ.

ΕΤΡ. ἐπειτα κομίζεις αὐτίς. ΤΟΞ. ἀκολουθεῖ, τέκνον.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γέραντο, γράδιο.

ὄνομα δὲ σοι τί ἐστίν; ΕΤΡ. Ἀρτεμισία. 1200

μέμνησο τοίνυν τοῦνομ'. ΤΟΞ. Ἀρταμουξία.

ΕΤΡ. Ἐρμῇ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότηρε, παιδάριον, τουτὶ λαβών·

ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

ὅταν λυθῇς τάχιστα, φεύξει, καὶ τενεῖς 1205
ὥς τὴν γυναικα καὶ τὰ παιδ' οἴκαδε.

MNH. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἣν ἄπαξ λυθῶ.

ΕΥΡ. λέλυσο. σὺν ἔργον, φεύγε; πρὶν τὸν τοξότην
ἤκοντα καταλαβεῖν. MNH. ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΤΟΞ. ὦ γράδι', ὥς καρίεντό σοι τὸ τυγάτριον, 1210
κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
οἴμ' ὥς ἀπόλωλο· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενί;
ὦ γράδι', ὦ γρά'. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιο.
Ἀρταμουξία.

διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὥς τάχιστα σύ·
ὁρτῶς δὲ συμβῆν' στί· καταβινῆσι γάρ. 1215
οἴμοι, τί δράσει; ποῦ τὸ γράδιο;
Ἀρταμουξία.

ΧΟΡ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ' φερει τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞ. καὶ ναῖμι. εἶδες αὐτό; ΧΟΡ. ταύτη γ' οἴχεται
αὐτὴ τ' ἐκείνη καὶ γέρον τις εἶπετο.

ΤΟΞ. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο; ΧΟΡ. φήμ' ἐγώ. 1220
ἔτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηνί.

ΤΟΞ. ὦ μιὰρὸ γράο· πότρεα τρέξι τὴν ὁδό;
Ἀρταμουξία.

ΧΟΡ. ὁρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηρὶ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞ. κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι· Ἀρταμουξία. 1225

ΧΟΡ. τρέχε νυν (τρέχε νυν) κατὰ τοὺς κόρακας ἐπου-
ρίσας.

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

ὥσθ' ὥρα δὴ 'στι βαδίζειν

οἴκαδ' ἐκάστη.

τῷ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν 1230

τούτων χάριν ἀνταποδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΝΕΚΡΟΣ.

ΧΑΡΩΝ.

ΠΑΡΑΧΟΡΗΓΗΜΑ ΒΑΤΡΑΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΩΝ.

ΑΙΑΚΟΣ.

ΘΕΡΑΠΛΑΙΝΑ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ.

(ΠΛΑΘΑΝΗ.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΩΝ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσος ἐστὶ μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόδον εἰς Αἶδον κατιών· ἔχει δὲ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον πρὸς τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἐκπληξιν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετασῇ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἣ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ὤχετο, καὶ ὀλίγα ἄλλα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾶται πρὸς τὸ προκειμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὃ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννευαυμαχῆναι τὴν περὶ Ἀργινοῦσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν λίμνην κύκλῳ παρεύεται. ὃ δὲ Διόνυσος ὄνο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ἔδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα δ' ἐν Αἶδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἷ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεί καὶ τὸν Ἰακχὸν ἄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὃ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταυτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μὲν τινος οὐκ ἀγελοῖως χειμάζονται, εἰτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφатταν παραχθέντες ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὃ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξιῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χιτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκαλον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Αἰδῷ βραβεῖον ἔχοντος τὸν τραγικὸν θρόνον, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούμεν ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως πρὸς αὐτὸν ἔχοντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Τὸ δὲ δράμα τῶν εὖ πάννυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Ἀθήναια. πρῶτος ἦν· Φρύνιχος δευτερος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθανυμάσθη τὸ δράμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παρὰ βασιν ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαιάρχος. οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνὴ, εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.

II.

Α Α Α Ω Σ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν πρὸς τοὺς κατοικομένους πορεύεται, λαβὼν τὸ δῆγμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὐφημος χορός. 5
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχῇ. Πλούτων δ' ἰδὼν ὥς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον. ὥς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγωδίας ἄγων, καὶ δὴ στεφανοῦνται γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην. 10

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πότῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷός τ' ὦν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς Αἶδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελευσάντος Εὐρουσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Αἶδον κατήει. ἐλθὼν δὲ κα πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντήν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὥς οὖν ἤκουσε παρ'

Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μετ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἀθήναι, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχελουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεώτας εἰς Ἀΐδου ἑπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινοῦσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζὴ δὲ περιγίρει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεριουῖται καὶ αὐτῷ Ξανθία συγγίνεται καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀφάμενος τῆς ὁδοῦ εὗρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ Ἀΐδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα καὶ ὅτου χάριν ἔχειν, εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἔν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἔν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἀριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τούτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνελέγκη πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου καὶ κρείττονος ἀναφώνεντος Αἰσχύλου Διόνυσος τούτον λαβὼν ἀνήλθε.

Τὸ δὲ δράμα τῶν τῷ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου ἀρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀιτιγένη. οὕτω δὲ ἱθανυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ περάβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὡς φησι Δικαίαρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητής, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηναίων ἀρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλούτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθοὺς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δράμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μεταωρολόισχου καὶ φυσικοῦ. [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφὼν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείλητο· ὡς οὖν τὸ δράμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἀρχοντος Ἀθηναίων ἀσυμφανῶς συνετάξατο, κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέ-

σχον καὶ ψευδοτύφου τὸ δράμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῶδιαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχου καὶ ὑποξύλου καὶ ἄφνου καὶ ἀτεχνότατα γράφοντας, τῷ μεμνηναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βέβηρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κριαιότερα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων, ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὀμήρῳ τις ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκιῳ, ἢ πλὴν εἰπεῖν, Εὐρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρήσι δὲ καὶ Μοῦσαις Θάμυρις ἁμαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφρις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεράνοις δῆθεν ἀνταστράπτοντες, κατὰ τοιοῦτον παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν [ἐξομοιούμενον δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι δόλην βατράχων βῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δράμα. Διασκευὴ δὲ καὶ ἑκθεσις τοιαύδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφυριῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Αἰωνυσταῖς μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητὴν. ὅθεν καὶ βουλευθεὶς κατιέναι εἰς ἄδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκείθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς καθόροις καὶ λεοντῇ καὶ ῥόπαλον ἔχων τρώπῳ τοῦ Ἡρακλέους μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχοιόμενον, τοῖς ὅμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημιοδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἀργούς, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδὸς τὰς εἰς ἄδου χρήζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ἄδου πρὶν κατελθόντος ἐπ' ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος, παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρηξεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν Ἥμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχερουσίαν αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὄβολοις περαιεῖται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ' ἀνδ' ὢν τῇ περὶ Ἀργινοῦσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς περὶ τὴν Ἥμνην κύκλῳ περιπορευεῖται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τούτον λοβῶν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην αὐτίς ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Ι.

- ΞΑΝ.** Εἰπω τι τῶν εἰωθότων, ὧ δέσποτα,
 ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
- ΔΙΟ.** νῆ τὸν Δί' ὅ τι βούλει γε, πλὴν πιέξομαι,
 τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάννυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
- ΞΑΝ.** μῆδ' ἕτερον ἀστεϊόν τι; **ΔΙΟ.** πλὴν γ', ὥς θλίβο-
 μαι. 5
- ΞΑΝ.** τί δαί; τὸ πάννυ γέλοιον εἰπω; **ΔΙΟ.** νῆ Δία
 θαρρῶν γε· μόνον ἐκεῖν' ὅπως μὴ ῥεῖς, **ΞΑΝ.**
 τὸ τί;
- ΔΙΟ.** μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον ὅτι χεζητιᾶς.
- ΞΑΝ.** μῆδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαντῷ φέρων,
 εἰ μὴ καθαιρήσει τις, ἀποπαρδήσομαι; 10
- ΔΙΟ.** μὴ δῆθ' ἰκετεύω, πλὴν γ' ὅταν μέλλω ἕμεῖν.
- ΞΑΝ.** τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκευή φέρειν
 εἴπερ ποιήσω μῆδ' ἔνπερ Φρύνιχος
 εἴωθε ποιεῖν; καὶ Δύκεις κάμειψίας
 σκευή φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ. 15
- ΔΙΟ.** μὴ νυν ποιήσης· ὥς ἐγὼ θεώμενος,
 ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
 πλεῖν ἢ ὑλιαντῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
- ΞΑΝ.** ὧ τρισκακοδαίμων ἄρ' ὁ τράχηλος οὐτοσί·
 ὅτι θλίβεται μέν, τὸ δὲ γέλοιον οὐκ ἐρεῖ. 20
- ΔΙΟ.** εἴτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλή τρυφή,
 ὅτ' ἐγὼ μὲν ὦν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
 αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὄχῳ,

ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο μὴδ' ἄχθος φέροι;

ΞΑΝ. οὐ γὰρ φέρω γὰρ; ΔΙΟ. πῶς φέρεις γὰρ, ὅς γ' ὀχεῖ; 25

ΞΑΝ. φέρων γε ταυτί. ΔΙΟ. τίνα τρόπον; ΞΑΝ. βαρύνως πάννυ.

ΔΙΟ. οὐκ οὐκ τὸ βάρος τοῦθ', ὃ σὺ φέρεις, οὔνος φέρει;

ΞΑΝ. οὐ δὴθ' ὅ γ' ἔχω γὰρ καὶ φέρω, μὰ τὸν Δι' οὐ.

ΔΙΟ. πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει;

ΞΑΝ. οὐκ οἶδ'. ὁ δ' ὥμος οὐτοσὶ πιέζεται. 30

ΔΙΟ. σὺ δ' οὐκ ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῆς σ' ὠφελεῖν, ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

ΞΑΝ. οἷμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐνανυμάχουν; ἢ τᾶν σε κωκύνειν ἂν ἐκέλευον μακρά.

ΔΙΟ. κατὰβα, πανοῦργε. καὶ γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας ἦδη βαδίζων εἰμι τῆσδ', οἱ πρῶτά με ἔδει τραπέσθαι. παιδίον, παῖ, ἡμί, παῖ. 35

ΗΡΑ. τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς κενταυρικῶς ἐνήλαθ' ὅστις· εἰπέ μοι, τουτί τί ἦν;

ΔΙΟ. ὁ παῖς. ΞΑΝ. τί ἐστίν; ΔΙΟ. οὐκ ἐνεθυμήθης; ΞΑΝ. τὸ τί; 40

ΔΙΟ. ὡς σφόδρα μ' ἔδειςσε. ΞΑΝ. νῆ Δία, μὴ μαλίνοι γέ.

ΗΡΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Διμήτρα δύναμαι μὴ γελαῖν· καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν· ἀλλ' ὅμως γελῶ.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνιε, πρόσσελθε· δεῖμαι γὰρ τί σου.

ΗΡΑ. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἰμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, ὁρῶν λεοντήν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην. 45

τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην; ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; ΔΙΟ. ἐπεβάτενον Κλεισθένει.

ΗΡΑ. κἀνανυμάχης; ΔΙΟ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς τῶν πολεμίων ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα. 50

ΗΡΑ. σφῶ; ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑΝ. κατ' ἐγὼ γ' ἐξηγρόμην.

- ΔΙΟ. καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεῶς ἀναγιννώσκοντί μοι
τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἑμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἶει σφόδρα.
- ΗΡΑ. πόθος; πόσος τις; ΔΙΟ. μικρός, ἡλίκος Μόλων. 55
- ΗΡΑ. γυναικός; ΔΙΟ. οὐ δῆτ'. ΗΡΑ. ἀλλὰ παιδός;
ΔΙΟ. οὐδαμῶς.
- ΗΡΑ. ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙΟ. ἀταταί. ΗΡΑ. ξυνεγένου τῷ
Κλεισθένει;
- ΔΙΟ. μὴ σκῶπτέ μ', ὠδέλφ'. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς·
τοιούτος ἡμερὸς με διαλυμαίνεται.
- ΗΡΑ. ποῖός τις, ὠδελφίδιον; ΔΙΟ. οὐκ ἔχω φράσαι. 60
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμάτων ἔρω.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔττους;
- ΗΡΑ. ἔττους; βαβαιάξ, μυριάκις γ' ἐν τῷ βίῳ.
- ΔΙΟ. ἄρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ τέρα φράσω;
- ΗΡΑ. μὴ δῆτα περὶ ἔττους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω. 65
- ΔΙΟ. τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδᾷπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡΑ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
- ΔΙΟ. κοῦδεὶς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων τὸ μὴ οὐκ
ἰλθεῖν ἐπ' ἐκείνον. ΗΡΑ. πότερον εἰς Αἶδου
κάτω;
- ΔΙΟ. καὶ νῆ Δί' εἴ τί γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω. 70
- ΗΡΑ. τί βουλόμενος; ΔΙΟ. δέομαι ποιητοῦ δεξιού.
οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
- ΗΡΑ. τί δ'; οὐκ Ἰοφῶν ξῆ; ΔΙΟ. τοῦτο γάρ τοι καὶ
μόνον
ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα·
οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει. 75
- ΗΡΑ. εἰτ' οὐ Σοφοκλῆα, πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου,
μέλλεις ἀνάγειν, εἶπερ γ' ἰκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
- ΔΙΟ. οὐ, πρὶν γ' ἂν Ἰοφῶντ', ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
ἄνευ Σοφοκλέους ὃ τι ποιεῖ κωδωνίσω.

κἄλλως ὁ μὲν γ' Εὐριπίδης, πανοῦργος ὢν, 80
 κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
 ὁ δ' εὐκολος μὲν ἐνθάδ', εὐκολος δ' ἐκεῖ.

ΗΡΑ. Ἀγάθων δὲ ποῦ ἔστιν; ΔΙΟ. ἀπολιπὼν μ' ἀποί-
 χεται,

ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.

ΗΡΑ. ποῖ γῆς ὁ τλήμων; ΔΙΟ. ἐς μακάρων εὐωχίαν. 85

ΗΡΑ. ὁ δὲ Ξενοκλῆης; ΔΙΟ. ἐξόλοιτο νῆ Δία.

ΗΡΑ. Πυθαγγελὸς δέ; ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος
 ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὐτως σφόδρα.

ΗΡΑ. οὐκ οὐν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια
 τραγωδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια, 90

Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα;

ΔΙΟ. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἔστι καὶ στωμύλματα,
 χελιδόνων μουσεῖα, λωβηταὶ τέχνης,
 ἃ φροῦδα θᾶπτον, ἣν μόνον χορὸν λάβη,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγωδίᾳ. 95

ρόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὐροῖς ἔτι
 ζητῶν ἄν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι.

ΗΡΑ. πῶς ρόνιμον; ΔΙΟ. ὥδ' ὁ ρόνιμον, ὅστις φθιέγξεται
 τοιουτοῦ τι παρακεκινδυνευμένον,
 αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνον πόδα, 100
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν,
 γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

ΗΡΑ. σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; ΔΙΟ. μᾶλλον ἢ μά-
 νομαι.

ΗΡΑ. ἦ μὴν κόβαλά γ' ἔστιν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.

ΔΙΟ. μὴ τὸν ἐμὸν οἶκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν. 105

ΗΡΑ. καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.

ΔΙΟ. δειπνεῖν με δίδασκε. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς
 λόγος.

ΔΙΟ. ἀλλ' ὧν περ ἔνεκα τήνδε τὴν σκευὴν ἔχων

ἤλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
 τοὺς σοὺς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ 110
 ἔχῃς τόθ', ἥνίκ' ἤλθες ἐπὶ τον Κέρβερον,
 τοὺτους φράσον μοι, λιμένας, ἀρτοπώλια,
 πορνεί', ἀναπαύλας, ἐκτροπὰς, κρήνας, ὁδοὺς,
 πόλεις, διαίτας, πανδοκευτρίας, ὅπου
 κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λό-
 γος. 115

ΗΡΑ. ὦ σχέτιλι, τολμήσεις γὰρ εἶναι καὶ σὺ γε;

ΔΙΟ. μῆδεν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράξε τῶν ὁδῶν
 ὅπῃ τάχιστ' ἀφιεζόμεθ' εἰς Αἶδον κάτω·
 καὶ μήτε θερμὴν μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσης.

ΗΡΑ. φέρε δὴ, τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην; τίνα; 120
 μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλῳ καὶ θρανίου,
 κρεμάσαντι σαντόν. ΔΙΟ. παῦε, πνιγηρὰν λέγεις.

ΗΡΑ. ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς ξύντομος τετριμμένη,
 ἣ διὰ θυεῖας. ΔΙΟ. ἄρα κώνειον λέγεις;

ΗΡΑ. μάλιστα γε. ΔΙΟ. ψυχρὰν γε καὶ δυσχείμερον· 125
 εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τάντικνήμεια.

ΗΡΑ. βούλει κατάντη καὶ ταχείαν σοι φράσω;

ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.

ΗΡΑ. καθέρπυσόν νυν ἐς Κεραμεικόν. ΔΙΟ. κατὰ τί;

ΗΡΑ. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλὸν ΔΙΟ. τί θρῶ;

ΗΡΑ. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ, 131
 κᾶπειτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι
 εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαντόν. ΔΙΟ. ποῖ; ΗΡΑ.
 κάτω.

ΔΙΟ. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύο.

οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡΑ. τί δαί;

ΔΙΟ. ἦνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡΑ. ἀλλ' ὁ πλοῦς
 πολὺς. 136

εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἤξεις πάννυ

- ἄβυσσον. ΔΙΟ. εἴτα πῶς περαιωθήσομαι;
- ΗΡΑ. ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῶ σ' ἀνὴρ γέρον
ναύτης διάξει δὴ ὀβολῶ μισθὸν λαβών. 140
- ΔΙΟ. φεῦ. ὥς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τῷ δὴ ὀβολῶ
πῶς ἡλθέτην ἀκείσε; ΗΡΑ. Θησεὺς ἤγαγεν.
μετὰ ταῦτ' ὕφεις καὶ θηρί' ὅψει μυρία
δεινότεα. ΔΙΟ. μὴ μ' ἐκπληττε μηδὲ δειμάτου
οὐ γὰρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡΑ. εἴτα βόρβορον πο-
λὺν 145
- καὶ σκῶρ αἰνῶν. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
εἴ που ξένον τις ἡδίκηκε πώποτε,
ἢ παῖδα κινῶν τὰργύριον ὑφείλετο,
ἢ μητέρ' ἡλοίησεν, ἢ πατὴρ γνάθον
ἐπάταξεν, ἢ πίορκον ὅρκον ὥμοσεν, 150
ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
- ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοις κελ
τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίλου.
- ΗΡΑ. ἐντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περιείσιν πνοή,
ὅψει τε φῶς κάλλιστον, ὥσπερ ἐνθάδε, 155
καὶ μυρρινῶνας, καὶ θιάσους εὐδαίμονας
ἀνδρῶν γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολύν.
- ΔΙΟ. οὗτοι δὲ δὴ τίνας εἰσίν; ΗΡΑ. οἱ μεμνημένοι,
- ΞΑΝ. νῆ τὸν Δι' ἐγὼ γοῦν ὄνος ἄγων μυστήρια.
ἀτὰρ οὐ κατέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον. 160
- ΗΡΑ. οἳ σοι φράσουσ' ἀπαξάπανθ' ὧν ἂν δέῃ.
οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν
ἐπὶ ταῖσι τοῦ Πλούτωνος οἰκοῦσιν θύραις.
καὶ χαῖρε πόλλ', ὦδελφέ. ΔΙΟ. νῆ Δία καὶ σύ γε
ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ' αὐτῆς λάμβανε. 165
- ΞΑΝ. πρὶν καὶ καταθέσθαι; ΔΙΟ. καὶ ταχέως μέντοι
πάνν.
- ΞΑΝ. μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ', ἀλλὰ μίσθωσαι τινα

τῶν ἐκφερομένων, ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.

ΔΙΟ. ἐὰν δὲ μηϋρώ; ΞΑΝ. τότε' ἐμ' ἄγειν. ΔΙΟ. καλῶς
λέγεις.

καὶ γάρ τιν' ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν. 170

οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα·
ἄνθρωπε, βούλει σκευάρι' εἰς Αἰδοῦ φέρειν;

ΝΕΚ. πόσ' ἄττα; ΔΙΟ. ταυτί. ΝΕΚ. δύο δραχμάς μι-
σθὸν τελεῖς;

ΔΙΟ. μὰ Δί', ἀλλ' ἔλαττον. ΝΕΚ. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς
ὁδοῦ.

ΔΙΟ. ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι. 175

ΝΕΚ. εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγουν.

ΔΙΟ. λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. ΝΕΚ. ἀναβιῶην νῦν πάλιν.

ΞΑΝ. ὥς σεμνὸς ὁ κατάρατος· οὐκ οἰμώζεται;
ἐγὼ βαδιοῦμαι. ΔΙΟ. χρηστός εἶ καὶ γευνάδας.

χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. ΧΑΡ. ὦ ὅπ, παραβα-
λοῦ. 180

ΞΑΝ. τουτὶ τί ἐστι; ΔΙΟ. τοῦτο; λίμνη νῆ Δία
αὕτη' στὴν ἣν ἐφραξε, καὶ πλοῖόν γ' ὄρω.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, κάστι γ' ὁ Χάρων οὔτοσί.

ΔΙΟ. χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.

ΧΑΡ. τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων; 185
τίς εἰς τὸ Αἴθης πεδῖον, ἥ' ὅνου πόκας,

ἥ' ὅς Κερβερίους, ἥ' ὅς κόρακας, ἥ' πὶ Τάλναρον;

ΔΙΟ. ἐγώ. ΧΑΡ. ταχέως ἐμβαινε. ΔΙΟ. ποῦ σχήσειν
δοκεῖς;

εἰς κόρακας ὄντως; ΧΑΡ. ναὶ μὰ Δία, σοῦ γ' εἴ-
νεκα.

ἐμβαινε δῆ. ΔΙΟ. παῖ, δεῦρο. ΧΑΡ. δοῦλον οὐκ
ἄγω. 190

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.

ΞΑΝ. μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.

ΧΑΡ. οὐκ οὖν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλω;

ΞΑΝ. ποῦ δῆτ' ἀναμενῶ; ΧΑΡ. παρὰ τὸν Αὐαίνου
λίθον,

ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. ΔΙΟ. μανθάνεις; ΞΑΝ.
πάνυ μανθάνω. 195

οἴμοι κακοδαίμων, τῷ ξυνέτυχον ἐξιὼν;

ΧΑΡ. κάθιζ' ἐπὶ κώπην. εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπενδέτω.

οὗτος, τί ποιεῖς; ΔΙΟ. ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἴζω' πλὶ κώπην, οὐπερ ἐκέλευές με σύ;

ΧΑΡ. οὐκ οὖν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ, γάστρων; ΔΙΟ.
ἰδοῦ. 200

ΧΑΡ. οὐκ οὖν προβαλεῖ τῷ χεῖρε κᾶκτενεῖς; ΔΙΟ. ἰδοῦ.

ΧΑΡ. οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ἀλλ' ἀντιβὰς
ἐλᾷς προθύμως; ΔΙΟ. κᾶτα πῶς δυνήσομαι,
ἄπειρος, ἀθαλάττωτος, ἀσαλαμίνιος

ῶν, εἴτ' ἐλαύνειν; ΧΑΡ. ῥᾶστ' ἀκούσει γὰρ
μέλη 205

κάλλιστ', ἐπειδὰν ἐμβάλης ἄπαξ. ΔΙΟ. τίνων;

ΧΑΡ. βατράχων κύκνων θανμαστά. ΔΙΟ. κατακέλευε δῆ.

ΧΑΡ. ὦ ὀπόπ, ὦ ὀπόπ.

ΒΑΤ. βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ,

βρεκεκεκὲξ κοᾶξ κοᾶξ. 210

λιμναῖα κρηνῶν τέκνα,

ξύνανυλον ὕμνων βοᾶν

φθιερξώμεθ', εὐγῆρυν ἐμὰν αἰοιδάν,

κοᾶξ κοᾶξ,

ἦν ἀμφὶ Νυσήιον 215

Διὸς Διόνυσον ἐν

Λίμναις ἰαχήσαμεν,

ἦνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος

τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι

χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.

βρεκεκεκεξ κοάξ κοάξ.

220

ΔΙΟ. ἐγὼ δέ γ' ἀλγεῖν ἄρχομαι
τὸν ὄρρον, ὦ κοάξ κοάξ·
ὕμιν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοάξ κοάξ.

225

ΔΙΟ. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ·
οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ.

ΒΑΤ. εἰκότως γ', ὦ πολλὰ πράττων·

ἐμὲ γὰρ ἔστρεξαν μὲν εὐλυροί τε Μοῦσαι
καὶ κροβάτας Πάν, ὁ καλαμόφθογγα παίζων· 230
προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων,
ἔνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.

βρεκεκεκεξ κοάξ κοάξ.

235

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω,
χὼ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι,
κατ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ —

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοάξ κοάξ.

ΔΙΟ. ἀλλ', ὦ φιλωδὸν γένος,

240

παύσασθε. ΒΑΤ. μᾶλλον μὲν οὖν
φθειγξόμεσθ', εἰ δὴ ποτ' εὐ-
ηλίοις ἐν ἀμέραισιν
ἠλάμεσθα διὰ κυπείρου

καὶ φλέω, χαίροντες ᾧδῃς
πολυκολύμβοισι μέλεσιν,

245

ἢ Διὸς φεύγοντες ὄμβρον
ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
αἰόλαν ἐφθειγξάμεσθα
πομφολυγοπαφλάσμασιν.

βρεκεκεκεξ κοάξ κοάξ.

250

ΔΙΟ. τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.

ΒΑΤ. δεινὰ τάρφα πεισόμεσθα.

ΔΙΟ. δεινότερα δ' ἔγωγ', ἐλαύνων
εἰ διαρραγήσομαι.

255

ΒΑΤ. βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

ΔΙΟ. οἰμῶξετ'· οὐ γάρ μοι μέλει.

ΒΑΤ. ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθ' ἄ γ'
ὅπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
χανδάνη δι' ἡμέρας
βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

260

ΔΙΟ. τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε.

ΒΑΤ. οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.

ΔΙΟ. [οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γ' ἐμὲ]
οὐδέποτε· κεκραῶμαι γὰρ
κἂν με δῇ δι' ἡμέρας,
(βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ,)

265

ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοὰξ,
βρεκεκεκεξ κοὰξ κοὰξ.

ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοὰξ.

ΧΑΡ. ὦ παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ.

ἐκβαίν', ἀπόδος τὸν ναῦλον. ΔΙΟ. ἔχε δὴ τῷ-
βολῷ.

270

ΔΙΟ. ὁ Ξανθίας· ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία;

ΞΑΝ. ἰαῦ. ΔΙΟ. βάδιζε δεῦρο. ΞΑΝ. χαῖρ', ὦ δέσποτα.

ΔΙΟ. τί ἐστὶ τὰνταυθοῖ; ΞΑΝ. σκότος καὶ βόρβορος.

ΔΙΟ. κατείδες οὖν πού τοὺς πατραλοίας αὐτόθι
καὶ τοὺς ἐπιόρκους, οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; ΞΑΝ. σὺ
δ' οὔ;

275

ΔΙΟ. νῆ τὸν Ποσειδῶ' ὦγε, καὶ νυνὶ γ' ὄρω.

ἄγε δὴ, τί δρωμεν; ΞΑΝ. προῖναι βέλτιστα νῶν,
ὥς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν οὗ τὰ θηρία

τὰ δεῖν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. ΔΙΟ. ὥς οἰμῶξεται.

ἡλαξονεύεθ', ἵνα φοβηθείην ἐγώ,

280

εἰδώς με μάχιμον ὄντα, φιλοτιμούμενος.

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρόν ἐσθ' ὥς Ἡρακλῆς.

ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινι,
λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.

ΞΑΝ. νῆ τὸν Δία· καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός. 285

ΔΙΟ. ποῦ ποῦ 'στιν; ΞΑΝ. ἐξόπισθεν. ΔΙΟ. ἐξό-
πισθ' ἴθι.

ΞΑΝ. ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθε. ΔΙΟ. πρόσθε νυν ἴθι.

ΞΑΝ. καὶ μὴν ὁρῶ νῆ τὸν Δία θηρίον μέγα.

ΔΙΟ. ποῖόν τι; ΞΑΝ. δεινόν· παντοδαπὸν γοῦν γίγ-
νεται·

τότε μὲν γε βοῦς, νυνὶ δ' ὄρεῦς, τότε δ' αὖ γυνή 290
ὥραιοτάτη τις. ΔΙΟ. ποῦ 'στι; φέρ' ἐπ' αὐτήν ἴω.

ΞΑΝ. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν, ἀλλ' ἤδη κύων.

ΔΙΟ. Ἐμποῦσα τοίνυν ἐστί. ΞΑΝ. πυρὶ γοῦν λάμπεται
ἅπαν τὸ πρόσωπον. ΔΙΟ. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει;

ΞΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάτερον, 295
σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην; ΞΑΝ.
ποῖ δ' ἐγώ;

ΔΙΟ. ἱερεῦ, διαφύλαξόν μ', ἵν' ὧ σοι ξυμπότης.

ΞΑΝ. ἀπολούμεθ', ὦναξ Ἡράκλεις. ΔΙΟ. οὐ μὴ κα-
λεῖς μ',

ὦνθροφ', ἱκετεύω, μηδὲ κατερεῖς τοῦνομα.

ΞΑΝ. Διόνυσε τοίνυν. ΔΙΟ. τοῦτ' ἐθ' ἤττον θατέρου.

ΞΑΝ. ἴθ' ἤπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ', ὧ δέσποτα. 301

ΔΙΟ. τί δ' ἐστί; ΞΑΝ. θάρρει· πάντ' ἀγαθὰ πεπρά-
γαμεν,

ἔξεστί θ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν·

ἐκ κυμάτων γὰρ αὐθις αὖ γαλήν ὁρῶ.

ἤμπουσα φρούδη. ΔΙΟ. κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ
τὸν Δία. 305

ΔΙΟ. καὐθις κατόμοσον. ΞΑΝ. νῆ Δί'. ΔΙΟ. ὁμοσον.

ΞΑΝ. νῆ Δία.

ΔΙΟ. οἶμοι τάλας, ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδῶν·

ΞΑΝ. ὁδὸν δὲ δεισας ὑπερεπυρρίασε σοῦ.

ΔΙΟ. οἶμοι, πόθεν μοι τὰ κακὰ ταυτὶ προσέπεσεν;
τίν' αἰτιάσωμαι θεῶν μ' ἀπολλύναι; 310
αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνον πόδα;

ΞΑΝ. οὔτος. ΔΙΟ. τί ἔστιν; ΞΑΝ. οὐ κατήκουσας;

ΔΙΟ. τίνας;

ΞΑΝ. αὐλῶν πνοῆς. ΔΙΟ. ἔγωγε, καὶ δάδων γέ με
αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτῃ.

ἀλλ' ἤρεμελ' πτήξαντες ἀκροασώμεθα. 315

ΧΟΡ. Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε.

ΞΑΝ. τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖν', ὃ δέσποθ', οἱ μεμνημένοι
ἐνταῦθά που παίζουσιν, οὓς ἔφραζε νῶν.

ἄδουσι γοῦν τὸν Ἰακχον ὄνπερ Διαγόρας. 320

ΔΙΟ. κάμοι δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν ἄγειν
βέλτιστόν ἐστιν, ὥς ἂν εἰδῶμεν σαφῶς.

ΧΟΡ. Ἰακχ', ὃ πολυτιμήτοις ἔδραις ἐνθάδε ναίων,

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε, 325

ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων,

ὁσίους ἐς θιασώτας,

πολύκαρπον μὲν τινάσσω

περὶ κρατὶ σῶ βρύνοντα

στέφανον μύρτων· θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων 330

ποδὶ τὰν ἀκόλαστον

φιλοπαλγμονα τιμάν,

χαρίτων πλείστον ἔχουσιν μέρος, ἀγνάν, ἱερὰν 335

ὁσίοις μύσταις χορεύειν.

ΞΑΝ. ὦ πότνια πολυτίμητε Δῆμητρος κόρη,

ὥς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.

ΔΙΟ. οὐκουν ἀτρέμ' ἔξεις, ἦν τι καὶ χορδῆς λάβης;

324—336. = 340—353.

ΧΟΡ. ἔγειρε· φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ [τινάσσων]
 γὰρ ἦκει, 340

Ἰακχ', ὦ Ἰακχε,
 νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.
 φλογὶ φέγγεται δὲ λειμῶν·
 γόνυ πάλλεται γερόντων· 345

ἀποσείονται δὲ λύπας
 χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐνιαυτούς,
 ἱερᾶς ὑπὸ τιμᾶς.
 σὺ δὲ λαμπάδι φέγγων 350

προβάδην ἔξαγ' ἐπ' ἀνθηρόν ἔλειον δάπεδον
 χοροποιόν, μάκαρ, ἦβαν.
 εὐφημεῖν χρὴ καέλίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χο-
 ροῖσιν

ὅστις ἀπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καθα-
 ρεύει, 355

ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν μήτ' ἐχό-
 ρευσεν,

μηδὲ Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ'
 ἐτελέσθη,

ἢ βωμολόχοις ἐπεσὶν χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο
 ποιούσιν,

ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὐκόλος ἐστί
 πολίταις,

ἀλλ' ἀνεγείρει καὶ διπλίζει, κερδῶν ἰδίῳ ἐπι-
 θυμῶν, 360

ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδο-
 κεῖται,

ἢ προδίδωσιν φρούριον ἢ ναῦς, ἢ τὰ πόρρητ'
 ἀποπέμπει

ἐξ Αἰγίνης, Θωρυκίων ὦν, εἰκοστολόγος κακο-
 δαίμων,

ἄσκόματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων εἰς
 Ἐπίδανρον,
 ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν
 τινὰ πείθει, 365
 ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν
 ὑπάδων,
 ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὦν εἴτ' ἀπο-
 τρώγει,
 κωμωδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ
 Διονύσου·
 τούτοις αὐδῶ καὶ οὗτις ἀπανδῶ καὶ οὗτις τὸ τρίτον
 μάλ' ἀπανδῶ
 ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε
 μολπὴν 370
 καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρέπουσιν
 ἑορτῇ.

χῶρει νυν πᾶς ἀνδρείως
 εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους
 λειμώνων ἐγκρούων
 κάπισκώπτων 375
 καὶ παίζων καὶ χλευάζων.
 ἡρίσσηται δ' ἐξαρκούντως.
 ἀλλ' ἔμβα χῶπως ἄρεῖς 377
 τὴν Σώτειραν γενναίως
 τῇ φωνῇ μολπάζων,
 ἢ τὴν χῶραν 380
 σώζειν φῆσ' ἐς τὰς ὥρας,
 κἂν Θωρυκίων μὴ βούληται. 381
 ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βα-
 σίλειαν,

372—376. = 377—381.

Δήμητρα θεάν, ἐπικοσμοῦντες ξαθέοις μολπαῖς
κελαδεῖτε.

Δήμητερ, ἀγνῶν ὀργίων
ἄνασσα, συμπαραστάτει, 385

καὶ σῶζε τὸν σαντῆς χορόν·
καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
παῖσαι τε καὶ χορεῦσαι·
καὶ πολλὰ μὲν γέλοιά μ' εἰ-
πεῖν, πολλὰ δὲ σπουδαῖα, καὶ 390

τῆς σῆς ἐορτῆς ἀξίως
παῖσαντα καὶ σκώψαντα νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι.
ἄγ' εἶα 394

νῦν καὶ τὸν ὥραϊον θεὸν παρακαλεῖτε δεῦρο 395
ᾧ δαῖσι, τὸν ξυνέμπορον τῆσδε τῆς χορείας.

Ἰακχε πολυτίμητε, μέλος ἐορτῆς
ἥδιστον εὐρών, δεῦρο συνακολούθει
πρὸς τὴν θεὸν καὶ δεῖξον ὥς 400
ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
κάπ' εὐτελεία τόν τε σανδαλίσκον 405
καὶ τὸ ῥάκος, κάξεῦρες ὥστ'
ἄξημίους παλζειν τε καὶ χορεύειν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.
καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
νῦν δὴ κατεῖδον, καὶ μάλ' εὐπροσώπου, 410
συμπαιστρίας, χιτωνίου

παραρραγέντος τιτθίου προκύψαν.

Ἰακχε φιλοχορευτά, συμπρόπεμπέ με.

384—388. = 389—393.

394—397. = 440—444. = 444—447.

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' αἰέ πως φιλακόλουθός εἰμι καὶ μετ' αὐτῆς
παίζων χορεύειν βούλομαι. **ΞΑΝ.** κᾶργαγε πρόσ-

ΧΟΡ. βούλεσθε δῆτα κοινῇ
σκάψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἐπτέτης ὦν οὐκ ἔφυνσε φράτορας,
νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖσι,

κάσπιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
τὸν Κλεισθένη δ' ἀκούω

ἐν ταῖς ταφαῖσι προκτὸν
τίλλειν ἑαυτοῦ καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους·
κᾶκόπτειτ' ἐγκεκυφώς,

κᾶκλαε, κᾶκεκράγει

Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

καὶ Καλλίαν γέ φασι
τοῦτον τὸν Ἴπποβίνου
κυσθίου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ΔΙΟ. ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῶν
Πλούτων' ὅπου νῦν ἰσθ' οἴκεῖ;
ξένω γάρ ἐσμεν ἀρτίως ἀφιγμένω.

ΧΟΡ. μηδὲν μακρὰν ἀπέλθης,
μηδ' αὐθις ἐπανέροη με,
ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.

ΔΙΟ. αἶροι' ἂν αὐθις, ὦ παῖ.

ΞΑΝ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;

ΧΟΡ. χωρεῖτε
νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς, ἀνθοφόρον ἄν'
ἄλσος

παίζοντες οἷς μετουσία θεοφιλοῦς ἐορτῆς.
ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσιν κόραις εἰμι καὶ γυναιξίν,
οὗ παννυχίζουσιν θεᾶ, φέγγος ἱερὸν οἷσων.

χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους 448

λειμῶνας ἀνθεμῶδεις,
τὸν ἡμέτερον τρόπον, 450

τὸν καλλιχορῳάτον,
παίζοντες, ὃν ὄλβια

Μοῖραι ξυνάγουσιν.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν, 455

ὅσοι μεμνήμεθ' εὖ—

σεβῇ τε διήγομεν

τρόπον περὶ τοὺς ξένους

καὶ τοὺς ἰδιώτας.

ΔΙΟ. ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω; τίνα; 460
πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι;

ΞΑΝ. οὐ μὴ διατρίψεις, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας,
καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.

ΔΙΟ. παῖ παῖ. ΑΙΑ. τίς οὗτος; ΔΙΟ. Ἡρακλῆς ὁ καρ-
τερός.

ΑΙΑ. ὦ βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ 465
καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρῶτατε,

ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον

ἀπῆξας ἄγχων ἀποδράς ῥῆχον λαβών,

ὃν ἐγὼ φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος·

τοῖα Στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα 470

Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγῆς

φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περιδρομοὶ κύνες,

Ἐχιδνά δ' ἑκατογκέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου

διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται

Ταρτησίᾳ μύραινα· τὼ νεφρῶ δέ σου 475

αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένῳ

διασπάσσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,

448—453. = 454—459.

ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὀρμήσω πόδα.

ΞΑΝ. οὗτος, τί δέδρακας; ΔΙΟ. ἐγκέχοδα· κάλει θεόν.

ΞΑΝ. ὦ καταγέλαστ', οὐκ οὖν ἀναστήσει ταχὺ 480
πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον; ΔΙΟ. ἀλλ' ὠρακιῶ.
ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

ΞΑΝ. ἰδοὺ λαβέ. προσθοῦ. ποῦ 'στιν; ὦ χροῦσοι θεοί,
ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν; ΔΙΟ. δείσασα γὰρ 485
εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν.

ΞΑΝ. ὦ δειλότατε θεῶν σὺ ἀνθρώπων. ΔΙΟ. ἐγὼ
πῶς δειλός, ὅστις σπογγιάν ἤτησά σε;
οὐκ ἂν γ' ἕτερος ταυτ' εἰργάσατ' ἀνήρ. ΞΑΝ. ἀλ-
λὰ τί;

ΔΙΟ. κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἶπερ δειλὸς ἦν·
ἐγὼ δ' ἀνέστην καὶ προσέτ' ἀπειησάμην. 490

ΞΑΝ. ἀνδρεῖά γ', ὦ Πόσειδον. ΔΙΟ. οἶμαι νῆ Δία.
σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν φόβον τῶν ῥημάτων
καὶ τὰς ἀπειλάς; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισα.

ΔΙΟ. ἴθι νυν, ἐπειδὴ ληματιᾶς ἀνδρεῖος εἶ,
σὺ μὲν γενοῦ 'γώ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν 495
καὶ τὴν λεοντὴν, εἶπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ.
ἐγὼ δ' ἔσομαι σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει.

ΞΑΝ. φέρε δὴ ταχέως αὐτ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον·
καὶ βλέπον εἰς τὸν Ἡρακλειοξανθίαν,
εἰ δειλὸς ἔσομαι καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων. 500

ΔΙΟ. μὰ Δί' ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας.
φέρε νυν, ἐγὼ τὰ στρώματ' αἰρωμαι ταδί.

ΘΕΡ. ὦ φίλταθ' ἦκεις Ἡράκλεις; δεῦρ' εἰσιθι.
ἦ γὰρ θεός σ' ὥς ἐπύθεθ' ἦκοντ', εὐθέως
ἔπεττεν ἄρτους, ἦψε κατερικτιῶν χύτρας 505
ἔττους δὲ ἦ τρεῖς, βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὄλον,
πλακοῦντας ὥπτα, κολλάβους. ἀλλ' εἰσιθι.

ΞΑΝ. κάλλιστ', ἐπαινῶ. ΘΕΡ. μὰ τὸν Ἀπόλλω οὐ μὴ
σ' ἐγὼ

περιόψομά πελθόντ', ἐπεὶ τοι καὶ κρεῖα
ἀνέβραττεν ὀρνίθεια, καὶ τραγήματα 510
ἔφρουγε, κῶνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. ΞΑΝ. πάνυ καλῶς. ΘΕΡ.
ληρεῖς ἔχων.

οὐ γάρ σ' ἀφήσω. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
ἦδη ἔσθ' ὥραιότατη κῶρχηστρίδες
ἔτεραι δὺ' ἢ τρεῖς. ΞΑΝ. πῶς λέγεις; ὀρχη-
στρίδες; 515

ΘΕΡ. ἡβυλλιωσαὶ κᾶρτι παρατετιλμένα.
ἀλλ' εἴσιθ', ὥς ὁ μάγειρος ἦδη τὰ τεμάχη
ἡμελλ' ἀφαιρεῖν χη' τράπεζ' εἰσήρετο.

ΞΑΝ. ἴθι νυν, φράσου πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσιν
ταῖς ἔνδον οὔσαις αὐτὸς ὥς εἰσέρχομαι. 520
ὁ παῖς, ἀκολουθεῖ δεῦρο τὰ σκευὴ φέρων.

ΔΙΟ. ἐπίσχες οὔτος. οὐ τί πον σπουδὴν ποιεῖ,
ὅτιν σε παῖζων Ἥρακλέα ὑεσκεύασα;
οὐ μὴ φλυαρήσεις ἔχων, ὦ Ξανθία,
ἀλλ' ἀράμενος οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα; 525

ΞΑΝ. τί δ' ἔστιν; οὐ δὴ πού μ' ἀφελίσθαι διανοεῖ
ἄδωκας αὐτός; ΔΙΟ. οὐ τάχ', ἀλλ' ἦδη ποιῶ.
κατάθου τὸ δέσμα. ΞΑΝ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι
καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. ΔΙΟ. ποίοις θεοῖς;
τὸ δὲ προσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενὸν 530
ὥς δοῦλος ὦν καὶ θνητὸς Ἀλκμήνης ἔσει;

ΞΑΝ. ἀμέλει, καλῶς· ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρ τοί ποτε
ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.

ΧΟΡ. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι 534
νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας καὶ

534—548. = 590—604.

πολλὰ περιπεπλευκός,
 μετακυνιδεῖν αὐτὸν αἰὲν
 πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
 μᾶλλον ἢ γεγραμμένην
 εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν
 σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
 πρὸς τὸ μαλθακώτερον
 δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι
 καὶ φύσει Θηραμένους.

535

ΔΙΟ. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν, εἰ
 Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν ἐν
 στρώμασιν Μιλησίοις
 ἀνατετραμμένος κυνῶν ὄρ-
 χηστρίδ', εἴτ' ἤτησεν ἀμίδ', ἐ-
 γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων
 τοῦρεβλίνθου ὄραττόμην· οὐ-
 τος δ' ἄτ' ὢν καὐτὸς πανοῦργος
 εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
 πύξ πατάξας μουξέκοψε
 τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους;

540

545

548

ΠΑΝ. Πλαθάνη, Πλαθάνη, δεῦρ' ἔλθ'· ὁ πανοῦργος
 οὕτοσί,

ὃς εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθὼν ποτε

550

ἐκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγ' ἡμῶν. ΠΑΑ. νῆ Δία,
 ἐκείνος αὐτὸς δῆτα. ΞΑΝ. κακὸν ἥκει τινί.

ΠΑΝ. καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἰκοσιν
 ἂν' ἡμιβολιαῖα. ΞΑΝ. δώσει τις δίκην.

554

ΠΑΝ. καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. ΔΙΟ. ληρεῖς, ὦ γύναι,
 κοῦκ οἶσθ' ὅ τι λέγεις. ΠΑΝ. οὐ μὲν οὖν με
 προσεδόκας,
 ὅτιν' κοθόρουνους εἶχες, ἂν γινῶναι σ' ἔτι;
 τί δαί; τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἶρηκά πω.

ΠΛΑ. μὰ Δι', οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρόν, τάλαν,
ὃν οὗτος αὐτοῖς τοῖς ταλάροις κατήσθιεν. 560

ΠΑΝ. κἄπειτ' ἐπειδὴ τὰργύριον ἐπραττόμην,
ἔβλεψεν εἰς με δορὺν κἀμυκῆτό γε.

ΞΑΝ. τούτου πάνυ τοῦργον, οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.

ΠΑΝ. καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μάλινεσθαι δοκῶν.

ΠΛΑ. νῆ Δία, τάλαινα. ΠΑΝ. νῶ δὲ δεισάσα γέ που
ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. 566
ὁ δ' ὦχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιᾶθους λαβῶν.

ΞΑΝ. καὶ τοῦτο τούτου τοῦργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δοᾶν.

ΠΑΝ. ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην Κλέωνα μοι.

ΠΛΑ. σὺ δ' ἔμοιγ', ἔάνπερ ἐπιτύχῃς, Ὑπέρβολον, 570
ἵν' αὐτὸν ἐπιτρέψωμεν. ΠΑΝ. ὦ μίανρὰ φάρυγγε,
ὥς ἡδέως ἂν σοι λίθῳ τοὺς γομφίους
κόπτοιμ' ἂν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.

ΠΛΑ. ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμ' σε.

ΠΑΝ. ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, 575
δρέπανον λαβοῦσ', ὃ τὰς χόλικας κατέσπασας.

ΠΛΑ. ἀλλ' εἴμ' ἐπὶ τὸν Κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμιθρον
ἐκπηνιέται ταῦτα προσκαλούμενος.

ΔΙΟ. κάκιστ' ἀπολοίμην, Ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.

ΞΑΝ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· πάντε πάντε τοῦ λόγου. 580

οὐκ ἂν γενοίμην Ἡρακλῆς ἂν. ΔΙΟ. μηδαμῶς,
ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝ. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης ἐγὼ
νῆος γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟ. οἶδ' οἶδ' ὅτι θνητοί, καὶ δικαίως αὐτὸ δοᾶς·
κἂν εἰ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. 585

ἀλλ' ἦν σε τοῦ λοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνου,
πρόοριζος αὐτός, ἡ γυνή, τὰ παῖδια,
κάκιστ' ἀπολοίμην, κἀρχέδημος ὁ γλάμων.

ΞΑΝ. δέχομαι τὸν ὄρκον, κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

ΧΟΡ. νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ 590

τὴν στολὴν εἴληφας, ἦν περ
εἶχες ἐξ ἀρχῆς, πάλιν
ἀνανεάζειν * *

καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν,
τοῦ θεοῦ μεμνημένον
ᾧ περ εἰκάξεις σεαυτόν.
εἰ δὲ παραληρωὶν ἁλώσει
κακβαλεῖς τι μαλθακόν,
αὐθις αἰρεσθαι σ' ἀνάγκη
᾽σται πάλιν τὰ στρώματα.

595

ΞΑΝ. οὐ κακῶς, ὦνδρες, παραινεῖτ',
ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ'
ἄρτι συννοούμενος.

ὅτι μὲν οὖν, ἦν χρηστὸν ἤ τι,
ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσεται μ' εὖ οἶδ' ὅτι.

600

ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
᾽μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

δεῖν δ' ἔοικεν, ὥς ἀκούω
τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

ΑΙΑ. ξυνδεῖτε ταχέως τουτοὺ τὸν κυνοκλόπον, 605
ἵνα δῶ δίκην· ἀνύετον. ΑἴΟ. ἤκει τῷ κακόν.

ΞΑΝ. οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. ΑΙΑ. εἶεν, καὶ
μάχει;

ὁ Αιτύλας χά Σκεβλύας χά Παρδόκας
χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῷ.

ΑἴΟ. εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα, τύπτειν τουτοὺ 610
κλέπτοντα προσέτ' ἀλλότρια; ΑΙΑ. μᾶλλ' ὑπερ-
φυᾶ.

ΑἴΟ. σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινὰ. ΞΑΝ. καὶ μὴν νῆ Αἴα,
εἰ πῶποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι,

ἤ' κλειψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
καὶ σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ. 615
βασάνιξε γὰρ τὸν παῖδα τουτοῦ λαβών,
κἂν ποτέ μ' ἔλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ'
ἄγων.

ΑΙΑ. καὶ πῶς βασανίσω; ΞΑΝ. πάντα τρόπον, ἐν
κλίμακι

δῆσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων,
στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥίνας ὄξος ἐγχέων, 620
πλίνθους ἐπιτιθεῖς, πάντα τᾶλλα, πλὴν πράσῳ
μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητείῳ νέφει.

ΑΙΑ. δίκαιος ὁ λόγος· κἂν τι πηρώσω γέ σοι
τὸν παῖδα τύπτων, τὰργύριόν σοι κείσεται.

ΞΑΝ. μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιξ' ἀπαγαγών. 625

ΑΙΑ. αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χῶπως ἐρεῖς
ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. ΔΙΟ. ἀγορεύω τι
ἐμὲ μὴ βασανίσειν ἀθάνατον οὔτ'. εἰ δὲ μή,
αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ. ΑΙΑ. λέγεις δὲ τί; 630

ΔΙΟ. ἀθάνατος εἶναι φημι Διόνυσος Διός,
τουτοῦ δὲ δοῦλον. ΑΙΑ. ταῦτ' ἀκούεις; ΞΑΝ.
φήμ' ἐγώ.

καὶ πολὺ γε μᾶλλον ἔστι μαστιγωτέος·
εἴπερ θεὸς γὰρ ἔστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

ΔΙΟ. τί δῆτ', ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός, 635
οὐ καὶ σὺ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί;

ΞΑΝ. δίκαιος ὁ λόγος· χῶπότερον ἂν νῦν ἰδῇς
κλαύσαντα πρότερον ἢ προτιμήσαντά τι
τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.

ΑΙΑ. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ σὺ γεννάδας ἀνὴρ. 640
χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δὴ.

ΞΑΝ. πῶς οὖν βασανιεῖς νῶ δικαίως; ΑΙΑ. ὁσδίως·

πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκάτερον. ΞΑΝ. καλῶς
λέγεις.

ἰδοὺ, σκοπεῖ νυν ἦν μ' ὑποκινήσαντ' ἰδῆς.

ΑΙΑ. ἤδη πάταξά σ'. ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί'. ΑΙΑ. οὐδ'
ἐμοὶ δοκεῖς. 645

ἀλλ' εἰμ' ἐπὶ τουδὶ καὶ πατάξω. ΔΙΟ. πηνίκα;

ΑΙΑ. καὶ δὴ πάταξα. ΔΙΟ. καὶ τα πῶς οὐκ ἔπαρον;

ΑΙΑ. οὐκ οἶδα· τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.

ΞΑΝ. οὔκουν ἀνύσεις; ΙΑΤΙΑΤΑΙ. ΑΙΑ. τί τὰτταταῖ;
μῶν ὠδυνήθης; ΞΑΝ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἐφρόντισα
ὀπόθ' Ἡράκλεια τὰν Διομείους γίγνεται. 651

ΑΙΑ. ἄνθρωπος ἱερός, δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. λοὺ λοὺ. ΑΙΑ. τί ἔστιν; ΔΙΟ. ἱππέας ὄρω.

ΑΙΑ. τί δῆτα κλάεις; ΔΙΟ. κρομυῶν ὀσφραίνομαι.

ΑΙΑ. εἴπ' εἰ προτιμᾶς οὐδέν; ΔΙΟ. οὐδέν μοι μέλει. 655

ΑΙΑ. βαδιστέον τὰρ' ἔστιν ἐπὶ τουδὶ πάλιν.

ΞΑΝ. οἴμοι. ΑΙΑ. τί ἔστι; ΞΑΝ. τὴν ἄκωνθαν ἔξελε.

ΑΙΑ. τί τὸ πρᾶγμα τουτί; δεῦρο πάλιν βαδιστέον.

ΔΙΟ. Ἀπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.

ΞΑΝ. ἤλγησεν· οὐκ ἤκουσας; ΔΙΟ. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ 660
λαμβον Ἰππῶνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

ΞΑΝ. οὐδὲν ποιεῖς γάρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.

ΑΙΑ. μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.

ΔΙΟ. Πόσειδον, ΞΑΝ. ἤλγησέν τις.

ΔΙΟ. ὅς Αἰγαίου πρῶνας ἢ γλανκᾶς μέδεις 665
ἄλως ἐν βένθεσιν.

ΑΙΑ. οὗτοι μὰ τὴν Δῆμητρα δύναμαί πο μαθεῖν

ὀπότερος ὑμῶν ἔστι θεός. ἀλλ' εἴσιτον·

ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται 670

χῆ Φερσέφατθ', ἅτ' ὄντε κἀκείνω θεῷ.

ΔΙΟ. ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτό σε
πρότερον νοῆσαι, πρὶν ἐμὲ τὰς πληγὰς λαβεῖν.

ΧΟΡ. Μοῦσα χορῶν λερῶν ἐπίβηθι καὶ ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν
 αἰοιδᾶς ἑμᾶς, 675

τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον, οὗ σοφαί
 μυρία κάθηνται,
 φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν
 ἀμφιλάοις

δεινὸν ἐπιβρέμεται 680

Θρηκία χελιδών,
 ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον·
 κελαδεῖ δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον, ἕως ἀπο-
 λείται,

κἂν ἴσαι γένωνται. 685

τὸν λερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
 ξυμπαραίνειν καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν
 δοκεῖ

ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας ἀφελεῖν τὰ δέσματα.
 καὶ τις ἥμαρτε σφαλεῖς τι Φρυγίχου παλαίσμασιν,
 ἐγγενέσθαι φημι χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσιν τότε 690
 αἰτίαν ἐκθεῖσι λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.

εἴτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
 καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχῆσαντας
 μίαν

καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι κἀντὶ δούλων δεσπότας.
 κοῦδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν
 ἔχειν, 695

ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδρά-
 σατε.

πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ
 χοῖ πατέρες ἐναυμάχησαν καὶ προσήκουσιν γένει,
 τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμπορὰν αἰτουμένοις.
 ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες, ὧ σοφώτατοι φύσει, 700

675—705. = 706—737.

πάντας ἀνθρώπους ἐκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα
 κἀπιτίμους καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
 εἰ δὲ τοῦτ' ὀγκωσόμεσθα κἀποσεμνυνούμεθα,
 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκά-
 λαις,

ὑστέρω χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν·
 εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος ἢ τρόπον ὅστις
 ἔτ' οἰμώζεται, 706

οὐ πολὺν οὐδ' ὁ πύθηκος οὗτος ὁ νῦν ἐνοχλῶν,
 Κλειγένης ὁ μικρός,
 ὁ πονηρότατος βαλανεύς ὁπόσοι κρατοῦσι κυνη-
 σιτέφρου 710

ψευδολίτρον κοίλας
 καὶ Κιτωλίας γῆς,
 χρόνον ἐνδιατρίψει· ἰδὼν δὲ τάδ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἔσθ', ἵνα μὴ ποτε κἀποδυθῇ μεθύων ἄ-
 νευ ξύλου βαδίζων. 716

πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι
 ταυτὸν ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

ἔς τε τὰρχαῖον νόμισμα καὶ τὸ καινὸν χρυσίον. 720
 οὔτε γὰρ τούτοισιν οὔσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
 ἀλλὰ καλλίστοις ἀπάντων, ὥς δοκεῖ, νομισμάτων,
 καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι καὶ κεκωδωνισμένοις
 ἐν τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
 κρωμέθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλ-
 κίοις, 725

χθές τε καὶ πρόην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι,
 τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώ-
 φρονας

ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καὶ καλοὺς τε κἀγα-
 θούς,

καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μου-
σικῇ,

προσέλοῦμεν, τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρ-
ρίαις 730

καὶ πονηροῖς καὶ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρόμεθα
ύσάτοισι ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκὴ βραδίως ἐχρήσατ' ἄν.
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὧνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρώ-
πους,

χρησθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐτίς· καὶ κατορθώσασι
γὰρ 735

εὖλογον· κἂν τι σφαλῇτ', ἐξ ἁέλιου γοῦν τοῦ ξύ-
λου,

ἦν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσατε.

ΑΙΑ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, γεννάδας ἀνῆρ
ὁ δεσπότης σου. ΕἸΑΝ. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας,
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον; 740

ΑΙΑ. τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελεγχθέντ' ἀντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν ἔφασκες εἶναι δεσπότης.

ΕἸΑΝ. ὦμωξε μέντ' ἄν. ΑΙΑ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν
εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.

ΕἸΑΝ. χαίρεις, ἱκετεύω; ΑΙΑ. μᾶλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ. 746

ΕἸΑΝ. τί δὲ τουθορύζων, ἥνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν
πολλὰς ἀπίης θύραζε; ΑΙΑ. καὶ τοῦθ' ἤδομαι.

ΕἸΑΝ. τί δὲ πολλὰ πράττων; ΑΙΑ. ὥς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ'
ἐγώ.

ΕἸΑΝ. ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν 750
ἅττ' ἂν λαλῶσι; ΑΙΑ. μᾶλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι.

ΕἸΑΝ. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν; ΑΙΑ. ἐγώ;
μὰ Δί', ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο, κάκμαινομαι.

ΕἸΑΝ. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων, ἐμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,

- καὶ δὸς κύσαι καὶ τὸς κύσον, καὶ μοι φράσον, 755
 πρὸς Διός, ὃς ἡμῖν ἐστὶν ὁμομαστιγίας,
 τίς οὗτος οὐνδον ἐστὶ θόρυβος καὶ βοή
 καὶ λαιδοροσμός; ΑἴΑ. Αἰσχύλου κεύριπίδου.
- ΞΑΝ. ἂ. ΑἴΑ. πρᾶγμα, πρᾶγμα μέγα κεκίνηται, μέγα
 ἐν τοῖς νεκροῖσι καὶ στάσις πολλή πάνυ. 760
- ΞΑΝ. ἐκ τοῦ; ΑἴΑ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος
 ἀπὸ τῶν τεχνῶν, ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
 τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων
 σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανεῖῳ λαμβάνειν,
 θρόνον τε τοῦ Πλούτωνος ἐξῆς, ΞΑΝ. μαν-
 θάνω. 765
- ΑἴΑ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
 ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
- ΞΑΝ. τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλου;
- ΑἴΑ. ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγωδικὸν θρόνον,
 ὥς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. ΞΑΝ. νῦν δὲ τίς;
- ΑἴΑ. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο 771
 τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖσι βαλλαντιοτόμοις
 καὶ τοῖσι πατραλοῖαισι καὶ τοιχωρύχοις,
 ὅπερ ἔστ' ἐν Αἰδου πληῆθος, οἳ δ' ἀκροώμενοι
 τῶν ἀντιλογιῶν καὶ λυγισμῶν καὶ στροφῶν 775
 ὑπερεμάνησαν, κἀνόμισαν σοφώτατον·
 κάπειτ' ἐπαρθεῖς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
 ἵν' Αἰσχύλος καθῆστο. ΞΑΝ. οὐκ ἐβάρυτο;
- ΑἴΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
 ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος. 780
- ΞΑΝ. ὁ τῶν πανούργων; ΑἴΑ. νῆ Δί', οὐράνιον γ'
 ὅσον.
- ΞΑΝ. μετ' Αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι σύμμαχοι;
- ΑἴΑ. ὀλίγον τὸ χρηστὸν ἐστὶν, ὥσπερ ἐνθάδε.
- ΞΑΝ. τί δῆθ' ὁ Πλούτωνος δρᾶν παρασκευάζεται;

ΑΙΑ. ἀγῶνα ποιεῖν ἀντίκα μάλα καὶ κρίσιν 785
 κάλεγχον αὐτῶν τῆς τέχνης. ΞΑΝ. κᾶπειτα πῶς
 οὐ καὶ Σοφοκλῆς ἀντελάβετο τοῦ θρόνου;

ΑΙΑ. μὰ Δί' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσσε μὲν Αἰσχύλον,
 ὅτε δὴ κατῆλθε, κἀνέβαλε τὴν δεξιάν,
 κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. 790

νυνὶ δ' ἔμελλεν, ὥς ἔφη Κλειδημίδης,
 ἔφειδος καθεδεῖσθαι· κἄν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ,
 ἔξιν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης
 διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρὸς γ' Εὐριπίδην.

ΞΑΝ. τὸ χρημ' ἄρ' ἔσται; ΑΙΑ. νῆ Δί', ὀλίγον ὕστε-
 ρον. 795

κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινήθησεται.
 καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικῇ σταθμήσεται.

ΞΑΝ. τί δέ; μειαγωγήσουσι τὴν τραγωδίαν;

ΑΙΑ. καὶ κανόνας ἐξοίσουσι καὶ πήχεις ἐπῶν,
 καὶ πλαίσια ξύμπηκτα — ΞΑΝ. πλινθεύσουσι
 γῆν; 800

ΑΙΑ. καὶ διαμέτρους καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ Εὐριπίδης
 κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγωδίας.

ΞΑΝ. ἥ που βαρέως οἶμαι τὸν Αἰσχύλον φέρειν.

ΑΙΑ. ἔβλεψε δ' οὖν ταυροῦ δὸν ἐγκύψας κάτω.

ΞΑΝ. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα; ΑΙΑ. τοῦτ' ἦν δύσκολον·
 σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὕρισκέτην. 806

οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνίβαιν' Αἰσχύλος,

ΞΑΝ. πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρῶνους.

ΑΙΑ. λῆρόν τε τᾶλλ' ἠγεῖτο τοῦ γινῶναι πέρι
 φύσεις ποιητῶν· εἴτα τῷ σῶ δεσπότῃ 810
 ἐπέτρεψαν, ὅτι τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν· ὥς ὅταν γ' οἱ δεσπότη
 ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.

ΧΟΡ. ἥ που δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἐνδοθεν ἔξει,
 ἥνικ' ἂν ὀξύλαον παρίδῃ θήγοντος ὀδόντα 815

ἀντιτέχνου· τότε δὴ μανίας ὑπὸ δεινῆς
ὄμματα στροβήσεται.

ἔσται δ' ἱππολόφων τε λόγων κορυθαίολα νείκη,
σκινδαλάμων τε παραξόνια, σμιλεύματά τ' ἔργων,
φωτὸς ἀμυνομένου φρενοτέκτονος ἀνδρὸς 820
ῥήμαδ' ἱπποβάμονα.

φριξας δ' αὐτοκόμου λοφιαῖς λασιαύχενα χαίταν,
δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἦσει
ῥήματα γομποπαγῇ, πινακηδὸν ἀποσπῶν
γῆγενεῖ φυσήματι· 825

ἔνθεν δὴ στοματουργὸς ἐπῶν βασανίστρια λίσπη
γλῶσσ', ἀνελισσομένη φθονερούς κινούσα χαλι-
νούς,

ῥήματα δαιομένη καταλεπτολογήσει
πνευμόνων πολὺν πόνον.

ΕΤΡ. οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου, μὴ νουθέτει. 830
κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.

ΔΙΟ. Αἰσχύλε, τί σιγᾷς; αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου.

ΕΤΡ. ἀποσεμνυεῖται πρῶτον, ἅπερ ἐκάστοτε
ἐν ταῖς τραγωδίαισιν ἑτερατεύετο.

ΔΙΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγε. 835

ΕΤΡ. ἐγὼ δα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἀνθρωπον ἀγριοποιόν, ἀνθαδόστομον,
ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀπύλωτον στόμα,
ἀπεριλάλητον, κομποφακελορρήμονα.

ΔΙΣ. ἄληθες, ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ; 840

σὺ δὴ με ταῦτ', ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδῃ
καὶ πτωχοποιῇ καὶ ῥακιοσυρραπτάδῃ;
ἀλλ' οὐ τι χαίρων αὐτ' ἔρεῖς. ΔΙΟ. παῦ', Αἰσχύλε,
καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνης κότφ.

ΔΙΣ. οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς 845
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

410. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφῶς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
412. ὦ Κρητικὰς μὲν συλλέγων μονωδίας,
γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην, 850
410. ἐπίσχεσ οὗτος, ὦ πολυτίμητ' Αἰσχύλε.
ἀπὸ τῶν χαλαζῶν δ', ὦ πονήρ' Εὐριπίδη,
ἄναγε σεαυτὸν ἐκποδῶν, εἰ σωφρονεῖς,
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον· 855
σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἐλεγχ', ἐλέγχον· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἄρτοπώλιδας.
σὺ δ' εὐθύς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεῖς βοᾷς.
- ΕΤΡ. ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοῦκ ἀναδύομαι, 860
δάκνουν, δάκνεσθαι πρότερος, εἰ τοῦτω δοκεῖ,
τᾶπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας,
καὶ νῆ Δία τὸν Πηλέα γε καὶ τὸν Αἰόλον
καὶ τὸν Μελέαγρον, κᾶτι μάλα τὸν Τήλεφον.
410. σὺ δὲ δὴ τί βουλευεῖ ποιεῖν; λέγ', Αἰσχύλε. 865
412. ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·
οὐκ ἔξ ἴσου γάρ ἐστιν ἄγων νῶν. 410. τί δαί;
412. ὅτι ἡ πόλεις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι,
τούτῳ δὲ συντέθνηκεν, ὥσθ' ἔξει λέγειν.
ὅμως δ' ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή. 870
410. ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
ὥπως ἂν εὐξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων,
ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
- ΧΟΡ. ὦ Διὸς ἐννέα παρθένοι ἄγναι 875
Μοῦσαι, λεπτολόγους ξυνετὰς φρένας αἶ καθο-
ρᾶτε
ἀνδρῶν γνωμοτύπων, ὅταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμοις

ἔλθωσι στρεβλοῖσι παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες,
 ἔλθ' ἐποψόμεναι δύναμιν
 δεινοτάτοι'ν στομάτοι'ν πορίσασθαι 880
 ῥήματα καὶ παραπρίσματ' ἐπῶν.
 νῦν γὰρ ἄγων σοφίας ὁ μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον
 ἤδη.

ΔΙΟ. εὐχέσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τᾶπη λέγειν 885

ΑΙΣ. Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
 εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

ΔΙΟ. ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. ΕΤΡ. καλῶς·
 ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἷσιν εὐχομαι θεοῖς.

ΔΙΟ. ἰδιοί τινές σου, κόμμα καινόν; ΕΤΡ. καὶ μάλα. 890

ΔΙΟ. ἴθι δὴ προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.

ΕΤΡ. αἰθήρ, ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώττης στρόφιγξ,
 καὶ ξύνεσι καὶ μυκτῆρες ὄσφραντήριοι,
 ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἄπτωμαι λόγων.

ΧΟΡ. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν 895

παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι τινὰ λόγων
 ἐμμέλειαν· ἐπιτε δαΐαν ὁδόν.

γλῶσσα μὲν γὰρ ἡγρίωται,

λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,

οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι

900

τὸν μὲν ἀστεῖόν τι λέξαι

καὶ κατεροινημένον,

τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις

τοῖς λόγοισιν

ἐμπεσόντα συσκεδᾶν πολ-

λὰς ἀλινδῆθρας ἐπῶν.

ἀλλ' ὥς τάχιστα χρὴ λέγειν· οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖ-

τον

905

895—904. = 992—1003.

ἄστεϊα καὶ μήτ' εἰκόνας μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἰποι.

ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐμαυτὸν μὲν γε, τὴν ποιήσιν οἷός εἰμι,
ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω, τοῦτον δὲ πρῶτ'
ἐλέγξω,

ὥς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναι, οἷοις τε τοὺς θεατὰς
ἐξηπάτα, μῶρους λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέν-
τας. 910

πρώτιστα μὲν γὰρ ἕνα τιν' ἂν καθῖσεν ἐγκαλύψας,
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δει-
κνύς,

πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρούζοντας οὐδὲ τουτί·

ΔΙΟ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆθ'. ΕΤΡ. ὁ δὲ χορὸς γ' ἤρειδεν
ὁρμαθοὺς ἂν
μελῶν ἐφεξῆς τέτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσί-
γων. 915

ΔΙΟ. ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ, καὶ με τοῦτ' ἔτερπεν
οὐχ ἦττον ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. ΕΤΡ. ἡλίθιος ἄρ'
ἦσθα,

σάφ' ἴσθι. ΔΙΟ. κάμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ'
ὁ δεῖνα;

ΕΤΡ. ὑπ' ἀλαζονείας, ἵν' ὁ θεατῆς προσδοκῶν καθοίτο,
ὀπόθ' ἢ Νιόβη τι φθιέγξεται· τὸ δρᾶμα δ' ἂν
διήει. 920

ΔΙΟ. ὦ παμπόνηρος, οἷ' ἄρ' ἐφεναικίζομένην ὑπ' αὐτοῦ.
τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς; ΕΤΡ. ὅτι αὐτὸν ἐξε-
λέγχω.

καῖπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε καὶ τὸ δρᾶμα
ἤδη μεσοίη, εἴματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν,
ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους, δειν' ἄττα μορμο-
ρωπά, 925

ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. ΑἴΣ. οἴμοι τάλας. ΔΙΟ.
σιώπα.

ΕΤΡ. σαφές δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἔν ΔΙΟ. μὴ πρῆε τοὺς
ὁδόντας.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους, ἢ τάφρους, ἢ π' ἀσπίδων
ἐπόντας

γρυπαέτους χαλκηλάτους, καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα,
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥάδι' ἦν. ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς,
ἐγὼ γοῦν 930

ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύννησα
τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρούνα ζητῶν, τίς ἐστὶν ὄρνις.

ΑΙΣ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυσίν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο.

ΔΙΟ. ἐγὼ δὲ τὸν Φιλοξένου γ' ὦμην Ἐρυξιν εἶναι.

ΕΤΡ. εἴτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν ἀλεκτρούνα ποιῆσαι;

ΑΙΣ. σὺ δ', ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποτ' ἄττ' ἐστὶν ἄττ' ἐποίει;

ΕΤΡ. οὐχ ἱππαλεκτρούνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους,
ἅπερ σύ, 937

ἂν τοῖσι παραπετάσμασιν τοῖς Μηδικοῖς γρά-
φουσιν.

ἀλλ' ὥς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶ-
τον εὐθὺς

οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπα-
χθῶν, 940

Ἰσχυανα μὲν πρῶτιστον αὐτὴν καὶ τὸ βάρος ἀφεί-
λον

ἐπυλλοῖς καὶ περιπάτοις καὶ τευτλίοις λευκοῖς,
χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων ἀπη-
θῶν.

εἴτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς·
εἴτ' οὐκ ἐλήθουν ὅτι τύχοιμ', οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον,
ἀλλ' οὐξιώων πρῶτα μὲν μοι τὸ γένος εἶπ' ἂν
εὐθὺς 946

τοῦ δράματος. ΔΙΟ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νῆ Δί'
ἢ τὸ σαντοῦ.

ΕΤΡ. ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδὲν παρῆκ' ἂν
ἀργόν,

ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χῶ δοῦλος οὐδὲν ἦττον,
χῶ δεσπότης χῆ παρθένος χῆ γραῦς ἂν. ΑἲΣ. εἶτα
* δῆτα 950

οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτ' ἐχρῆν τολμῶντα; ΕΤΡ.
μὰ τὸν Ἀπόλλω·

δημοκρατικὸν γὰρ αὐτ' ἔδρων. ΑἰΟ. τοῦτο μὲν
ἔασον, ὦ τάν.

οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περὶ γε τοῦ-
του.

ΕΤΡ. ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα ΑἲΣ. φημὶ κἀγώ.
ὥς πρὶν διδάξαι γ' ὄφελος μέσος διαρραγῆναι. 955

ΕΤΡ. λεπτῶν τε κανόνων εἰσβολὰς ἐπῶν τε γωνιασμούς,
νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι, στρέφειν, ἐρᾶν, τεχνάζειν,
κάχ' ὑποτοπεῖσθαι, περινοεῖν ἅπαντα ΑἲΣ. φημὶ
κἀγώ.

ΕΤΡ. οἴκεῖα πράγματ' εἰσάγων, οἷς χρώμεθ', οἷς ξύν-
εσμεν,

ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμεν· ξυνειδότες γὰρ οὔτοι
ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπο-
λάκουν 961

ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας, οὐδ' ἐξέπληττον
αὐτούς,

Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαρο-
πώλους.

γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κάμους ἑκατέρου μαθη-
τάς. 964

τουτουμενὶ Φορμίσιος Μεγαίνετός θ' ὁ Μανῆς,
σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπται,
οὔμοι δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομπός.

ΑἰΟ. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς ἐς τὰ πάντα,

ὃς ἦν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χίτος, ἀλλὰ Κεῖτος.

ΕΤΡ. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν 971

τούτοισιν εἰσηγησάμην,
λογισμὸν ἐνθὲς τῇ τέχνῃ
καὶ σκέψιν, ὥστ' ἤδη νοεῖν
ἅπαντα καὶ διειδέναι 975

τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας
οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
κἄνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει;
ποῦ μοι τοδί; τίς τοῦτ' ἔλαβε;

ΔΙΟ. νῆ τοὺς θεοὺς, νῦν γοῦν Ἀθη- 980

ναίων ἅπας τις εἰσιῶν
κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας
ζητεῖ τε, ποῦ στίν ἡ χύτρα;
τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκεν
τῆς μαινίδος; τὸ τρύβλιον 985

τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι·
ποῦ τὸ σκόροdon τὸ χθιζινόν;

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;
τέως δ' ἀβελτερώτατοι,
κεχηνότες Μαρμάκνυθοι, 990
Μελιτίδαι καθήντο.

ΧΟΡ. τάδε μὲν λεύσσεις, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ·
σὺ δὲ τί, φέρε, πρὸς ταῦτα λέξεις; μόνον ὅπως

μή σ' ὁ θυμὸς * * * * ἀρπάσας
ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν· 995

δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
ἀλλ' ὅπως, ὦ γευνάδα,
μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις,
ἀλλὰ συστέλλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς ἰστίοις, 1000

εἴτα μάλλον μάλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις,
ἥνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λείπῃ
καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας δῆματα
σεμνὰ

καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρου-
νὸν ἀφίει. 1005

ΑΙΣ. θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ, καὶ μου τὰ σπλάγχν'
ἀγανακτεῖ,
εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν· ἵνα μὴ φάσκη
δ' ἀπορεῖν με,
ἀπόκριναί μοι, τίνος οὕνεκα χρή θαυμάζειν ἄν-
δρα ποιητήν;

ΕΥΡ. δεξιότητος καὶ νοουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποι-
οῦμεν
τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσιν. ΑΙΣ. ταῦτ'
οὖν εἰ μὴ πεποίηκας, 1010
ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων μοχθηροτάτους
ἀπέδειξας,
τί παθεῖν φήσεις ἄξιός εἶναι; ΑΙΟ. τεθνάναι·
μὴ τοῦτον ἐρώτα.

ΑΙΣ. σκέψαι τοίνυν οἷους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέ-
ξατο πρῶτον,
εἰ γενναίους καὶ τετραπήχεις, καὶ μὴ διαδρασιπο-
λίτας,
μηδ' ἀγοραίους μηδὲ κοβάλους, ὥσπερ νῦν, μηδὲ
πανούργους, 1015
ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους
τροφαλείας
καὶ πήληκας καὶ κνημίδας καὶ θυμοὺς ἑπταβο-
εῖους.

- ΕΤΡ. καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν· κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.
καὶ τί σὺ δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδας;
- ΔΙΟ. Αἰσχύλε, λέξον, μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε. 1020
- ΑΙΣ. δρᾶμα ποιήσας Ἄρεως μεστόν. ΔΙΟ. ποῖον; ΑΙΣ. τοὺς ἔπ' ἐπὶ Θήβας· ὃ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ ἡράσθη δάλος εἶναι.
- ΔΙΟ. τουτὶ μὲν σοι κακὸν εἰργασται· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας ἀνδρειοτέρους εἰς τὸν πόλεμον· καὶ τούτου γ' εἵνεκα τύπτου.
- ΑΙΣ. ἀλλ' ὑμῖν αὖτ' ἐξῆν ἀσκεῖν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε. 1025
- εἴτα διδάξας Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐξεδίδαξα νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
- ΔΙΟ. ἐχάρην γοῦν, ἥνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεώτος, ὃ χορὸς δ' εὐθύς τὸ χεῖρ' ὥδ' συγκρούσας εἶπεν ἱανοῖ.
- ΑΙΣ. ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν, σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς, 1030
- ὥς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγέννηνται. Ὅρφεὺς μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόρων τ' ἀπέχεσθαι,
- Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς, Ἡσίοδος δὲ γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότους· ὃ δὲ θεὸς Ὀμηρος

ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχεν πλὴν τοῦδ' ὅτι
 χρήστ' ἐδίδαξε, 1035

τάξεις, ἀρετάς, ὀπλίσεις ἀνδρῶν; ΔΙΟ. καὶ μὴν
 οὐ Παντακλέα γε

ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν,
 ἥνικ' ἐπεμπευ,

τὸ κράνος πρώτον περιδησάμενος τὸν λόφον
 ἤμελλ' ἐπιδήσειν.

ΑΙΣ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθοὺς, ὧν ἦν καὶ Ἀά-
 μαχος ἥρως·

ὅθεν ἡμῇ φρὴν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετάς ἐποί-
 ησεν, 1040

Πατρόκλων, Τεύκρων θυμολέοντων, ἔν' ἐπαί-
 ροιμ' ἄνδρα πολίτην

ἀντεκτείνειν αὐτὸν τούτοις, ὅπότεν σάλπιγγος
 ἀκούσῃ.

ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ Φαίδρας ἐποιοῦν πόρνας οὐδὲ
 Σθενεβοίας,

οὐδ' οἷδ' οὐδεὶς ἦντιν' ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα
 γυναῖκα.

ΕΤΡ. μὰ Δί', οὐδὲ γὰρ ἦν τῆς Ἀφροδίτης οὐδέν σοι.
 ΑΙΣ. μηδέ γ' ἐπεῖη. 1045

ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ πι-
 καθῆτο,

ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. ΔΙΟ. νῆ τὸν
 Δία τοῦτό γέ τοι δῆ.

ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, αὐτοὺς τούτοισιν
 ἐπλήγῃς.

ΕΤΡ. καὶ τί βλάπτουσ', ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, τὴν πόλιν
 ἅμαί Σθενέβοιαι;

ΑΙΣ. ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους ἀνέ-
 πεισας 1050

κώνεια πιεῖν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς Βελλε-
ροφόντας.

ΕΤΡ. πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς Φαί-
δρας ξυνέθηκα;

ΑΙΣ. μὰ Δί', ἀλλ' ὄντ'. ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πο-
νηρὸν τὸν γε ποιητὴν,
καὶ μὴ παράγειν μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ
παιδαρίοισιν

ἔστι διδάσκαλος ὅστις φράζει, τοῖς ἡβῶσιν δὲ
ποιηταί. 1055

πάνυ δὲ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. ΕΤΡ. ἦν οὖν σύ
λέγης Λυκαβηττοὺς

καὶ Παρθασῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἔστι τὸ χρη-
στὰ διδάσκειν,

ὃν χρῆν φράζειν ἀνθρωπεύως; ΑΙΣ. ἀλλ' ὦ κα-
κὸ δαίμον, ἀνάγκη

μεγάλων γυναικῶν καὶ διανοιῶν ἴσα καὶ τὰ ῥήματα
τίκτειν.

κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι
χρηῆσθαι. 1060

καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνο-
τέροισιν.

ἄμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. ΕΤΡ.
τί δρᾶσας;

ΑΙΣ. πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας ῥάκι' ἀμπισχών,
ἔν' ἔλεινοι

τοῖς ἀνθρώποις φαίνονται εἶναι. ΕΤΡ. τοῦτ' οὖν
ἔβλαψα τί δρᾶσας;

ΑΙΣ. οὐκ οὐν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς
διὰ ταῦτα, 1065

ἀλλὰ ῥακίοις περιεϊλάμενος κλάει καὶ φησὶ πέ-
νεσθαι.

ΔΙΟ. νῆ τὴν Δήμητρα, χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων
ὑπένερθε·

κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς
ἀνέκυψεν.

ΑΙΣ. εἴτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδί-
δαξας,

ἣ ἔξεκένωσεν τὰς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς
ἐνέτριψε 1070

τῶν μειρακίων στωμυλλομένων, καὶ τοὺς παρά-
λους ἀνέπεισεν

ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσιν. καίτοι τότε γ', ἡνίκ'
ἐγὼ ἔζων,

οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππα-
παῖ εἶπειν.

ΔΙΟ. νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα
τῷ θαλάμακι,

καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον, κἂκβὰς τινὰ λωπο-
δυτῆσαι· 1075

νῦν δ' ἀντιλέγει κοῦκέτ' ἐλαύνων πλεῖ δευρὶ καὶ-
θις ἐκεῖσε.

ΑΙΣ. ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἰτιός ἐστ' ;
οὐ προαγωγὸς κατέδειξ' οὔτος,

καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, 1080

καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν ;

κἄτ' ἐκ τούτων ἢ πόλις ἡμῶν
ὑπογραμματέων ἀνεμεστῶθη,

καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων, 1085

ἐξαπατώντων τὸν δῆμον αἰεί·
λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φέρειν
ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί.

ΔΙΟ. μὰ Δί' οὐ δῆθ', ὥστε γ' ἀφανάνθην

Παναθηναίοισι γελῶν, ὅτε δὴ 1090
 βραδὺς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας
 λευκός, πίων, ὑπολειπόμενος,
 καὶ δεινὰ ποιῶν· καὶ οἱ Κεραμῆς
 ἐν ταῖσι πύλαις παίουσ' αὐτοῦ
 γαστέρα, πλευράς, λαγόνους, πυγὴν· 1095
 ὁ δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
 ὑποπερδόμενος
 φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.

ΧΟΡ. μέγα τὸ πρᾶγμα, πολὺ τὸ νεῖκος, ἄδρὸς ὁ πόλε-
 μος ἔρχεται.

χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, 1100
 ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιάως,
 ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται ἀπερείδεσθαι τορῶς.
 ἀλλὰ μὴ 'ν ταύτῳ καθῆσθον·
 εἰσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαὶ χᾶτεραι σοφισμάτων.
 ὅ τι περ οὖν ἔχeton ἐρίζειν, 1105
 λέγετον, ἔπιτον, ἀνὰ δ' ἔρεσθον
 τὰ τε παλαιὰ καὶ τὰ καινὰ,
 ἀποκινδυνεύeton λεπτὸν τι καὶ σοφὸν λέγειν.
 εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μὴ τις ἀμαθία προσῇ
 τοῖς θεωμένοισιν, ὥς τὰ 1110
 λεπτὰ μὴ γινῶναι λεγόντων,
 μηδὲν ὀρρωδεῖτε τοῦθ'· ὥς οὐκ ἔθ' οὔτω ταῦτ'
 ἔχει.

ἐστρατευμένοι γάρ εἰσι,
 βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνει τὰ δεξιὰ·
 αἱ φύσεις τ' ἄλλως κρᾶτισταί, 1115
 νῦν δὲ καὶ παρηκόνηται.
 μηδὲν οὖν δεισῆτον, ἀλλὰ
 πάντ' ἐπέξeton, θεατῶν γ' οὔνεχ', ὥς ὄντων σοφῶν.

1099—1108. = 1109—1118.

- ΕΤΡ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέφομαι,
ὅπως τὸ πρῶτον τῆς τραγωδίας μέρος 1120
πρώτιστον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιού.
ἄσαφῆς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
- ΔΙΟ. καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανεῖς; ΕΤΡ. πολλοὺς πάνυ.
πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ Ὀρεστέας λέγε.
- ΔΙΟ. ἄγε δὴ σιωπά πᾶς ἀνὴρ. λέγ', Αἰσχύλε. 1125
- ΑΙΣ. Ἑρμῇ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
τούτων ἔχεις φέγειν τι; ΕΤΡ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
- ΑΙΣ. ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα πάντα γ' ἔστ' ἄλλ' ἢ τρία. 1130
- ΕΤΡ. ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσὶν γ' ἁμαρτίας.
- ΑΙΣ. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς; ΕΤΡ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
- ΔΙΟ. Αἰσχύλε, παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μὴ,
πρὸς τρισὶν ἱαμβελοῖσι προσοφείλων φανεῖ.
- ΑΙΣ. ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; ΔΙΟ. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί. 1135
- ΕΤΡ. εὐθύς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιον ὅσον.
- ΑΙΣ. πῶς φῆς μ' ἁμαρτεῖν; ΕΤΡ. αὐτίς ἐξ ἀρχῆς λέγε.
- ΑΙΣ. Ἑρμῇ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
- ΕΤΡ. οὐκ οὖν Ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
τῷ τοῦ πατρὸς τιθνεῶτος; ΑΙΣ. οὐκ ἄλλως λέγω.
- ΕΤΡ. πότερ' οὖν τὸν Ἑρμῆν, ὥς ὁ πατὴρ ἀπώλετο 1141
αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χειρὸς
δόλοισι λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
- ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἑριούνιον
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε, καὶ δῆλον λέγων 1145
ὅτι τῇ πατρῶον τοῦτο κέκτηται γέρας.
- ΕΤΡ. ἔτι μείζον ἐξημαρτες ἢ γὰρ βουλόμην·
εἰ γὰρ πατρῶον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,
- ΔΙΟ. οὕτως ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
- ΑΙΣ. Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν. 1150

- ΔΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
 ΑΙΣ. σωτῆρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένω.
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
 ΕΤΡ. δις ταυτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος.
 ΔΙΟ. πῶς δις; ΕΤΡ. σκόπει τὸ ὄημ'· ἐγὼ δέ σοι
 φράσω. 1155
 ἦκω γὰρ ἐς γῆν, φησί, καὶ κατέρχομαι·
 ἦκω δὲ ταυτὸν ἐστὶ τῷ κατέρχομαι.
 ΔΙΟ. νῆ τὸν Δί', ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι,
 χρῆσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον.
 ΑΙΣ. οὐ δῆτα τοῦτό γ', ὃ κατέστωμυλμένε 1160
 ἄνθρωπε, ταῦτ' ἐστ', ἀλλ' ἄριστ' ἐπὼν ἔχον.
 ΔΙΟ. πῶς δῆ; δίδαξον γάρ με καθ' ὅ τι δὴ λέγεις.
 ΑΙΣ. ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν ἐσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας·
 χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθεν·
 φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. 1165
 ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἀπόλλω. τί σὺ λέγεις, Εὐριπίδη;
 ΕΤΡ. οὐ φημι τὸν Ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε·
 λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
 ΔΙΟ. εὖ νῆ τὸν Ἑρμῆν· ὅ τι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
 ΕΤΡ. πέραινε τοίνυν ἕτερον. ΔΙΟ. ἴδι πέραινε σύ, 1170
 Αἰσχύλ', ἀνίσας· σὺ δ' εἰς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
 ΑΙΣ. τύμβου δ' ἐπ' ὅχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
 κλύειν, ἀκοῦσαι. ΕΤΡ. τοῦθ' ἕτερον αὐθις λέγει,
 κλύειν, ἀκοῦσαι, ταυτὸν ὃν σαφέστατα.
 ΑΙΣ. τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὃ μοχθηρὸς σύ, 1175
 οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
 σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους; ΕΤΡ. ἐγὼ
 φράσω.
 καὶν που δις εἶπω ταυτὸν, ἢ στοιβὴν ἰδῆς
 ἐνουῶσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰπτυσον.
 ΔΙΟ. ἴδι δὴ λέγ'· οὐ γὰρ μούστιν ἀλλ' ἀκουστέα 1180

τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.

ΕΤΡ. ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ,

ΑΙΣ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει,
ὄντινά γε, πρὶν φῦναι μὲν, ἀπόλλων ἐφη
ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα, πρὶν καὶ γεγονέναι, 1185
πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐδαίμων ἀνὴρ;

ΕΤΡ. εἴτ' ἐγένετ' αὐθις ἀθλιώτατος βροτῶν.

ΑΙΣ. μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
χειμῶνος ὄντος ἐξέθυσαν ἐν ὀστράκῳ, 1190

ἵνα μὴ κτραφείη γένοιτο τοῦ πατρὸς φρονέως·

εἴθ' ὥς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τῷ πόδε·

ἔπειτα γραῦν ἐγήμεν αὐτὸς ὦν νέος,

καὶ πρὸς γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·

εἴτ' ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ΑΙΟ. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
εἰ κάστρα τήγησέν γε μετ' Ἑρασινίδου. 1196

ΕΤΡ. ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.

ΑΙΣ. καὶ μὴν μὰ τὸν Δι' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσιν θεοῖς
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ. 1200

ΕΤΡ. ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; ΑΙΣ. ἐνὸς μόνου.
ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
καὶ κωδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
ἐν τοῖς λαμβείοισι. δειξω δ' αὐτίκα.

ΕΤΡ. ἰδοῦ, σὺ δειξεῖς; ΑΙΣ. φημί. ΑΙΟ. καὶ δὴ χρὴ
λέγειν. 1205

ΕΤΡ. Αἴγυπτος, ὥς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχὼν ΑΙΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.

ΕΤΡ. τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;

ΑΙΟ. λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γινῶ πάλιν.

ΕΤΡ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δορατὶς 1211

- καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασσὸν κατὰ
πηδᾶ χορεύων, ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΑἴΟ. οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
ΕΤΡ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ 1215
τὸν προλόγον οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ·
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὢν ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΑἴΟ. Εὐρύπιδῃ, ΕΤΡ. τί ἔστιν; ΑἴΟ. ὑφέσθαι μοι δο-
κεῖς. 1220
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολὺ.
ΕΤΡ. οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δῆμητρα φροντίσαιμι γε·
νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτο γ' ἐκκεκόψεται.
ΑἴΟ. ἴθι δὴ λέρ' ἔτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
ΕΤΡ. Σιδάριον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπὼν 1225
Ἀγήνορος παῖς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΑἴΟ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
ἵνα μὴ διακναίῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. ΕΤΡ. τὸ τί;
ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; ΑἴΟ. ἐὰν πεῖθῃ γ' ἐμοί.
ΕΤΡ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἔξω λέρειν 1230
ἴν' οὗτος οὐχ ἔξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θουαῖσιν ἵπποις ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΑἴΟ. ὀρᾶς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ', ὦράθ', ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ· 1235
λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάννυ καλὴν τε κἀγαθὴν.
ΕΤΡ. μὰ τὸν Δι' οὐπω γ'· ἔτι γὰρ εἰσὶ μοι συγχροί.
Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
ΕΤΡ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἶνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολὺμετρον λαβὼν στάχυν,
θύων ἀπαρχὰς ΑἴΣ. ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1241
ΑἴΟ. μεταξὺ θύων; καὶ τίς αὖθ' ὑφέλετο;

- ΕΤΡ. ἔα αὐτόν, ὦ τάν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς, ὥς λέλεται τῆς ἀληθείας ὕπο,
ΑἴΟ. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γάρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. 1245
τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοις σου
ὥσπερ τὰ σὺν' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφν.
ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τραποῦ.
ΕΤΡ. καὶ μὴν ἔχω γ' ὥς αὐτόν ἀποδείξω κακὸν
μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' αἰεὶ. 1250
ΧΟΡ. τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσαι
ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλείεστα δὴ
καὶ κάλλιστα μέλη ποιή- 1255
σαντι τῶν ἐτι νυνί.
θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπη
μέμψεται ποτε τοῦτον
τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
καὶ δέδοικ' ὑπὲρ αὐτοῦ. 1260
ΕΤΡ. πάννυ γε μέλη θαυμαστά· δέλξει δὴ τάχα.
εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
ΑἴΟ. καὶ μὴν λογιόμην ταῦτα τῶν ψήφων λαβὼν.
ΕΤΡ. Φθιωτ' Ἀχιλεῦ, τί ποτ' ἀνδρὸς ἀκούων 1265
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
Ἐρμῆν μὲν πρόγονον τίμεν γένος οἱ περὶ Λίμναν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΑἴΟ. δύο σοὶ κόπω, Αἰσχύλε, τοῦτω.
ΕΤΡ. κύνδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρεΐδης πολυκοίρανε μάνθανέ 1270
μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;
ΑἴΟ. τρίτος, Αἰσχύλε, σοὶ κόπος οὗτος.
ΕΤΡ. εὐφραμεῖτε· μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας
ὀλγειν.

- ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν; 1275
 κύριός εἰμι θροεῖν ὄδιον κράτος αἰσίου ἀνδρῶν.
 ἢ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἄρωγάν;
- ΔΙΟ. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
 ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι·
 ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὸ νεφρὸν βουβωνιῶ. 1280
- ΕΥΡ. μή, πρὶν γ' ἂν ἀκούσῃς χᾶτέραν στάσιν μελῶν
 ἐκ τῶν καθαρχδικῶν νόμων εἰργασμένην.
- ΔΙΟ. ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθι.
 ΕΥΡ. ὅπως Ἀχαιῶν δίδουρον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1285
 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 σὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι θούριος ὄρνις.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1290
 κυρεῖν παρασχῶν ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ.
 τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι.
 τοφλαττόθρατ τοφλαττόθρατ. 1295
- ΔΙΟ. τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶ-
 νος, ἢ
 πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστροφον μέλη;
- ΑΙΣ. ἀλλ' οὐν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
 ἤνεγκον αὖθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυγίχῳ
 λειμῶνα Μουσῶν λερόν ὀφθελὴν δρέπων· 1300
 οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
 σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,
 θρηήνων, χορείων. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
 ἐνεργάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
 λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις 1305
 αὕτη κροτουῖσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
 πρὸς ἣν περ ἐπιτήδεια ταῦτ' ἄδειν μέλη.

- ΙΟ. αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαξεν, οὔ.
 ΙΣ. ἄλκυνόνες, αἶ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
 κύμασι στωμύλλετε,
 1310
 τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
 θανίσι χροά δροσιζόμεναι.
 αἶ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
 εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
 1315
 ἱστότονα πηνίσματα καὶ
 κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας,
 ἴν' ὁ φίλαυλος ἑπαλλε δελ-
 φῖς προῤῥαῖς κυανεμβόλοις.
 μαντεῖα καὶ σταδίους.
 οἰνάνθας, γάνος ἀμπέλου,
 1320
 βότρυος ἑλικά παυσίπονον.
 περίβαλλ', ὦ τέκνον, ὠλένας.
 ὄρᾳς τὸν πόδα τοῦτον; ΔΙΟ. ὄρῳ.
 ΑΙΣ. τί δαί; τοῦτον ὄρᾳς; ΔΙΟ. ὄρῳ.
 ΑΙΣ. τοιαυτὴ μέντοι σὺ ποιῶν
 1325
 τολμᾷς τὰμὰ μέλη ψέγειν,
 ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον
 Κυρήνης μελοποιῶν;
 τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
 τὸν τῶν μονωδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
 1330
 ὦ Νυκτὸς κελαινοφαῆς
 ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον ὄνειρον
 πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Αἶδα πρόπολον,
 ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας
 1335
 Νυκτὸς παῖδα,
 φρικῶδη δεινὰν ὄψιν,
 μελανουεκκυείμενα,
 φόνια φόνια δερκόμενον,
 μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.

εἰσελθούσα φωράσω.

1340 ΔΙΟ. παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν. ΑΙΣ. καῖμοιγ' ἄλῃς.
ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ αὐτὸν ἀγαγεῖν βούλομαι,
ὅπερ ἐξελέγξει τὴν ποιήσιν νῶν μόνον.

[τὸ γὰρ βάρος νῶν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.]

1345 ΔΙΟ. ἴτε δεῦρό νυν, εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τέχνην.

1350 ΧΟΡ. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. 1370

τόδε γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
νεοχμὸν, ἀτοπίας πλέων,
1345 ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
μὰ τόν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
ἔλεγε μοι τῶν ἐπιτυχόντων,
1375 ἐπιθόμην, ἀλλ' ὄμην ἂν
αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.

ΔΙΟ. ἴθι νυν παρίστασθον παρὰ τῷ πλάστιγγ', ΑΙΣ.
καὶ ΕΤΡ. ἰδού.

ΔΙΟ. καὶ λαβομένω τὸ ῥῆμ' ἐκάτερος εἶπατον,
καὶ μὴ μεθῆσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.

ΑΙΣ. καὶ ΕΤΡ. ἐχόμεθα. ΔΙΟ. τοῦπος νῦν λέγεται εἰς
τὸν σταθμὸν. 1381

ΕΤΡ. εἶθ' ὄφελ' Ἄργους μὴ διαπτάσθαι σκάφος.

1355 ΑΙΣ. Σπερχεῖ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.

ΔΙΟ. κόκκιν, μεθεῖτε· καὶ πολὺ γε κατωτέρω
χωρεῖ τὸ τοῦδε. ΕΤΡ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ ταῦτιον; 1385

ΔΙΟ. ὅτι εἰσέθηκε ποταμόν, ἐριοπωλικῶς
ὑγρὸν ποιήσας τοῦπος ὥσπερ τᾶρια,
1360 σὺ δ' εἰσέθηκας τοῦπος ἐπτρωμένον.

ΕΤΡ. ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι κἀντιστησάτω.

ΔΙΟ. λάβεσθε τοῖνυν αὐθις. ΑΙΣ. καὶ ΕΤΡ. ἦν ἰδού.
ΔΙΟ. λέγε. 1390

ΕΤΡ. οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.

- ΑΙΣ. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
 ΑΙΟ. μεθεῖτε μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὐτὸς ἔπει·
 θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύντατον κακόν.
 ΕΤΡ. ἐγὼ δὲ πειθῶ γ', ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.
 ΑΙΟ. πειθῶ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον.
 ἀλλ' ἕτερον αὐτὸς ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων,
 ὅ τι σοι καθέλξει, καρτερόν τε καὶ μέγα.
 ΕΤΡ. φέρε ποῦ τοιοῦτον δῆτά μουστί; ποῦ;
 φράσω·
 βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. —
 λέγοντ' ἄν, ὥς αὐτῇ στί λοιπὴ σφῶν στάσις.
 ΕΤΡ. σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
 ΑΙΣ. ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.
 ΑΙΟ. ἐξηπάτηκεν αὐτὸς καὶ νῦν. ΕΤΡ. τῷ τρόπῳ;
 ΑΙΟ. δὴν ἄρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρῷ δύο,
 οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν Αἰγύπτιοι.
 ΑΙΣ. καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
 αὐτός, τὰ παιδί, ἡ γυνή, Κηφισοφῶν,
 ἐμβὰς καθήσθω συλλαβὼν τὰ βιβλία·
 ἐγὼ δὲ δὴν ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνον.
 ΑΙΟ. ἄνδρες φίλοι, κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
 οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
 τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν, τῷ δ' ἡδομαι.
 ΠΑ. οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧν περ ἡλθες οὐνεκα;
 ΑΙΟ. εἴαν δὲ κρίνω; ΠΑ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει,
 ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
 ΑΙΟ. εὐδαιμονοίῃς. φέρε, πύθεσθαι μοι ταδί.
 ἐγὼ κατηλθὼν ἐπὶ ποιητήν. ΕΤΡ. τοῦ χάριν
 ΑΙΟ. ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ.
 ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
 μέλλῃ τι χρηστόν, τοῦτον ἄξιον μοι δοκῶ.
 πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου τίνα ἔχειτο

- γνώμην ἐκάτερος; ἡ πόλις γὰρ δυστοκαῖ.
 ΠΑ. ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην; ΔΙΟ. τίνα;
 1395 ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν. 1425
 ἀλλ' ὅτι νοεῖτον, εἶπατον τούτου πέρι.
 ΕΥΡ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτρην
 βραδὺς πέφυκε, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς,
 ΔΙΟ. καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
 1400 ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Πόσειδον· σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις; 1430
 ΑΙΣ. οὐ χροὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
 [μάλιστα μὲν λέοντα μὴ' ἐν πόλει τρέφειν,]
 ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
 ΔΙΟ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
 ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
 1405 ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἐκάτερος εἶπατον 1435
 περὶ τῆς πόλεως ἦντιν' ἔχετον σωτηρίαν.
 ΕΥΡ. [εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίαν,
 αἵροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
 ΔΙΟ. γέλοιον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τίνα;
 1410 ΕΥΡ. εἰ ναυμαχοῖεν, κατ' ἔχοντες ὀξείδας 1440
 θαίνουιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.]
 ἐγὼ μὲν οἶδα, καὶ θέλω φράζειν. ΔΙΟ. λέγε.
 ΕΥΡ. ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
 τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. ΔΙΟ. πῶς; οὐ μανθάνω.
 1415 ἁμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον. 1445
 ΕΥΡ. εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν,
 τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
 τούτοισι χρῆσθαι μέσθαι, σωθείημεν ἂν.
 εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
 1420 τὰναντί' ἂν πράττοντες οὐ σωθόμεθ' ἂν; 1450
 ΔΙΟ. εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
 [ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ Κηφισοφῶν;
 ΕΥΡ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξείδας Κηφισοφῶν.]
 ΑΡΙΣΤΟΦ. ΙΙ. 15

ΔΙΟ. τί δαὶ σύ; τί λέγεις; ΑΙΣ. τὴν πόλιν νῦν μὲν
φράσων

πρῶτον, τίσι χρῆται· πότῃ τοῖς χρηστοῖς; ΔΙΟ.
πόθεν; 1430

μισεῖ κάκιστα, τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται.

ΑΙΣ. οὐ δῆτ' ἐκείνη γ', ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.

πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,

ἢ μήτε χλαῖνα μήτε σίσυρα συμφέρει;

ΔΙΟ. εὗρισκε νῆ Δί', εἴπερ ἀναδύσει πάλιν. 1440

ΑΙΣ. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.

ΔΙΟ. μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τὰ γαθὰ.

ΑΙΣ. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων

εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν τῶν πολεμίων

πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον. 1450

ΔΙΟ. εὖ, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ΠΛ. κρίνοις ἄν. ΔΙΟ. αὕτη σφῶν κρίσις γενήσεται.

αἰρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΕΤΡ. μεμνημένος νυν τῶν θεῶν, οὓς ὤμοσας,

ἢ μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ', αἰροῦ τοὺς φίλους. 1470

ΔΙΟ. ἢ γλῶττ' ὁμώμοκ', Αἰσχύλον δ' αἰρήσομαι.

ΕΤΡ. τί δέδρακας, ὃ μιαιώτατ' ἀνθρώπων; ΔΙΟ. ἐγὼ

ἔκρινα νικᾶν Αἰσχύλον. τιγὲρ οὐ;

ΕΤΡ. αἰσχιστον ἔργον προσβλέπεις μ' εἰργασμένος;

ΔΙΟ. τί δ' αἰσχρόν, ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ; 1475

ΕΤΡ. ὃ σχέτλις, περιόψει με δὴ τεθυηκότα;

ΔΙΟ. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἐστὶ κατθανεῖν,

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, τὸ δὲ καθευδεῖν κώδιον;

ΠΛ. χωρεῖτε τοῖνον, ὃ Διόνυσ', εἴσω. ΔΙΟ. τί δαί;

ΠΛ. ἵνα ξενίσω γὰρ σφω πρὶν ἀποπλεῖν. ΔΙΟ. εὖ λέ-

γεις

νῆ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ΧΟΡ. μακάριός γ' ἀνὴρ ἔχων

1482—1490. = 1491—1499.

ξύνεσιν ἡκριβωμένην.

πάρα δὲ πολλοῖσιν μαθεῖν.

ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας 1485

πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖ,

ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,

ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ

ξυγγενέσι τε καὶ φίλοισι, *

διὰ τὸ συνετὸς εἶναι. 1490

χαρίεν οὖν μὴ Σωκράτει

παρακαθήμενον λαλεῖν,

ἀποβαλόντα μουσικὴν,

τά τε μέγιστα παραλιπόντα

τῆς τραγωδικῆς τέχνης. 1495

τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖσιν λόγοισι

καὶ σκαριφησμοῖσι λήρων

διατριβὴν ἀργὸν ποιῆσθαι,

παραφρονοῦντος ἀνδρός.

4. ἄγε δὴ χαίρων, Αἰσχύλε, χώρει, 1500

καὶ σῶξε πόλιν τὴν ἡμετέραν

γνώμας ἀγαθαῖς, καὶ παίδευσον

τοὺς ἀνοήτους· πολλοὶ δ' εἰσὶν·

καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,

καὶ τουτουσὶ τοῖσι πορισταῖς, 1505

Μύρμηκε θ' ὁμοῦ καὶ Νικομάχῳ·

τόδε δ' Ἀρχενόμῳ·

καὶ φράξ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν

ὥς ἐμὲ δευρὶ καὶ μὴ μέλλειν·

κἂν μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ 1510

νῆ τὸν Ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς

καὶ συμποδίσας

μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου

κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

ΑΙΣ. ταῦτα ποιήσω· σὺ δὲ τὸν θᾶκον
τὸν ἐμὸν παράδος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
καὶ μοι σῶζειν, ἣν ἄρ' ἐγὼ ποτε
δεῦρ' ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
σοφία κρίνω δεύτερον εἶναι.
μέμνησο δ', ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ
καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
μηδέ ποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
μηδ' ἄκων ἐγκαθεδεῖται.

ΠΛ. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
λαμπάδας ἱερὰς, ἅμα προπέμπετε
τοῖσιν τούτου τοῦτον μέλεσιν
καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες.

ΧΟΡ. πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
εἰς φάος ὀρνυμένῳ δότε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίης,
τῇ δὲ πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινόας
πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων πανσαίμεθ' ἂν οὐ-
τως
ἀργαλέων τ' ἐν ὅπλοις ξυνόδων. Κλεοφῶν δὲ μα-
χέσθω
ἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρού-
ραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΒΛΕΠΤΡΟΣ.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Α.)

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ. (ΑΝΗΡ Β.)

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δόξαι ἄνδρες εἶναι καὶ ἐκκλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μιᾶς ἐξ αὐτῶν. αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δόξαι αὐτὰς ἄνδρας εἶναι τοιαῦται. πώγωνας περιθέτους καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνουσι στολὴν, προνοήσασθαι καὶ προασκήσασθαι τὸ σῶμα αὐτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν Πραξαγόρα λυχνον ἔχουσα προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας καὶ φησὶν, ὦ λαμπρὸν ὄμμα.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γύναι' ἔκρινεν ἐν στολαῖς ἀνέρων προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας, περιθέμεναι πώγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν. ἐποίησαν οὕτως. ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μία 5
δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσας τῶν ὅλων τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξιν μυρῖω· ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθ' ἅπασιν ἐξ ἴσου ταῖς οὐσίαις, 10
καὶ ταῖς γυναῖξι μετατίθεσθαι τοὺς νόμους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑ. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
 κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
 γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
 τροχῷ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς ὀύμης ἄπο
 μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις·
 ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
 σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν, εἰκότως, ἐπεὶ
 καὶ τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
 πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς,
 λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην
 ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 λάμπεις, ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος
 πλήρεις ὑποιογνύσαισι συμπαραστατεῖς·
 καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 ἀνθ' ὧν συνείσκει καὶ τὰ νῦν βουλευόμενα,
 ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 ἀλλ' οὐδεμίᾳ πάρεστιν ἃς ἤκειν ἐχρῆν.
 καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἔστιν· ἢ δ' ἐκκλησίᾳ
 ἀντίκα μάλ' ἔσται· καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 ἃς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
 δεῖ τὰς ἑτέρας πως ἀγκαθεζομένας λαθεῖν.
 τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρραμμένους
 ἔχουσι τοὺς πάγωνας, οὓς εἰρητ' ἔχειν;

ἢ θαίμάτια τὰνδρεῖα κλειψάσαις λαθεῖν
 ἢν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τουδὶ λύχνον
 προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 μὴ καὶ τις ὦν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνει.

ΧΟΡ. ὦρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως 30
 ἡμῶν προσιόντων δεύτερον κεκόκκυκεν.

ΠΡΑ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς ἐγρηγόρειν
 τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε, τὴν γείτονα
 τήνδ' ἐκκαλέσωμαι, θρυγανῶσα τὴν θύραν.
 δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. **ΓΥ. Α.** ἤκουσά
 τοι 35

ὑποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
 ἅτ' οὐ καταδαρθούσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλότατη,
 Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ὃ ξύνειμ' ἐγώ,
 τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
 ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
 παριούσας ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

ΧΟΡ. οὐκοῦν ἐπέξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
 τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἶνον τρεῖς χόας
 ἡμῶν ἀποτίσειν κἄρεβλίνθων χοίνικα. 45

ΓΥ. Α. τὴν Σμικυθίδωνος δ' οὐχ ὁρᾷς Μελιστίχην
 σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; **ΠΡΑ.** κάμοι δοκεῖ
 κατὰ σχολὴν παρὰ τὰνδρὸς ἐξελεῖν μόνη.

ΓΥ. Α. τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς Γενυσιστράτην,
 ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50

ΠΡΑ. καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
 ὁρῶ προσιούσας χιτῶνας πολλὰς πάννυ
 γυναικας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

ΓΥ. Β. καὶ πάννυ τάλαιπῶρος ἔγωγ', ὃ φιλότατη,
 ἐκδραῖσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
 ἔβητε, τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

ΠΡΑ. κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένους ὄρω, ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

ΓΥ. Α. ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον·
ἐπειδ' ὁπόθ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

ΓΥ. Β. ἀῤῥωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
ἐρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθεῖν ὅλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερέης.

ΠΡΑ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἰρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;

ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἐκάτην, καλὸν γ' ἔγωγε τουτουί. 70

ΓΥ. Β. ἀῤῥωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα.

ΠΡΑ. ὑμεῖς δὲ τί φατέ; **ΓΥ. Α.** φασί· κατανεύουσι γάρ.

ΠΡΑ. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γάρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαίματ' ἀνδρείαι, καθάπερ εἶπαμεν. 75

ΓΥ. Α. ἔρωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

ΠΡΑ. τουτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται;

ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἐπιτῆδεός γ' ἂν ἦν 80
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος
εἶπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.

ΓΥ. Β. ταυτὶ γέ τοι νῆ τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

ΠΡΑ. πληρουμένης, τάλαινα; **ΓΥ. Β.** νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 85 (91)
ἔγωγε. τί γάρ ἂν χειρὸν ἀκροώμην ἀρὰς
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστὶ μοι τὰ παιδία.

ΠΡΑ. ἰδού γέ σε ξαίνουσιν, ἦν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.

οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι
 ὁ δῆμος ὧν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις 90 (96)
 ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν Φορμίσιον.
 ἦν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν
 ξυστειλάμεναι θαίματια· τὸν πώγωνά τε
 ὅταν καθῶμεν, ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
 τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσασθ' ὄρων; 95 (101)
 Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
 λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
 νυνὶ δ' ὄρας, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
 ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν· 100 (83)
 ἡκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
 ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔω γενήσεται.

ΓΓ. Α. νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ με καταλαβεῖν ἔδρας
 ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρύν.

ΠΡΑ. τούτου γέ τοι νῆ τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν 105
 τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὔνεκα,
 ἦν πῶς παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 θυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν·
 νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

ΓΓ. Α. καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία 110
 δημηγορήσει; ΠΡΑ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστα πον.
 λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
 πλείστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
 ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινα.

ΓΓ. Α. οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἄμειρία. 115

ΠΡΑ. οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγήμεν ἐνθάδε,
 ὅπως προμελετήσωμεν ἅκεῖ δεῖ λέγειν.
 οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδομένη,
 ἄλλαι δ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι πον;

ΓΓ. Α. τίς δ', ὧ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120

ΠΡΑ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
ἐγὼ δὲ θείσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἥν τί μοι δόξη λέγειν.

ΓΥ. Α. δεῦρ', ὧ γλυκυντάτῃ Πραξαγόρῃ, σκέψαι, τάλαν,
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. 125

ΠΡΑ. πῶς καταγέλαστον; **ΓΥ. Α.** ὥσπερ εἰ τις σηπίαις
πῶγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

ΠΡΑ. ὁ περιστιάρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130

ΓΥ. Α. ἐγώ. **ΠΡΑ.** περίθου δὴ τὸν στέφανον τυχάγαθῃ.

ΓΥ. Α. ἰδοῦ. **ΠΡΑ.** λέγοις ἄν. **ΓΥ. Α.** εἴτα πρὶν πιεῖν
λέγω;

ΠΡΑ. ἰδοῦ πιεῖν. **ΓΥ. Α.** τί γάρ, ὧ μέλ', ἐστεφανω-
σάμην;

ΠΡΑ. ἄπιθ' ἐκποδῶν· τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
κἀκεῖ. **ΓΥ. Α.** τί δ'; οὐ πίνουσι καὶ τῇ κκλησίᾳ;

ΠΡΑ. ἰδοῦ γέ σοι πίνουσι. **ΓΥ. Α.** νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 136
καὶ ταῦτά γ' εὗξωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθύοντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ'· ἢ τίνας χάριν 140
τοσαῦτ' ἂν εὗχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῇν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροينوῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.

ΠΡΑ. σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ'· οὐδὲν γὰρ εἶ.

ΓΥ. Α. νῆ τὸν Δ', ἥ μοι μὴ γενεῖαν κρεῖττον ἦν· 145
δίψῃ γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφανανθήσομαι.

ΠΡΑ. ἔσθ' ἥτις ἐτέρα βούλεται λέγειν; **ΓΥ. Β.** ἐγώ.

ΠΡΑ. ἴθι δὴ στεφανοῦ· καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
διεφρεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150

- ΓΥ. Β. ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡθαίων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἡσυχος·
νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὑδάτος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὸ θεῶ. 155
- ΠΡΑ. μὰ τὸ θεῶ; τάλαινα, ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;
ΓΥ. Β. τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.
ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὸ θεῶ κατώμοσας,
καίτοι τὰ γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
- ΓΥ. Β. ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. ΠΡΑ. παῦε τοίνυν, ὥς ἐγὼ 160
ἐκκλησιάσους' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβοθήσεται.
- ΓΥ. Β. φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γάρ, ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι, 165
- ΠΡΑ. γυναῖκας αὐτὸν, δύστηνε, τοὺς ἄνδρας λέγεις;
ΓΥ. Β. δι' Ἐπίρονον γ' ἐκεινον· βλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας φόβον λέγειν.
- ΠΡΑ. ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ, 170
τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μετὰ
ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
- ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρῳ· πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νοουθετεῖν,
οἵ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε, 181
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖσθ' ἐκάστοτε.

ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ χρωμένων 185
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξιους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, εὖ γε ταυτογὶ λέγεις.

ΠΡΑ. τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν 190
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΓΥ. Α. ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. ΠΡΑ. μὴδ' ἐθίξου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν·
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἡχθοντο, τῶν δὲ ὀητόρων 195
ὁ τοῦτ' ἀναπέσας εὐθύς ἀποδρὰς ὤχετο.

ναῦς δεῖ κατέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.

Κορινθίοις ἡχθεσθε, καὶ κεῖνοί γέ σοι·

νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστός γενοῦ. 200

Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώννυμος σοφός·

σωτηρία παρέκλυψεν, ἀλλ' ὀρίζεται

Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

ΓΥ. Α. ὥς ξυνετὸς ἀνὴρ. ΠΡΑ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας.

ὑμεῖς γὰρ ἐστ', ὧ δῆμε, τούτων αἴτιοι. 205

τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα

ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ τι τις κερδανεῖ·

τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.

ἦν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.

ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημι χρῆναι τὴν πόλιν 210

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις

ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

ΓΥ. Α. εὖ γ', εὖ γε νῆ Δί', εὖ γε. ΓΥ. Β. λέγε, λέγ', ὦγαθέ.

ΠΡΑ. ὥς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες

ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια 216
 βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 ἀπαξάπασαι, κούχλ μεταπειρωμένας
 ἰδοὺς ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
 εἴ ποὺ τιχρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο. 220
 καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 τοὺς ἄνδρας ἐπιτρέβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 μοιχοὺς ἔχουσιν ἐνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ· 225
 αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 οἴνου φιλοῦσ' εὗξωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
 ταῦταισιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν
 μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα 230
 τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἄλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 ἐῷμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα,
 ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
 σῶζειν ἐπιθυμήσουσιν· εἴτα σιτία
 τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν; 235
 χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
 ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
 τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτ' ἐὰν πεδίθησθῇ μοι,
 εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διαΐξετε. 240

- ΓΥ. Α. εὖ γ', ὦ γλυκντάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 πόθιν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
 ΠΡΑ. ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τάνδρὸς ὥκησ' ἐν πυκνῇ·
 ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ρητόρων.
 ΓΥ. Α. οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφῇ· 245

καί σε στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
αἰροῦμεθ', ἣν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάσῃ.
ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇκκλησίᾳ;

ΠΡΑ. φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. **ΓΥ. Α.** ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες. **ΠΡΑ.** ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν. 251

ΓΥ. Α. καὶ τοῦτ' ἴσασιν. **ΠΡΑ.** ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

ΠΡΑ. τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρα. 255

ΓΥ. Α. τί δ', ἦν ὑποκρούσωσίμ σε; **ΠΡΑ.** προσκινήσομαι,
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὕσα πολλῶν κρουμάτων.

ΓΥ. Α. ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι θράσεις ποτ'. **ΠΡΑ.** ἐξαγκωνιῶ
ὦδέ· μέσῃ γάρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260

ΓΥ. Α. ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρωσ', εἴαν κελεύσομεν.

ΓΥ. Β. ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς,
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἰρεῖν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμέναι γάρ ἐσμεν αἰρεῖν τῷ σκέλει. 265

ΠΡΑ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὁμῶς δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐδεῖσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.

ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
περιδεῖσθε τοὺς πῶγαντας. ἥνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβῶς ἦτε περιηροσμέναι,
καὶ θαύματ' ἀνδρεῖά γ' ἄπερ ἐκλέψατε 275
ἐπαναβάλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
ἐπεφειδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος

πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. ΓΥ. Β. εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἶομαι 280
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξιεν ἀντικρυς
γυναικάς. ΠΡΑ. ἀλλὰ σπεύσαθ', ὥς εἰωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθροίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.

ΧΟΡ. ὦρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστί· τοῦτο γὰρ χρη
μεμνημένας αἰεὶ λέγειν, ὥς μὴ ποτ' ἐξολίσθη, 286
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἣν ἀλῶμεν
ἐνδυνόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἡπέιλησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν 290
μὴ πρὸ πάνυ τοῦ κνέφους
ἦκη κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάλμη,
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ
δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκνθε καὶ Δράκης,
ἔπου κατεπείγων,
σαντῶ προσέχων ὅπως
μὴδὲν παραχορδιεῖς 295
ὦν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι·
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλη-
στοὶ καθεδούμεθ', ὥς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέη
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους

289—299. = 300—310.

γὰρ χοῖν μ' ὀνομάζειν.
 ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐξ ἄστεως 300
 ἡκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
 μέν, ἡνίκ' ἔδει λαβεῖν
 ἔλθόντ' ὀβολον μόνον,
 καθήντο λαλοῦντες
 ἐν τοῖς στεφανώμασιν·
 νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
 ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
 ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
 οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
 τὰ τῆς πόλεως διοι- 305
 κεῖν ἀργύριον φέρων·
 ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
 ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
 πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ-
 ον καὶ δύο κρομμύω
 καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
 νυνὶ δὲ τριώβολον
 ζητοῦσι λαβεῖν ὅταν
 πρᾶττωσί τι κοινὸν ὧς-
 περ πηλοφοροῦντες. 310

ΒΛΕ. τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη ὅτι μοι;
 ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἡ δ' οὐ φαίνεται.
 ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
 τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
 καὶ θοιμάτιον· ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν 315
 οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
 ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
 τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
 καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
 ἀλλ' ἐν καθαρχῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320

ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
 οὐ γὰρ με νῦν χέξοντά γ' οὐδείς ὄψεται.
 οἷμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὦν ἡρόμην
 γυναιχ'· ὅσας εἰμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
 οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν 325
 δράσους· ὅμως δ' οὔν ἐστιν ἀποπατητέον.

AN. τίς ἐστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτυνῶν;
 νῆ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκείνος. εἰπέ μοι,
 τί τοῦτό σοι τὸ πυρρὸν ἐστιν; οὐ τί που
 Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; 330

BAE. οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
 τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος, οὐνδύεται.

AN. τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ 'στιν; BAE. οὐκ ἔχω
 φράσαι.

ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ εὔρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

AN. εἰτ' οὐδὲ τὴν γυναικ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335

BAE. μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
 ἀλλ' ἐκτετρώπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν·
 ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

AN. νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίνυν ἀντικρυς
 ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ ξύνειμ' ἐγὼ 340
 φρούδῃ 'στ', ἔχουσα θοῖμάτιον οὐγὰρ 'φόρουν·
 κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
 οὐκουν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυγνάμην οὐδαμοῦ.

BAE. μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
 Λακωνικάς, ἀλλ' ὥς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
 ἐς τὸ κοθόρνῳ τὸ πόδ' ἐνθεῖς ἵεμαι,
 ἵνα μὴ 'γχεσάμ' ἐς τὴν οἴσουραν· φανὴ γὰρ ἦν.

AN. τί δῆτ' ἂν εἴῃ; μὲν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
 κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; BAE. γνώμην γ'
 ἐμήν.

οὐκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἄμ' εἰδέναι. 350

- AN. ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν, ἥνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
- BAE. κ' ἄγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω· νῦν δέ μου ἀχράς τις ἐγκλείσας ἔχει τὰ σιτία. 355
- AN. μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
- BAE. νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφύδρα. ἅτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω, ὅποι βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. 360
- νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν, ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, ἀχραδούσιος. τίς ἂν οὖν ἱατρὸν μοι μετέλθοι καὶ τίνα; τίς τῶν καταπρώκτων δεινὸς ἐστὶ τὴν τέχνην; ἄρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. 365
- Ἀντισθένην τις καλεσάτω πάση τέχνῃ. οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν, ὧ πότνι' Εἰλείθυια, μὴ με περιόδης διασραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, 370
- ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.
- XPE. οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τί που χέξεις; BAE. ἐγώ; οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
- XPE. τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτῶνιον;
- BAE. ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών. 375
- ἅτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν; XPE. ἐξ ἐκκλησίας.
- BAE. ἤδη λέλυται γάρ; XPE. νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν· καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος, ὧ Ζεῦ φίλτατε, γέλων παρέσχευ, ἦν προσέρραινον κύκλῳ.
- BAE. τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; XPE. εἰ γὰρ ὤφελον· ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι 381
- μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

- ΒΛΕ.** τὸ δ' αἴτιον τί; **ΧΡΕ.** πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
 ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
 καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάζομεν 385
 ὀρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυνῶς
 ὥς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησίαι·
 ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
- ΒΛΕ.** οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; **ΧΡΕ.** πόθεν;
 οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον 390
 ἄλεκτρον ἐφθέγγετ'. **ΒΛΕ.** οἴμοι δέιλαιος.
 Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
 τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
 ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χοῦμ' ὄχλου
 οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη; **ΧΡΕ.** τί δ' ἄλλο γ' ἢ 395
 ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
 γνώμας προθεῖναι τῆς πόλεως; κατ' εὐθείας
 πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
 κάπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
 οὐ δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
 καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένον,
 ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
 ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
 τίθαί μ' ἐχρῆν δοῦν; **ΒΛΕ.** σκόροδ' ὁμοῦ τρέ-
 ψαντ' ὁπῶ
 τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ 405
 σαντοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
 ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
- ΧΡΕ.** μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
 παρῆλθε γυμνός, ὥς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν·
 αὐτὸς γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
 κάπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους·
 ὁρᾶτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
 τετραστατήρου καὐτόν· ἄλλ' ὅμως ἐρῶ

- ὥς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 ἦν γὰρ παρέχουσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
 χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
 πλευρῖτις ἂν ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
 ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ᾗ σιμῶν στρώματα,
 ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονευιμένους
 ἐς τῶν σκυλοδεψῶν· ἦν δ' ἀποκλείη τῇ θύρᾳ 420
 χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
 ΒΛΕ. νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ'· εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 προσέδθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
 τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίρικας
 δεῖπνου παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλάειν μακρὰ, 425
 ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τὰ γαθόν.
 ΧΡΕ. μετὰ τοῦτο τοῖνυν εὐπρεπῆς νεανίας
 λευκός τις ἀνεπήδησ', ὅμοιος Νικίᾳ,
 δημηγορήσων, ἀπεχείρησεν λέγειν
 ὥς χορὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν. 430
 εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὥς εὖ λέγοι,
 τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 ἀνεβορρόβονξαν. ΒΛΕ. νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.
 ΧΡΕ. ἀλλ' ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ,
 τὰς μὲν γυναικας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ 435
 πολλὰ κακά. ΒΛΕ. καὶ τί εἶπε; ΧΡΕ. πρῶτον
 μέν σ' ἔφη
 εἶναι πανοῦργον. ΒΛΕ. καὶ σέ; ΧΡΕ. μὴ πῶ
 τοῦτ' ἔφη.
 κἄπειτα κλέπτην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία
 καὶ συκοφάντην. ΒΛΕ. ἐμὲ μόνον; ΧΡΕ. καὶ
 νῆ Δία
 τῶνδ' ὃ τὸ πλῆθος. ΒΛΕ. τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
 ΧΡΕ. γυναῖκα δ' εἶναι πρῶτον ἔφη νομβυστικὸν 441

καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόροι ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καὶ μὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν αἰεί.

ΒΛΕ. καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445

ΧΡΕ. ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον·
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν·
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφρασκε τοῦτο δρᾶν. 450

ΒΛΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.

ΧΡΕ. οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ κἀγαθά,
ἑτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.

ΒΛΕ. τί δῆτ' ἔδοξεν; ΧΡΕ. ἐπιτρέπειν σε τὴν πόλιν 455
αὐταῖς. ἔδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὕτω γεγενῆσθαι. ΒΛΕ. καὶ δέδοκται; ΧΡΕ.
φήμ' ἐγώ.

ΒΛΕ. ἅπαντ' ἄρ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἄσχοις ἔμελεν; ΧΡΕ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.

ΒΛΕ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἴμ', ἀλλ' ἡ γυνή; 460

ΧΡΕ. οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.

ΒΛΕ. οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι προᾶγμ' ἀρά μοι;

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει·
σὺ δ' ἄστενακτὶ περδόμενος οἶκοι μενεῖς.

ΒΛΕ. ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν, 465
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν ΧΡΕ. τί δρᾶν;

ΒΛΕ. κινεῖν ἑαυτάς. ΧΡΕ. ἦν δὲ μὴ δυνάμεθα;

ΒΛΕ. ἄριστον οὐ δώσουσι. ΧΡΕ. σὺ δέ γε νῆ Δία 470
δρᾶ ταῦθ', ἵν' ἀριστὰς τε καὶ κινῆς ᾖμα.

ΒΛΕ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. ΧΡΕ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
 ὅς' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα,
 ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῶν ξυμφέρειν. 475
 καὶ ξυμφέροι γ', ὃ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 ἀλλ' εἰμι· σὺ δ' ὑγίαινε. ΒΛΕ. καὶ σὺ γ', ὃ
 Χρέμης.

ΧΟΡ. ἔμβα, χάριε.
 ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῶν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 στρέφου, σκόπει, 480
 φύλαττε σαυτήν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πα-
 νοῦργοι,
 μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφν-
 λάξη·
 ἀλλ' ὥς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
 ἡμῶν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι
 πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ'
 ἐλεγχθέν. 485
 πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυ-
 τήν, καὶ περισκοπούμενη
 * * τὰ κεῖσε καὶ
 τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη
 ὅθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἥνι' ἡμεν· 490
 τήν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
 ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἐδοξε τοῖς πο-
 λίταις.
 ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμε-
 νούσας,
 πώγωνας ἐξηρτημένας,
 μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὄψεται χῆμῶν ἴσως κατείπη. 495
 ἀλλ' εἰα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς

483—492. = 493—503.

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
 παραβλέπουσα θατέρῳ,
 πάλιν μετασκεύαξε σαυτὴν αὐθις ἢ περ ἦσθα,
 καὶ μὴ βράδυν· ὥς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου
 ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γυνάθωιν ἔχουσα·
 χαῦται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

ΠΡΑ. ταυτὶ μὲν, ὧ γυναικες, ἡμῖν εὐτυχῶς
 τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. 505

ἀλλ' ὥς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 διπτεῖτε χλαῖνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
 χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
 βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 ταύτας κατευτρέπιξ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
 εἰσῶ παρερπύσσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν
 ὅθεν περ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον
 τᾶλλα διδάσκειν,
 ὅ τι σοι δοῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς
 ὑπακούειν. 515

οὐδεμιᾷ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξας οἶδα γυ-
 ναικί.

ΠΡΑ. περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχει-
 ροτόνημαι,

ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρησώμαι. καὶ γὰρ
 ἐκεῖ μοι

ἐν τῷ θορούβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γε-
 γένησθε.

ΒΛΕ. αὐτῇ, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα; ΠΡΑ. τί δ', ὧ
 μέλε, 520

σοὶ τοῦθ' ; ΒΛΕ. ὃ τί μοι τοῦτ' ἐστίν ; ὥς εὐη-
δικῶς.

ΠΡΑ. οὐ τοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. ΒΛΕ. οὐκ ἴσως
ἐνός γε. ΠΡΑ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. ΒΛΕ. πῶς ; ΠΡΑ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὅξω
μύρον.

ΒΛΕ. τί δ' ; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου ; 525

ΠΡΑ. οὐ δῆτα, τάλαν, ἔγωγε. ΒΛΕ. πῶς οὖν ὄρθριον
ῥῶχον σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου ;

ΠΡΑ. γυνὴ μέ τις νύκτωρ ἔταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. ΒΛΕ. κατ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσασαν ἰέναι ; ΠΡΑ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φρον-
τίσαι, 530

οὕτως ἐχούσης, ὦνερ ; ΒΛΕ. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἐστὶν ἐνταῦθά τι κακόν. ΠΡΑ. μὰ τὸ θεῷ,
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ῥόχον· ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.

ΒΛΕ. εἴτ' οὐ τὸ σπαντῆς ἱμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν ; 535
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ', ἐπιβαλοῦσα τοῦ γκνυκλον,
ῥῶχον καταλιποῦσ' ὥσπερ εἰ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφανώσας' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

ΠΡΑ. ψυχὸς γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτὴ κάσθενής·
ἐπειθ' ἴν' ἀλεαῖνοίμι, τοῦτ' ἡμιπσχόμην· 540
σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον, ὦνερ. ΒΛΕ. αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ῥῶχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί χη' βακτηρία ;

ΠΡΑ. ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν 545
καὶ τοὺς λίθους παίονσα τῇ βακτηρίᾳ.

ΒΛΕ. οἷσθ' οὖν ἀπολωλενυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι ;

ΠΡΑ. μὴ φροντίσης· ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

- ΒΛΕ. ἡκκλησία; ΠΡΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἣν ἐργαζόμην. 550
 ἀτὰρ γεγένηται; ΒΛΕ. ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδειςθ' ἅ με
 φράσαντά σοι χθές; ΠΡΑ. ἄρτι γ' ἀναμινή-
 σκομαι.
- ΒΛΕ. οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθαι; ΠΡΑ. μὰ Δί' ἐγὼ
 μὲν οὐ.
- ΒΛΕ. κάθησο τοίνυν σηπίας μασσωμένη.
 ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. 555
- ΠΡΑ. τί δρᾶν; ὑφαίνειν; ΒΛΕ. οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρ-
 χειν. ΠΡΑ. τίνων;
- ΒΛΕ. ἀπαξ πάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
- ΠΡΑ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία τὰρ ἡ πόλις
 ἔσται τὸ λοιπόν. ΒΛΕ. κατὰ τί; ΠΡΑ. πολλῶν
 οὐνεκα.
 οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχροὶ δρᾶν 560
 ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 οὐ συκοφαντεῖν. ΑΝΗΡ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
 τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλῃ μου τὸν βίον.
- ΒΛΕ. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναικ' ἔα λέγειν.
- ΠΡΑ. μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
 μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
 μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νευραζόμενον φέρειν.
- ΑΝ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.
- ΠΡΑ. ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ γέ μοι μαρτυρεῖν,
 καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570
- ΧΟΡ. νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγεί-
 ρειν
 φροντίδ' ἐπισταμένην
 ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
 κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην
 δῆμον ἐπαγλαυῶσα 575

μυρίαισιν ὠφελίαισι βίου, δη-
λοῦν ὅ τί περ δύναται.

καιρὸς δέ· δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινὸς ἐξευ-
ρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.

ἀλλὰ πέραινε μόνον

μήτε δεδραμένα μήτ' εἰ-
ρημένα πω πρότερον·

μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ
πολλάκις θεῶνται.

580

ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χορὴ ταῖς
διανοαῖς,

ὥς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλείστον παρὰ
τοῖσι θεαταῖς.

ΠΡΑ. καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω· τοὺς δὲ
θεατάς,

εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα
δέδοικα.

585

ΒΛΕ. περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης· τοῦτο
γὰρ ἡμῖν

δραῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων
ἀμελῆσαι.

ΠΡΑ. μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντεῖπη μηδ' ὑπο-
κρούσῃ,

πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος
ἀκοῦσαι.

κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων με-
τέχοντας,

590

καὶ ταῦτοῦ ξῆν καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἄθλιον εἶναι,

μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ
ταφῆναι·

μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολούθῳ.

ἀλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίον καὶ τοῦτον
ὅμοιον.

ΒΛΕ. πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; ΠΡΑ. κατέδεικεν σπέ-
λεθον πρότερός μου. 595

ΒΛΕ. καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; ΠΡΑ. μὰ Δί',
ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.
τοῦτο γὰρ ἡμέλλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρῶτιστα
ποιήσω

κοινὴν πάντων καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλ' ὅπόσ'
ἔστιν ἐκάστῳ.

εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν
ὑμᾶς

ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην
προσέχουσαι. 600

ΒΛΕ. πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύ-
ριον δὲ

καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον; ΠΡΑ. τοῦτ' ἐς
τὸ μέσον καταθήσει.

ΒΛΕ. καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει. κᾶκτῆσατο γὰρ
διὰ τοῦτο.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.
ΒΛΕ. κατὰ δὲ τί;

ΠΡΑ. οὐδεὶς οὐδὲν πενίᾳ θράσει· πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες, 605

ἄρτους, τεμάχη, μάζας, χλαῖνας, οἶνον, στεφά-
νους, ἑρεβίνθους.

ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρὼν
ἀπόδειξον.

ΒΛΕ. οὐκ οὐν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς
ταῦτα πάρεστι;

ΠΡΑ. πρότερόν γ', ὡταῖρ', ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισιν·

νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ
καταθεῖναι; 610

ΒΛΕ. ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλα-
θῦραι,

ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι· τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ
μεθέξει

συγκαταδαρθῶν. **ΠΡΑ.** ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ
συγκαταδαρθεῖν.

καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκα-
τακεῖσθαι

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. **ΒΛΕ.** πῶς οὖν οὐ
πάντες ἴασιν 615

ἐπὶ τὴν ὥραιότατην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρε-
δειν;

ΠΡΑ. αἱ φανλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς κα-
θεδοῦνται·

κατ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν προῶν
ὑποκρούσει.

ΒΛΕ. καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖς
συνῶμεν,

οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖς οἷ φηῖς
ἀφικέσθαι; 620

ΠΡΑ. οὐχὶ μαχοῦνται. **ΒΛΕ.** περὶ τοῦ; **ΠΡΑ.** θάρρει,
μὴ δέλσῃς, οὐχὶ μαχοῦνται.

ΒΛΕ. περὶ τοῦ; **ΠΡΑ.** τοῦ μὴ συγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ
τοιούτου ὑπάρχει.

ΒΛΕ. τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει· προβεβούλευ-
ται γὰρ, ὅπως ἂν

μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν· τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί
ποιήσει;

φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχύλους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς
βαδιούνται. 625

ΠΡΑ. ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φανλότεροι τοὺς καλλίους
ἀπιόντας
ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημο-
σίοισιν
[οἱ φανλότεροι]· κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς
καταδαρθεῖν
ταῖσι γυναιξίν πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
χαρίσωνται.

ΒΛΕ. ἡ Αὐσικράτους ἄρα ἰνὺ ὅς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρο-
νήσει. 630

ΠΡΑ. νῆ τὸν Ἀπόλλω· καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ
καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ καὶ τῶν σφραγίδας
ἐχόντων,
ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπη, πρότερος παραχώρει, κατ'
ἐπιτήρει,
ὅταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτε-
ριάξειν.

ΒΛΕ. πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας
ἕκαστος 635
ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν; ΠΡΑ. τί δὲ δεῖ;
πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοιςιν
νομιοῦσιν.

ΒΛΕ. οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα
γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πα-
τέρ' ὄντα
ἄγχουσι. τί δῆθ', ὅταν ἀγνώσῃ, πῶς οὐ τότε κα-
πιχεσοῦνται; 640

- ΠΡΑ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς
οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἄλλοτρίων, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέν-
τος ἀκούσῃ,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνος τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρωσιν τοῦτο
μαχεῖται.
- ΒΛΕ. τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελ-
θὼν Ἐπίκουρος,
ἢ Λευκολόφος, πάμπαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δει-
νὸν ἀκουῖσαι. 646
- ΠΡΑ. πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός
ἐστὶ ΒΛΕ. τὸ ποῖον;
- ΠΡΑ. εἰ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πα-
τέρ' εἶναι.
- ΒΛΕ. οἰμῶζοι τᾶν καὶ κωκύοι. ΠΡΑ. σὺ δέ γ' ὅζοις ἂν
καλαμῖνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψή-
φισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. ΒΛΕ. δεινὸν μέν-
τᾶν ἐπεπόνθειν. 650
- τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; ΠΡΑ. οἱ δοῦ-
λοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρῶ χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.
- ΒΛΕ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστιν ἐρέσθαι.
- ΠΡΑ. τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιπὰ
ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.
- ΒΛΕ. ἐν ἔτι ζητῶ· πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσιν
δίκην τῷ, 655
πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ
δίκαιον.

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐδὲ δίκαι προῶτον ἔσονται. ΒΛΕ. τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρίψει;

ΑΝ. καὶ γὰρ ταύτην γνώμην ἐθέμην. ΠΡΑ. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐνεκ' ἔσονται;

ΒΛΕ. πολλῶν ἔνεκεν νῆ τὸν Ἀπόλλων· προῶτον δ' ἐνὸς εἵνεκα δήπου,

ἣν τις ὀφείλων ἐξαργυρῆται. ΠΡΑ. πόθεν οὖν ἐδά-
νεις ὃ δανείσας 660

ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου ὅτ' ἐπίδηλος.

ΒΛΕ. νῆ τὴν Δήμητρον εὖ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,

τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπει-
δὲν

εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπο-
ρήσειν.

ΠΡΑ. ἀπὸ τῆς μάξης ἧς σιτεῖται· ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665

οὐχ ὑβριεῖται φάυλως οὕτως αὐθις τῇ γαστρὶ κο-
λασθεῖς.

ΒΛΕ. οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται; ΠΡΑ. πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῷ;

ΒΛΕ. οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν; ΠΡΑ. οὐκ, ἣν οἴκοι γε καθεύδῃς.

ΒΛΕ. οὐδ' ἣν γε θύραξ', ὥσπερ πρότερον; ΠΡΑ. βλο-
τος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.

ἣν δ' ἀποδύῃ γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ προᾶγμα μάχεσθαι; 670

ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομίζεται.

ΒΛΕ. οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι; ΠΡΑ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

- ΒΛΕ.** τὴν δὲ δίαίταν τίνα ποιήσεις; **ΠΡΑ.** κοινὴν πᾶσιν.
 τὸ γὰρ ἄστν
 μίαν οἴκησίν φημι ποιήσῃν συρροήσας· εἰς ἓν
 ἅπαντα,
 ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους. **ΒΛΕ.** τὸ δὲ δεῖπνον
 ποῦ παραθήσεις; 675
- ΠΡΑ.** τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα
 ποιήσω.
- ΒΛΕ.** τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται; **ΠΡΑ.** τοὺς κρα-
 τήρας καταθήσω
 καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ θαψοδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρ-
 οῖσιν
 τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γεγέ-
 νηται,
 ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι. **ΒΛΕ.** νῆ τὸν
 Ἀπόλλω χάριέν γε. 680
- τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; **ΠΡΑ.** εἰς τὴν ἀγο-
 ρὰν καταθήσω·
 κᾶτα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας,
 ἕως ἂν
 εἰδῶς ὁ λαχὼν ἀπὲν χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι
 δειπνεῖ·
 καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκο-
 λουθεῖν
 τὴν βασιλείον δειπνήσοντας· τὸ δὲ θῆτ' εἰς τὴν
 παρὰ ταύτην, 685
- τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν
 ἀλφριτόπωλιν.
- ΒΛΕ.** ἵνα κάπτωσιν; **ΠΡΑ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δει-
 πνῶσιν. **ΒΛΕ.** ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
 μὴ ἔξελκυσθῇ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶ-
 σιν ἅπαντες;

ΠΡΑ. ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν.
 πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν· 690
 ὥστε μεθύσθεις αὐτῷ στεφάνῳ
 πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δαῖδα λαβὼν.
 αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
 προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου
 τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς· 695
 ἐνθάδε μεῖράξ ἔσθ' ὠραία.
 παρ' ἐμοὶ δ', ἑτέρα
 φήσει τις ἄνωθ' ἐξ ὑπερώου,
 καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη·
 πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν 700
 αὐτῆς παρ' ἐμοί.
 τοῖς εὐπρεπέσιν δ' ἀκολουθοῦντες
 καὶ μειρακίοις οἱ φανλότεροι
 τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῦ θεῖς οὗτος;
 πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθὼν·
 τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
 ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
 ὑμᾶς δὲ τέως θοῖα λαβόντας
 διφόρου συκῆς
 ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.
 φέρε νυν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν; **ΒΛΕ.**
 πάνν. 710

ΠΡΑ. βαδιστέον τᾶρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
 ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωνόν τινα.
 ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημένην
 ἄρχειν, καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια, 715
 ὅπως ἂν εὐωχῇσθε πρῶτον τήμερον.
ΒΛΕ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα; **ΠΡΑ.** φήμ' ἐγώ.
 ἔπειτα τὰς πόρνas καταπαῦσαι βούλομαι

ἀπαξ ἀπάσας. ΒΛΕ. ἵνα τί; ΑΝ. δῆλον τουτογί·
ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐταὶ τὰς ἀκμὰς. 720

ΠΡΑ. καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάξειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

ΒΛΕ. φέρε νυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί· 725

τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;
ΑΝ. ἐγὼ δ', ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκευὴ φέρω,
προχειριούμαι κἄξετάσω τὴν οὐσίαν.

ΧΟΡΟΥ.

ΑΝ. Α. χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς 730

τῶν χρημάτων θύραζε πρώτῃ τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῆς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας ἐμούς·
ποῦ σθ' ἡ διαφοροφόρος; ἡ χύτρα δεῦρ' ἐξιθι,
νὴ Δία μέλαινα γ', ὥς ἂν εἰ τὸ φάρμακον 735
ἔψουσ' ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

ἴστω παρ' αὐτὴν, δεῦρ' ἴθ' ἡ κομωῶτρια·
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ καθαρωδὸς ἐξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν 740
ἄωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω· τὰ κηρία
κόμιξε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὴν τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·
τὰ χυτρίδι' ἦδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. 745

ΑΝ. Β. ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γὰρ οὐδέποτε, ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέφομαι.

οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρωῶτα καὶ φειδωλίαν
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει.
οὗτος, τί τὰ σκενάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοιχιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; *AN. A.* οὐδαμῶς.

AN. B. τί δ' ἦτ' ἐπὶ στοίχου' στὶν οὕτως; οὐ τι μὴ 756
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

AN. B. μέλλεις ἀποφέρειν; *AN. A.* πάνν γε. *AN. B.* κα-
κοδαίμων ἄρ' εἰ 760

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρα. *AN. A.* πῶς; *AN. B.*
πῶς; ῥαδίως.

AN. A. τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

AN. B. ποίοισιν, ὦ δύστηνε; *AN. A.* τοῖς δεδογμένοις.

AN. B. δεδογμένοισιν; ὥς ἀνόητος ἦσθ' ἔρα.

AN. A. ἀνόητος; *AN. B.* οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων. *AN. A.* ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ; 766

AN. B. τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;

AN. A. μάλιστα πάντων. *AN. B.* τὸν μὲν οὖν ἀβέλετον.

AN. A. σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ; *AN. B.* φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ τι βουλευέται. 770

AN. A. τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρυσκευασμένοι.

τὰ χορήματ' εἰσίν; *AN. B.* ἀλλ' ἰδὼν ἐπιθόμην.

AN. A. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. *AN. B.* λέξουσιν γάρ.

AN. A. καὶ φασιν οἴσιν ἀράμενοι. *AN. B.* φήσουσι γάρ.

AN. A. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. *AN. B.* ἀπιστήσουσι
γάρ. 775

AN. A. ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειν. *AN. B.* ἐπιτρέψουσι γάρ.

οἴσιν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοὶ
 γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων, 780
 ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθά,
 ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπταίν,
 οὐχ ὥς τι δώσουντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

AN. A. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προύργου τι δρᾶν.
 ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἱμάς; 785

AN. B. ὄντως γὰρ οἴσεις; AN. A. ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν
 οὖν

τωδὶ ξυνάπτω τῷ τρίποδε. AN. B. τῆς μωρίας,
 τὸ μὴδὲ περιμέναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
 δράσουσιν, εἴτα τηνικαῦτ' ἤδη AN. A. τί δρᾶν;

AN. B. ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790

AN. A. ἵνα δὴ τί; AN. B. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
 παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες, ὠμβρόντητε σύ.

AN. A. χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ' χοιμ' ὅποι 794
 ταῦτα καταθελὴν. AN. B. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι
 θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς. AN. A. τιῆ;

AN. B. ἐγὼ δα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
 ἅπτ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.

AN. A. οἴδουσιν, ὦ τάν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
 [AN. A. ἀμέλει κομιοῦσιν. AN. B. ἦν δὲ μὴ κομίσωσι,
 τί;] 800

AN. A. μαχούμεθ' αὐτοῖς. AN. B. ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;

AN. A. ἅπει μ' ἑάσας. AN. B. ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;

AN. A. διαρραγείης. AN. B. ἦν διαρραγῶ δέ, τί;

AN. A. καλῶς ποιήσεις. AN. B. σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέ-
 ρειν;

AN. A. ἔρωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας 805
 ὀρῶ φέροντας. AN. B. πάνν γ' ἂν οὖν Ἀντι-
 σθένης

αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

AN. A. οἴμωξε. AN. B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; AN. A. πλείω Καλλίου. 810

AN. B. ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

AN. A. δεινὰ γε λέγεις. AN. B. τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ
ὁρῶν

αἰεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.

οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὐδοξε, τὸ περὶ τῶν ἁλῶν;

AN. A. ἔρωγε. AN. B. τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἡνίκα 815
ἐψηφισάμεσθ', οὐκ οἶσθα; AN. A. καὶ κακόν γε
μοι

τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρους

μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθου χαλκῶν ἔχων,

κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφита.

ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θυλάκον, 820

ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα

χαλκὸν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρῶμεθα.

AN. B. τὸ δ' ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν

τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει

τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825

κεὺθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην·

ὅτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο

ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,

πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

AN. A. οὐ ταυτόν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, 830

νῦν δ' αἱ γυναῖκες. AN. B. ἄς ἐγὼ φυλάξομαι

νῇ τὸν Προσειδῶ μὴ κατονησώμῃ μου.

AN. A. οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον ὁ παῖς.

KHP. ὦ πάντες ἄστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

χωρεῖτ', ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, 835

ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις

φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅπου δειπνήσετε·
ὥς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινευασμέναι
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμέναι,
κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νευασμέναι. 840

κρατῆρας ἐγκρινᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἐστᾶσ' ἐφεξῆς· τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτρους ἔψουσιν αἱ νεώταται. 845

Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλαρίδα καὶ κονίποδα
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου·
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. 850

πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἔστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

AN.B. οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

AN.A. καὶ ποῦ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθῇς τὴν οὐσίαν; 855

AN.B. ἐπὶ δεῖπνον. AN.A. οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς
ἐνῆ,

πρὶν ἂν γ' ἀπενέγκῃς. AN.B. ἀλλ' ἀποίσω. AN.A.
πηνίκα;

AN.B. οὐ τοῦμόν, ὦ τάν, ἐμποδῶν ἔσται. AN.A. τί δῆ;

AN.B. ἑτέρους ἀποίσειν φῆμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

AN.A. βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὁμῶς; AN.B. τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν 861

τοὺς εὖ φρονοῦντας. AN.A. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

AN.B. ὁμός' εἰμι κύψας. AN.A. ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

AN.B. καλούμεθ' αὐτάς. AN.A. ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

AN.B. ἐπὶ ταῖς θύραις ἑστῶς AN.A. τί δρᾷσεις; εἰπέ
μοι.

AN. B. τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσσομαι τὰ σιτία. 866

AN. A. βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ', ὡς Σίμων
καὶ Παρμένων, αἰρεσθε τὴν παμπησίαν.

AN. B. φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω. AN. A. μὴ, μηδαμῶς.
δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, 870
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.

AN. B. νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον 875
ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

ΧΟΡΟΤ.

ΓΡ. A. τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὦρα δ' ἦν πάλαι·
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη,
ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, 880
παλῶν, ὅπως ἂν περιλάβωμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στομα,
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

NEANIS. νῦν μὲν με παρακύψασα προὔφθης, ὦ σαπρά.
ἔρου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε 885
ἐμοῦ τρυγῆσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ'· ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δοῆς, ἀντάσσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

ΓΡ. A. τούτῳ διαλέγου κάποχώρησον· σὺ δέ, 890
φιλοττάριον ἀνλητά, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.
εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται πα-
θεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπειραῖς·

οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον ἢ ᾧ τῶν φίλων, ᾧ-
περ ξυνείην·

ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιτο.

NEANIS. μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι.

900

τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς,
καπὶ τοῖς μήλοις ἔπαν-
θει· σὺ δ', ᾧ γραῦ, παραλέλεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα.

905

ΓΡ. Α. ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα,
τό τ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοιο,
βουλομένη σποδεῖσθαι,
καπὶ τῆς κλίνης ὄφιν
εὗροις καὶ προσελκύσαιο
βουλομένη φιλήσαι.

910

NEANIS. αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι;

οὐχ ἥκει μούταῖρος·
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
ἢ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη
βέβηκε, καὶ τ' — ἀλλ' οὗ με ταῦτα δεῖ λέγειν.
ἀλλ', ᾧ μαῖ, ἱκετεύομαι, κά-
λει τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως —
σαντῆς κατόναι, ἀντιβολῶ σε.

915

ΓΡ. Α. ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας

τρόπον τάλαινα κνησιᾶς·

δοκεῖς δέ μοι καὶ λάμβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους.

920

NEANIS. ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο

τάμα παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν

ᾧραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

ΓΡ. Α. ᾧδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκνυθ' ὥσπερ γαλῆ·

οὐδεὶς γὰρ ὥς σε πρότερον εἴσεις' ἀντ' ἐμοῦ.

925

(ΓΡ. Α.) οὐκουν ἐπ' ἐκφοράν γε. (NEANIS.) καινόν γ',
ὦ σαπρά.

(ΓΡ. Α.) οὐ δῆτα. (NEANIS.) τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις
λέγοι;

(ΓΡ. Α.) οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας. (NEANIS.) ἀλ-
λὰ τί;

ἤγχουσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

NEANIS. τί μοι διαλέγει; ΓΡ. Α. σὺ δὲ τί διακλύπτεις;
NEANIS. ἐγώ; 930

ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν Ἐπιγένοι τῷ μῶ φίλῳ.

ΓΡ. Α. σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστὶν ἄλλος ἢ Γέρης;

NEANIS. δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.
ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν. ΓΡ. Α. οὐ σοῦ γ', ὦλεθρε,
δεόμενος οὐδέν. NEANIS. νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σὺ,
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι. 936

ΓΡ. Α. ἀγῶγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

NEANIAS. εἰδ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ δει πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν. 940

οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.

ΓΡ. Α. οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδῆσεις.

οὐ γὰρ τὰ πὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.

κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἐστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα. 945

ἀλλ' εἴμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

NEANIAS. εἰδ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

NEANIS. ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον·
φρούδη γὰρ ἐστὶν οἰομένη μ' ἐνδον μένειν. 950

ἀλλ' οὐτοσί γὰρ αὐτός οὐ μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,

φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι

938—941. = 942—945.

πρόσελθε καὶ ξύνευνέ μοι
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνν γάρ τις ἔρωσ με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρούχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειται μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἐρως,
καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

955

NEANIAΣ. δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
καὶ σύ μοι καταδραμοῦ-
σα τὴν θύραν ἄνοιξον
τὴνδ'· εἰ δὲ μή, καταπεσὼν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι
κόλπῳ πληκτίζεσθαι μετὰ
τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθες, ἱκνοῦμαί σ', Ἐρως,
καὶ ποιήσον τὴνδ' ἐς εὐνὴν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

960

965

NEANIS. καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν
ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὃ ἱκετεύω, 970
ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
διὰ τοι σὲ πόνοὺς ἔχω.

NEANIAΣ. ὃ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος
ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρό-
σωπον,
ἄνοιξον, ἀσπάξου με·
διὰ τοι σὲ πόνοὺς ἔχω.

975

969—972. = 973—976.

ΓΡ. Α. οὗτος, τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς; ΝΕΑΝΙΑΣ.
πόθεν;

ΓΡ. Α. καὶ τὴν θύραν γ' ἤρατες. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀποθά-
νοιμ' ἄρα.

ΓΡ. Α. τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

ΝΕΑΝΙΑΣ. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπον. ΓΡ. Α.
τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἰσως. 980

ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἥν τε βούλη γ' ἥν τε μή.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαυθὺς ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἰκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν, ὃ γλύκων· 985
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τῷ βουλομένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΝΕΑΝΙΑΣ. οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις· τὴνδεδί μοι κρουστέον.

ΓΡ. Α. ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν. 990

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαναμάξεις ὅτι
θύρασί μ' εὗρες· ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ', ὃ μέλ', ὀρθωθῶ τὸν ἐραστήν σου.
ΓΡ. Α. τίνα;

ΝΕΑΝΙΑΣ. τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. ΓΡ. Α. οὗτος
δ' ἔστι τίς; 995

ΝΕΑΝΙΑΣ. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἅπιθ', ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

ΓΡ. Α. οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει. ΝΕΑΝΙΑΣ. καὶ γὰρ ἐγώ
σε νῆ Δία.

ΓΡ. Α. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ γώ σ' ἀφήσω. ΝΕΑΝΙΑΣ. παραφρονεῖς, ὃ
γράφειον. 1000

ΓΡ. Α. ληρείς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τὰ μὲν στραῶματα.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάρδοις ὠνοίμεθ' ἄν,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτοῦ

ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάρδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τάν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὥς ἐμέ. 1005

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' οὐδ' ἀνάγκη μούστιν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι σ'. ὥς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, 1010
οὐκ ἄν πιθοίμην οὐδέ ποτ'.

ΓΡ. Α. ἀλλὰ νῆ Δία ἀναγκάσει τουτί σε.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τοῦτο δ' ἔστι τί;

ΓΡ. Α. ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὥς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. λέγ' αὐτὸ τί ποτε κάστι. ΓΡ. Α. καὶ δὴ σοὶ

λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἣν ἀνὴρ νέος 1015

νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν

τὴν γυνᾶν προκρούσῃ πρῶτον· ἣν δὲ μὴ θέλῃ

πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,

ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον

ἔλκειν ἀνατὶ λαβομένης τοῦ παττάλου. 1020

ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

ΓΡ. Α. τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δ', ἣν ἀφαιρῇται μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν

ἢ τῶν φίλων ἐλθῶν τις; ΓΡ. Α. ἀλλ' οὐ κύριος

ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν; ΓΡ. Α. οὐ γὰρ δεῖ
στροφῆς.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. ΓΡ. Α. κλά-
ων γε σύ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; ΓΡ. Α. δεῦρ' ἀκολου-
θεῖν ὥς ἐμέ.

NEANIAΣ. καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μούστί; ΓΡ. Α. Διομή-
δειά γε.

NEANIAΣ. ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου, 1030
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύνθους,
ὔδατός τε κατέθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

ΓΡ. Α. ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἔμοι.

NEANIAΣ. νῆ τὸν Δί', ἦν περ ἦ γέ που τῶν κηρίνων.
οἶμαι γὰρ ἐνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα. 1036

NEANIAΣ. ποῖ τοῦτον ἔλκεις ἄνδρα; ΓΡ. Α. τὸν ἱμαν-
τῆς ἄγω.

NEANIAΣ. οὐ σωφρονοῦσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴησιν ἢ γυνή. 1040
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

ΓΡ. Α. ὦ παμβδελυρά, φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξεῦρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

NEANIAΣ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, κεχάρισαί γέ μοι,
ὦ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου· 1046
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

ΓΡ. Β. αὕτη σὺ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ' ἔμοι τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
πρότερον καθεύδειν αὐτόν; NEANIAΣ. οἶμοι
δέλλαιος.

πόθεν ἐξέκνψας, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;
τοῦτ' οὖν γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

ΓΡ. Β. βάδιζε δεῦρο. NEANIAΣ. μηδαμῶς με περι-
ίδης
ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'. ΓΡ. Β. ἀλλ'
οὐκ ἐγώ, 1055

ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'. NEANIAS. οὐκ ἔμεγ',
ἀλλ' ἔμπουσά τις

ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμφιεσμένη.

ΓΡ. Β. ἔπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

NEANIAS. ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρωτίστὰ μέ
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μή, 1060
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὅψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους. ΓΡ. Β. θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσεῖ.

NEANIAS. δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἥπερ βούλομαι.

ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο

ἁξιόχρεως. ΓΡ. Β. μή μοι καθίστη. ΓΡ. Γ. ποῖ
σύ, ποῖ 1065

χωρεῖς μετὰ ταύτης; NEANIAS. οὐκ ἔγωγ', ἀλλ'
ἔλκομαι.

ἀτὰρ ἥτις εἰ γραῦ, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐ περιείδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,

ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
τουτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070

ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
πότερον πλῖθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,

ἢ γραῦς ἀνεσθηκνῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

ΓΡ. Γ. μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου. ΓΡ. Β. δευρὶ
μὲν οὖν.

ΓΡ. Γ. ὥς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. ΓΡ. Β. οὐδὲ μὴν ἐγώ.

NEANIAS. διασπάσεσθί μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι. 1076

ΓΡ. Β. ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σε δεῖ κατὰ τὸν νόμον.

ΓΡ. Γ. οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.

NEANIAS. ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080

ΓΡ. Γ. αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέ σοι ποιητέον.

NEANIAS. ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλ-
λαγῶ;

ΓΡ. Β. οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἀφέτω νύν
μ' αὐτή.

ΓΡ. Γ. δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὥς ἐμ'. ΝΕΑΝΙΑΣ. ἦν ἡδέ
μ' ἀφῆ.

ΓΡ. Β. ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. ΓΡ. Γ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
ΝΕΑΝΙΑΣ. χαλεπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμεναι πορθμῆς.

ΓΡ. Β. τιή; 1086

ΝΕΑΝΙΑΣ. ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

ΓΡ. Β. σιγῇ βάδιξε δεῦρο. ΓΡ. Γ. μὰ Δί' ἀλλ' ὥς ἐμέ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090

πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρως δυνήσομαι;

ΓΡ. Β. καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

ΝΕΑΝΙΑΣ. οἴμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'. ΓΡ. Γ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

ξυνεισπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. ΝΕΑΝΙΑΣ. μὴ
πρὸς θεῶν. 1095

ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. νῆ τὴν Ἑκάτην, ἐάν τε βούλη γ' ἦν τε μὴ.

ΝΕΑΝΙΑΣ. ὦ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,

κᾶπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσιν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν

νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,

ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρξομαι.

ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω 1105

ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δεῦρ' εἰσπλέων,

θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς εἰσβολῆς.

καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

ζῶσαν καταπιττώσαντας, εἴτα τῷ πόδε

μολυβδοχορήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά, 1110

ἄνω ὡς πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύνθου.

ΧΟΡΟΤ.

- ΘΕΡ. ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
 αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
 ὑμεῖς θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,
 οἱ γείτονές τε πάντες οἳ τε δημόται, 1115
 ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος,
 ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρῶμασιν
 ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
 τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
 ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120
 τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτιατο·
 ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
 κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
 ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὁσμὴν ἔχη.
 ἄλλ', ὦ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125
 τὸν ἄνδρ', ὅπου ἔστι, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.
 ΧΟΡ. αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.
 ΘΕΡ. μάλισθ'· ὁδὸ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
 ὦ δέσποτ', ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.
 ΑΕΣ. ἐγώ; ΘΕΡ. σὺ μέντοι νῆ Δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ. 1130
 τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
 ὅστις πολιτῶν πλείον ἢ τρισμυρίων
 ὄντων τὸ πληθὸς οὐ δεδείπνηκας μόνος;
 ΧΟΡ. εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἶρηκας σαφῶς.
 ΘΕΡ. ποῖ ποῖ βαδίζεις; ΑΕΣ. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.
 ΘΕΡ. νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος. 1136
 ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
 ἄγειν σε καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
 οἶνος δὲ Χῖός ἐστι περιλελειμμένος
 καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, 1140
 καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖνους τυγχάνει,

καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
 ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν.

ΔΕΣ. οὐκ οὖν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
 καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
 καλεῖν γέροντα, μειράκιον, παιδίσκον; ὥς
 τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
 ἁπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.

ΘΕΡ. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη' πεῖζομαι,
 ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς. 1150

ΧΟΡ. τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 τασδί λαβῶν; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
 ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
 σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι·
 τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρί-
 νειν ἐμέ· 1155

τοῖς γελαῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλωτα κρίνειν ἐμέ·
 σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
 μηδὲ τὸν κληῖρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 ὅτι προείληχ'. ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημέ-
 νους

μὴ 'πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς
 αἰεί, 1160

μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταῖραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
 αἱ μόνου μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεί.

ὦ ὦ ὦρα δῆ,

ὦ φίλαι γυναικες, εἶπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δοῦν,
 ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. Κρητικῶς οὖν τὰ
 πόδε 1165

καὶ σὺ κίνει. ΔΕΣ. τοῦτο δοῦ. ΧΟΡ. καὶ τάσδε
 [νῦν] λαγαράς

τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἐπεισι
 λοπαδοτέμαχος σελαχογαλεο-

- κρانيολειψανοδριμυποτριμματο- 1170
 σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο-
 κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
 λεκτρονονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
 λειολαγωοσιραιοβαφητραγαν-
 οπτερύγων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμε- 1175
 νος ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον.
 εἶτα κόνισαι λαβὼν
 λέκιθον, ἵν' ἐπιδειπνῇς.
 ἀλλὰ λαιμάττουσί που,
 αἶρεσθ' ἄνω, ἰαί, ἰαί.
 δειπνήσομεν, εὐοῖ, εὐαῖ, 1180
 εὐαῖ, ὥς ἐπὶ νίκη·
 εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ εὐαῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Π Λ Ο Υ Τ Ο Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΚΑΡΙΩΝ.

ΧΡΕΜΥΛΟΣ.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΩΝ.

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ.

ΠΕΝΙΑ.

ΓΥΝΗ ΧΡΕΜΥΛΟΥ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΝΗΡ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΓΡΑΤΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ.

ΕΡΜΗΣ.

ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶπει τοὺς Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοῦνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν, πένητα δὲ ἄλλως ὅς μετὰ τινος αὐτῷ θεραπευontos ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδός, εἰ χρη τοιούτῳ τρόπῳ χρηστῶν ἀμελήσαντα ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι καὶ τὰντὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν, ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι ἐπλούτουν, οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν, ὅτῳ δὲ ἐξῴων ἐντύχοι, τοῦτῳ ἔπεσθαι. καὶ ὅς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ, ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλούτος, καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅτι ὁ Πλούτος ἐστὶ δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθ' ἑαυτὸν ὁ θεραπεῖων μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ τίνος ἔντεκα τοῦτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ' αὐτοῦ τοῦ Πλούτου ὅστις ἐστὶ καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγεγόνει παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἡσθήσαν τε καὶ βουλήν ἐβουλεύσαντο ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πῆρσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῷ, τὰς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς Πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅτι τάχιστα καὶ ὑγιαῖ ἐπ' ἀνήγαγον οἴκαδε, ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς οὐκ αὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίον χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι πένητες ἦσαν. ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δράμα Πλούτος Ἀριστοφάνους.

II.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ· ἐρωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἐκδηλον ἄβρὸν τε μετασταίῃ βίον. τοιούνδε δὲ ἐγγεγύηται ὁ χρησμός. χρᾶ γὰρ αὐτῷ ὁ

θεὸς ἐξίοντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἔπεσθαι, ᾧ πρώτῳ συντύχη. καὶ δὴ τυφλῷ γέροντι συντυχῶν εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμόν· ἦν δὲ Πλούτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ' ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθώσασιν· πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφύης γίνεται, συγκρινομένων τῶν φανύλων τῆς Πενίας καὶ τῶν τοῦ Πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλον. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισεύοντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερῶσαντο Πλούτου ἰνδάλματα. τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως ταῦτα. προλογίζει δὲ θεράπων, δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν οὐκ ἡσχύνετο.

III.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν καὶ ἔχων υἱόν, κατανοήσας ὡς οἱ φανῶλοι τὸ τηνικαῦτα εὖ πράττουσιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ, χρησόμενος πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρεῖν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ τοὺς τρόπους διδάξειν (ἦν γὰρ οὗτος χρηστός), ἢ φανῶλον, ὡς τῶν φανύλων τότε εὐπραγούντων. ἔλθων οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἦρετο οὐδὲν ἤκουσεν, προστάττει δὲ αὐτῷ, ᾧ τινι πρῶτον ἐξιὼν συντύχη, ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

IV.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀντιπάτρου, ἀνταγωνιζομένου αὐτῷ Νικοχάρους μὲν Ἀλάωσιν, Ἀριστομένους δὲ Ἀδμήτῳ, Νικοφῶντος δὲ Ἀδώνιδι, Ἀλκαίου δὲ Πασιφάῃ. τελευταίαν δὲ διδάξας τὴν καμωδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συστήσαι Ἀραρότα δι' αὐτῆς τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο δι' ἐκείνου καθῆκε, Κώκαλον καὶ Αἰολοσίκωνα.

V.

[Ιστέον δὲ ὅτι τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα πεπλασμένα εἰσὶ παρα τοῦ ποιητοῦ. Χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τοῦ χρέος καὶ τοῦ αἰμύλλω τὸ ἀπατῶ εἴρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τοὺς χρεωφειλέτας διὰ πενίαν. καὶ τὸ Καρίων ἐξελληνιζόμενον τὸν δοῦλον δηλοῖ. Κᾶρες γὰρ οἱ δοῦλοι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐν Καρὸς αἴση, ἥτοι ἐν δούλου τάξει. καὶ τὸ Βλεψίδημος δὲ ἥτοι πτωχός, ὁ βλέπων αἰεί ποτε εἰς τὸν δῆμον.]

VI.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαντεύεται δίκαιος ὧν τις καὶ πένης
 εἰ μεταβαλὼν πλούτου τυχεῖν δυνήσεται.
 ἔχρησεν ὁ θεὸς συνακολουθεῖν ᾧπερ ἂν
 ἀνέρι περιτύχη. Πλούτος ὀπταίνεται τυφλός.
 γνούς δ' αὐτόν, ἤγαγ' οἴκαδ', ἄλλους δημότας 5
 καλέσας μετασχεῖν· εἶθ' ὑγιάσαι τὰς κόρας
 ἔσπενδον· εἰς Ἀσκληπιοῦ δ' ἀπήγαγον.
 ἦ δ' .. ἄφνω Πενία διεκώλυεν.
 ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῶν κακῶν
 οὐδείς ἐπλούτει, τῶν δ' ἀγαθῶν ἦν τὰγαθά. 10

ΠΛΟΥΤΟΣ.

- ΚΑΡ.** ὦς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
 δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
 ἦν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχη,
 δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
 μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν. 5
 τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἔᾶ τὸν κύριον
 κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐσωνημένον.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. τῷ δὲ Λοξία,
 ὃς θεσπιῶδεϊ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
 μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι 10
 ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός,
 μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην,
 ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
 τοῦναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα· 15
 οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, καὶ μὲ προσβιάζεται,
 καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένῳ τὸ παράπαν οὐδὲ γοῦ.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
 ἦν μὴ φράσῃς ὅ τι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
 ὦ δέσποτ', ἀλλὰ σοι παρέξω πράγματα. 20
 οὐ γάρ με τυπτήσεις στέφανον ἔχοντά γε.
- ΧΡΕ.** μὰ Δί', ἀλλ' ἀφελών γε στέφανον, ἦν λυπῆς τί με,
 ἵνα μᾶλλον ἀλγῆς. **ΚΑΡ.** λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
 πρὶν ἂν φράσῃς μοι τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοσί·
 εὐνοὺς γὰρ ὢν σοι πυνθάνομαι πάνν σφόδρα. 25

- ΧΡΕ.** ἀλλ' οὐ τι κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκειῶν
πιστότατον ἡγοῦμαι σε καὶ κλεπτίστατον.
ἐγὼ θεοσεβῆς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
κακῶς ἐπραττον καὶ πένης ἦν. **ΚΑΡ.** οἶδά τοι.
- ΧΡΕ.** ἕτεροι δ' ἐπλούτουν, λερόσυλοι, ῥήτορες 30
καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. **ΚΑΡ.** πείθομαι.
- ΧΡΕ.** ἐπερησόμενος οὖν ὠχόμην ὡς τὸν θεόν,
τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον,
τὸν δ' υἱόν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει, 35
πενυσόμενος εἰ χρή μεταβαλόντα τοὺς τρόπους
εἶναι πανοῦργον, ἄδικον, ὑγιὲς μὴδὲ ἐν,
ὡς τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ νομίσας συμφέρειν.
- ΚΑΡ.** τί δῆτα Φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων;
- ΧΡΕ.** πένσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί· 40
ὅτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
ἐκέλευε τούτου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι,
πεῖθαι δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
- ΚΑΡ.** καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρῶτος; **ΧΡΕ.** τουτῷ.
- ΚΑΡ.** εἴτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ, 45
φράζουσάν ᾧ σκαιότατέ σοι σαφέστατα
ἄσκειν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;
- ΧΡΕ.** τῷ τούτο κρίνεις; **ΚΑΡ.** δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ
γινῶναι δοκεῖ τοῦθ', ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
τὸ μὴδὲν ἄσκειν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ. 50
- ΧΡΕ.** οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει,
ἀλλ' εἰς ἕτερόν τι μείζον. ἦν δ' ἡμῖν φράσῃ
ὅστις ποτ' ἐστὶν οὐτοσί, καὶ τοῦ χάριν
καὶ τοῦ δεόμενος ἦλθε μετὰ νῶν ἐνθαδί,
πυθιοίμεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν ὅ τι νοεῖ. 55
- ΚΑΡ.** ἄγε δῆ, σὺ πότερον σαντὸν ὅστις εἶ, φράσεις,
ἢ τὰπὶ τούτοις δρῶ; λέγειν χρή ταχὺ πάνν.

- ΠΛ. ἐγὼ μὲν οἰμῶζειν λέγω σοι. ΚΑΡ. μανθάνεις
ὅς φησιν εἶναι; ΧΡΕ. σοὶ λέγει τοῦτ', οὐκ ἔμοι.
σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνει. 60
ἀλλ' εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
ἔμοι φράσον. ΠΛ. κλάειν ἔγωγε σοὶ λέγω.
- ΚΑΡ. δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.
ΧΡΕ. οὗτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαίρήσεις ἔτι.
- ΚΑΡ. εἰ μὴ φράσεις γάρ, ἀπὸ σ' ὁλῶ κακὸν κακῶς. 65
ΠΛ. ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. ΧΡΕ. πῶμαλα.
- ΚΑΡ. καὶ μὴν ὃ λέγω βέλτιστόν ἐστ', ὃ δέσποτα.
ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
ἀναθεις γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν' αὐτὸν καταλιπὼν
ἄπειμ', ἵν' ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών. 70
- ΧΡΕ. ἀλλ' αἶρε ταχέως. ΠΛ. μηδαμῶς. ΧΡΕ. οὐκ οὖν
ἐρεῖς;
- ΠΛ. ἀλλ' ἦν πύθησθαι μ' ὅστις εἰμ', εὖ οἶδ' ὅτι
κακὸν τί μ' ἐργάσεσθε κούκ ἀφήσετεν.
- ΧΡΕ. νῆ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ', εἰν βούλῃ γε σύ.
- ΠΛ. μέθεσθαι νῦν μου πρῶτον. ΧΡΕ. ἦν, μεθίεμεν. 75
- ΠΛ. ἀκούετον δὴ. δεῦ γὰρ ὥς ἔοικέ με
λέγειν ἃ κρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος.
ἐγὼ γάρ εἰμι Πλούτος. ΚΑΡ. ὦ μιαιρώτατε
ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσίγας Πλούτος ὢν;
- ΧΡΕ. σὺ Πλούτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος; 80
ὦ Φοῖβ' Ἀπολλὸν καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες
καὶ Ζεῦ, τί φῆς; ἐκεῖνος ὄντως εἰ σύ; ΠΛ. ναί.
- ΧΡΕ. ἐκεῖνος αὐτός; ΠΛ. αὐτότατος. ΧΡΕ. πόθεν οὖν,
φράσον,
ἀνχμῶν βαδίζεις; ΠΛ. ἐκ Πατροκλέους ἐρχομαι,
ὅς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτουπερ ἐγένετο. 85
- ΧΡΕ. τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες; κάτειπέ μοι.
- ΠΛ. ὃ Ζεὺς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι
ὥς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
μόνους βαδιοίμην· ὁ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλόν, 90
ἵνα μὴ διαγινώσκωμι τούτων μηδένα.
οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε τιμᾶται μόνους
καὶ τοὺς δικαίους. ΠΑ. ὁμολογῶ σοι. ΧΡΕ. φέρε,
τί οὖν;

εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ, 95
φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηροὺς; ΠΑ. φήμ' ἐγώ.

ΧΡΕ. ὥς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζεις; ΠΑ. πάννυ μὲν
οὖν.

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακά πω χρόνον.

ΧΡΕ. καὶ θαυμάζ' οὐδέν· οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

ΠΑ. ἄφετόν με νῦν. ἴστων γὰρ ἤδη τὰ π' ἐμοῦ. 100

ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξόμεσθά σου.

ΠΑ. οὐκ ἠγόρευον ὅτι παρῆξιν πράγματα
ἐμέλλετόν μοι; ΧΡΕ. καὶ σύ γ', ἀντιβολῶ, πιθοῦ,
καὶ μὴ μ' ἀπολίπης· οὐ γὰρ εὐρήσεις ἐμοῦ
ζητῶν ἢ τ' ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα· 105
μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

ΠΑ. ταυτὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέ μου
τύχῃσ' ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
ἄτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

ΧΡΕ. ἔχει μὲν οὕτως, εἰς δ' οὐ πάντες κακοί. 110

ΠΑ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀπαξάπαντες. ΚΑΡ. οἰμῶξει μακρά.

ΧΡΕ. σοὶ δ' ὥς ἂν εἰδῇς ὅσα, παρ' ἡμῖν ἦν μένης,
γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
οἶμαι γάρ, οἶμαι, σὺν θεῷ δ' εἰρήσεται,
ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας, 115
βλέψαι ποιήσας. ΠΑ. μηδαμῶς τοῦτ' ἰσχύω.
οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. ΧΡΕ. τί φῆς;

ΚΑΡ. ἄνθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.

ΠΛ. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν οἶδ' ὥς, τὰ τούτων μῶρ' ἐπεὶ
πύθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψει με. **ΧΡΕ.** νῦν δ' οὐ τοῦτο
δραῶ, 120

ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἔα;
ΠΛ. οὐκ οἶδ'· ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρρωδῶ πάννυ.

ΧΡΕ. ἄληθες, ὧ δειλότατε πάντων δαιμόνων;
οἶει γὰρ εἶναι τὴν Διὸς τυραννίδα
καὶ τοὺς κεραυνοὺς ἄξιους τριωβόλου, 125

ΠΛ. ἄ, μὴ λέγ', ὧ πονηρέ, ταῦτ'. **ΧΡ.** ἔχ' ἥσυχος.
ἐγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ Διὸς πολὺν
μείζον θυναμένον. **ΠΛ.** ἐμὲ σύ; **ΧΡΕ.** νῆ τὸν οὐ
ρανόν.

αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ Ζεὺς τῶν θεῶν; 130
ΚΑΡ. διὰ τὰργύριον· πλεῖστον γὰρ ἐστ' αὐτῷ. **ΧΡΕ.**
φέρε,

τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; **ΚΑΡ.** ὁδί.

ΧΡΕ. θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'; οὐ διὰ τουτονί;

ΚΑΡ. καὶ νῆ Δί' εὐχονται γε πλουτεῖν ἄντικρυς.

ΧΡΕ. οὐκ οὐδ' ἐστὶν αἴτιος, καὶ ῥαδίως 135

παύσει' ἄν, εἰ βούλοιτο, ταῦθ'; **ΠΛ.** ὅτιν' τί δή;

ΧΡΕ. ὅτι οὐδ' ἄν εἰς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
οὐ βούν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἓν,
μὴ βουλομένου σοῦ. **ΠΛ.** πῶς; **ΧΡΕ.** ὅπως; οὐκ
ἔσθ' ὅπως

ὠνήσεται δήπουθεν, ἣν σὺ μὴ παρῶν 140

αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τοῦ Διὸς
τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.

ΠΛ. τί λέγεις; δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; **ΧΡΕ.** φήμ' ἐγώ.
καὶ νῆ Δί' εἰ τί γ' ἔστι λαμπρόν καὶ καλόν
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σέ γίγνεται. 145

απαντα τῷ πλουτεῖν γάρ ἐσθ' ὑπήκοα.

ΚΑΡ. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον
δοῦλος γεγένημαι, διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.

ΧΡΕ. καὶ τὰς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας,
ὅταν μὲν αὐτὰς τις πένης περιῶν τύχη, 150
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν, ἐὰν δὲ πλούσιος,
τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθύς ὥς τοῦτον τρέπειν.

ΚΑΡ. καὶ τοὺς γε παῖδας φασὶ ταὐτὸ τοῦτο δοῶν,
οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τὰργυρίου χάριν.

ΧΡΕ. οὐ τοὺς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους· ἐπεὶ 155
αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. ΚΑΡ. τί δαί;

ΧΡΕ. ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν, ὁ δὲ κύνας θηρευτικούς.

ΚΑΡ. αἰσχυρόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως
ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

ΧΡΕ. τέχνη δὲ πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα, 160
ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐσθ' εὖρημένα.
ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν σκυτοτομεῖ καθήμενος,

ΚΑΡ. ἕτερος δὲ χαλκεύει τις, ὁ δὲ τεκταίνεται.

ΧΡΕ. ὁ δὲ χρυσοχοεῖ γε, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν,

ΚΑΡ. ὁ δὲ λωποδυνεῖ γε νηὶ Δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ, 165

ΧΡΕ. ὁ δὲ κναφεύει γ'. ΚΑΡ. ὁ δὲ γε πλύνει κρόδια,

ΧΡΕ. ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ γ'. ΚΑΡ. ὁ δὲ γε πωλεῖ κρόμμυα,

ΧΡΕ. ὁ δ' ἀλούς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

ΠΛ. οἴμοι τάλας, ταυτί μ' ἐλάνθανεν πάλαι.

ΚΑΡ. μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; 170
ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;

ΧΡΕ. τί δέ; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

ΚΑΡ. τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

ΧΡΕ. ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου; 175

ΚΑΡ. Ἀγύρριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;

ΧΡΕ. Φιλέσιος δ' οὐχ ἔνεκα σοῦ μύθους λέγει;

ἡ ξυμμαχία δ' οὐ διὰ σέ τοις Αἰγυπτίοις;
 ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σέ Φιλωνίδου;

ΚΑΡ. ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ΧΡΕ. ἐμπέσοι γέ σοι. 180
 τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σέ πάντα πράττεται;
 μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἷτιος,
 καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΚΑΡ. κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε
 ἐφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέξηται μόνον. 185

ΠΛ. ἐγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἰς ὧν ποιεῖν;

ΧΡΕ. καὶ νῦν μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλεονα-
 ῶστ' οὐδὲ μεστός σοῦ γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
 τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησμονή·
 ἔρωτος ΚΑΡ. ἄρτων ΧΡΕ. μουσικῆς ΚΑΡ. τρα-
 γημάτων 190

ΧΡΕ. τιμῆς ΚΑΡ. πλακούντων ΧΡΕ. ἀνδραγαθίας ΚΑΡ.
 ἰσχάδων

ΧΡΕ. φιλοτιμίας ΚΑΡ. μάξης ΧΡΕ. στρατηγίας ΚΑΡ.
 φακῆς.

ΧΡΕ. σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστός οὐδεπώποτε.
 ἀλλ' ἦν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα,
 πολὺν μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα· 195
 κἂν ταῦτ' ἀνύσῃται, τετραράκοντα βούλεται,
 ἢ φησιν οὐ βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.

ΠΛ. εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε φαίνεσθον πάννυ·
 πλὴν ἐν μόνον δέδοικα. ΧΡΕ. φράζε, τοῦ πέρι.

ΠΛ. ὅπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἦν ὑμεῖς φατέ 200
 ἔχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.

ΧΡΕ. νῆ τὸν Αἰ'· ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. ΠΛ. ἦμιστ', ἀλλὰ με
 τοιχωρῦχος τις διέβαλ'. εἰσδὺς γὰρ ποτε
 οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν οὐδὲν λαβεῖν, 205
 εὐρῶν ἀπαξάπαντα κατακεκλειμένα·

εἴτ' ὠνόμασέν μου τὴν πρόνοιαν δειλίαν.

ΧΡΕ. μὴ νυν μελέτω σοι μηδέν· ὥς, ἐὰν γένῃ
ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως. 210

ΠΛ. πῶς οὖν δυνήσῃ τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὢν;

ΧΡΕ. ἔχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
ὁ Φοῖβος αὐτὸς Πυθικὴν σείσας δάφνην.

ΠΛ. κάκεινος οὖν σύννοιδε ταῦτα. ΧΡΕ. φήμ' ἐγώ.

ΠΛ. ὁρᾶτε. ΧΡΕ. μὴ φρόντιζε μηδέν, ὦραθέ. 215
ἐγὼ γάρ, εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δῇ μ' ἀποθανεῖν,
αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. ΚΑΡ. κἂν βούλῃ γ', ἐγώ.

ΧΡΕ. πολλοὶ δ' ἔσονται χῆτεροι νῶν ξύμμαχοι,
ὅσοις δίκαιοις οὕσιν οὐκ ἦν ἄλφιστα.

ΠΛ. παπαῖ, πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους. 220

ΧΡΕ. οὐκ, ἦν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. ΚΑΡ. τί δρῶ;
λέγε.

ΧΡΕ. τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον, εὐρήσεις δ' ἴσως
ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους,
ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν 225
ἡμῖν μετὰ σῃ τοῦδε τοῦ Πλούτου μέρος.

ΚΑΡ. καὶ δὴ βαδίξω· τουτοδὲ τὸ κρεᾶδιον
τῶν ἐνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.

ΧΡΕ. ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γ'· ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
σὺ δ', ὦ κράτιστε Πλούτε πάντων δαιμόνων, 230
εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἰσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία
αὕτη ἔστιν ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
μεστὴν ποιῆσαι καὶ δικαίως κἀδίκως.

ΠΛ. ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νῆ τοὺς θεοὺς
εἰς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἄλλοτρίαν πάννυ· 235
ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.
ἦν μὲν γὰρ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχῳ,

εὐθὺς κατῴρουξέν με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
 καὶν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον, 240
 ἔξαρκος ἐστὶ μὴδ' ἰδεῖν με πώποτε.

ἦν δ' ὥς παραπλήγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
 πόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος
 γυμνὸς θύραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

ΧΡΕ. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε. 245
 ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰεὶ.
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ
 πάλιν τ' ἀναλῶν, ἥνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν, ὥς ἰδεῖν σὲ βούλομαι

καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον, 250
 ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. **ΠΛ.** πείθομαι.

ΧΡΕ. τί γὰρ ἂν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τάληθ' ἔλγοι;

ΚΑΡ. ᾧ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες,
 ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
 ἵτ' ἐγκονεῖτε, σπεύδεθ', ὥς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλ-
 λειν, 255

ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἣ δεῖ παρόντ'
 ἀμύνειν.

ΧΟΡ. οὐκ οὐν ὁρᾷς ὁρῳμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
 ὥς εἰκὸς ἐστὶν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἥδη;
 σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φρά-
 σαι μοι

ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο. 260

ΚΑΡ. οὐκ οὐν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ
 ἀκούεις.

ὁ δεσπότης γὰρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
 ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ξήσειν ἀπαλλαγέντας.

ΧΟΡ. ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὃ φησιν;

ΚΑΡ. ἔχων ἀφίκεται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ᾧ πονηροί,

ῥυπαῖντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νω-
δόν. 266

οἶμαι δὲ νῆ τὸν οὐρανὸν καὶ ψαλὸν αὐτὸν εἶναι.

ΧΟΡ. ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῆς; πάλιν φρά-
σον μοι.

δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

ΚΑΡ. πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

ΧΟΡ. μῶν ἀξιοῖς φευκαλίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι 271
ἀξήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

ΚΑΡ. πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ
πάντα

ἡρεῖσθ' ἐμ' εἶναι κοῦδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγίης εἰπεῖν;

ΧΟΡ. ὥς σεμνὸς οὐπίτριπτος· αἶ κνήμαι δέ σου βο-
ῶσιν 275

λοῦ ἰοῦ, τὰς χολίκας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ΚΑΡ. ἐν τῇ σοφῇ νυκτὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δέ-
δωσιν.

ΧΟΡ. διαφραγείης. ὥς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος, 279
ὅστις φευκαλίζει, φράσαι δ' οὐπω τέτληκας ἡμῖν
[ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο·]
οὐ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προ-
θύμως

δεῦρ' ἦλθομεν, πολλῶν θύμων ὄξας διεκπε-
ρῶντες.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλούτον γάρ, ὦν-
δρες, ἥκει

ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει. 285

ΧΟΡ. ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίους ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεοὺς, Μίδα μὲν οὖν, ἦν ὥτ' ὄνου λά-
βητε.

ΧΟΡ. ὥς ἦδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι

ὕψ' ἡδονῆς, εἶπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΑΡ. καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρηττανελὸ τὸν Κύ-
 κλωπα 290

μιμούμενος καὶ τοῖν ποδοῦν ὥδ' παρυσσαλεύων
 ὑμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
 βληχῶμενοί τε προβατίων
 αἰγῶν τε κυναβρώντων μέλη,
 ἔπεσθ' ἀπεψώλημένοι· τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθαι. 295
ΧΟΡ. ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν θρηττανελὸ τὸν Κύ-
 κλωπα

βληχῶμενοι, σὲ τουτοῦ πινῶντα καταλαβόντες,
 πήραν ἔχοντα λάχανά τ' ἄγρια δροσερά, κραιπα-
 λῶντα,
 ἡγούμενον τοῖς προβατίοις,
 εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα πού, 300
 μέγαν λαβόντες ἡμέμενον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.

ΚΑΡ. ἐγὼ δὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακν-
 κῶσαν,
 ἣ τοὺς ἐταίρους τοῦ Φιλωνίδου ποτ' ἐν Κορίνθῳ
 ἔπεισεν ὥς ὄντας κάρπους
 μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐ-
 τοῖς, 305

μιμήσομαι πάντας τρόπους·
 ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας
 ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

ΧΟΡ. οὐκοῦν σὲ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακν-
 κῶσαν

καὶ μαγγανεύουσιν μολύνουσάν τε τοὺς ἐταίρους,
 λαβόντες ὑπὸ φιληδίας 311
 τὸν Λαρτίου μιμούμενοι τῶν ὄρχων κρεμῶμεν,
 μινθώσομέν θ' ὥσπερ τράγον
 τὴν ὄϊνα· σὺ δ' Ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς·

ἔπεσθε μητρὶ χοῖροι.

315

ΚΑΡ. ἄγ' εἴα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
 ὑμεῖς ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπεσθ',
 ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
 βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
 λαβὼν τιν' ἄρτον καὶ κρέας
 μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

320

ΧΟΡΟΥ.

ΧΡΕ. χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστίν, ὦνδρες δημόται,
 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σακρόν·
 ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθυμία ἤκετε
 καὶ συντεταμένως καὶ κατεβλακυμένως.
 ὅπως δέ μοι καὶ τᾶλλα συμπαραστάται
 ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

325

ΧΟΡ. θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄφθ.
 δεινὸν γάρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἴνεκα
 ὥστιζόμεσθ' ἐκάστοτ' ἐν τῇ κκλησίᾳ,
 αὐτὸν δὲ τὸν Πλούτον παρεῖν τῷ λαβεῖν.

330

ΧΡΕ. καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτοῦ
 προσιόντα· δῆλος δ' ἐστίν ὅτι τοῦ πράγματος
 ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

ΒΛΕ. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; πόθεν καὶ τίνι τρόπῳ
 Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἑξαπλύνῃς; οὐ πείθομαι.
 καίτοι λόγος γ' ἦν νῆ τὸν Ἡρακλέα πολὺς
 ἐπὶ τοῖσι κούρελοισι τῶν καθημένων,
 ὥς ἑξαπλύνῃς ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
 ἐστὶν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμάσιον, ὅπως
 χορηστὸν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
 οὐκ οὐν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

340

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ· νῆ τοὺς θεοὺς,
 ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθρὲς πράττομεν,
 ὥστε μετέχειν ἐξεστίν· εἰ γὰρ τῶν φίλων.

345

- ΒΛΕ. γέγονας δ' ἀληθῶς, ὥς λέγουσι, πλούσιος;
 ΧΡΕ. ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἣν θεὸς θέλη.
 ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.
 ΒΛΕ. ποίος τις; ΧΡΕ. οἷος, ΒΛΕ. λέγ' ἀνύσας ὅ τι
 φῆς ποτε.
 ΧΡΕ. ἣν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν αἰεί. 350
 ἣν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν.
 ΒΛΕ. τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
 καὶ μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
 οὕτως ὑπερπλουτεῖν, τὸ δ' αὖ δεδοικέναι
 πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγίης ἐστ' εἰργασμένον. 355
 ΧΡΕ. πῶς δ' οὐδὲν ὑγίης; ΒΛΕ. εἴ τι κεκλοφῶς νῆ Δία
 ἐκείθεν ἦκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
 παρὰ τοῦ θεοῦ, κᾶπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
 ΧΡΕ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ΒΛΕ. παῦσαι φλυαρῶν, ὠγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς. 360
 ΧΡΕ. σὺ μὴδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιουτοῖ.
 ΒΛΕ. φεῦ· ὥς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγίης ἐστὶν οὐδενός,
 ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττους.
 ΧΡΕ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρο' ὑγιάνειν μοι δοκεῖς.
 ΒΛΕ. ὥς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχεν τρόπων. 365
 ΧΡΕ. μελαγχολᾷς, ὦνθρωπε, νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει,
 ἀλλ' ἐστὶν ἐπίδηλον τι πεπανούργηχ' ὅτι.
 ΧΡΕ. σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώξεις· ὥς ἐμοῦ τι κεκλοφότης
 ζητεῖς μεταλαβεῖν. ΒΛΕ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνομος;
 ΧΡΕ. τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιούτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον. 371
 ΒΛΕ. μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ' ἥρπακας; ΧΡΕ. κακο-
 δαιμονῶς.
 ΒΛΕ. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρηκάς γ' οὐδένα;
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ' ἐργώγ'. ΒΛΕ. ὦ Ἡράκλειε, φέρε, ποῖ τις ἂν
 τράποιτο; τάληθές γὰρ οὐκ ἐθέλει φράσαι. 375

- ΧΡΕ. κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.
 ΒΛΕ. ὦ τάν, ἐγὼ τοι τοῦτ' ἀπὸ μικροῦ πάνυ
 ἐθέλω διαπραῖξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
 τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ζητόρων.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν φίλως γ' ἂν μοι δοκεῖς νῆ τοὺς θεοὺς 380
 τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας λογίσασθαι δῶδεκα.
 ΒΛΕ. ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον,
 ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 καὶ τῆς γυναικός, κοῦ διοίσοντ' ἄντικρυς
 τῶν Ἡρακλειδῶν οὐδ' ὅτιοῦν τῶν Παμφίλου. 385
 ΧΡΕ. οὐκ, ὦ κακόδαιμον, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 ἔρωγε καὶ τοὺς δεξιούς καὶ σώφρονας
 ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. ΒΛΕ. τί σὺ λέγεις;
 οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; ΧΡΕ. οἴμοι τῶν
 κακῶν,
 ἀπολείς. ΒΛΕ. σὺ μὲν οὖν σεαυτόν, ὥς γ' ἐμοὶ
 δοκεῖς. 390
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ τὸν Πλούτον, ὦ μοχθηρὲ σὺ,
 ἔχω. ΒΛΕ. σὺ Πλούτον; ποῖον; ΧΡΕ. αὐτόν
 τὸν θεόν.
 ΒΛΕ. καὶ ποῦ ἔστιν; ΧΡΕ. ἐνδον. ΒΛΕ. ποῦ; ΧΡΕ.
 παρ' ἐμοί. ΒΛΕ. παρὰ σοί; ΧΡΕ. πάνυ.
 ΒΛΕ. οὐκ ἐς κόρακας; Πλούτος παρὰ σοί; ΧΡΕ. νῆ
 τοὺς θεοὺς.
 ΒΛΕ. λέγεις ἀληθῆ; ΧΡΕ. φημί. ΒΛΕ. πρὸς τῆς
 Ἑστίας; 395
 ΧΡΕ. νῆ τὸν Ποσειδῶ. ΒΛΕ. τὸν θαλάττιον λέγεις;
 ΧΡΕ. εἰ δ' ἔστιν ἕτερός τις Ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
 ΒΛΕ. εἴτ' οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;
 ΧΡΕ. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ' ἐν τούτῳ. ΒΛΕ. τί φῆς;
 οὐ τῷ μεταδοῦναι; ΧΡΕ. μὰ Δία. δεῖ γὰρ πρῶτα
 ΒΛΕ. τί; 400

- ΧΡΕ. βλέψαι ποιῆσαι νῶ ΒΛΕ. τίνα βλέψαι; φράσον.
 ΧΡΕ. τὸν Πλούτον ὥς τὸ πρότερον ἐνί γέ τῳ τρόπῳ.
 ΒΛΕ. τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; ΧΡΕ. νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΒΛΕ. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὥς ἐμ' ἤλθεν οὐδεπώποτε.
 ΧΡΕ. ἀλλ' ἦν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται. 405
 ΒΛΕ. οὐκουν ἱατροὺν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινά;
 ΧΡΕ. τίς δῆτ' ἱατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει;
 οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδὲν ἐτ' ἐστ' οὔθ' ἡ τέχνη.
 ΒΛΕ. σκοπῶμεν. ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ΒΛΕ. οὐδ' ἐμοὶ
 δοκεῖ.
 ΧΡΕ. μὰ Δί', ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμεν 410
 ἐγώ, κατακλίνειν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ
 κράτιστόν ἐστι. ΒΛΕ. πολὺ μὲν οὖν νῆ τοὺς
 θεούς.
 μή νυν διάτριβ', ἀλλ' ἄννε πράττων ἐν γέ τι.
 ΧΡΕ. καὶ μὴν βαδίζω. ΒΛΕ. σπεῦδέ νυν. ΧΡΕ. τοῦτ'
 αὐτὸ δρῶ.
 ΠΕΝ. ὦ θερμόν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον 415
 τολμῶντε δρᾶν ἀνθρώπων παρίῳ κακοδαίμονε,
 ποῖ ποῖ; τί φεύγεις; οὐ μενεῖτον; ΒΛΕ. Ἡρά-
 κλεις.
 ΠΕΝ. ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς·
 τόλμημα γὰρ τολμᾶτον οὐκ ἀνασχετόν,
 ἀλλ' οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε 420
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἀνθρώπος· ὥστ' ἀπολώλατον.
 ΧΡΕ. σὺ δ' εἰ τίς; ὥχρ᾽ ἀ μὲν γὰρ εἶναι μοι δοκεῖς.
 ΒΛΕ. ἴσως Ἐρινύς ἐστίν ἐκ τραγῳδίας·
 βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
 ΧΡΕ. ἀλλ' οὐκ ἔχει γὰρ δᾶδας. ΒΛΕ. οὐκοῦν κλαύ-
 σεται. 425
 ΠΕΝ. οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; ΧΡΕ. πανδοκεύτριαν,
 ἢ λεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσουτοῦ

ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἡδικομένην.

ΠΕΝ. ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον,
ζητοῦντες ἐκ πάσης με χάρας ἐμβαλεῖν; 430

ΧΡΕ. οὐκουν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίγνεται;
ἀλλ' ἥτις εἰ λέγειν σ' ἐχοῖν αὐτίκα μάλα.

ΠΕΝ. ἡ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι.

ΒΛΕ. ἄρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἢ τῶν γειτόνων,
ἣ ταῖς κοτύλαις αἰεὶ με διαλυμαίνεται; 435

ΠΕΝ. Πενία μὲν οὖν, ἡ σφῶν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη.

ΒΛΕ. ἀναξ' Ἀπολλὸν καὶ θεοί, ποῖ τις φύγη;

ΧΡΕ. οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,
οὐ παραμενεῖς; ΒΛΕ. ἦκιστα πάντων. ΧΡΕ. οὐ
μενεῖς; 440

ἀλλ' ἄνδρες δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;

ΒΛΕ. Πενία γὰρ ἐστὶν, ὦ πονήρ', ἧς οὐδαμοῦ
οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

ΧΡΕ. στήθ', ἀντιβολῶ σε, στήθι. ΒΛΕ. μὰ Δί' ἐγὼ
μὲν οὔ.

ΧΡΕ. καὶ μὴν λέγω, δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 445
ἔργων ἀπάντων ἐργασόμεθ', εἰ τὸν θεὸν
ἐρημον ἀπολιπόντες ποι φευξόμεθα
τηνδὶ δεδιότε, μηδὲ διαμαχούμεθα.

ΒΛΕ. ποίοις ὅπλοισιν ἢ δυνάμει πεποιθότες;
ποῖον γὰρ οὐ θώρακα, ποῖαν δ' ἀσπίδα 450
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἢ μισρωτάτη;

ΧΡΕ. θάρρει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς οὗτος οἶδ' ὅτι
τροπαῖον ἂν στήσαιο τῶν ταύτης τρόπων.

ΠΕΝ. γρούξειν δὲ καὶ τολμᾶτον, ὦ καθάρματε,
ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' ἐλλημένω; 455

ΧΡΕ. σὺ δ', ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη, τί λοιδορεῖ
ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὅτιοῦν ἀδικουμένη;

- ΠΕΝ. οὐδὲν γάρ, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, νομίζετε
ἀδικεῖν με τὸν Πλούτον ποιεῖν πειρωμένῳ
βλέψαι πάλιν; ΧΡΕ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἐκπορίζομεν 461
ἀγαθόν; ΠΕΝ. τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ';
ΧΡΕ. ὅτι;
σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος.
ΠΕΝ. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετε
κακὸν ἐργάσασθαι μείζον ἀνθρώποις; ΧΡΕ. ὅτι;
εἰ τοῦτο δοῶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα. 466
ΠΕΝ. καὶ μὴν περὶ τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
τὸ πρῶτον αὐτοῦ· καὶ μὲν ἀποφῆνω μόνην
ἀγαθῶν ἀπάντων οὕσαν αἰτίαν ἐμὲ
ὑμῖν δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς· εἰ δὲ μή, 470
ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅτι ἂν ὑμῖν δοκῇ.
ΧΡΕ. ταυτὶ σὺ τολμᾶς, ὦ μιαρῶτάτῃ, λέγειν;
ΠΕΝ. καὶ σὺ γε διδάσκου· πάννυ γὰρ οἶμαι ῥαδίως
ἅπανθ' ἀμαρτάνοντάς τ' ἀποδελξείν ἐγώ,
εἰ τοὺς δικαίους φῆς ποιήσειν πλουσίους. 475
ΧΡΕ. ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρῆξετε;
ΠΕΝ. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς.
ΧΡΕ. καὶ τίς δύναται ἂν μὴ βοᾶν ἰοῦ ἰοῦ
τοιαῦτ' ἀκούων; ΠΕΝ. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.
ΧΡΕ. τί δ' ἡτά σοι τίμημα' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, 480
ἐὰν ἀλῶς; ΠΕΝ. ὅτι σοι δοκεῖ. ΧΡΕ. καλῶς λέγεις.
ΠΕΝ. τὸ γὰρ αὐτ', ἐὰν ἡττάσθῃς, καὶ σφῶ δεῖ παθεῖν.
ΧΡΕ. ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἰκοσιν;
ΒΛΕ. ταύτῃ γε· νῶν δὲ δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
ΠΕΝ. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'· ἢ τί γὰρ 485
ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι;
ΧΟΡ. ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν ᾧ νικήσετε
τηνδὶ

ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες· μαλακὸν δ' ἐνδῶ-
σετε μηδέν.

ΧΡΕ. φανερόν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γινῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶ-
σιν ὁμοίως,

ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν
ἔστι δίκαιον, 490

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους τούτων τάν-
αντία δῆπου.

τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες μόλις εὗρομεν ὥστε
γενέσθαι

βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς
ἅπαν ἔργον.

ἦν γὰρ ὁ Πλούτος νυνὶ βλέψη καὶ μὴ τυφλὸς ὢν
περινοστῇ,

ὥς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται κοῦκ
ἀπολείψει, 495

τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται·
κᾶτα ποιήσει

πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δῆπου τά τε
θεῖα σέβοντας.

καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ'
ἄμεινον;

ΒΛΕ. οὐδεὶς ἂν· ἐγὼ τούτου μάρτυς· μηδὲν ταύτην γ'
ἀνερώτα.

ΧΡΕ. ὥς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διά-
κειται, 500

τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μακρίαν, κακοδαιμονίαν τ'
ἔτι μᾶλλον;

πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι
πονηροί,

ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι· πολλοὶ δ' ὄντες πάνν
χρηστοί

πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσιν μετὰ σοῦ τε τὰ
πλεῖστα σύνεισιν.

οὐκ οὖν εἶναι φημ', εἰ πάνσαι ταῦτ' ἀμβλέψας
ποθ' ὁ Πλούτος, 505
ὁδὸν ἦν τις ἰὼν τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν μείζω
πορίσειεν.

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾶσ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ'
οὐχ ὑγιαίνειν

δύο πρεσβύτα, ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παρα-
παλεῖν,

εἰ τοῦτο γένοιθ' ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς, οὐ φημ' ἂν λυ-
σιτελεῖν σφῶν.

εἰ γὰρ ὁ Πλούτος βλέψει πάλιν διανείμειν τ' ἴσον
αὐτόν, 510

οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων οὔτ' ἂν σοφίαν
μελετῶν

οὐδεῖς· ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοις ἀφανισθέντοιν
ἐθελήσει

τίς χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν ἢ τροχο-
ποιεῖν

ἢ σκυτοτομεῖν ἢ πλινθουργεῖν ἢ πλύνειν ἢ σκυ-
λοδεψεῖν

ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον καρπὸν Διούς θε-
ρίσασθαι, 515

ἢν ἐξῇ ξῆν ἀργοῖς ὑμῖν τούτων πάντων ἀμε-
λοῦσιν;

ΧΡΕ. λῆρον ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἤμῃν πάνθ' ὅσα νῦν δὴ
κατέλεξας

οἱ θεράποντες μοχθήσουσιν. ΠΕΝ. πόθεν οὖν
ἔξεῖς θεράποντας;

ΧΡΕ. ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. ΠΕΝ. τίς δ' ἔσται
πρῶτον ὁ πωλῶν,

ὅταν ἀργύριον ἀκείνος ἔχη; ΧΡΕ. κερδαίνειν
βουλούμενός τις 520

ἔμπορος ἦκων ἐκ Θετταλίας παρ' ἀπίστων ἀν-
δραποδιστῶν.

ΠΕΝ. ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἀπάντων οὐδείς οὐδ'
ἀνδραποδιστῆς

κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δῆπου. τίς γὰρ πλου-
τῶν ἐθελήσει

κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτοῦ τοῦτο ποι-
ῆσαι;

ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν
τᾶλλα τε μοχθεῖν 525

ὁδυνηρότερον τρίψεις βίον πολὺ τοῦ νῦν. ΧΡΕ.
ἐς κεφαλὴν σοί.

ΠΕΝ. ἐτι δ' οὐχ ἔξεις οὗτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν· οὐ
γὰρ ἔσονται·

οὗτ' ἐν δάπισιν· τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυ-
σίου ὄντος;

οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὅποταν νύμφην
ἀγάγησθον·

οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμηῆσαι ποικι-
λομόρφων. 530

καίτοι τί πλεόν πλουτεῖν ἔσται τούτων πάντων
ἀποροῦντα;

παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὖπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν
δεῖσθον· ἐγὼ γὰρ

τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέσποινα ἐπαναγκάζουσα
κάθημαι

διὰ τὴν χρεῖαν καὶ τὴν πενίαν ζητεῖν ὁπόθεν βίου
ἔξει.

ΧΡΕ. σὺ γὰρ αὖ πορίσαι τί δύναί' ἀγαθόν, πλὴν φά-
δων ἐκ βαλανείου 535

καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων καὶ γραιδίων κολο-
συρτόν;

φθειρῶν τ' ἀριθμὸν καὶ κωνόπων καὶ ψυλλῶν
οὐδὲ λέγω σοι

ὑπὸ τοῦ πλήθους, αἷ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφα-
λὴν ἀνιῶσιν,

ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις, ἀλλ' ἐπα-
νίστω.

πρὸς δέ γε τούτοις ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος·
ἀντὶ δὲ κλίνης 540

στιβάδα σχοίνων κόρεων μεστήν, ἣ τοὺς εὖδοντας
ἐγείρει·

καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρόν· ἀντὶ δὲ
προσκεφαλαίου,

λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ'
ἀντὶ μὲν ἄρτων

μαλάχης πτόρθους, ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχνῶν
ῥαφανίδων,

ἀντὶ δὲ θράνου στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος,
ἀντὶ δὲ μάκτρας 545

πιθάκνης πλευρὰν ἐρωγυῖαν καὶ ταύτην. ἄρά γε
πολλῶν

ἀγαθῶν πᾶσιν τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἷ-
τιον οὐδαν;

ΠΕΝ. σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν
δ' ὑπεκρούσω.

ΧΡΕ. οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φάμεν εἶναι
ἀδελφὴν.

ΠΕΝ. ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι
ὅμοιον. 550

ἀλλ' οὐχ οὐμὸς τοῦτο πέπονθεν βίος οὐ μὰ Δί',
οὐδέ γε μέλλει.

πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος, ὃν σὺ λέγεις, ξῆν ἔστιν μη-
δὲν ἔχοντα.

τοῦ δὲ πένητος ξῆν φειδόμενον καὶ τοῖς ἔργοις
προσέχοντα,
περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ'
ἐπιλείπειν.

ΧΡΕ. ὥς μακαρίτην, ὦ Δάματρε, τὸν βίον αὐτοῦ κατέ-
λεξας, 555
εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας καταλείψει μηδὲ τα-
φῆναι.

ΠΕΝ. σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμωδεῖν τοῦ σπουδάξειν
ἄμελήσας,
οὐ γιννώσκων ὅτι τοῦ Πλούτου παρέχω βελτίο-
νας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ιδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ
ποδαγρωῶντες
καὶ γαστροῶδεις καὶ παχύκνημοι καὶ πλυνέες εἰσιν
ἄσελγῶς, 560
παρ' ἑμοὶ δ' ἰσχυροὶ καὶ σφηκῶδεις καὶ τοῖς ἐχθροῖς
ἄνιστροί.

ΧΡΕ. ἀπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ
πορίζεις.

ΠΕΝ. περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περὶ αὐτῶν σφῶν κά-
ναδιδάξω
ὅτι κοσμιότης οἶκετ' ἐμοῦ, τοῦ Πλούτου δ'
ἔστιν ὑβρίζειν.

ΧΡΕ. πάννυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστιν καὶ τοὺς τοί-
χους διορύττειν. 565

[ΒΛΕ. νῆ τὸν ΔΙ', εἰ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν
ἐστι;]

ΠΕΝ. σκέψαι τοίνυν ἐν ταῖς πόλεσιν τοὺς ῥήτορας, ὥς
ὁπόταν μὲν

ὧσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰς
δίκαιοι,

πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν παραχοῇμ' ἄδι-
κοι γεγέννηται,

ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει καὶ τῷ δήμῳ πολε-
μοῦσιν. 570

ΧΡΕ. ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδέν, καί περ σφόδρα
βάσκανος οὖσα.

ἀτὰρ οὐχ ἥττόν γ' οὐδὲν κλεύσει, μηδὲν ταύτῃ γε
κομήσης,

ὅτι ἡ ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖθαι ἡμᾶς, ὥς ἐστιν ἀμεί-
νων

πενία πλούτου. ΠΕΝ. καὶ σύ γ' ἐλέγξει μ' οὐπω
δύνασαι περὶ τούτου,

ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ΧΡΕ. καὶ πῶς
φεύγουσί σ' ἅπαντες; 575

ΠΕΝ. ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἔστι μά-
λιστα

ἀπὸ τῶν παίδων· τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι,
φρονοῦντας ἄριστα

αὐτοῖς. οὕτω διαγιγνώσκειν χαλεπὸν προῶν μ' ἐστὶ
δίκαιον.

ΧΡΕ. τὸν Δία φήσεις ἄρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ
κράτιστον·

κακείνος γὰρ τὸν πλούτον ἔχει. ΒΑΕ. ταύτην δ'
ἡμῖν ἀποπέμπει. 580

ΠΕΝ. ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς λήμας ὄντως λημῶντες τὰς
φρένας ἄμφω,

ὁ Ζεὺς δήπου πένεται, καὶ τοῦτ' ἤδη φανερώς σε
διδάξω.

εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ἂν ποιῶν τὸν Ὀλυμπικὸν
αὐτὸς ἀγῶνα,

ἵνα τοὺς Ἑλληνας ἅπαντας αἰεὶ δι' ἔτους πέμπτον
 ξυνάγειρῃ,
 ἀνεκήρυττεν τῶν ἀσκητῶν τοὺς νικῶντας στεφα-
 νώσας 585
 κοτίνῳ στεφάνῳ; καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴ-
 περ ἐπλούτει.

ΧΡΕ. οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ τιμῶν τὸν πλούτον
 ἐκεῖνος·
 φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δα-
 πανᾶσθαι,
 λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας τὸν πλούτον ἑᾷ
 παρ' ἑαυτῷ.

ΠΕΝ. πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ' αἰσχίον ζητεῖς αὐτῷ περι-
 ἅψαι, 590
 εἰ πλούσιος ὢν ἀνελεύθερός ἐσθ' οὕτως καὶ φι-
 λοκερδής.

ΧΡΕ. ἀλλὰ σέ γ' ὁ Ζεὺς ἐξολέσειεν κοτίνῳ στεφάνῳ στε-
 φανώσας.

ΠΕΝ. τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὥς οὐ πάντ' ἔστ'
 ἀγὰθ' ὑμῖν
 διὰ τὴν Πενίαν. ΧΡΕ. παρὰ τῆς ἑκάτης ἔξεστιν
 τοῦτο πυθέσθαι,
 εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ
 αὕτη 595

τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας δεῖπνον προσ-
 ἄγειν κατὰ μῆνα,
 τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἀρπάζειν πρὶν
 καταθεῖναι.

ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γούρῃς
 ἔτι μηδ' ὅτιοῦν.

οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἦν πείσης.

ΠΕΝ. ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει.

ARISTOPH. II.

20

ΧΡΕ. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον.

ΠΕΝ. τί πάθω τλήμων;

ΧΡΕ. ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶπτον ἄφ' ἡμῶν.

ΠΕΝ. εἰμι δὲ ποῦ γῆς;

605

ΧΡΕ. ἐς τὸν κύφω· ἀλλ' οὐ μέλλειν
χρὴ σ', ἀλλ' ἀνύειν.

ΠΕΝ. ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἔτι μ' ἐνταυθοῦ
μεταπέμψεσθον.

ΧΡΕ. τότε νοστήσεις· νῦν δὲ φθείρου.

610

κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστίν,
σέ δ' ἔαν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν.

ΒΛΕ. νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἐθέλω πλουτῶν
εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

τῆς τε γυναικός, καὶ λουσάμενος
λιπαρὸς χωρὼν ἐκ βαλανείου
τῶν χειροτεχνῶν

615

καὶ τῆς Πενίας καταπαρδεῖν.

ΧΡΕ. αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.

ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν
ἐγκατακλινοῦντ' ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

620

ΒΛΕ. καὶ μὴ διατρίβωμέν γε, μὴ πάλιν τις αὖ
ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.

ΧΡΕ. παῖ Καρίων, τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,
αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον, ὥς νομίζεται,

625

καὶ τᾶλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα.

ΧΟΡΟΙ.

ΚΑΡ. ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
γέροντες ἄνδρες ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,
ὥς εὐτυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπράγατε,
ἄλλοι δ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

630

ΧΟΡ. τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων;
φαίνει γὰρ ἦκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.

- ΚΑΡ.** ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα,
μαῖλλον δ' ὁ Πλούτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ
ἐξωμμάτῳται καὶ λελάμπρυνται κόρας, 635
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχῶν.
- ΧΟΡ.** λέγεις μοι χαράν, λέγεις μοι βοάν.
- ΚΑΡ.** πάρεστι χαίρειν, ἥν τε βούλησθ' ἥν τε μή.
- ΧΟΡ.** ἀναβοᾶσομαι τὸν εὐπαιδα καὶ
μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν. 640
- ΓΥ.** τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν; ἄρ' ἀπαγγελεῖ
χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦς' ἐγὼ πάλαι
ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τοντονί.
- ΚΑΡ.** ταχέως ταχέως φέρ' ὄλνον, ᾧ δέσποιν', ἵνα
καυτὴ πίης· φιλεῖς δὲ δρωσ' αὐτὸ σφόδρα· 645
ὥς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
- ΓΥ.** καὶ ποῦ' στίιν; **ΚΑΡ.** ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
- ΓΥ.** πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
- ΚΑΡ.** ἄκουε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματα
ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν σοι πάντ' ἐρῶ. 650
- ΓΥ.** μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλὴν. **ΚΑΡ.** μὴ τὰγαθὰ
ἂ νῦν γερένηται; **ΓΥ.** μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα.
- ΚΑΡ.** ὥς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν
ἄγοντες ἄνδρα τότε μὲν ἀθλιώτατον,
νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεῦδαίμονα, 655
πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θαλάτταν ἤγομεν,
ἔπειτ' ἐλοῦμεν. **ΓΥ.** νῆ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
ἀνὴρ γέρον ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος.
- ΚΑΡ.** ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ θυλήματα 660
καθωσιώθη μέλανος Ἡφαίστου φλογί,
κατεκλίναμεν τὸν Πλούτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.
- ΓΥ.** ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;

- ΚΑΡ.** εἰς μὲν γε Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλός, 665
κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντικεν·
ἕτεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
ἔχοντες· ὥς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας
ἡμῖν παρήγγειλ' ἐγκαθεύδειν τοῦ θεοῦ
ὁ πρόπολος, εἰπὼν, ἣν τις αἰσθῆται ψόφου, 670
σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα.
κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην, ἀλλὰ με
ἀθάρας χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη
ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς του γράδιου,
ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι. 675
ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν λερέα
τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῆς λεράς. μετὰ τοῦτο δὲ
περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ,
εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον· 680
ἔπειτα ταῦθ' ἥγριζεν εἰς σάκταν τινά.
κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος
ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρας ἀνίσταμαι.
ΓΓ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
ΚΑΡ. νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με 685
ἐπὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα.
ὁ γὰρ λερεὺς αὐτοῦ με προὔδιδάξατο.
τὸ γράδιον δ' ὥς ἥσθητό πού μου τὸν ψόφον,
τὴν χεῖρ' ὑπερῆρε· κᾶτα συρίξας ἐγὼ
ὁδᾶξ ἐλαβόμην, ὥς παρείας ὦν ὄφρις. 690
ἡ δ' εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασε,
κατέκειτο δ' αὐτὴν ἐντυλίξας' ἡσυχῇ,
ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
κἀγὼ τότε ἥδη τῆς ἀθάρας πολλὴν ἐφλων·
ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν, ἀνεπαλλόμην. 695
ΓΓ. ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσήειν; **ΚΑΡ.** οὐδέπω.

μετὰ τοῦτο δ' ἤδη καὶ γέλοιον δῆτά τι
ἐποίησα. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ μέγα πάννυ
ἀπέπαρδον· ἡ γαστήρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.

ΓΥ. ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο. 700

ΚΑΡ. οὐκ, ἀλλ' Ἰασώ μὲν γ' ἐπακολουθοῦσ' ἅμα
ὑπερουθρίασε χῆ Πανάκει' ἀπεστράφη
τὴν ὄν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.

ΓΥ. αὐτὸς δ' ἐκεῖνος; ΚΑΡ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόν-
τισεν.

ΓΥ. λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν. 705

ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἀλλὰ σκατοφάγον. ΓΥ. αἶ
τάλαν.

ΚΑΡ. μετὰ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εὐθὺς ἐνεκαλυψάμην
δείσας, ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
σκοπῶν περιῖει πάντα κοσμίως πάννυ.
ἐπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυεῖδιον 710
παρέθηκε καὶ δοῖδυνκα καὶ κιβώτιον.

ΓΥ. λίθινον; ΚΑΡ. μὰ Δί' οὐ δῆτ', οὐχὶ τό γε κιβώ-
τιον.

ΓΥ. σὺ δὲ πῶς εἴσθας, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῆς; ΚΑΡ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
ὁπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας μὰ τὸν Δία. 715

πρῶτον δὲ πάντων τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρῖβειν, ἐμβαλὼν
σκοροδῶν κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων. ἐπειτ' ἔφλα
ἐν τῇ θυεῖᾳ συμπαραμιγνύων ὁπὸν
καὶ σχῖνον· εἴτ' ὄξει διέμενος Σφηττίῳ, 720
κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
ὀδυνῶτο μάλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν
ἔφην γ' ἀνάξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος,
ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας. 725

- ΓΥ. ὥς φιλόπολεις τίς ἐσθ' ὁ θαίμων καὶ σοφός.
 ΚΑΡ. μετὰ τοῦτο τῷ Πλούτῳ παρεκαθέζετο,
 καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο,
 ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν
 τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ Πανάκεια δὲ 730
 κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι
 καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν.
 ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεῶ
 ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. ΓΥ. ὦ φίλοι θεοί.
 ΚΑΡ. τούτῳ δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῇ 735
 τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμουδόκει·
 καὶ πρὶν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα
 ὁ Πλούτος, ὃ δέσποιν', ἀνεστήκει βλέπων·
 ἐγὼ δὲ τῷ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς,
 τὸν δεσπότην τ' ἡγείρον. ὁ θεὸς δ' εὐθιῶς 740
 ἠφάνισεν αὐτὸν οἷ τ' ὄφεις εἰς τὸν νεῶν.
 οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς
 τὸν Πλούτον ἡσπάζοντο καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
 ἐργηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
 ἐγὼ δ' ἐπῆνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα, 745
 ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν Πλούτον ταχύ,
 τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησεν τυφλόν.
 ΓΥ. ὅσῃν ἔχεις τὴν δύναμιν, ὦναξ δέσποτα.
 ἀτὰρ φράσον μοι, ποῦ 'σθ' ὁ Πλούτος; ΚΑΡ. ἔρ-
 χεται.
 ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυῆς ὅσος. 750
 οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες καὶ βίον
 ἔχοντες ὀλίγον αὐτὸν ἡσπάζοντο καὶ
 ἐδεξιούνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·
 ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συκηνῇ
 οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι, 755
 ὀφρῦς συνῆγον ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.

οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι,
 γελῶντες, εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ
 ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
 ἀλλ' εἴ' ἀπαξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου 760
 ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε·

οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιούσιν ἀγγελεῖ
 ὥς ἄλφιν· οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
 ΓΥ. νῆ τὴν Ἑκάτην, καὶ γὰρ δ' ἀναδησαί βούλομαι
 εὐαγγελίᾳ σε κριβανωτῶν ὀρμαθῶ, 765
 τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. ΚΑΡ. μὴ νυν μίλλ' ἔτι,
 ὥς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.

ΓΥ. φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω κομίσω καταχύσματα
 ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
 ΚΑΡ. ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι. 770

ΧΟΡΟΥ.

ΠΑ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν Ἥλιον,
 ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πῖδον,
 χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
 αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς,
 οἷοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυυὼν ἐλάνθανον, 775
 τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας
 ἔφρευγον, εἰδὼς οὐδέν· ὦ τλήμων ἐγώ.
 ὥς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων·
 ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ
 δεῖξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι 780
 ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐπέδιδουν.

ΧΡΕ. βάλλ' ἐς κόρακας· ὥς χαλεπὸν εἰσιν οἱ φίλοι
 οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττη τις εὖ.
 νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τάντικνήμεια,
 ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοϊάν τινα. 785
 ἐμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
 περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικοῦ;

- ΓΥ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
 φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
 ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. μηδαμῶς. 790
 ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
 πρῶτιστα καὶ βλέψαντος οὐδὲν ἐκφέρειν
 πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν. *
- ΓΥ. εἴτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
 ΠΛ. ἔνδον γε παρὰ τὴν ἐστίαν, ὥσπερ νόμος. 795
 ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
 οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
 ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
 προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἴτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
- ΓΥ. εὖ πάννυ λέγεις· ὥς Δεξιλικός γ' οὐτοσί 800
 ἀνίσταθ' ὥς ἀρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΙ.

- ΚΑΡ. ὥς ἡδὺ πράττειν, ἄνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως,
 καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
 ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν
 ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἡδίκηκόσιν. 805
 [οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμα δῆ.]
 ἡ μὲν σιπύη μεστή' στι λευκῶν ἀλφίτων,
 οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
 τὰ σκευάρια πλήρη' στίν, ὥστε θαυμάσαι.
 τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκνυθαι 810
 μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῶν ἰσχάδων.
 ὅξλις δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
 χαλκῇ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
 τοὺς ἰχθυηροὺς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὅρῳ.
 ὁ δ' ἰπνὸς γέγον' ἡμῖν ἑξαπίνης ἐλεφάντινος. 815
 στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
 χρυσοῖς, ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἐτι,

ἀλλὰ σκοροδίῳς ὑπὸ τρυφῆς ἐκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
ἔν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος, 820
ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ
ἔνδον μένειν ἦν. ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.

ΔΙΚ. ἔπον μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. ΚΑΡ. ἔα, τίς ἐσθ' ὁ προσίων οὐτοσί;

ΔΙΚ. ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής. 825

ΚΑΡ. δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὥς ἔοικας, εἶ.

ΔΙΚ. μάλιστ'. ΚΑΡ. ἔπειτα τοῦ δέει; ΔΙΚ. πρὸς τὸν
θεόν

ἦκω· μεγάλων γὰρ μούστιν ἀγαθῶν αἴτιος.
ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων, 830
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.

ΚΑΡ. ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὖν. ΚΑΡ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ'
ἄθλιος.

ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν οὖν. καὶ γὰρ μὲν ὥμην οὕς τέως
εὐθογέτησα δεομένους ἔξειν φίλους 835
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ·
οἱ δ' ἐξετρέποντο κοῦκ ἐδόκουν ὀρεᾶν μ' ἔτι.

ΚΑΡ. καὶ κατεγέλων δ', εὖ οἶδ' ὅτι. ΔΙΚ. κομιδῇ μὲν
οὖν.

ἀνχμὸς γὰρ ὦν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
ἀλλ' οὐχὶ νῦν. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεόν 840
προσευξόμενος ἦκω δικαίως ἐνθάδε.

ΚΑΡ. τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται πρὸς τὸν θεόν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.

ΔΙΚ. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἐρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

ΚΑΡ. μῶν ἐνεμνήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα; 845

ΔΙΚ. οὐκ, ἀλλ' ἐνεργήσω' ἔτη τριακαίδεκα.

- ΚΑΡ. τὰ δ' ἐμβάδια; ΔΙΚ. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
 ΚΑΡ. καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερεις οὖν; ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία.
 ΚΑΡ. χαρίεντά γ' ἦκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
 ΣΤΚ. οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλα δέιλαιος, 850
 καὶ τρεῖς κακοδαίμων καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
 καὶ δωδεκάκις καὶ μυριάκις· ἰοὺ ἰοὺ.
 οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
 ΚΑΡ. Ἀπολλὸν ἀποτρόπαιε καὶ θεοὶ φίλοι,
 τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν; 855
 ΣΤΚ. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
 ἀπολωλεκῶς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
 διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
 πάλιν αὖθις, ἥνπερ μὴ ἄλλῃωσιν αἱ δίκαι;
 ΔΙΚ. ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ. 860
 προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ,
 ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
 ΚΑΡ. νῆ Δία, καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
 ΣΤΚ. ποῦ ποῦ σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
 ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθιέως, 865
 εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
 πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκῶς.
 ΚΑΡ. καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; ΣΤΚ. ἐμὲ τουτονί.
 ΚΑΡ. ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;
 ΣΤΚ. μὰ Δί', οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενός, 870
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε μὲν τὰ χρήματα.
 ΚΑΡ. ὥς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
 ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμῖα.
 ΣΤΚ. σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως οὐκ ἂν φθάνοις.
 ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον 875
 εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ΚΑΡ. οἰμῶξ' ἄρα σύ.
 ΔΙΚ. νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρα, πολλοῦ γ' ἄξιός
 ἅπασι τοῖς Ἑλλησιν ὁ θεὸς οὗτος, εἰ

τοὺς συνοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας· μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελαῶς; 880

ἐπεὶ πόθεν θοῖμάτιον εἴληφας τοδί;

ἐχθρὸς δ' ἔχοντ' εἰδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.

ΔΙΚ. οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συνοφάντου δῆγματος. 885

ΣΤΚ. ἄρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον,

ὅ τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.

οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενί.

ΚΑΡ. μὰ τὸν Δι' οὐκ οὐκ οὐκ γε σῶ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.

ΣΤΚ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσεται. 890

ΚΑΡ. ὥς δὴ π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος

διαρραγείης, μηδενὸς γ' ἐμπλήμενος.

ΣΤΚ. ἀρνεῖσθαι; ἔνδον ἐστίν, ὦ μισαριωτάτω,

πολὺν χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὀπτημένων.

ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ ὦ.

895

ΔΙΚ. κακόδαιμον, ὁσφραίνει τι; ΚΑΡ. τοῦ ψύχους γ'

ἴσως,

ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.

ΣΤΚ. ταῦτ' οὐκ ἀνασχέτ' ἐστίν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,

τούτους ὕβριζειν εἰς ἐμ'; οἴμ' ὥς ἄχθομαι

ὅτι χρηστός ὢν καὶ φιλόπολις πάσχω κακῶς. 900

ΔΙΚ. σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΤΚ. ὥς οὐδεὶς γ'

ἀνὴρ.

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι, ΣΤΚ. τὸ τί;

ΔΙΚ. γεωργὸς εἶ; ΣΤΚ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἶσι;

ΔΙΚ. ἀλλ' ἔμπορος; ΣΤΚ. ναί, σκῆπτομαί γ', ὅταν

τύχω.

ΔΙΚ. τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; ΣΤΚ. οὐ μὰ τὸν Δία.

ΔΙΚ. πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν; 906

ΣΤΚ. τῶν τῆς πόλεως εἰμ' ἐπιμελητῆς πραγμάτων

καὶ τῶν ἰδίων πάντων. ΔΙΚ. σὺ; τί μαθῶν; ΣΤΚ.
βούλομαι.

ΔΙΚ. πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστός, ὃ τοιχωρῶν,
εἴ σοι προσήκον μηδὲν εἴτ' ἀπεχθάνει; 910

ΣΤΚ. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
εὐεργετεῖν, ὃ κέπφε, καθ' ὅσον ἂν σθένω;

ΔΙΚ. εὐεργετεῖν οὖν ἐστὶ τὸ πολυπραγμονεῖν;

ΣΤΚ. τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
καὶ μὴ' πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ. 915

ΔΙΚ. οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
ἄρχειν καθίστησιν; ΣΤΚ. κατηγορεῖ δὲ τίς;

ΔΙΚ. ὁ βουλόμενος. ΣΤΚ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
ὥστ' εἰς ἡμ' ἦκει τῆς πόλεως τὰ πρᾶγματα.

ΔΙΚ. νῆ Δία, πονηρόν τάρρα προστάτην ἔχει. 920
ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
ξὴν ἄργος; ΣΤΚ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις,

εἰ μὴ φανέεται διατριβὴ τις τῷ βίῳ.

ΔΙΚ. οὐδ' ἂν μεταμέθοις; ΣΤΚ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλούτον αὐτὸν καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. 925

ΔΙΚ. κατὰθον ταχέως θοιμάτιον. ΚΑΡ. οὗτος, σοὶ λέγει.

ΔΙΚ. ἔπειθ' ὑπόλυσαι. ΚΑΡ. ταῦτα πάντα σοὶ λέγει.

ΣΤΚ. καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἡμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ
ὁ βουλόμενος. ΚΑΡ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.

ΣΤΚ. οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. 930

ΚΑΡ. σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰλλότρια πράττων ἐσθλῶν;

ΣΤΚ. ὁρᾷς ἃ ποιεῖ; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΔΙΚ. ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν εἶχες μάρτυρα.

ΣΤΚ. οἴμοι περιείλημμαι μόνος. ΚΑΡ. νυνὶ βοῆς;

ΣΤΚ. οἴμοι μάλ' αὐθις. ΚΑΡ. δὲς σύ μοι τὸ τριβῶνιον,
ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί. 936

ΔΙΚ. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.

ΚΑΡ. ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται

ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον;
Πλούτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. 940

ΔΙΚ. τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις; εἰπέ μοι.

ΚΑΡ. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον ἀντίκα δὴ μάλα
ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῷ.

ΣΤΚ. ἄπειμι· γιγνώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
ὕμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ 945

καὶ σύκινον, τοῦτον τὸν ἰσχυρὸν θεὸν
ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην,
ὅτιν καταλύει περιφανῶς εἰς ὢν μόνος
τὴν δημοκρατίαν, οὔτε τὴν βουλήν πιθὼν
τὴν τῶν πολιτῶν οὔτε τὴν ἐκκλησίαν. 950

ΔΙΚ. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
ἔχων βαδίζεις, εἰς τὸ βαλανεῖον τρέχε·
ἐπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἐστηκὼς θέρον.

καὶ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.

ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἔλξει θύρας' αὐτὸν λαβὼν 955
τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν γινώσκεται
ὅτι ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
νῶ δ' εἰσίδωμεν, ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΙ.

ΓΡ. ἄρ', ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν
ἀφίγμεθ' ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ, 960
ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν;

ΧΟΡ. ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη,
ὦ μειρακίσκη· πυνθάνει γὰρ ὠρικῶς.

ΓΡ. φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἐνδοθεν καλέσω τινά.

ΧΡΕ. μὴ δῆτ'· ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα. 965

ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν σ' ἐχρην.

ΓΡ. πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ', ὦ φίλτατε·

ἄφ' οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
ἄβυστον εἶναι μοι πεποίηκε τὸν βίον.

- ΧΡΕ.** τί δ' ἔστιν; ἢ που καὶ σὺ συνοφάντρια 970
ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; **ΓΡ.** μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
- ΧΡΕ.** ἀλλ' οὐ λαχοῦσ' ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
ΓΡ. σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρᾳ.
- ΧΡΕ.** οὐκ οὖν ἐρεῖς ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
ΓΡ. ἄκουέ νυν. ἦν μοί τι μειράκιον φίλον, 975
πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον καὶ καλὸν
καὶ χρηστὸν· εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ,
ἅπαντ' ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς·
ἐγὼ δ' ἐκέλευθ' ἅπαντ' ἂν ἀνθυπηρέτου.
- ΧΡΕ.** τί δ' ἦν ὅ τι σου μάλιστ' ἐδεῖθ' ἐκάστοτε; 980
ΓΡ. οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκνομίως μ' ἡσχύνετο.
ἀλλ' ἀργυρίου δραχμαὶς ἂν ἦτησ' εἰκοσὶν
εἰς ἱμάτιον, ὅκτω δ' ἂν εἰς ὑποδήματα·
καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
ἐκέλευσεν ἂν, τῇ μητρὶ δ' ἱματίδιον· 985
πυρῶν τ' ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
- ΧΡΕ.** οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
εἴρηκας, ἀλλὰ δῆλον ὅτι σ' ἡσχύνετο.
- ΓΡ.** καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἔνεκεν μισητίας
αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὐνεκα, 990
ἵνα τοῦ μὲν ἱμάτιον φορῶν μεμνητό μόν.
- ΧΡΕ.** λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπου ἐκνομιώτατα.
- ΓΡ.** ἀλλ' οὐχὶ νῦν ὁ βδελυρὸς ἔτι τὸν νοῦν ἔχει
τὸν αὐτόν, ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκεν πάννυ.
ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτουλί 995
καὶ ἄλλα τὰ πρὸ τοῦ πίνακος τραγήματα
ἐπόντα πεμφάσης ὑπειπούσης δ' ὅτι
εἰς ἐσπέραν ἤξοιμι, **ΧΡΕ.** τί σ' ἔδρασ'; εἰπέ μοι.
- ΓΡ.** ἄμνητα προσάπέπεμψεν ἡμῖν τουτουλί,
ἐφ' ᾧ τ' ἐκείσε μηδέποτε μ' ἔλθειν ἔτι, 1000
καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν ἀποπέμπων ὅτι

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

ΧΡΕ. δῆλον ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
ἔπειτα πλουτῶν οὐκέθ' ἠδεται φακῇ·
πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν. 1005

ΓΡ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι νῆ τῷ θεῷ
ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμὴν.

ΧΡΕ. ἐπ' ἐκφορὰν; ΓΡ. μὰ Δί', ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
ἐρῶν ἀκοῦσαι. ΧΡΕ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.

ΓΡ. καὶ νῆ Δί' εἰ λυπουμένην αἰσθοιτό με, 1010
νηττάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.

ΧΡΕ. ἔπειτ' ἴσως ἦτησ' ἂν εἰς ὑποδήματα.

ΓΡ. μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοισι νῆ Δία
ἐπὶ τῆς ἀμάξης ὅτι προσέβλεψέν με τις,
ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. 1015
οὕτω σφόδρα ξηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.

ΧΡΕ. μόνος γὰρ ἦδεθ', ὥς ἔοικεν, ἐσθίων.

ΓΡ. καὶ τὰς γε χεῖρας παγκάλας ἔχειν μ' ἔφη.

ΧΡΕ. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.

ΓΡ. ὅξειν τε τῆς χρόας ἐφασκεν ἡδύ μου, 1020

ΧΡΕ. εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νῆ Δία.

ΓΡ. τὸ βλέμμα θ' ὥς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.

ΧΡ. οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἠπίστατο
γραιὸς καπρώσης τὰφόδια κατεσθίειν.

ΓΡ. ταῦτ' οὖν ὁ θεός, ὦ φίλ' ἄνερ, οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεὶ. 1026

ΧΡΕ. τί γὰρ ποιήσῃ; φράζε, καὶ πεπράζεται.

ΓΡ. ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νῆ Δία
τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ πάλιν μ' ἀντ' εὖ ποιεῖν·
ἢ μηδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν δίκαιός ἐστ' ἔχειν. 1030

ΧΡΕ. οὐκ οὐν καθ' ἐκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι;

ΓΡ. ἀλλ' οὐδέποτε με ζῶσαν ἀπολεῖψαι ἔφη.

ΧΡΕ. ὀρθῶς γε· νῦν δέ σ' οὐκέτι ζῆν οἶεται.

- ΓΡ. ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλλους κατατέτηκ', ὦ φίλτατε.
 ΧΡΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατασέσηπας, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 1035
- ΓΡ. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διεκλῦσαις.
 ΧΡΕ. εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὦν τηλίας.
 ΓΡ. καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
 οὐπερ πάλα κατηγοροῦσα τυγχάνω·
 ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. ΧΡΕ. φαίνεται. 1040
 στεφάνους γέ τοι καὶ δᾶδ' ἔχων πορεύεται.
- ΝΕΑ. ἄσπάζομαι. ΧΡΕ. σέ φησιν. ΝΕΑ. ἀρχαία φίλη,
 πολὺ γεγέννησαι ταχύ γε νῆ τὸν οὐρανόν.
 ΓΡ. τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὕβριζομαι.
 ΧΡΕ. ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἐορακέναι. 1045
- ΓΡ. ποίου χρόνου, ταλάνταθ', ὅς παρ' ἐμοὶ χθρὲς ἦν;
 ΧΡ. τοῦναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα·
 μεθύων γάρ, ὥς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
 ΓΡ. οὐκ, ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰετὸς τοὺς τρόπους.
 ΝΕΑ. ὦ Ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί, 1050
 ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὀντίδων ὅσας ἔχει.
- ΓΡ. ᾧ ᾧ,
 τὴν δᾶδα μὴ μοι πρόσφερ'. ΧΡΕ. εὖ μέντοι λέγει.
 εἴαν γὰρ αὐτὴν εἰς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
 ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται.
- ΝΕΑ. βούλει διὰ χρόνου πρὸς με παῖσαι; ΓΡ. ποῖ, τάλαν;
 ΝΕΑ. αὐτοῦ, λαβοῦσα κάρνα. ΓΡ. παιδιὰν τίνα; 1056
- ΝΕΑ. πόσους ἔχεις ὀδόντας. ΧΡΕ. ἀλλὰ γνώσομαι
 κᾶγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἰσως ἢ τέτταρας.
 ΝΕΑ. ἀπότισον· ἓνα γὰρ γόμφιον μόνον φορεῖ.
 ΓΡ. ταλάντατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὕβριάνειν μοι δοκεῖς, 1060
 πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.
- ΝΕΑ. ὄναιο μέντ᾽, εἴ τις ἐκπλύνειέ σε.
 ΧΡΕ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν μὲν καπηλικῶς ἔχει,
 εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,

- ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ δάκνη. 1065
- ΓΡ. γέρον ἀνὴρ ὢν οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
- ΝΕΑ. πειρᾷ μὲν οὖν ἴσως σε καὶ τῶν τιθήων
ἐφάπτεται σου λανθάνειν δοκῶν ἐμέ.
- ΓΡ. μὰ τὴν Ἀφροδίτην, οὐκ ἐμοῦ γ', ὡ βδελυρὲ σύ.
- ΧΡΕ. μὰ τὴν Ἑκάτην, οὐ δῆτα· μαινοίμην γὰρ ἄν. 1070
ἀλλ', ὡ νεανίσκ', οὐκ ἐγὼ τὴν μείρακα
μισεῖν σε ταύτην. ΝΕΑ. ἀλλ' ἐγὼ γ' ὑπερφιλῶ.
- ΧΡΕ. καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. ΝΕΑ. τί κατηγορεῖ;
- ΧΡΕ. εἰναί σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι
πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. 1075
- ΝΕΑ. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαι σοι. ΧΡΕ. τὸ τί;
- ΝΕΑ. αἰσχυρόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σὴν, ἐπεὶ
οὐκ ἂν ποτ' ἄλλω τοῦτ' ἐπέτρεψ' ἐγὼ ποιεῖν·
νῦν δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα.
- ΧΡΕ. οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως 1080
εἶναι μετ' αὐτῆς. ΓΡ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς;
- ΝΕΑ. οὐκ ἂν διαλεχθεῖην διεσπλεκομένην
ὑπὸ μυρίων ἐτῶν τε καὶ τρισχιλίων.
- ΧΡΕ. ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίους
πίνειν, συνεκποτέ' ἐστὶ σοι καὶ τὴν τρύγα. 1085
- ΝΕΑ. ἀλλ' ἐστὶ κομιδὴ τρυγὲ παλαιὰ καὶ σαπρὰ.
- ΧΡΕ. οὐκοῦν τρυγοῖπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
- ΝΕΑ. ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω· τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τοῦσδ' οὗς ἔχω.
- ΓΡ. ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι. 1090
- ΝΕΑ. ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἰσείμι. ΧΡΕ. θάρρει, μὴ φοβοῦ.
οὐ γὰρ βιάσεται. ΝΕΑ. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττον χρόνον.
- ΓΡ. βάδις· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
- ΧΡΕ. ὥς εὐτόνως, ὡ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ γράδιον 1095
ὥσπερ λεπὰς τῷ μερακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΙ.

- ΚΑΡ.* τίς ἔσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθειγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾶ. *ΕΡΜ.* σέ τοι λέγω,
ὦ *Καρίων*, ἀνάμεινον. *ΚΑΡ.* οὗτος, εἰπέ μοι, 1100
σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὕτως σφόδρα;
- ΕΡΜ.* μὰ *Δί'*, ἀλλ' ἐμελλον· εἴτ' ἀνέφξάς με φθάσας.
ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ,
ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδιά,
ἔπειτα τοὺς θεράποντας, εἴτα τὴν κῆνα, 1105
ἔπειτα σπαντόν, εἴτα τὴν ὕν. *ΚΑΡ.* εἰπέ μοι,
τί δ' ἔστιν; *ΕΡΜ.* ὁ *Ζεὺς*, ὃ πονηρὲς, βούλεται
ἐς ταυτὸν ὑμᾶς συγκνησῆσαι τρυβλίων
ἀπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
- ΚΑΡ.* ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων γίνεται. 1110
ἀτὰρ διὰ τί δὴ ταυτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
ἡμᾶς; *ΕΡΜ.* ὅτι ἡ δεινότατα πάντων πραγμάτων
εἰργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
ὁ *Πλούτος*, οὐδεὶς οὐ λιβανωτόν, οὐ δάφνην,
οὐ ψαιστόν, οὐχ ἱερεῖον, οὐκ ἄλλ' οὐδὲ ἐν 1115
ἡμῖν ἔτι θύει τοῖς θεοῖς. *ΚΑΡ.* μὰ *Δί'*, οὐδέ γε
θύσει. κακῶς γὰρ ἐπεμελείσθ' ἡμῶν τότε.
- ΕΡΜ.* καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἥττον μέλει,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κάπιτέτριμμαι. *ΚΑΡ.* σωφρονεῖς.
- ΕΡΜ.* πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίαις 1120
πάντ' ἀγάθ' ἔωθεν εὐθύς, οἰνοῦνταν, μέλι,
ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν·
νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
- ΚΑΡ.* οὐκοῦν δικαίως, ὅστις ἐποίεις ζημίαν 1124
ἐνίοτε τοιαυτ' ἀγάθ' ἔχων; *ΕΡΜ.* οἴμοι τάλας,
οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἔν τετραδι πεπεμμένου.
- ΚΑΡ.* ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.

- ΕΡΜ. οἶμοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατήσθιον·
 ΚΑΡ. ἀσκολίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
 ΕΡΜ. σπλάγχνων τε θερμῶν ὦν ἐγὼ κατήσθιον. 1130
 ΚΑΡ. ὁδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικέ τις στρέφειν.
 ΕΡΜ. οἶμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης.
 ΚΑΡ. ταύτην ἐπιπιῶν ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις;
 ΕΡΜ. ἄρ' ὠφελήσαις ἂν τι τὸν σαντοῦ φίλον;
 ΚΑΡ. εἰ του δέει γ' ὦν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν. 1135
 ΕΡΜ. εἰ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
 δόλης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν
 ὦν θύεθ' ὑμεῖς ἐνδον. ΚΑΡ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορέ.
 ΕΡΜ. καὶ μὴν ὁπότε τι σκενᾶριον τοῦ δεσπότου
 ὑφέλοι', ἐγὼ σ' ἂν λανθάνειν ἐποίουν' ἀέ. 1140
 ΚΑΡ. ἐφ' ᾧ τε μετέχειν καὐτός, ᾧ τοιχωρύχε.
 ἦκεν γὰρ ἂν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
 ΕΡΜ. ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
 ΚΑΡ. οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἰσας πληγὰς ἐμοί,
 ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ. 1145
 ΕΡΜ. μὴ μνησικακήσης, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.
 ἀλλὰ ξύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με.
 ΚΑΡ. ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
 ΕΡΜ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστὶ βελτίω πολὺ.
 ΚΑΡ. τί δέ; ταῦτο μολεῖν ἀστεῖον εἶναι σοι δοκεῖ; 1150
 ΕΡΜ. πατρὶς γὰρ ἐστὶ πᾶς ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
 ΚΑΡ. τί δὴτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὦν;
 ΕΡΜ. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἰδρῦσάσθαι με.
 ΚΑΡ. στροφαῖον; ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐστ' οὐδὲν στροφῶν.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἐμπολαῖον. ΚΑΡ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν· τί οὖν
 Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν; 1155
 ΕΡΜ. ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. ΚΑΡ. δόλιον; ἥκιστα γε
 οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν τρόπων.
 ΕΡΜ. ἀλλ' ἡγεμόνιον. ΚΑΡ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει,

- ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι. 1160
ΕΡΜ. ἐναργώνιος τοίνυν ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς;
 Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον,
 ποιεῖν ἀγῶνας μουσικόν τε καὶ γυμνικόν.
ΚΑΡ. ὥς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν· 1165
 οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὐτῷ βιότιον.
 οὐκ ἐπὶ δὲ ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
 σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
ΕΡΜ. οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσὶν; *ΚΑΡ.* καὶ πλὴν γέ
 αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλάς,
 ἵν' εὐθέως διακοινικὸς εἶναι δοκῇ. 1170

ΧΟΡΟΙ.

- ΙΕΡ.* τίς ἂν φράσειε ποῦ ἔστι Χρεμύλος μοι σαφῶς;
ΧΡΕ. τί δ' ἔστιν, ὦ βέλτιστε; *ΙΕΡ.* τί γὰρ ἄλλ' ἢ κα-
 κῶς;
 ἀφ' οὗ γὰρ ὁ Πλούτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,
 ἀπόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ. καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω,
 καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος λερεὺς ὦν Διός. 1175
ΧΡΕ. ἢ δ' αἰτία τίς ἐστιν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν;
ΙΕΡ. θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. *ΧΡΕ.* τί νος οὕνεκα;
ΙΕΡ. ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καὶ τοὶ τότε,
 ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁ μὲν ἂν ἦκων ἔμπορος
 ἔθυσεν λερετόν τι σωθεῖς, ὁ δέ τις ἂν 1180
 δίκην ἀποφυγῶν· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις,
 καμὲ γ' ἐκάλει τὸν λερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἰς
 θύει τὸ παράπαν οὐδέν, οὐδ' εἰσέρχεται,
 πλὴν ἀποπατησόμενοι γε πλεῖν ἢ μυρίοι.
ΧΡΕ. οὐκ οὖν τὰ νομιζόμενα σὺν τούτων λαμβάνεις; 1185
ΙΕΡ. τὸν οὖν Δία τὸν σωτῆρα καὶ τὸς μοι δοκῶ
 χαίρειν ἑάσας ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
ΧΡΕ. θάρρει· καλῶς ἔσται γάρ, ἣν θεὸς θέλῃ.
 ὁ Ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,

αὐτόματος ἐλθών. *ΙΕΡ.* πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέ-
γεις. 1190

ΧΡΕ. ἰδρυσόμεθ' οὖν ἀντίκα μάλ', ἀλλὰ περιμένε,
τὸν Πλοῦτον, οὔπερ πρότερον ἦν ἰδρυσμένος,
τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας ἡμένας,
ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. *ΙΕΡ.* πάννυ μὲν οὖν
δραῖν ταῦτα χορή. *ΧΡΕ.* τὸν Πλοῦτον ἔξω τις
κάλει. 1196

ΓΡ. ἐγὼ δὲ τί ποιῶ; *ΧΡΕ.* τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν
ἰδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἡλθες αὐτὴ ποικίλα.

ΓΡ. ὦν δ' οὔνεκ' ἡλθον; *ΧΡΕ.* πάντα σοι πεπράξεται.
ἦξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥς σ' εἰς ἐσπέραν. 1201

ΓΡ. ἀλλ' εἴ γε μέντοι νῆ Δί' ἐγγυᾶ σύ μοι
ἦξειν ἐκεῖνον ὥς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας.

ΧΡΕ. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρωῶν τάναντία
αὐταὶ ποιοῦσι· ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις 1205
ἢ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω, ταύτης δὲ νῦν
τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔπεισιν αἱ χύτραι.

ΧΟΡ. οὐκ ἔτι τοίνυν εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα-
χωρεῖν
εἰς τοῦπισθεν· δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ἄδοντας
ἔπεσθαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

